

เรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้
(We Can have Revival Now)

โดย
ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์

คำนำ

ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์ หนึ่งในนักผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอเมริกาและ “นักเขียนผู้ทรงพลังที่สุดของศตวรรษที่ยี่สิบ” ได้รับเชิญให้กล่าวเปิดงาน Bob Jones University Lectures on Evangelism พร้อมกับคำปราศรัยสิบหนที่ถูกลำเสนอในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 1950 ในความเห็นของผม ไม่มีผู้ใดในอเมริกาที่มีคุณสมบัติมากไปกว่านี้แล้ว ไม่เพียงเพราะว่า ดร. ไรซ์ เป็นหนึ่งในผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ในสมัยของเขาแต่เพราะว่าเขายังเป็นบรรณาธิการให้กับสิ่งพิมพ์เพื่อการฟื้นฟูแวงหน้าของอเมริกาด้วย นั่นคือ หนังสือพิมพ์ SWORD OF THE LORD ผ่านทางหนังสือพิมพ์นี้และหนังสือหลายเล่มของเขา ดร. ไรซ์ส่งเสริมการชนะจิตวิญญาณและการฟื้นฟูอยู่เสมอ ยิ่งกว่านั้น เขายังจัดงานประชุมของ Sword of the Lord เกี่ยวกับการฟื้นฟูและการชนะจิตวิญญาณไปทั่วอเมริกาและการประชุมระดับชาติประจำปีมาตลอดเจ็ดปีสุดท้ายแห่งชีวิตของเขา

ผมได้ยืมนักเทศน์ที่ประสงค์ดีบางท่านอ้างว่าสมัยของการฟื้นฟูผ่านพ้นไปแล้ว แต่ในการบรรยายเหล่านี้ ดร. ไรซ์ พิสูจน์จากพระคัมภีร์ว่าเราสามารถมีการฟื้นฟูได้ตอนนี้ ผมขอให้นักเทศน์ทุกคนในอเมริกาได้อ่านหนังสือเล่มนี้อย่างน้อยปีละหน มันจะหนุนใจของเขาเกี่ยวกับเรื่องสำคัญนั้น นั่นคือ การชนะจิตวิญญาณและการฟื้นฟู ผู้ประกาศข่าวประเสริฐทุกคนควรอ่านหนังสือเล่มนี้อย่างน้อยปีละหนเป็นพิเศษ

ในที่นี้มีข้อโต้แย้งต่าง ๆ จากพระคัมภีร์ที่ไม่อาจเถียงกลับได้ว่ายุคสมัยของการฟื้นฟูนั้นยังไม่ผ่านพ้นไป ขอให้พระเจ้าทรงใช้การบรรยายเหล่านี้ในรูปแบบที่ถูกตีพิมพ์เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้เหล่าศิษยาภิบาลและเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐเช่นกันที่จะอธิษฐานขอ ลงแรง และวางแผนเพื่อให้เกิดการฟื้นฟู

เชลตัน แอล. สมิธ, บรรณาธิการ

The SWORD OF THE LORD

ป.ณ. 1099

เมอร์ฟรีย์สโโบโร, เทนเนสซี 37133

การประกาศแบบมวลชนและเสียงผู้พ่ายแพ้ ที่หมดหวังเรื่องการฟื้นฟู

เรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้! นั่นคือความหมายของสิ่งที่พระเยซูตรัสแก่เหล่าสาวกและเหล่าผู้ติดตามของพระองค์ซ้ำแล้วซ้ำอีก

ในมัทธิว 9:36-38 คำตรัสหนึ่งของพระเยซูที่กล่าวแก่สาวกสิบสองคนของพระองค์ถูกให้ไว้ก่อนที่พระองค์ทรงส่งพวกเขาออกไป โดยประทานฤทธิ์เดชให้แก่พวกเขาเหนือเหล่าผีโสโครก

“และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นคนเป็นอันมากนั้น พระองค์ก็ทรงเกิดความกรุณาต่อเขาทั้งหลาย เพราะพวกเขาอดโรย และถูกกระจัดกระจายไปโดยรอบ เหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง แล้วพระองค์ตรัสกับพวกสาวกของพระองค์ว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์”

พระเยซูทรงเห็นฝูงชนเหล่านั้นและทรงมีพระทัยกรุณาต่อพวกเขา โอ หากเพียงพระองค์ทรงมีเหล่าคนงานที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและเตรียมพร้อมที่จะสั่งสอนพวกเขา ชะนะพวกเขา ช่วยพวกเขาให้รอด! พระองค์จึงตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์” ไม่มีปัญหาเลยกับงานเก็บเกี่ยวนั้น มันมีมากมายและเหลือเฟือจริง ๆ แต่เหล่าคนงานนั้นขาดแคลน!

นั่นตรงข้ามกับข้ออ้างทั้งหมดของเรา ความพยายามแบบไร้สุขทั้งหมดของเราที่จะหลีกเลี่ยงการเป็นต้นเหตุสำหรับความไร้ฤทธิ์เดชและความไร้ผลของเรา ปัญหาอยู่ที่เหล่าคนงาน ไม่ได้อยู่ที่งานเก็บเกี่ยวนั้น! ฉะนั้นพระเยซูจึงทรงขอร้องสิบสองคนนั้นให้อธิษฐานทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้นให้ส่งเหล่าคนงานมาเพิ่มในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์!

หลังจากที่สิบสองคนนี้ถูกส่งออกไปเพื่อเทศนาและสั่งสอนและรักษาโรคแล้ว พระเยซูก็ทรงแต่งตั้งคนงานอีกเจ็ดสิบคนและบอกพวกเขาแบบเดียวกัน อ่านบันทึกนี้ในลูกา 10:1-3:

“ภายหลังบรรดาส่งเหล่านี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของงานตั้งสาวกอื่นอีกเจ็ดสิบคนไว้ด้วย และส่งพวกเขาออกไปที่ละสองคน ให้ล่วงหน้าพระพักตร์พระองค์ไปก่อน ให้เข้าไปทุกนครและทุกสถานที่ซึ่งพระองค์เองจะเสด็จมานั้น เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้นพวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์ จงไปตามทางของพวกท่านเถิด ดูเถิด เราส่งพวกท่านออกไปเหมือนพวกลูกแกะอยู่ในท่ามกลางฝูงสุนัขป่า”

สิบสองคนนั้นออกไปเพื่อเทศนา แต่คนเหล่านี้ยังไม่พอ งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่จริง ๆ แต่ปัญหาอยู่ที่เหล่าคนงาน เจ็ดสิบคนนี้ได้รับคำบัญชาอีกว่า “เหตุฉะนั้นพวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงาน

งานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคณงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์” คนเหล่านี้เป็นแค่เหล่าผู้เชื่อใหม่ พวกเขาไม่ใช่ “แกะ” ที่โตแล้วด้วยซ้ำ พวกเขาเป็นแค่ “ลูกแกะ” แต่พระเยซูตรัสว่า “ดูเถิด เราส่งพวกท่านออกไปเหมือนพวกลูกแกะอยู่ในท่ามกลางฝูงสุนัขป่า” พวกเขาเป็นทั้งหมดที่พระองค์ทรงมีต่อนั้น และด้วยพระทัยที่โหยหาพระองค์ทรงส่งผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ออกไปเพื่อชนะจิตวิญญาณ

เราเห็นเช่นเคยว่าไม่มีปัญหาเลยกับงานเก็บเกี่ยวนั้น แต่ปัญหาอยู่ที่เหล่าคณงาน พระเจ้าทรงประสบภาวะขาดแคลนแรงงานในตอนนั้น พระองค์ก็ประสบปัญหาเดิมตอนนี้ พวกเขาอาจมีการฟื้นฟูในตอนนั้นก็ได้อหากพวกเขามีเหล่าคณงานที่เอาจริง เหล่าคณงานที่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนพวกเขา เหล่าคณงานที่ยอมจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อการฟื้นฟู

แต่พระเยซูตรัสเรื่องเดิมนี้เป็นหนที่สาม มันเป็นคนละสถานที่และคนละวาระเลย พระเยซูทรงอยู่ที่บ่อน้ำนั้นของเมืองสิคารินในแคว้นสะมาเรีย พระองค์เพิ่งชนะหญิงมอซอน่าสงสารคนหนึ่งซึ่งพระองค์ทรงพบที่บ่อน้ำนั้นจนนางเชื่อวางใจและยอมจำนน เหล่าสาวกดูเหมือนไม่แยแสเลยเกี่ยวกับความห่วงใยของพระผู้ช่วยให้รอดที่มีต่อเหล่าคนบาป พวกเขาเข้าเมืองไปหาซื้ออาหารมา แต่พวกเขาไม่ชนะใครเลยสักคน พวกเขาไม่บอกผู้ใดเลยว่าเป็นบุตรของพระเจ้า พระผู้สร้างของโลก พระเยซูผู้กระทำการมหัศจรรย์ ทรงนั่งอยู่ที่บ่อน้ำนั้นของเมืองนี้ พวกเขาอยากให้พระเยซูรับประทาน แต่พระองค์ทรงเปี่ยมสุขยิ่งนักในความรอดของหญิงนางสงสารคนนั้นจนพระองค์ทรงอิมแปร้ด้วยความชื่นบานที่มีต่อนางและเต็มล้นด้วยความห่วงใยที่มีต่อผู้อื่นเกินกว่าจะอยากอาหาร และในที่นี้เราอ่านสิ่งที่พระเยซูทรงบอกพวกเขา:

“อาหารของเราคือการกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ผู้ได้ทรงส่งเรามา และเพื่อทำให้งานของพระองค์สำเร็จ ท่านทั้งหลายกล่าวว่า ‘ยังมีอีกสี่เดือน และจึงจะถึงฤดูเกี่ยวข้าว’ มิใช่หรือ ดูเถิด เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า จงแหงนตาของพวกท่านขึ้น และดูทุ่งนาทั้งหลายเถิด เพราะว่าทุ่งนาลงน้ำนั้นก็ขาวแล้ว พร้อมสำหรับการเกี่ยวข้าว และคนที่เกี่ยวได้รับค่าจ้างทั้งหลาย และสำสมพิชผลต่าง ๆ ไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ เพื่อทุกคนที่หว่านและคนที่เกี่ยวจะได้ปีติยินดีด้วยกัน” - ยอห์น 4:34-36

นี่คือคำตรัสที่เศร้าโศกนั้นอีกแล้ว! โอ หากผู้คนจะเห็นสักนิดถึงงานเก็บเกี่ยวที่ขาวโพลนนั้นเหมือนที่พระเยซูทรงมองเห็นมัน! นี่คือนักบุญที่หลงหาย แต่พวกเขาสามารถถูกชนะมาได้! นี่คือนักบุญทั้งหลายที่จมลึกในบาป เสื่อมทราม ถูกบังตา แต่เป็นที่รักยิ่งต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และเพราะมีจิตวิญญาณที่เป็นอมตะพวกเขาจึงต้องถูกชนะมา พวกเขาเป็นเหมือนข้าวที่สุกงอมพร้อมเกี่ยวแล้วซึ่งอาจเสียเปล่าเมื่อเจอลมแรกหรือฝนแรก และพระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “จงแหงนตาของพวกท่านขึ้น และดูทุ่งนาทั้งหลายเถิด เพราะว่าทุ่งนาลงน้ำนั้นก็ขาวแล้ว พร้อมสำหรับการเกี่ยวข้าว”

มันผิดในตอนนั้น มันผิดอย่างน่าเศร้าและอย่างร้ายแรงจริง ๆ ตอนนี้ ที่จะคิดว่าคราวอื่นจะเป็นเวลาของการฟื้นฟู หรือว่าเวลาของการฟื้นฟูนั้นผ่านพ้นไปแล้ว ข้าวที่ต้องเกี่ยวขาวแล้วตอนนี้ บางคนสามารถถูกชนะมาได้ตอนนี้ผู้ซึ่งจะหลงหายตลอดไปหากเราไม่ลงมือเร็ว ๆ และคนที่ยอมทำงานในกิจอันเปี่ยมสุขนี้ก็เก็บเกี่ยวฟ่อนข้าวของตนและรับค่าจ้างของตน

โอ งานเก็บเกี่ยวอันเปี่ยมสุข! และ โอ ความสุขมีแก่เหล่าผู้เกี่ยว! และ โอ ค่าจ้างนั้นจะเป็นความสุข

และพระพรจริง ๆ เมื่อ “บรรดาคนที่มีสติปัญญาจะส่องแสงเหมือนความสว่างจ้าแห่งท้องฟ้า และบรรดาผู้ที่หันคนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรมจะเหมือนอย่างดวงดาวทั้งหลายเป็นนิത്യและเป็นนิത്യ” (ดนล. 12:3)

พระคำเหล่านี้ทั้งหมดควรถูกใหม่ในใจของเรา เพราะพวกมันใช้ได้วันนี้เหมือนที่ใช้ได้ตอนที่พระเยซูทรงเอยหลักการเหล่านี้ ทวนซ้ำสามารถ พวกเขามีการฟื้นฟูได้ในตอนนั้น เรามีการฟื้นฟูได้ในตอนนี้ งานเก็บเกี่ยวสุขขาวในตอนนั้น มันก็สุขขาวในตอนนี้

จิตวิญญาณหลายดวงหลงหายและออกห่างไปจากพระเจ้าในตอนนั้น คนมากมายก็หลงหายเช่นกันในตอนนี้ ในตอนนั้นผู้คนของพระเจ้ามีฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ ใช้พระวจนะของพระองค์ได้ มีการเจิมอันเปี่ยมสุขนั้นแห่งพระวิญญาณของพระเจ้าได้ อ้างบรรดาพระสัญญาของพระเจ้าได้ และเห็นการฟื้นฟูต่าง ๆ ที่ยิ่งใหญ่ได้ บัดนี้ พระเจ้าไม่ได้เปลี่ยนแปลง และมนุษย์ก็ไม่เปลี่ยนแปลง และพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งมีชีวิตและดำรงอยู่เป็นนิത്യ ก็ยังดีเหมือนเดิม! เรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้! งานเก็บเกี่ยวนั้นขาวแล้ว

เราจะเห็นการฟื้นฟูใหญ่ ๆ อีกไหม การฟื้นฟูของมวลชน? ผู้คนทั้งหลายจะมารวมตัวกันอีกไหมเหมือนในสมัยก่อน เพื่อจะฟังการเทศนาข่าวประเสริฐ? จะมีการนำพาอันล้ำลึกของพระวิญญาณของพระเจ้าบนผู้คนของพระองค์ใหม่ ซึ่งฟื้นฟูความรักของพวกเขา ชำระชีวิตของพวกเขาให้สะอาดและให้พวกเขามีความหลงใหลและฤทธิ์เดชสำหรับการชนะจิตวิญญาณ? และทั้งเมืองเล็ก เมืองใหญ่ ประเทศทั้งหลาย จะถูกนำพาอย่างทรงฤทธิ์โดยการฟื้นฟูเหล่านั้นไหม? คนบาปหลายพันคนในแต่ละนครใหญ่จะฟังข่าวประเสริฐ ถูกพองใจกลับใจจากบาปทั้งหลายของตนและกลับใจเชื่อในความพยายามประกาศข่าวประเสริฐแบบมวลชนใหม่? ผมขอกล่าวว่าเราทำได้และจะทำตามสัดส่วนของวิธีที่ผู้คนของพระเจ้าตอบสนองต่อข้อกำหนดทั้งหลายของพระองค์

เมื่อผมกล่าวว่าเราสามารถมีการฟื้นฟูใหญ่ ๆ ได้ตอนนี้ ทั่วทั้งอเมริกามีคนกลุ่มใหญ่ ๆ ที่กล่าวว่าเราทำไม่ได้

เราหมายถึงอะไรเมื่อพูดถึงการฟื้นฟู? บางคนคงจะมีการแบ่งแยกระหว่างการฟื้นฟูของเหล่าวิสุทธิชนและการประกาศข่าวประเสริฐ-ชนะผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอด แต่เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทั้งปวงต่างใช้คำว่า “การฟื้นฟู” เพื่อรวมถึงไม่เพียงการปลุกเร้าคริสเตียนทั้งหลายและการชนะพวกเขามาสู่การอุทิศตัวใหม่ การชำระใจและชีวิตให้สะอาดหนักใหม่และความเชื่อฟังใหม่ แต่รวมถึงการชนะผู้ที่ยังไม่กลับใจเชื่อด้วย

ผลลัพธ์ที่น่าปรารถนายิ่งนักสองประการนี้ไม่สามารถแยกห่างจากกันได้ เพราะงานหลักของคริสตจักรคือการประกาศข่าวประเสริฐ การช่วยจิตวิญญาณให้รอด พระมหาบัญชา นั้น กฎบัตรพื้นฐานของคริสตจักรรวมคำบัญชาให้ชนะจิตวิญญาณและมีคำบัญชาให้สั่งสอนผู้เชื่อที่รับบัพติศมาแล้วถึงหน้าที่พื้นฐานเดียวกันในการชนะจิตวิญญาณ เป็นไปไม่ได้เลยที่คริสเตียนคนใดจะถูกฟื้นฟูอย่างแท้จริง จะมีนิมิตอันสดใหม่แห่งน้ำพระทัยของพระเจ้าในชีวิตของเขา และความกระตือรือร้นที่ใหม่และบริบูรณ์มากขึ้นเพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ โดยที่เขาไม่ตั้งใจที่จะเชื่อฟังพระคริสต์ในเรื่องการชนะจิตวิญญาณนี้

เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ประสบความสำเร็จทุกคนทราบเรื่องนี้แล้ว และเมื่อสเปอร์เจียน, ฟินนีย์, มูตีย์, ทอร์เรย์, แชนแมน, จิบซี สมิธ หรือบิลลี ชันเดย์ พูดถึงการฟื้นฟู พวกเขาก็หมายถึงไม่ใช่แค่การสดชื่น

อันเปี่ยมสุขสำหรับคริสเตียนทั้งหลาย แต่หมายถึงการรณรงค์ครั้งใหญ่ในการประกาศข่าวประเสริฐสำหรับผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอด

“เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าทรงผูกพันเข้าด้วยกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย” และพระเจ้าทรงผูกพันการยอมจำนน ความทุ่มเทและความสัตย์ซื่อของคริสเตียน เข้าด้วยกันกับการชนะจิตวิญญาณแล้วอย่างเปลี่ยนแปลงไม่ได้ การที่คน ๆ หนึ่งจะรู้จักพระคริสต์ได้ดียิ่งขึ้น เขาต้องมีความหลงใหลในการชนะจิตวิญญาณแบบพระองค์ และง่วนอยู่กับกิจธุระหลักของพระองค์

ฉะนั้นเมื่อเรากล่าวว่า “การฟื้นฟู” เราก็รวมถึงการประกาศข่าวประเสริฐด้วย เมื่อเรากล่าวว่าเรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้ เราก็หมายความว่าเราสามารถมีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าเพื่อจะชนะฝูงชนทั้งหลายมาถึงพระคริสต์

ขอให้เรากล่าวเพิ่มอีกว่าเมื่อเรากล่าวว่าเรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้ เราก็หมายถึงการฟื้นฟูชนิดเดียวกันกับที่พระเจ้าทรงโปรดประทานให้ในทุกยุคสมัย นั่นคือ การประกาศข่าวประเสริฐกับคนหมู่มาก การเทศนาข่าวประเสริฐในฤทธิ์เดชแก่ฝูงชนหมู่มากโดยเหล่าบรูซผู้ที่ได้รับการทรงเรียกและทรงเจิมเป็นพิเศษ เหล่าบรูซผู้ซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่าพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

คนมากมายสมัยนี้กล่าวว่าเราไม่สามารถมีการฟื้นฟูได้ตอนนี้ พวกเขาบอกว่าเราสามารถชนะจิตวิญญาณได้ในชั้นเรียนรวีและในการเป็นพยานแบบส่วนตัว แต่ว่าเราไม่สามารถมีการประกาศข่าวประเสริฐแก่คนหมู่มากได้ บางคนอ้างว่ายุคนี้เปลี่ยนแปลงไปเยอะแล้วจนพระเจ้าทรงใช้พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐไม่ได้อีกต่อไปแล้ว

เสียงเหล่านั้นที่กล่าวว่าไม่มีการฟื้นฟูใหญ่ ๆ อีกต่อไปแล้ว อาจไม่กล่าวมันในถ้อยคำเหล่านั้น พวกเขาอาจกล่าวมันโดยวิจารณ์พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ เช่น ประธานโรงเรียนพระคริสตธรรมที่ถือแนวคิดเน้นสมัยประทวนแบบสุดขีด ผู้ซึ่งกล่าวว่าพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐเป็น “ชุมพลึงเทียมเท็จในการประกาศข่าวประเสริฐ” พวกเขาอาจกล่าวมันเหมือนศิษยาภิบาลชื่อดังคนหนึ่งในคณะกรรมการ N.A.E.: “เราไม่อยากจะอะไรแบบบิลลี่ ชันเดย์นี่แล้ว” พวกเขาอาจกล่าวมันโดยขี้กกล่าวหาต่าง ๆ ปรีกปรีพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐว่า “นิยมความหิวหว่า” หรือ “ชอบขุดหาเงิน”

บางคนกล่าวว่าเราอยู่ในยุคสุดท้ายแล้ว ว่าพระเยซูใกล้จะเสด็จมาเต็มทีแล้ว ดังนั้น การฟื้นฟูใหญ่ ๆ จึงเป็นไปได้ บางคนกล่าวว่าเรามียุคสมัยใหม่แล้ว โลกสมัยใหม่อันยิ่งใหญ่ซึ่งไม่สามารถเข้าถึงได้ด้วยวิธีต่าง ๆ ที่เขยและล้ำสมัย

พวกสมัยใหม่นิยมกล่าวว่า ข่าวสารสมัยโบราณนั้นใช้ไม่ได้ผลแล้ว ผู้เชื่อพระคัมภีร์บางคนกล่าวว่าวิธีการต่าง ๆ สมัยโบราณใช้ไม่ได้ผลแล้ว แต่ข้อเท็จจริงก็คือว่า พระเจ้าได้ประทานในพระคัมภีร์วิธีการสมัยโบราณนั้นของการฟื้นฟูในแบบอย่างของเอลียาห์, ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา, พระเยซู, เปโตร, เปาโล, บาร์นาบัส, อพอลโล และสเทเฟน เหมือนกับที่พระองค์ประทานข่าวสารนั้นแล้ว

ผมคนหนึ่งละที่เชื่อมั่นว่าพระเจ้าไม่ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการที่สำคัญนั้นของพระองค์เลยในการประกาศข่าวประเสริฐแก่ฝูงชนหมู่มากเหมือนกับที่พระองค์ไม่ได้เปลี่ยนแปลงข่าวสารของพระองค์ มันยังเป็นความจริง

อยู่เหมือนเดิมว่า “เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าโดยความโง่เขลาแห่งการประกาศที่จะช่วยคนทั้งหลายที่เชื่อให้รอด” (1 คร. 1:21) เหมือนกับที่ยังเป็นความจริงเหมือนเดิมที่ “พระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพราะบาปทั้งหลายของเราตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์” เราควรเผชิญหน้าข้อเท็จจริงที่ว่า การประกาศข่าวประเสริฐทางวิทยุ, พันธกิจกุ่มัก, การเยี่ยมเยียนตามบ้านเพื่อชนะจิตวิญญาณ, การประกาศแก่เด็กและการชนะจิตวิญญาณในวิทยาลัยหลายแห่งล้วนเจริญงอกงามเมื่อมีการประกาศข่าวประเสริฐแก่คนหมู่มากด้วยฤทธิ์เดช เหมือนในสมัยของ ดี.แอล. มูดี และบิลลี ซันเดย์ และสิ่งเหล่านั้นหดเล็กลงเมื่อการประกาศข่าวประเสริฐแก่คนหมู่มากหดเล็กลง และผู้คนของพระเจ้าควรคืนดีกับข้อเท็จจริงของพระคัมภีร์ที่ว่าเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐต้องถูกรวมอยู่ด้วยกับการประกาศข่าวประเสริฐ เอเฟซัส 4:11,12,16 กล่าวว่า:

“และพระองค์ได้ประทานให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้พยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และบางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์ เพื่อเตรียมพวกวิสุทธิชนให้ดีพร้อม สำหรับงานแห่งการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น...ทำให้ร่างกายนั้นจำเริญขึ้นไปสู่การเสริมสร้างร่างกายนั่นเองในความรัก”

เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐเป็นของประทานอย่างหนึ่งของพระเจ้าแก่คริสตจักร คนที่กล่าวว่าพระเจ้าจะไม่ทรงใช้การพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐเหมือนกับที่พระองค์เคยใช้พวกเขามาก่อน แท้จริงแล้วกำลังกล่าวว่า ไม่อาจมีการฟื้นฟูแบบในพระคัมภีร์ได้อีกต่อไปแล้ว

เมื่อเราบอกว่าเรามีการฟื้นฟูทั้งหลายได้ตอนนี้ เราก็หมายความว่าเราสามารถมีพระพรนั้นทั้งหมดที่พระเจ้าเองทรงติดเข้ากับงานรับใช้ของพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ถ้าเรามีการฟื้นฟูต่าง ๆ ได้ตอนนี้ พร้อมกับงานของเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอันทรงฤทธิ์ เหมือนสเปอร์เจียน, มูดี, ทอร์เรย์, ฟินเนีย, แชนแมน และซันเดย์ เราก็สามารถมีวิทยาลัยต่าง ๆ ของเหล่าศิษยาภิบาล, สถาบันพระคัมภีร์, มหาวิทยาลัย, พันธกิจกุ่มัก, และการก่อตัวครั้งใหญ่ของความกระตือรือร้นและงานของมิชชันนารี

คุณเห็นแล้วว่า งานหลักของพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐในอาณาจักรของพระเจ้าไม่เพียงเกี่ยวข้องกับ การชนะจิตวิญญาณ แต่ในถ้อยคำของพระคัมภีร์ “เพื่อเตรียมพวกวิสุทธิชนให้ดีพร้อม สำหรับงานแห่งการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น” เพื่อที่ทุกคนจะร่วมกันทำให้ “ร่างกายนั้นจำเริญขึ้น” ขอให้เราเผชิญหน้าเรื่องนี้อย่างซื่อตรง คนเหล่านั้นที่กล่าวว่า “ไม่มีการฟื้นฟูใหญ่ ๆ อีกต่อไปแล้ว” จริง ๆ แล้วก็กล่าวว่า “ไม่มีความเชื่อแบบคริสเตียนในฤทธิ์เดชและความร้อนรนแห่งสมัยภาคพันธสัญญาใหม่อีกต่อไปแล้ว”

ผมขอกล่าวว่าเราสามารถมีการฟื้นฟูใหญ่ ๆ ได้ตอนนี้ การฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่แบบเดียวกับที่โลกเคยเห็น ผมหมายความว่าเราสามารถมีการประกาศแก่คนหมู่มาก ซึ่งเขย่าคนทั้งเมือง พร้อมกับหลายพันคนที่รับความรอดในการรณรงค์หนึ่งเดียว ผมขอกล่าวว่าข่าวประเสริฐสามารถเกาะกุมคนทั้งชุมชน ทั้งพื้นที่ และส่งผลต่อมาตรฐานศีลธรรม ประชากรใช้ชีวิตของสาธารณชนทั่วไป ผมขอกล่าวว่าอันเป็นผลมาจาก การฟื้นฟูคนหมู่มากเช่นนั้น เราอาจมีแรงกระตุ้นใหม่และทรงพลังในด้านมิชชันนารีที่จะชนะจิตวิญญาณหลายล้านดวงทั่วโลกได้ ที่จะก่อสร้างและสนับสนุนสถาบันคริสเตียนที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย เหมือนสถาบันเหล่านั้นที่มาพร้อมกับงานรับ

ใช้ของเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ ผมหมายถึงการประกาศข่าวประเสริฐที่นำโดยบุรุษทั้งหลายที่ได้
รับการทรงเรียกจากพระเจ้าในฐานะเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ที่ถูกเจิมด้วยฤทธิ์เดชจากสวรรค์ บุรุษทั้ง
หลายที่มีของประทานต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการขับเคลื่อนมวลชนแบบมีพลัง และได้รับการหนุนหลังโดยเห
ล่าศิษยาภิบาลและผู้คนที่เชื่อพระคัมภีร์

คนเหล่านี้เป็นใครกันที่สงสัยว่าเราจะมีการฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ได้หรือไม่? เสียงที่พ่ายแพ้เหล่านี้เป็นเสียงของ
ใครกันที่หมดหวังแล้วกับการฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ เสียงเหล่านี้ซึ่งขัดขวางความเชื่อ เสียงที่พ่ายแพ้เหล่านี้ซึ่งขัดขวาง
แรงสนับสนุนจากคนเหล่านั้นที่อยากทำสิ่งที่พระเยซูทรงบัญชาในการนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน?

เสียงที่พ่ายแพ้เหล่านั้นที่สอนว่าความรื้อร่นและสง่าราศีของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญา
ใหม่ไม่อาจถูกทำซ้ำได้อีก ก็เป็นเสียงของพวกสมัยใหม่นิยมที่ไม่เชื่อข้อพื้นฐานเหล่านั้นแห่งความเชื่อนั้น; เสียง
ของชาวโลกที่ไม่เต็มใจที่จะทิ้งบาปและความโพรดปรานของโลก; เสียงของผู้กลับสัตย์ที่เสียความเชื่อไปแล้ว
เสียรักแรกของตนไปแล้ว เสียความซื่อสัตย์แบบคริสเตียนของตนไปแล้ว; เสียงที่อิจฉาเหล่าผู้ประกาศข่าว
ประเสริฐและความกล้าหาญของพวกเขา, ผู้งุนงงและความเป็นที่นิยมของพวกเขา; และเสียงของพวกถือ
แนวความคิดสมัยประทานแบบสุดโต่งผู้ซึ่งความเข้าใจผิด ๆ ของพวกเขาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ทำให้พวกเขาไม่เชื่อ
ว่าการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่จะเป็นไปได้หรือว่าจะเกิดขึ้นได้

ขอให้เราพูดถึงเสียงที่พ่ายแพ้เหล่านี้ซึ่งหมดหวังเกี่ยวกับการฟื้นฟูกัน

I. พวกสมัยใหม่นิยม, พวกคนไม่เชื่อในหลักคำสอนพื้นฐานของคริสเตียน, กล่าวว่าไม่มีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่อีกต่อไปแล้ว

เป็นความจริงที่ว่าพวกสมัยใหม่นิยม ที่ไม่ยอมรับการดลใจและความนำเชื่อถือของพระคัมภีร์, ไม่
ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์และการไถ่โทษด้วยพระโลหิตของพระองค์, ไม่ยอมรับการที่ต้องบังเกิด
ใหม่และหลักคำสอนพื้นฐานอื่น ๆ ของพระคัมภีร์ สนับสนุนสิ่งที่พวกเขาเรียกว่าการประกาศข่าวประเสริฐ แต่
พวกสมัยใหม่นิยมก็มีนิสัยและจงใจเปลี่ยนแปลงความหมายของคำต่าง ๆ แบบคริสเตียนตามประวัติศาสตร์
และใช้คำเหล่านั้นในความหมายอื่นที่ไม่ตรงกับความหมายเดิมของพวกมันเลย

พวกสมัยใหม่นิยมอาจพูดถึงพระเยซูว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า หรือกล่าวว่าพระคริสต์เป็นพระเจ้า
เมื่อเขาไม่เชื่อเรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระคริสต์ ไม่เชื่อเรื่องการคืนพระชนม์ฝ่ายร่างกายของ
พระองค์ และไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่รับสภาพเนื้อหนัง คนไม่เชื่อเหล่านี้ในคริสตจักรทั้งหลายแค่
หมายถึงหลักคำสอนเทียมเท็จที่ว่ามนุษย์ทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้าโดยธรรมชาติ และว่าพระคริสต์ในเรื่องนั้น
ก็ไม่แตกต่างในสาระสำคัญเลยในธรรมชาติจากมนุษย์คนอื่น ๆ แม้อาจทรงดีกว่าในด้านระดับ

พวกสมัยใหม่นิยมอาจพูดถึงพระคัมภีร์ว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้าเมื่อเขาไม่เชื่อเลยสักนิดว่ามัน
เป็นการเปิดเผยที่ผิดพลาดไม่ได้ของพระเจ้า แต่เชื่อแค่ว่ามีสิ่งดี ๆ อยู่บ้างในพระคัมภีร์จากพระเจ้า

เมื่อพวกสมัยใหม่นิยมพูดถึงความรอด เขาก็ไม่ได้หมายถึงการบังเกิดใหม่ส่วนบุคคล การบังเกิดใหม่
โดยความเชื่อของคน ๆ นั้นในพระคริสต์

คุณเห็นแล้วว่า พวกสมัยใหม่นิยมเป็นพวกหลอกลวง ตามที่พระคัมภีร์กล่าว คนเหล่านี้เป็นพวกครุ

สอนเท็จ “ผู้ซึ่งจะแอบนำคำสอนนอกรีตอันถูกสาปแช่งเข้ามา โดยถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ได้ทรงไถ่พวกเขาไว้” และพระคำตอนนั้นกล่าวอีกว่า “เพราะความโลภ พวกเขาจะกล่าวคำตลบตะแลงเพื่อคำกำไรจากพวกท่าน” (2 ปต. 2:1,3) เหล่าคริสเตียนที่รู้จักแยกแยะต้องระวัง “คำตลบตะแลง” ของพวกสมัยใหม่นิยมให้ตี ผู้ซึ่งเจตนาหลอกลวงโดยใช้ภาษาของความเชื่อแบบคริสเตียนตามประวัติศาสตร์ในเมื่อพวกเขาไม่เชื่อในความเชื่อแบบคริสเตียนตามประวัติศาสตร์เลย ฉะนั้นพวกสมัยใหม่นิยมจึงพูดถึง “การประกาศข่าวประเสริฐ” ในเมื่อจริง ๆ แล้วพวกเขาหมายถึงการไปเรียกตามบ้านเรือนเพื่อเกณฑ์ผู้คนให้มาเป็นสมาชิกคริสตจักร ซึ่งบ่อยครั้งไม่สนใจเกี่ยวกับการกลับใจใหม่และการบังเกิดใหม่

อันที่จริง พวกสมัยใหม่นิยมต่อต้านการประกาศข่าวประเสริฐและการฟื้นฟูแบบสมัยก่อน เมื่อปิดทิ้งหลักคำสอนของภาคพันธสัญญาใหม่ พวกเขาก็ปิดทิ้งวิธีการและจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ของภาคพันธสัญญาใหม่ และพวกสมัยใหม่นิยมกล่าวว่าบัดนี้วันใหม่ที่ยิ่งใหญ่มาถึงแล้ว ซึ่งผู้คนเฉลี่ยฉลาดเกินกว่าที่จะได้รับอิทธิพลจากข่าวประเสริฐโบราณนั้น

ดร. แฮร์รี เอเมอร์สัน ฟอสติก ซึ่งเป็นพวกสมัยใหม่นิยมตามแบบฉบับ ในจดหมายฉบับหนึ่งที่ถูกต้องพิมพ์บ่อย ๆ กล่าวไว้ว่าเขาไม่เชื่อในหลักคำสอนต่าง ๆ ของคริสเตียนตามประวัติศาสตร์ และไม่รู้จักผู้รับใช้ที่เฉลียวฉลาดเลยสักคนที่เชื่อแบบนั้น! กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกสมัยใหม่นิยมเชื่ออย่างภาคภูมิใจว่าการเรียนรู้ของตนนั้นล้ำหน้าไปไกลและพวกสมัยใหม่นิยมมีอำนาจควบคุมในคริสตจักรทั้งหลายมากเสียจนหลักคำสอนโบราณเหล่านั้น ตามที่ถูกเทศนาในการประกาศแก่มวลชน จะไม่ถูกสดับฟังหรือยอมรับเลยโดยผู้คนที่เฉลียวฉลาดและได้รับความสว่างแล้ว

ฟอสติกเทศนาและตีพิมพ์คำเทศนาหนึ่งที่ชื่อว่า “The Peril of Worshipping Jesus” (*Hope of the World*, Harper) ในคำเทศนานั้นฟอสติกกล่าวประณามอย่างโจ่งแจ้งคนทั้งหลายที่นมัสการพระเยซู กล่าวว่าเราไม่ควรเรียกพระองค์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ไม่ควรอธิษฐานทูลต่อพระองค์ ไม่ควรยกย่องพระองค์บนแท่นบูชาทั้งหลายของเรา ไม่ควรร้องเพลงว่า “ข้าขออวดในกางเขนของพระคริสต์”

แน่นอนว่าถ้าคุณพรากไปจากผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ความเป็นพระเจ้าและความเป็นจอมเจ้านายและการนมัสการพระเยซูคริสต์ คุณก็ไม่มีการฟื้นฟูใด ๆ เอาละ พวกสมัยใหม่นิยมไม่เชื่อเรื่องการฟื้นฟู ไม่อยากได้การฟื้นฟู และสุดท้ายแล้ว พวกเขาก็หวังว่าตนฆ่าการฟื้นฟูในความหมายตามพระคัมภีร์ไปตลอดกาลแล้ว ในความหมายที่ล้ำสมัยนั้นของการประกาศแก่มวลชน

สมาคมนิโงเรียอเมริกาแห่งบอสตัน, รัฐแมสซาชูเซตส์, ได้ตีพิมพ์แผ่นพับหนึ่งชื่อว่า *The Relation of the Liberal Churches and the Fraternal Orders* อีไลจาห์ แอลเฟรด คอยล์ ผู้รับใช้แห่งสมาคมนิโงเรียอเมริกา, เมืองมาเรียตต้า, รัฐโอไฮโอ, เป็นผู้แต่ง เขาตำหนิพวกสมาชิกสมาคมลับอย่างรุนแรง ผู้ซึ่งคณะของพวกเขาสอนอย่างชัดเจนว่าความรอดเป็นโดยอุปนิสัยและพระเจ้าทรงเป็นบิดาของทุกคน และทุกคนเป็นพี่น้องกัน โดยไม่จำเป็นต้องบังเกิดใหม่ และยังไปฟังผู้ประกาศข่าวประเสริฐเทศนา เขายกคำพูดของบิลลี ซันเดย์ ซึ่งกล่าวว่า “ความเชื่อที่ว่าพระเจ้าเป็นบิดาของทุกคนและทุกคนเป็นพี่น้องกันเป็นเรื่องไร้สาระที่แย่งที่สุดเท่าที่เคยพูดออกมาจากนรกเลย” เขาเตือนความจำเหล่ามิตรสหายของเขาผู้ถือแนวคิดสมัยใหม่

นิยมอย่างเหมาะสมว่าเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐและผู้เชื่อพระคัมภีร์ทุกคนยึดมั่นหลักข้อเชื่อในจิตวิญญาณที่ว่า “เราถูกนับว่าชอบธรรมต่อพระเจ้าก็เพราะคุณความดีขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าช่วยให้อรอดของเรา คือพระเยซูคริสต์เจ้า โดยความเชื่อและไม่ใช่เพราะการประพฤติของเราหรือการที่เราสมควรได้รับ” ผู้ถือแนวคิดสมัยใหม่นิยมท่านนี้, ผู้รับใช้นิกายยูนิทาเรียนท่านนี้, เจ้านายผู้นี้แห่งสมาคมลับเมสัน, ไม่ยอมรับหลักคำสอนเรื่องความรอดโดยพระโลหิตของพระคริสต์ และส่งเสริมเหล่ามิตรสหายผู้ไม่เชื่อของเขาให้ถอยห่างจากคำเทศนาแบบของบิลลี ซันเดย์

คุณเห็นแล้วว่าพวกสมัยใหม่นิยม ทุกคนที่อยู่นิกายยูนิทาเรียนที่ปฏิเสธพระคริสต์ ไม่อยากได้การฟื้นฟูไม่เชื่อเรื่องการฟื้นฟูและคิดว่าการฟื้นฟูหมดสิ้นไปตลอดกาลแล้วในหมู่ผู้คนที่เฉลียวฉลาด แต่นั่นก็เป็นเพราะว่าพวกเขาเชื่อว่าความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์นั้นล้าสมัยแล้ว

แม้แต่พวกสมัยใหม่นิยมแบบอ่อนกว่าก็กลัวการประกาศข่าวประเสริฐ ยกตัวอย่างเช่น ดร. เอ. เอิร์ล เคอร์นาฮาน ในหนังสือของเขา, *Visitation Evangelism; Its Methods and Results*, ซึ่งมีคำนำโดยบิชอป เอ็ดวิน เอช. ฮิวเจส ผู้ถือนิกายเมธอดิสต์, ก็บุกเบิกวิธีการหนึ่งซึ่งถูกใช้เยอะในหมู่พวกสมัยใหม่นิยมสำหรับการเพิ่มจำนวนสมาชิกคริสตจักรโดยการเยี่ยมเยียนตามบ้าน เคอร์นาฮานกล่าวสิ่งดี ๆ หลายสิ่ง เห็นได้ชัดว่าเขาเชื่อเรื่องการกลับใจเชื่อบางชนิด แม้เขากล่าวว่า “เด็กทุกคนบนโลกเป็นคริสเตียน” ก็ตาม แต่เขาก็กลัวการประกาศแก่มวลชน เขากล่าวในหน้า 40:

บ่อยครั้งเหลือเกินผู้ประกาศข่าวประเสริฐแบบมืออาชีพที่ถูกพาเข้ามาเพื่อนำการรณรงค์ในการประกาศแก่มวลชน ชอบมีปฏิกิริยาในมุมมองด้านศาสนศาสตร์ของตน บ่อยครั้งเขามีลักษณะแหกคอก และความแหกคอกในหลาย ๆ เรื่องของเขาก็ถูกแสดงออกเกินจริงโดยมีจุดประสงค์เพื่อดึงดูดฝูงชน บ่อยครั้งเขาเป็นอดีตอาจารย์ในด้านการสร้างสรรค์สร้างและกำกับจิตวิทยาฝูงชนซึ่งน่าอันตราย บ่อยครั้งผู้คนที่ถูกขนะมาโดยวิธีการนี้ก็ถูกขนะมาถึงการตีความเชิงศาสนศาสตร์บางเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ซึ่งไร้ชีวิตจิตใจและล้าสมัยแล้ว

อีกที ในหน้า 56 เคอร์นาฮานกล่าวว่า:

เราถูกผลักดันให้ลองใช้วิธีการใหม่ ๆ เพราะเราอยู่ในยุคใหม่แล้วของการประกาศข่าวประเสริฐ การประกาศแก่คนหมู่มากเคยใช้การได้ดีในสมัยของมันและผ่านพ้นไปแล้ว หรือกำลังจะผ่านพ้นไป

พวกสมัยใหม่นิยม คนเหล่านั้นที่เชื่อว่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐใน “การรณรงค์ในการประกาศแก่มวลชน ชอบมีปฏิกิริยาในมุมมองด้านศาสนศาสตร์ของตน” และว่าเหล่าผู้เชื่อที่ได้จากการฟื้นฟูต่าง ๆ มัก “ถูกขนะมาถึงการตีความเชิงศาสนศาสตร์บางเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ซึ่งไร้ชีวิตจิตใจและล้าสมัยแล้ว” ย่อมเชื่อเป็นธรรมดาว่า “การประกาศแก่คนหมู่มากเคยใช้การได้ดีในสมัยของมันและผ่านพ้นไปแล้ว หรือกำลังจะผ่านพ้นไป” ขอพระเจ้าทรงโปรดยกโทษให้บรรดาผู้ยึดข้อพื้นฐานทุกคนที่ไปเข้าร่วมในโฆษณาชวนเชื่อของพวกสมัยใหม่นิยมนี้ที่ต่อต้านการฟื้นฟูแบบสมัยโบราณ

ขอให้เราเผชิญหน้าเสียงแห่งความพ่ายแพ้ซึ่งกล่าวว่าจะไม่มีการฟื้นฟูมวลชนที่ยิ่งใหญ่แบบนั้นอีกต่อไปแล้ว มันเป็นเรื่องซึ่งเกลียดชังพระคัมภีร์ ซึ่งอยากชิงมงกุฎแห่งความเป็นพระเจ้ามาจากพระเยซูคริสต์ ซึ่งไม่ยอมรับความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์ตามประวัติศาสตร์ ถ้ามุมมองของพวกสมัยใหม่นิยมนั้นถูกต้อง

ความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์เองก็ประสพหายนะเช่นเดียวกับการประกาศแก่มวลชน ขอขอบคุณพระเจ้าที่เราเชื่อมั่นไม่เป็นเช่นนั้น!

ขอให้ผมกล่าวมั่นซ้ำอีกที: การประกาศข่าวประเสริฐตามพระคัมภีร์, การประกาศแก่มวลชน, นั่นคือการฟื้นฟูแบบสมัยโบราณ, สร้างความขัดเคืองแก่พวกสมัยใหม่นิยมที่หวังและเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้ล้ำสมัยแล้ว การเน้นเรื่องความบาปสร้างความขุ่นเคืองแก่พวกสมัยใหม่นิยมที่ไม่เต็มใจที่จะกลับใจใหม่ การเน้นเรื่องพระคุณของพระเจ้า เรื่องพระโลหิตของพระคริสต์ว่าเป็นความหวังเดียวของเหล่าคนบาป สร้างความขุ่นเคืองแก่คนไม่เชื่อสมัยใหม่ที่บูชามนุษย์และเชื่อเรื่องความรอดโดยคุณความดีแทนที่จะโดยความเชื่อที่ช่วยให้รอด

การประกาศข่าวประเสริฐมีพื้นฐานอยู่บนสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ในฐานะการเปิดเผยที่ผิดพลาดไม่ได้ของพระเจ้า ความเชื่อเช่นนั้นในพระคัมภีร์เป็นสิ่งสำคัญต่อการประกาศข่าวประเสริฐตามพระคัมภีร์สำคัญต่อการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ แต่มันเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนยิ่งนักต่อพวกสมัยใหม่นิยม เสียงของแนวคิดสมัยใหม่นิยม, ความไม่เชื่อในคริสตจักรทั้งหลายซึ่งกล่าวว่าจะไม่อาจมีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่อีกต่อไปแล้วในความหมายตามประวัติศาสตร์ที่ล้ำสมัยนั้น ก็พูดในฐานะศัตรูของพระคัมภีร์และในฐานะศัตรูของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่นั้นเอง

II. เสียงของการรักโลกกล่าวว่า

ไม่มีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่อีกต่อไปแล้ว

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐทุกคนที่ดีที่สุดและเกิดผลมากที่สุดย่อมต่อสู้ความบาป และนี่สร้างความไม่พอใจให้กับพวกที่รักโลกและมิตรสหายของพวกที่รักโลก เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่มีประสบการณ์และเหล่าผู้นำคริสเตียนคนอื่น ๆ ทราบเรื่องนั้นดี หากผู้คนของพระเจ้ายังไม่ถ่อมตัวลงและอธิษฐานและแสวงหาพระพักตร์พระเจ้าและหันเสียจากทางชั่ว ๆ ของตน พระเจ้าก็ไม่สามารถสดับฟังจากสวรรค์และยกโทษให้ผู้คนของพระองค์และรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หายได้ (2 พศต. 7:14) เพลงสดุดี 66:18 กล่าวว่า “ถ้าข้าพเจ้าบ่มความชั่วช้าไว้ในใจของข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงสดับฟังข้าพเจ้า” พระเจ้าจะไม่ทรงฟังเสียงร้องของคริสเตียนทั้งหลายที่ทูลขอฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นฟู ทูลขอการฟ่องใจและการช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด นอกเสียจากว่าพวกเขาได้รับสารภาพและละทิ้งบาปทั้งหลายของตน ฉะนั้นมันจึงเป็นวิธีการที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับคนเหล่านั้นที่อยากช่วยทำให้เกิดการฟื้นฟูเพื่อที่พวกเขาจะได้เทศนาแก่คริสเตียนทั้งหลายเกี่ยวกับบาปของพวกเขา ความล้มเหลวต่าง ๆ ของพวกเขา ทางทั้งหลายแบบชาวโลกของพวกเขา

ในทำนองเดียวกัน ในการประกาศแก่ผู้ที่ยังไม่รอด เราพบในทันทีว่ามันเป็นไปไม่ได้เลยที่จะช่วยให้เหล่าคนบาปได้รับการฟ่องใจเกี่ยวกับบาปทั้งหลายของตน และนำพวกเขาถึงการกลับใจใหม่โดยที่ไม่ทำให้พวกเขาตระหนักถึงสภาวะที่หลงหายของพวกเขาเสียก่อน เป็นความจริงที่ว่าคนเราไม่ได้รอดโดยการถือพระราชบัญญัติ แต่ “พระราชบัญญัติจึงเคยเป็นครูของเราเพื่อนำพวกเรามาถึงพระคริสต์” (กท. 3:24) เมื่อเหล่านักเทศน์กล่าวโทษบาปและเทศนาเรื่องค่าจ้างของบาปและแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเกลียดชังบาปเพียงไร ว่าพระเจ้าจะทรงพิพากษาและลงโทษบาปอย่างไร พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็สามารถนำคนบาปทั้งหลายให้มองเห็นว่าพวกเขาต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐหนุ่มคนหนึ่ง ซึ่งเทศนาในงานฟื้นฟูครั้งที่สามของเขาและเห็นพวกคนขี้เมาและคนบาปที่ใจแข็งกระด้างคนอื่น ๆ ได้รับความรอดอย่างมหัศจรรย์ บอกผมด้วยความชื่นบานยิ่งนักว่า “ผมได้ค้นพบว่า ถ้าผมทำให้ผู้คนหลงหายได้มากพอ ผมก็ทำให้พวกเขาได้รับความรอดได้!” แน่แน่นอนว่าเขาหมายความว่าตามนั้น ถ้าเขาสามารถทำให้เหล่าคนบาปทราบว่าเขาอยู่ห่างไกลจากพระเจ้าขนาดไหน ว่าใจของพวกเขาชั่วร้ายเลวทรามขนาดไหน ว่าพวกเขาจะเผชิญจุดจบอันน่ากลัวขนาดไหนหากพวกเขาไม่กลับใจ เขาก็สามารถทำให้พวกเขาหลายคนหันมาพึ่งพระคริสต์เป็นที่ลี้ภัยและเชื่อวางใจพระองค์เพื่อขอพระเมตตาได้

พร้อมกับสิ่งนี้ในหัว ผู้อ่านควรระลึกถึงการปฏิวัติด้านศีลธรรมครั้งใหญ่ที่ก่อให้เกิดขึ้นโดยการฟื้นฟูประกาศข่าวประเสริฐภายใต้การนำของเวสลีย์ในประเทศอังกฤษ หนังสือที่ยอดเยี่ยมนั้น, *This Freedom Whence*, โดย เจ. เวสลีย์ เบรดี (American Tract Society) ให้ข้อพิสูจน์ที่มีบันทึกไว้ว่าการปฏิรูปในคุก, การขับเคลื่อนของชั้นเรียนรวี, อวสานของการค้าทาสและการยกมาตรฐานด้านศีลธรรมครั้งมหัศจรรย์ไปทั่วประเทศอังกฤษและอเมริกา ส่วนใหญ่แล้วเป็นผลมาจากอิทธิพลของการฟื้นฟูครั้งนี้และคำเทศนาอย่างของจอห์น เวสลีย์และไวท์ฟิลด์

ผู้คนที่สูงวัยกว่าในอเมริกาจดจำได้ว่าการเทศนาของบิลลี ซันเคย์และของผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนอื่น ๆ แบบเดียวกับเขา มีส่วนทำให้เกิดการเลิกผลิตและขายสุราในอเมริกาและความสะอาดสะอ้านด้านศีลธรรมที่มีต่อการดื่มเหล้ามากกว่าปัจจัยเดี่ยวอื่นใด เมื่อคริสตจักรเหล่านั้นในอเมริกาหันหลังของตนให้แก่การประกาศแก่มวลชน พวกเขาที่สูญเสียอุดมการณ์เรื่องการเลิกผลิตและขายสุรา

เหล่านักเรียนที่ศึกษาเกี่ยวกับการฟื้นฟูจำได้ว่าพินนีย์เทศนาอย่างตรงไปตรงมาและเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชขนาดไหนในการต่อต้านบาปทุกชนิด-ตั้งแต่การพูดคำหยาบและพวกสมาคมลับ ไปจนถึงการแต่งกายแบบหรูหรา คำเทศนาต่าง ๆ ของดี. แอล. มูตี เกี่ยวกับการหว่านและการเกี่ยวและหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องทำให้เกิดการพ้องใจครั้งใหญ่ เขาเทศนาต่อต้านการค้าทาส ต่อต้านสุรา ต่อต้านพวกสมาคมลับ เขาเทศนาเรื่องการชดใช้คืนและการกลับใจใหม่

ฉะนั้นเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ซื่อตรงและเทศนาพระคัมภีร์วันนี้จึงพูดออกไปอย่างกล้าหาญโดยต่อต้านความไร้สาระด้านศีลธรรมในโรงภาพยนตร์ ต่อต้านความเมามายที่กำลังเพิ่มขึ้น ปัญหาการใช้ยาเสพติดที่เลวร้าย ต่อต้านการหย่าร้าง ต่อต้านความลามกของการเต้นรำและการปล่อยเนื้อปล่อยตัวและความผิดศีลธรรมของการกอดจูบลูกค้ำในหมู่คนหนุ่มสาวหัวสมัยใหม่ คำเทศนาแบบนั้นไม่เป็นที่นิยมในหมู่ผู้คนที่รักโลก

เราต้องไม่คิดว่าการต่อต้านของผู้คนที่รักโลกที่มีต่อการประกาศแก่มวลชนมีลักษณะไม่จริงจังเสมอไป ผู้คนที่ยกเหตุผลและหาข้ออ้างให้การดำเนินชีวิตแบบรักโลกของตนหรือผู้ที่ปกป้องการรักโลกของคนอื่นเริ่มหวาดกลัวความแตกแยก ความหวือหวาที่เกิดขึ้นเพราะการเทศนาแบบนั้น พวกเขากลัวว่าผู้คนที่รักโลกจะถูกขับไล่ไปจากคริสตจักร ว่ารายได้ของเหล่าศิษยาภิบาลจะลดลง ว่าเหล่าศิษยาภิบาลและคริสตจักรจะเสียความโปรดปรานของผู้คนที่มีอิทธิพลไป การต่อต้านเช่นนั้นอาจไม่จริงจัง แต่เราต้องเผชิญหน้ามันตามที่มันเป็นจริง ๆ-เสียงของการรักโลก เสียงของผู้คนที่ไม่ยอมจำนนและไม่อุทิศตัว

เราควรหมายเหตุดังนี้ว่าคนมากมายที่ต่อต้านการประกาศแก่มวลชนและพูดต่อต้านพวกผู้ประกาศข่าว

ประเสริฐและรู้สึกว่าการเหล่านั้นของการประกาศแก่มวลชนล้าสมัยไปแล้ว เป็นพวกเน้นรากฐาน นักเทศน์บางคนที่เชื่อพระคัมภีร์และหลักคำสอนหลักทั้งหมดของมันไม่เต็มใจที่จะถือจุดยืนราคาแพงที่ยืนหยัดเพื่อการดำเนินชีวิตในทางบริสุทธิ์ซึ่งการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ต้องการ

ผมเคยถูกเรียกให้ไปร่วมงานประชุมฟื้นฟูของคริสตจักรแห่งหนึ่ง ศิษยาภิบาลที่นั่นดูเหมือนจะมีจุดยืนที่เน้นหลักคำสอนเดิม เขาเคยเชิญเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐเป็นครั้งคราวทุกปี เห็นได้ชัดว่าเพราะผู้เชื่อใหม่เหล่านั้นที่ถูกเพิ่มเข้ากับคริสตจักรของเขาผ่านทางการประชุมฟื้นฟู แต่เขาเที่ยวไปพูดท่ามกลางสมาชิกของเขาเป็นการส่วนตัวเพื่อลดทอนการเทศนาแบบตรงไปตรงมาของผมที่ต่อต้านการรักโลกและบาป เมื่อผมคุยกับเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมก็พบว่าตัวเขาเองก็ไปดูหนังที่โรงและไม่ได้สอนคริสเตียนทั้งหลายให้ดำเนินชีวิตแบบแยกออกและอุทิศตน

แต่คริสเตียนบางคนในตัวพวกเขาเองเต็มใจที่จะหลีกเลี่ยงความสนุกสนานและนิสัยต่าง ๆ แบบชาวโลกก็ยังไม่เต็มใจที่จะได้ยินการรักโลกถูกตำหนิจากธรรมาสน์ การเทศนาแบบตรงไปตรงมาอาจทำให้สมาชิกบางคนที่ถูกวางทรัพย์เยอะที่สุดถอยห่างออกไป ศิษยาภิบาลหลายคนไม่มีความกล้าที่จะเผชิญหน้าคำเย้ยหยันของเหล่าผู้นำในวงการศึกษายุคโลก, หนังสือพิมพ์และเหล่าผู้นำทางสังคม

ในคริสตจักรใหญ่แห่งหนึ่งฝั่งตะวันออกที่เน้นรากฐานเดิมในหลักคำสอน คณะกรรมการของเหล่าผู้ช่วยศิษยาภิบาลส่วนใหญ่แล้วถูกรวบงำโดยเหล่าสมาชิกของภราดรภาพเมสัน เห็นได้ชัดว่า การที่ศิษยาภิบาลที่ผู้คนนิยมท่านนั้นจะโจมตีความชั่วร้ายนี้ก็อาจนำการต่อต้านร้ายแรงมาให้ เขาจึงไม่ได้โจมตี ต่อมาเขาลาออกจากคริสตจักรนั้นเพื่อเข้าสู่ “งานประกาศข่าวประเสริฐและการประชุมพระคัมภีร์” ในคำประกาศต่อสาธารณชนของเขา เขารับประกันฝูงชนว่าเขาจะเทศนาแต่ “ข่าวประเสริฐหนึ่งที่เป็นแง่บวก” ซึ่งโดยคำเรียกนั้นเขาหมายความอย่างชัดเจนว่าเขาจะไม่กล่าวโทษบาป มันไม่น่าประหลาดใจเลยที่เขาจะมีผลลัพธ์น้อยมากในการรณรงค์ด้านข่าวประเสริฐของเขาและในไม่ช้าเขาก็ยอมรับตำแหน่งศิษยาภิบาลอีกแห่ง

ชายผู้นี้เป็นคนดี เขาเชื่อพระคัมภีร์ เขารักพระเยซูคริสต์และอยากเห็นผู้คนรับความรอด แต่เขาคงต่อต้านการประกาศแบบโบราณพร้อมกับการเทศนาของมันเกี่ยวกับบาปและการเรียกอันทรงพลังของมันให้กลับใจใหม่ การตำหนิโลกของมันและความอภัยของพระคริสต์ซึ่งตกบนเหล่าคริสเตียนผู้สัตย์จริงต่อพระคริสต์ในการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย

คริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วจำนวนมากไม่ยากได้การเทศนาใด ๆ ที่จะต่อว่าการไปดูหนังที่โรงของเขา การสูบบุหรี่ของเขา ลูกชายหรือลูกสาวที่เด่นรำของเขา และเพื่อนบ้านที่รักโลกของเขา

เกือบเสมอไปผู้คนแบบนี้กล่าวว่าการฟื้นฟูเช่นนั้นล้าสมัยไปแล้ว พวกเขาแยกเหตุผลเข้าข้างความซื่อฉลาดของตัวเองและกลับกล่าวว่าพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐเป็นพวกเน้นความหิวหยาและหยาบกระด้างหนึ่งในเสียงแห่งความพ่ายแพ้เหล่านั้น ซึ่งกล่าวว่า “ไม่มีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่อีกต่อไปแล้ว” คือเสียงแห่งการรักโลก

III. การกลับสัตย์ฝ่ายวิญญาณต่อต้าน และทำให้การฟื้นฟูหมดความน่าเชื่อถือ

ที่เชื่อมโยงกับเสียงของการรักโลก แต่ก็แตกต่าง คือเสียงของการกลับสัตย์ คนมากมายไม่แยแสต่อการฟื้นฟูและไม่เชื่อว่าการฟื้นฟูเป็นไปได้เพียงเพราะว่าพวกเขาเป็นคนกลับสัตย์

คริสเตียนบางคนที่ยังเกิดใหม่แล้วอย่างแท้จริงไม่มีความเชื่อว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานจริง ๆ พวกเขาไม่มีความมั่นใจแบบฝังลึกเลยในฤทธิ์เดชของพระวจนะของพระเจ้าว่าจะฟ่องใจและช่วยเหลือคนบาปให้รอดได้เมื่อถูกเทศนาโดยเหล่าบรูชที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ พวกเขาไม่อธิษฐานขอการฟื้นฟูด้วยความร้อนรนเลยเพราะว่าในฝ่ายวิญญาณความเชื่อของพวกเขาได้เย็นชาและหดเล็กลงเสียแล้ว

นี่เป็นเสียงของการกลับสัตย์ฝ่ายวิญญาณ คริสเตียนจำนวนมาก ซึ่งบังเกิดใหม่แล้วอย่างแท้จริง ได้พบว่าความรักของตนที่มีให้แก่พระคริสต์เริ่มเย็นชาเสียแล้ว คริสเตียนที่เป็นแบบนั้นไม่มีความกรุณาอันลึกซึ้งให้แก่คนบาปที่หลงหาย ไม่มีแรงกระตุ้นอันบริสุทธิ์ในใจของตนที่จะชนะผู้คนมาถึงพระคริสต์

ความคิดที่ว่าไม่อาจมีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ได้อีกต่อไปแล้ว เป็นธรรมดาว่ามาสู่ผู้ที่ไม่สนมากนักเกี่ยวกับการฟื้นฟู เห็นได้ชัดว่ามีความยุ่งยากมากมายเหลือเกินและปัญหาเยอะเยอะเหลือเกินในการเชื่อมโยงกับการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่จนผู้ที่กลับสัตย์และมีใจเย็นชาไม่ยากที่จะเชื่อพระคัมภีร์

คริสเตียนแบบนั้นมักเริ่มละเลยการอธิษฐานส่วนตัวเพราะว่าพวกเขาไม่พบความชื่นบานแท้จริงในการพูดคุยกับพระเจ้าและไม่มีภาระล้าลึกที่จะขอความช่วยเหลือจากพระองค์ บ่อยครั้งพวกเขาไม่มีความสุขกับการอ่านพระคัมภีร์ และหลายคนที่อ้างตัวว่ากลับใจเชื่อแล้วก็ไม่เคยอ่านพระคัมภีร์อย่างจริงจังเพื่อจะค้นหาน้ำพระทัยของพระเจ้าเลย

คริสเตียนเหล่านี้ที่มีใจเย็นชา ที่ไม่คิดจะอธิษฐานและไม่มีเวลาอ่านพระคัมภีร์ ก็ไม่ใช่พวกคริสเตียนที่ขอบไปร่วมประชุมอธิษฐาน พวกเขาไม่ยินดีที่จะฟังพระวจนะของพระเจ้าผ่านคำเทศนา บ่อยครั้งพวกเขาไม่มีการนมัสการในครอบครัว หรือมีแบบขอไปทีเท่านั้น เพราะมีใจกลับสัตย์ คนเหล่านั้นที่ความรักเริ่มเย็นชาแล้ว และที่การทรมานต่อพระคริสต์สิ้นสุดลงแล้ว ก็โมโหหยาการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่และบ่อยครั้งไม่เชื่อเรื่องพวกนั้นด้วย

และถ้าพวกที่กลับสัตย์ไม่ยากได้การฟื้นฟู ในทางกลับกันมันก็บอกเป็นนัยด้วยว่าคนที่ไม่ยากได้การฟื้นฟูก็มีใจที่กลับสัตย์

คริสเตียนที่พ่ายแพ้ในเรื่องอื่น ๆ ก็มักจะพ่ายแพ้เกี่ยวกับการฟื้นฟูด้วย ในความไม่เชื่อของพวกเขา ในการไม่มีใจกรุณาของพวกเขา ในการไม่มีสัมพันธ์สนิทกับพระคริสต์ของพวกเขา คนเหล่านั้นที่กลับสัตย์ฝ่ายวิญญาณแล้วก็หมดหวังที่จะเห็นการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่อีก เสียงแห่งความพ่ายแพ้นี้มาจากชีวิตที่พ่ายแพ้และใจที่พ่ายแพ้

IV. เหล่าคนงานคริสเตียนที่ซื้อฉ้ามักต่อต้านและกลัว

การฟื้นฟูแบบที่รู้ตัวหรือโดยไม่รู้ตัว

หนึ่งในเสียงเหล่านั้นซึ่งร้องบอกว่าการฟื้นฟูแบบโบราณนั้นล้าสมัยแล้ว ว่าต้องใช้วิธีการใหม่ ๆ ก็เป็นเสียงของความอิจฉา

พระเจ้าทรงตั้งเหล่าศิษยาภิบาลและอาจารย์ไว้ในคริสตจักร ตามที่มีสอนไว้ชัดเจนในเอเฟซัส 4:11 พระเจ้าประทานพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐไว้เช่นกัน

“และพระองค์ได้ประทานให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้พยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และบางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์”

พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐได้รับการทรงเรียกและถูกแต่งตั้งโดยพระเจ้าเพื่อที่จะชนะจิตวิญญาณมากกว่าพวกศิษยาภิบาลและบ่อยครั้งเพื่อที่จะมีฝูงชนกลุ่มใหญ่กว่า มีอิทธิพลกับคริสเตียนทั้งหลายมากกว่าเป็นที่รับฟังจากคนภายนอกดีกว่าและอาจได้รับค่าตอบแทนดีกว่าศิษยาภิบาลหลายคนเสียอีก

บัดนี้เหล่าคนงานคริสเตียนก็เป็นแค่มนุษย์ธรรมดา เหมือนกับที่ติโอเตรเฟสอิจฉาเยอห์นผู้เป็นที่รัก เหมือนกับที่พวกศัตรูของเปาโลประกาศข่าวประเสริฐด้วยใจอิจฉา เราก็คาดหวังได้ว่าจิตวิญญาณแบบเดียวกันนั้นจะปรากฏในวันนี้

ในวิทยาลัยคริสเตียนทั้งหลาย ครูผู้สอนบางครั้งก็อิจฉาพวกศาสตราจารย์ และหัวหน้าแผนกทั้งหลายมักอิจฉาอำนาจของประธานวิทยาลัย เหล่าศิษยาภิบาลผู้ช่วยมักหาช่องที่จะแข่งขันกับศิษยาภิบาลในเรื่องความรักและความเป็นผู้นำของผู้คนในคริสตจักร บ่อยครั้งคนเล่นออร์แกนก็อิจฉาผู้นำกลุ่มนักร้อง

ฉะนั้นศิษยาภิบาลหลายท่าน เมื่อเขาเห็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐเทศนาแก่ฝูงชนหมู่ใหญ่กว่า เทศนาด้วยความกล้าหาญมากกว่า เห็นคนกลับใจเชื่อเยอะกว่าที่ตัวเขาเองเคยเห็นมา ก็มักพบว่าเป็นการยากที่จะไม่อิจฉาผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้น

พวกศิษยาภิบาลมักวิจารณ์พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐว่าชอบความหวือหวาในเมื่อแท้จริงแล้วพวกเขาเสียตายเป็นตัวเองไม่มีความกล้าขนาดนั้นและไม่ได้เทศนาแก่ฝูงชนหมู่ใหญ่ขนาดนั้น ศิษยาภิบาลท่านหนึ่งขอวิจารณ์ผู้ประกาศข่าวประเสริฐท่านหนึ่งว่าเป็นพวกหิวเงินในเมื่อแท้จริงแล้วผู้ประกาศข่าวประเสริฐท่านนั้นเน้นเรื่องค่าตอบแทนที่เป็นเงินน้อยกว่าศิษยาภิบาลท่านนั้นเสียอีก

ศิษยาภิบาลทั้งหลายปกติแล้วจะไม่ยอมรับตำแหน่งศิษยาภิบาลโดยที่ไม่ได้รับคำสัญญาเรื่องเงินเดือนที่ชัดเจน และบ่อยครั้งก็ต่อรองเพื่อจะได้ที่กินที่อยู่ฟรีและได้ค่าพักร้อน ผมเคยรู้จักผู้รับใช้หลายคนที่เป็นศิษยาภิบาลเพราะพวกเขาบอกว่าเงินเดือนที่สัญญาให้มันไม่มากพอ แต่ผมยังไม่เคยรู้จักผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่มีชื่อเสียงคนใดเลยที่เคยตั้งราคาสำหรับงานรับใช้ของเขา หรือขอการรับประกันขั้นต่ำ ผมเคยรู้จักครูสอนพระคัมภีร์ที่มีชื่อเสียงหลายคนที่ทำแบบนั้น

เหตุผลที่ศิษยาภิบาลเช่นนั้นวิจารณ์ผู้ประกาศข่าวประเสริฐก็ไม่ใช่เพราะว่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐขอเงินเยอะกว่าแต่เพราะว่าบางครั้งเขาได้เงินเยอะกว่า! ด้วยเหตุผลเดียวกันนี้ พวกศิษยาภิบาลที่ได้เงินเดือนน้อยก็วิจารณ์พวกศิษยาภิบาลที่ได้เงินเดือนเยอะ นั่นเป็นเพียงธรรมชาติมนุษย์แบบเก่าที่เล่นบทเดิม ๆ ที่คุ้นเคย

เหล่าผู้นำประจํากายมักอิจฉาอิทธิพลของพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ พวกศิษยาภิบาลอยู่ในจุดที่สามารถระดมเงินเพื่อนิยายเหล่านั้นได้ขณะที่พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐไม่อยู่ในจุดนั้น พวกศิษยาภิบาลปกติแล้วจะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่กับนิยายเหล่านั้นมากกว่าพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ พวกศิษยาภิบาลมักมีเงินรายปีหรือประกันชีวิตตกเป็นเดิมพัน และบ่อยครั้งก็คาดหวังว่าจะได้รับคำแนะนำบอกต่อของเลขานุการประจํากายหรือคำชมเชยของบิชอป ขณะที่พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐปกติแล้วก็ไม่มีอำนาจของสิ่งเหล่านั้น พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐปกติแล้วไม่ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้ดูแลทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือพระคริสตธรรมประจํากาย

ความอิจฉาและความเป็นอริโดยธรรมชาติของพวกศิษยาภิบาลและคนงานคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่มีต่อพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ได้ฝูงชนกลุ่มใหญ่กว่าก็เป็นเรื่องธรรมดา แต่มันก็เป็นเรื่องฝ่ายเนื้อหนัง

คริสตจักรใหญ่แห่งหนึ่งเคยขอให้ผมมาร่วมงานประชุมฟื้นฟู ศิษยาภิบาลท่านนั้นกล่าวว่า “เราจ่ายให้ครูสอนพระคัมภีร์ 100 ดอลลาร์ต่อสัปดาห์เสมอ และจ่ายให้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ 150 ดอลลาร์ต่อสัปดาห์ นั่นเป็นอัตราที่น่าพอใจไหมครับ?” ผมตอบกลับไปว่าเงินจำนวนเท่าไรก็ได้ที่คริสตจักรตั้งก็เป็นที่น่าพอใจอย่างมาก ว่าผมไม่ขอเป็นฝ่ายที่จะตกลงอะไรทั้งนั้นเกี่ยวกับเรื่องเงิน มันต้องเป็นหน้าที่ของศิษยาภิบาลและคริสตจักรเนื่องจากผมไม่เคยมีข้อเรียกร้องใด ๆ ทั้งนั้น

หลังจากการฟื้นฟูอันเปี่ยมสุข พร้อมกับหอประชุมคริสตจักรนั้นที่แน่นขนัดคืบแล้วคืบเล่าและหลายคนรับความรอด ซึ่งรวมถึงพวกนักธุรกิจที่เป็นคนสำคัญด้วย คริสตจักรนั้นก็จ่ายให้ผมเยอะกว่า 150 ดอลลาร์ต่อสัปดาห์ตามที่ได้ตั้งใจไว้ ก่อนหน้านั้นไม่นาน คริสตจักรนั้นเคยเชิญครูสอนพระคัมภีร์ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รักท่านหนึ่งมาและจ่ายให้เขา 100 ดอลลาร์ต่อสัปดาห์ ผมเชื่อว่าเขาได้พูดกับคนเยอะไม่ถึงหนึ่งในสามต่อคืน และผมเห็นมุมมองของคริสตจักรนั้นได้ดีเลยซึ่งเต็มใจจ่ายให้เยอะกว่าเพื่อฝูงชนกลุ่มใหญ่กว่า จิตวิญญาณที่รับความรอดเยอะกว่าและพระพรใหญ่โตกว่า

แต่ผมนึกภาพออกว่าครูสอนพระคัมภีร์ท่านนั้นจะรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ! และผู้อ่านที่ครุ่นคิดจะเห็นว่าทำไมพวกครูสอนพระคัมภีร์เคยบ่นว่าพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐเป็นพวกชอบความหิวโหย ว่าพวกเขาเล่นกับอารมณ์ของผู้คน และว่าพวกเขากล่าวโทษบาปอย่างรุนแรง ผู้คนแบบนั้นวิจารณ์พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ไม่ใช่เพราะว่าพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐผิด แต่เพราะว่าพวกเขาถูกผู้คนที่ไม่ชนะจิตวิญญาณก็วิจารณ์พวกที่ชนะจิตวิญญาณ ผู้คนที่มีฝูงชนกลุ่มเล็ก ๆ ก็วิจารณ์พวกที่มีฝูงชนกลุ่มใหญ่ ๆ

ผมเห็นได้ว่าคนที่พ่ายแพ้ ที่ไม่ชอบฝูงชนหรือความนิยมหรือรายได้ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐบางคนที่ถูกใช้การอย่างยิ่งใหญ่ อาจเริ่มเชื่อว่าการประกาศข่าวประเสริฐแบบนั้นทั้งหมดล้าสมัยไปแล้วและว่ามันน่าจะดีกว่ากับการชนะจิตวิญญาณในชั้นเรียนรวี ในการประกาศข่าวประเสริฐกับเด็ก โดยที่ไม่ต้องมีการฟื้นฟูมวลชนแบบใหญ่โตซึ่งนำโดยพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

หนึ่งในเสียงเหล่านั้นที่พ่ายแพ้ซึ่งหมดหวังแล้วกับการฟื้นฟูคือ เสียงของความอิจฉาในหมู่เหล่าคนงานคริสเตียน

V. แนวคิดเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งเป็นเสียงแห่งความพ่ายแพ้ ที่หมดหวังเรื่องการฟื้นฟู

คริสเตียนบางคนเน้นคำสอนเรื่องสมัยประทานในพระคัมภีร์แบบเกินพอดี แน่ใจว่ามีความแตกต่างในเรื่องสมัยประทานระหว่างพันธสัญญาเก่านั้นกับพันธสัญญาใหม่นั้น ระหว่างบทบัญญัติด้านพิธีการกับชาวประเสริฐ แต่ผู้คนที่เน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งกล่าวว่า หนังสือกิจการของพวกอัครทูตเป็นบันทึกเกี่ยวกับช่วงเปลี่ยนผ่านหนึ่งและว่าความเชื่อแบบคริสเตียนของหนังสือกิจการต้องไม่เป็นแบบแผนสำหรับความเชื่อแบบคริสเตียนในปัจจุบัน ผู้คนแบบนั้นบางครั้งก็กล่าวว่าคำเทศนาบนภูเขาที่มีไว้สำหรับพวกยิวเท่านั้น ไม่ใช่สำหรับเรา ว่าแม้กระทั่งคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็น “คำอธิษฐานขออาณาจักรหนึ่ง” ซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับเรา พวกเขาว่าการอัครทูตเหล่านั้น ฤทธิ์เดช และของประทานต่าง ๆ ที่ถูกเผยให้ประจักษ์ในหมู่คริสเตียนในหนังสือกิจการบัดนี้ล้าสมัยไปแล้ว ผู้คนแบบนั้นปกติแล้วกล่าวว่าเฉพาะ “บัพติศมาของพระวิญญาณ” ที่มีอยู่ตอนนี้เป็นสิ่งที่เราได้รับเมื่อกลับใจเชื่อ

พวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งเหล่านี้กล่าวว่าเราอยู่ในยุคสุดท้ายแล้ว ว่าพระผู้ช่วยให้รอดน่าจะเสด็จมาในไม่ช้า พวกเขา กล่าวว่า “การละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่” กำลังเกิดขึ้นแล้วจนการฟื้นฟูแบบยิ่งใหญ่เป็นไปได้ ปกติแล้วพวกเขาคิดว่าหมายสำคัญหลายประการพิสูจน์ว่าตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 จนถึงปัจจุบัน ควรถูกเรียกว่า “ยุคสุดท้าย” และว่าหมายสำคัญหลายประการบ่งชี้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดน่าจะเสด็จมาในอีกไม่กี่เดือนหรือไม่ก็ปีอย่างมากที่สุด

พวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งชอบขีดขวางการฟื้นฟูมากกว่าพวกอื่น ๆ เพราะพวกเขาไม่ใช่ผู้ไม่เชื่อ แต่เป็นผู้เชื่อพระคัมภีร์ พวกเขาไม่ใช่พวกไม่เชื่อเรื่องยุคพันปี แต่เป็นพวกก่อนพันปีนิยม พวกเขาเชื่อเรื่องการ دلใจด้านถ้อยคำของพระคัมภีร์และเชื่อมั่นว่าเป็นความจริงตามตัวอักษร พวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งเหล่านี้ปกติแล้วเป็นสาวกของจอห์น เนลสัน ดาร์บี้ หนึ่งในเหล่าผู้ก่อตั้งของกระแส Plymouth Brethren พวกเขามีอิทธิพลอย่างมากในหมายเหตุเหล่านั้นของ Scofield Bible พวกเขาได้แทรกซึมสถาบันพระคัมภีร์เหล่านั้นที่ถูกสร้างขึ้นโดยพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และเอาหลักคำสอนต่าง ๆ ของพวกเขาเองเข้ามาแทนที่คำสอนของมูดี, ทอร์เรย์, สเปนเซอร์เจียนและฟินเนย์เกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ

พวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งกล่าวเหมือน ๆ กันว่าไม่น่าจะมีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่อีกต่อไปแล้ว ว่าสมัยนี้มันยากกว่าเดิมเยอะที่จะชนะจิตวิญญาณเพราะการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ซึ่ง พวกเขา กล่าวว่า ตอนนี้บ่งชี้ว่าใกล้จะสิ้นยุคนี้แล้ว

คำสอนนี้มีลักษณะแยบยล มันน่านับถือ แต่มันก็เป็นอันตรายในผลกระทบของมันที่มีต่อการประกาศข่าวประเสริฐ

พวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งไม่เคยผลิตผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่เลยสักคนเดียว พวกเขาผลิตครูสอนพระคัมภีร์มากมาย

ที่เป็นแบบฉบับของคำสอนนั้นคือ หนังสือที่มีชื่อว่า *True Evangelism* โดยลูอิส สเปนอร์รี แซเฟอร์ ซึ่งเรียกพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐว่า “ชุมพลแห่งใจในการประกาศข่าวประเสริฐ” ซึ่งกล่าวว่า “การฟื้นฟูเป็น

เรื่องผิดปกติกว่าปกติ” และไม่ควรเป็น “วิธีการทำงานที่ได้รับอนุญาต” (หน้า 7) เขากล่าวว่าพวกเขาผู้ประกาศข่าวประเสริฐ “มีการเน้นหนักแบบเทียมเท็จและเกินพอดีในเรื่องวิธีการต่าง ๆ” โดยเรียกร้อง “ให้มีการกระทำบางอย่างต่อหน้าผู้คนที่เชื่อมโยงกับการกลับใจเชื่อ เช่น ให้อินซันหรือเดินออกไปข้างหน้าที่ประชุม” แซเฟอร์คัดค้านมากเป็นพิเศษเรื่องการส่ง “เหล่าคนงานออกไปเพื่อวิงวอนผู้คนที่ประชุมซึ่งมีผู้คนหลากหลาย” และปรารถนาให้พวกเขาผู้ประกาศข่าวประเสริฐไม่เทศนาเกี่ยวกับบาป

พวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งจำนวนมากกล่าวหาผู้ประกาศข่าวประเสริฐทุกคนว่าออมชอมผู้ซึ่งทำงานกับคริสตจักรทั้งหลายของนิกายใดก็ตามที่ไม่ใช่ Plymouth Brethren

คริสเตียนจำนวนมากที่มีจิตใจดี ซึ่งได้รับอิทธิพลจากพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่ง รู้สึกว่ามันหมดหวังแล้วที่จะคาดหวังการฟื้นฟู พวกเขาพ่ายแพ้แล้ว พวกเขา รู้สึกว่ามันวิกฤติเหลือเกินแล้วกับชาวโลกจนพวกเขาช่วยคนเหล่านั้นไม่ได้ วิกฤติเหลือเกินแล้วเกี่ยวกับพวกเขาผู้ประกาศข่าวประเสริฐจนพวกเขาไว้ใจคนเหล่านั้นไม่ได้ ผู้คนแบบนั้นมีแนวโน้มที่จะมีความสุขกับการศึกษาพระคัมภีร์ในด้านเทคนิคมากกว่าการชนะจิตวิญญาณสนใจในเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับงานมิชชันกับพวกยิวมากกว่าในการรณรงค์ใหญ่ ๆ ทั่วประเทศ แม้ว่ายิวแค่หีบมือเดียวรับความรอดในแต่ละปีในงานมิชชันยิวทั้งหมดในอเมริกาก็ตาม บ่อยครั้งการรณรงค์แบบทั่วประเทศงานเดียวจะแสดงให้เห็นผู้กลับใจเชื่อมากกว่างานมิชชันยิวทั้งหมดในอเมริกาจะแสดงให้เห็นในหนึ่งปี

อีกบทหนึ่งเต็ม ๆ จะถูกให้เพื่อแสดงให้เห็นจากคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ว่าการฟื้นฟูใหญ่ ๆ ยังมาไม่ถึงและว่ามุมมองแบบพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งเกี่ยวกับการฟื้นฟูนั้นไม่ตรงตามพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง แต่ขอให้เราหมายเหตุเสียงแบบพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งนี้ตามที่มันเป็นจริง ๆ-เสียงของความพ่ายแพ้เสียงของเหล่าคริสเตียนที่ล้มเหลว หลักคำสอนของพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งเป็นคำสอนนอกกรีตทัศนคติที่ขอวิจารณ์ของพวกเขาขัดขวางการฟื้นฟูและนำคำครหาไปสู่ความจริงของแนวคิดก่อนพันปี มันดับไฟเหล่านั้นแห่งการชนะจิตวิญญาณ

ขอให้เราทำการแบ่งแยกให้ชัดเจนระหว่างจุดยืนหลักคำสอนแบบก่อนพันปีกับแนวคิดเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่ง ผมเป็นพวกก่อนพันปี ซึ่งจริง ๆ แล้วหมายความว่าผมเชื่อว่าพระเยซูอาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อ เหมือนที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ และแน่นอนว่าต้องเสด็จมาก่อนจะมียุคพันปีใด ๆ ได้บนแผ่นดินโลกนี้ ผมเชื่อพระคัมภีร์ตามตัวอักษรและเชื่อว่าพระเยซูองค์เดิมที่เสด็จจากไปจะเสด็จมาในลักษณะเดียวกันกับที่พวกสาวกเห็นพระองค์ลอยขึ้นไปสู่สวรรค์ และตามคำสัญญาที่ชัดเจนของทูตสวรรค์สององค์นั้นที่ยืนอยู่ข้าง ๆ (กิจการ 1:11)

พวกก่อนพันปีแค่เชื่อพระคัมภีร์ตามที่ปรากฏเมื่อมันสอนว่าพระเยซูคริสต์เจ้าเองจะเสด็จกลับมาวันหนึ่งเพื่อรับคนของพระองค์ไป ทำให้คริสเตียนที่ตายไปแล้วเป็นขึ้นใหม่ เปลี่ยนแปลงคริสเตียนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่และรับเราไปสวรรค์กับพระองค์ จากนั้นต่อมาไม่นานจะทรงครอบครองบนแผ่นดินโลกจริง ๆ เผอิญว่าพวกเขาผู้ประกาศข่าวประเสริฐโดยทั่วไปแล้วเชื่อพระคัมภีร์ตามตัวอักษร และฉะนั้นเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เกือบทุกคนจึงเป็นพวกก่อนพันปีในเรื่องความเชื่อ สเปนเซอร์เจียน, มูดี, ทอร์เรย์, แซพแมน, บิลลี ชันเดย์, บ็อบโจนส์ ล้วนเป็นพวกก่อนพันปี เท่าที่ผมทราบ พวกเขาผู้ประกาศข่าวประเสริฐแบบข้ามนิกายที่ถูกใช้การอย่างกว้าง

ขวางทุกคนในอเมริกาวันนี้เป็นพวกก่อนพันปีในด้านหลักคำสอน; นั่นคือ พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อ เหมือนที่พระองค์ตรัสไว้

แต่การกำหนดวันที่หรือปีต่าง ๆ สำหรับการเสด็จกลับมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การกล่าวว่าเราไม่สามารถยึดแบบอย่างเหล่านั้นของภาคพันธสัญญาใหม่เป็นแบบแผนของเราในการชนะจิตวิญญาณ การกล่าวว่าคริสเตียนทั้งหลายไม่ควรอธิษฐานขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์และว่ายุคสมัยเหล่านี้เองห้ามการฟื้นฟู ก็เป็นเสียงแห่งความพ่ายแพ้ เสียงของแนวคิดเน้นสมัยประทอนแบบสุดโต่งที่เทียมเท็จ

คุณได้ยินเสียงร้องที่พ่ายแพ้เหล่านั้นซึ่งหมดหวังเรื่องการฟื้นฟู บางเสียงเหล่านี้ไม่อยากได้การฟื้นฟู คนเหล่านั้นที่อยากให้เกิดการฟื้นฟูก็ไม่มี的信心นั้นเพื่อจะได้มันและอาจไม่เต็มใจที่จะจ่ายราคาเพื่อซื้อมัน พวกเขาเป็นเสียงเหล่านั้นของความไม่เชื่อสมัยใหม่, แนวคิดเสรีนิยม; เสียงของการรักโลก; เสียงของการกลับสัตย์ฝ่ายวิญญาณ; เสียงของความอิจฉาในหมู่เหล่าคนงานคริสเตียน; เสียงของพวกเน้นสมัยประทอนแบบสุดโต่งที่การตีความพระคัมภีร์แบบผิด ๆ ของพวกเขาทำให้พวกเขาเชื่อว่าการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้แล้วตอนนี้ แม้จะเป็นไปได้ก็ตาม

จะกล่าวอะไรก็ตามใจคุณ-เสียงเหล่านี้เป็นเสียงแห่งความพ่ายแพ้ ไม่ใช่เสียงแห่งความเชื่อ ไม่ใช่เสียงแห่งชัยชนะ จิตวิญญาณของพวกเขาไม่ใช่จิตวิญญาณแห่งกิจการของพวกอัครทูต ไม่ใช่จิตวิญญาณของอัครทูตเปาโล จิตวิญญาณของพวกเขาไม่สัตย์จริงต่อพระสัญญาเหล่านั้นของพระเจ้าคริสต์ และไม่สัตย์จริงต่อความหมายโดยนัยและพันธะเหล่านั้นของพระมหาบัญชา พวกคริสเตียนที่พ่ายแพ้ก็ไม่ใช่คริสเตียนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ไม่ใช่คริสเตียนที่เต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ ไม่ใช่คริสเตียนในสง่าราศีและฤทธิ์เดชและความชื่นบานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เราต้องไม่เชื่อเสียงที่พ่ายแพ้เหล่านี้เด็ดขาด พวกเขาคิดผิด! และในคำบรรยายต่อ ๆ ไป เราหวังอย่างจริงจังที่จะแสดงให้เห็นว่าเราควรมีและสามารถมีได้ตอนนี้ ถ้าคริสเตียนทั้งหลายจะกระทำตามข้อกำหนดทั้งหลายของพระเจ้า นั่นคือ การฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยเป็นพรแก่แผ่นดินโลกนี้

พระคัมภีร์บอกล่วงหน้าว่าการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดทั้งหลายยังมาไม่ถึง

พระคัมภีร์ให้เหตุผลเข้าข้างการคิดลบของคนเหล่านั้นที่คิดว่าจะไม่มีการฟื้นฟูใหญ่โตอีกต่อไปแล้วไหม? แน่แน่นอนว่าไม่ บางคนคงมีความสุขจริง ๆ หากพวกเขาสามารถพบเหตุผลเข้าข้างในพระคัมภีร์ได้ซึ่งสนับสนุนข้ออ้างและข้อแก้ตัวอันเป็นเท็จของพวกเขา เหตุผลที่เข้าข้างความไร้ฤทธิ์เดชและความไร้ผลของพวกเขา หากมีสักข้อในพระคัมภีร์ซึ่งกล่าวว่าจะไม่มีการฟื้นฟูใหญ่โตอีกต่อไปแล้ว ซึ่งกล่าวว่าการชนะจิตวิญญาณจะเริ่มยากขึ้นเรื่อย ๆ คุณก็แน่ใจได้เลยว่าพระคำข้อนั้นคงถูกตะโกนมาจากศาลฟ้าบ้านโดยเหล่านักเทศน์และอาจารย์ที่ชนะจิตวิญญาณได้ไม่กี่คนและไม่มีการฟื้นฟูเลย

ผมรับประกันคุณว่าพระคัมภีร์ไม่มีเลยสักคำเดียวที่จะบอกว่าการชนะจิตวิญญาณจะยากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าการฟื้นฟูจะยากมากขึ้นหรือเป็นไปได้-ไม่มีคำพยากรณ์สักเรื่องว่าวันแห่งการฟื้นฟูใหญ่โตจะผ่านพ้นไปก่อนพระเยซูเสด็จมา ทั้งหมดนั้นอยู่ในความคิดของพวกคริสเตียนที่พ่ายแพ้ กลับสตัย และไร้ฤทธิ์เดช

อันที่จริง แนวโน้มทั้งหมดของภาคพันธสัญญาใหม่สอนว่าเราอยู่ในยุคแห่งการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ พระเยซูทรงสัญญากับพวกสาวกไว้ซึ่งเป็นผู้ที่พระองค์ประทานพระมหาบัญชาอันและทรงสัญญากับเราผู้ซึ่งควรเดินตามพวกเขาในงานของพวกเขา, “ดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้” (มธ. 28:20) เมื่อพระเยซูตรัสว่า “ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำเช่นกัน และเขาจะกระทำการงานทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพราะว่าเราจะไปยังพระบิดาของเรา” (ยอห์น 14:12) พระองค์ก็ไม่ได้บอกเป็นนัยด้วยซ้ำว่าพระสัญญานั้นจะค่อย ๆ ล้มเหลวไป และว่าผลลัพธ์น้อยลงเรื่อย ๆ จะถูกคาดหวังได้

พระสัญญาที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นเกี่ยวกับการเกิดผล เกี่ยวกับคำตอบที่มาสู่คำอธิษฐาน เกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ล้วนถูกให้ไว้เพื่อมีผลบังคับใช้ไปตลอดทั้งยุคขาวประเสริฐนี้ ผมขอกล่าวว่าไม่มีสักคำในพระคัมภีร์ที่บ่งชี้ว่าขาวประเสริฐจะสัมฤทธิ์ผลน้อยลง ว่าเหล่าคนบาปจะชนะมาได้ยากขึ้น ว่าการฟื้นฟูจะเริ่มยากมากขึ้น หรือเป็นไปได้ สิ่งตรงข้ามกลับเป็นความจริง และในการบรรยายถัดไป ผมจะลงลึกมากขึ้นในความจริงอันเปี่ยมสุขนั้นที่ว่าบัดนี้เราอยู่ในยุคแห่งการฟื้นฟูและในยุคแห่งการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระสัญญาทั้งหมดเกี่ยวกับการฟื้นฟูและการชนะจิตวิญญาณใช้กับเราได้เหมือนที่เคยใช้ได้ตอนพื้นเทคอสต์ และในสมัยของพวกอัครทูต และในยุคสมัยอื่น ๆ ของการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย เราอยู่ในยุคของการฟื้นฟู และการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่สามารถมีได้ทุกเมื่อที่ผู้คนของพระเจ้าทำได้ตามข้อกำหนดเหล่านั้นของพระเจ้า แต่นั่นเป็นหัวข้อที่ผมจะพูดถึงในภายหลัง

ในการบรรยายนี้ผมต้องแสดงให้คุณเห็นว่าการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหล่านั้นที่โลกเคยพบเห็นยังมาไม่ถึง การฟื้นฟูทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่าที่จะมา ซึ่งโลกยังไม่เคยประสบพบเจอ มีสอนไว้อย่างชัดเจนในพระวจนะของพระเจ้า มันควรที่จะหนุนใจเรามากจริง ๆ! เมื่อเราพบว่าพระเจ้าทรงสัญญาไว้อย่างชัดเจนเรื่องการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่กว่าที่โลกเคยมีมา นั่นก็จะพิสูจน์อย่างแน่นอนว่าวันแห่งการฟื้นฟูยังไม่ผ่านพ้นไป

1. การฟื้นฟูในความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น

พระเยซูทรงเล่าเกี่ยวกับวาระหนึ่งที่จะมาซึ่งพระองค์ทรงเรียกว่า “ความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่” ใน มัทธิว 24:21,22 พระองค์ตรัสว่า “ด้วยว่าในเวลานั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่ การเริ่มต้นของโลกมาจนถึงเวลานี้ ไม่ และจะไม่เคยมีอย่างนี้เลย และถ้าวันเหล่านั้นจะไม่ถูกย่นสั้นเข้า จะไม่มี เนื้อหนึ่งใด ๆ รอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่บรรดาผู้ที่ทรงถูกเลือกสรรไว้ วันเหล่านั้นจะถูกย่นสั้นเข้า” จง หมายเหตุนั้นที่วาระนั้นที่จะมาจะเลวร้ายยิ่งกว่าที่โลกเคยเห็นมาจนถึงเวลานั้น

ต่อมาในคำสอนบนภูเขาเมกอกเทศ พระเยซูประทานกฎแฉอดอกหนึ่งให้เรารู้ว่าความทุกข์ลำบากครั้ง ใหญ่นี้จะเกิดขึ้นเมื่อไร ในข้อ 27 ถึง 31 พระองค์ตรัสว่า:

“ด้วยว่าฟ้าแลบมาจากทิศตะวันออก และส่องไปจนถึงทิศตะวันตกฉับใด การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็ จะเป็นฉับนั้นด้วย ด้วยว่าที่ไหนก็ตามที่มีซากศพ ผุพังกอนทราก็จะรวมตัวกันอยู่ที่นั่น หลังจากความทุกข์ลำบาก แห่งวันเหล่านั้นเสร็จแล้ว ในทันใดนั้น ‘ดวงอาทิตย์ก็มืดไป และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงของมัน และดวงดาว ทั้งหลายจะตกจากฟ้าสวรรค์ และบรรดาสิ่งที่มีอำนาจแห่งฟ้าสวรรค์ทั้งหลายจะถูกเขย่าให้สะเทือน’ และเมื่อ นั้นหมายสำคัญแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในฟ้าสวรรค์ ‘และตอนนั้นเผ่าทุกเผ่าแห่งแผ่นดินโลกจะไว้ทุกข์’ และเขาทั้งหลายจะเห็น ‘บุตรมนุษย์เสด็จมาในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์’ ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ และพระองค์จะทรงส่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์มาด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก และทูตสวรรค์เหล่านั้นจะ รวบรวมบรรดาคนที่ทรงถูกเลือกสรรไว้แล้วของพระองค์จากลมทั้งสี่ทิศนั้น ตั้งแต่ที่สุดฟ้าสวรรค์ข้างหนึ่งจนถึง ที่สุดฟ้าสวรรค์อีกข้างหนึ่งนั้น”

ในที่นี้เราเห็นว่าพระเยซูเจ้ากำลังตรัสกับพวกยิวโดยเฉพาะ และฉะนั้นพระองค์จึงบอกพวกเขาเกี่ยวกับ เวลานั้นที่พระองค์จะส่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ออกไปและรวบรวมเหล่าผู้ถูกเลือกสรรของพระองค์ (พวกคนอิสราเอล) มาจากลมทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก มันจะเป็นตอนที่พระเยซูทรงถูกเห็นเป็นร่างกายที่ ปรากฏแก่ตา “เสด็จมาในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์” ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่” (ข้อ 30)

แต่ข้อ 29 บอกเรานี้จะต้อง “หลังจากความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นเสร็จแล้ว ในทันใดนั้น” ฉะนั้นผมจึงเห็นว่า หลังจากการรับขึ้นของพวกวิสุทธิชน (เมื่อเราผู้ซึ่งรอดแล้วจะถูกรับขึ้นไปพบกับพระองค์ใน ฟ้าอากาศ) พระเยซูก็จะเสด็จกลับมากับเราในภายหลังยังแผ่นดินโลก คราวนี้เพื่อจะรวบรวมชนชาติอิสราเอล กลับมาและช่วยพวกเขาให้รอดและครอบครองบนแผ่นดินโลก แต่ช่วงเวลานั้นหลังจากการรับขึ้นของพวก วิสุทธิชน ขณะที่เราจะอยู่ในสวรรค์กับพระผู้ช่วยให้รอดก่อนที่พระองค์เสด็จกลับมาเพื่อครอบครอง จะเป็นเวลา แห่งความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้นบนแผ่นดินโลก นี่เป็นคำสอนของเหล่าผู้รู้ดีที่ถือแนวคิดก่อนพันปี นี่เป็น จุดยืนของมูดี, ทอร์เรย์, สโกฟิลด์ (ใน Scofield Bible), เจมส์ เอ็ม. เกรย์, เฮช. เอ. ไอรอนไซด์, วิลเลียม เพ็ท ทินจิลล์ และอาร์โน แกเบลเลน ดังนั้น สมัยความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้นจึงยังไม่ถึง

หลังจากที่ผู้ที่รอดแล้วทุกคนจะถูกรับตัวไปกับพระเยซูและเมื่อปฏิบัติต่อพระคริสต์นั้นจะครอบครอง บนแผ่นดินโลก ความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้นก็จะมา จะมีการข่มเหงและความทุกข์ยากและสงครามมากมาย เหลือเกินจนมัน ซึ่งเหนือกว่าทุกช่วงเวลาในประวัติศาสตร์มนุษย์ จะถูกเรียกว่าความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น

ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์นั้นจะไม่ยอมให้ผู้คนที่ไม่รับเครื่องหมายของมันมีสิทธิ์ที่จะซื้อขาย คนเหล่านั้นที่กลับใจ
เชื่อภายใต้สภาวะเหล่านี้จะเสี่ยงชีวิตของตนอย่างแน่นอนเพื่อพระคริสต์ แต่พระคัมภีร์ก็บอกเราว่าในความ
ทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นี้จะมีการฟื้นฟูที่แสนมหัศจรรย์ที่สุด

วิวรณ์ 7:9-17 ให้ภาพอันงดงามของเหล่าผู้กลับใจเชื่อแห่งการฟื้นฟูของความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น
ซึ่งรวมตัวกันในสวรรค์

“ภายหลังสิ่งนี้ ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด คนจำนวนมากมาย ซึ่งไม่มีมนุษย์สามารถนับได้เลย จากทุก
ประชาชาติ จากทุกตระกูล และประชากร และทุกภาษา ยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก
โดยสวมเสื้อคลุมยาวสีขาว และถือใบตาลในมือของพวกเขา และร้องด้วยเสียงดัง โดยกล่าวว่า “ความรอดมีอยู่
ที่พระเจ้าของเรา ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และมีอยู่ที่พระเมษโปดก” และทูตสวรรค์ทั้งปวงยืนรอบพระที่นั่ง
และรอบพวกผู้อาวุโสและสัตว์ทั้งสี่นั้น และก้มลงกราบหน้าพระที่นั่ง และนมัสการพระเจ้า โดยกล่าวว่า “เอ
เมน การสรรเสริญ และสง่าราศี และสติปัญญา และการขอบพระคุณ และพระเกียรติ และอำนาจ และ
อานุภาพ จงมีแต่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ เอเมน” และคนหนึ่งในพวกผู้อาวุโส
นั้นตอบ โดยกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้ที่สวมเสื้อคลุมยาวสีขาวนี้คือใคร และพวกเขามาจากไหน” และ
ข้าพเจ้าก็กล่าวแก่ท่านว่า “ท่านเจ้าข้า ท่านก็ทราบอยู่แล้ว” และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้เป็นคนที่
ได้ออกมาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ และได้ชำระล้างเสื้อคลุมยาวของพวกเขาแล้ว และได้ทำให้เสื้อคลุม
ยาวนั้นขาวสะอาดในพระโลหิตของพระเมษโปดก เพราะฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงยืนอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า
และรับใช้พระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ที่ประทับบนพระที่นั่งนั้น
จะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น พวกเขาจะไม่หิวอีกต่อไป หรือกระหายอีกเลย และแสงแดดจะไม่ส่องต่อ
พวกเขา หรือความร้อนใด ๆ อีกต่อไป เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่ท่ามกลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขา
ไว้ และจะทรงนำพวกเขาไปให้ถึงบรรดาน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขา
เหล่านั้น”

ที่นี้ในสวรรค์ผู้คนกำลังสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความรอด พวกเขาเป็นใครกัน? คนเหล่านั้นที่จะรับ
ความรอดแล้วในระหว่างความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น

พระคำสองข้อนี้มีความสำคัญมากเป็นพิเศษ

ข้อ 9 บอกอะไรบางอย่างเกี่ยวกับจำนวนของผู้คนเหล่านั้นที่รอดแล้ว: “ภายหลังสิ่งนี้ ข้าพเจ้าก็มองดู
และดูเถิด คนจำนวนมากมาย ซึ่งไม่มีมนุษย์สามารถนับได้เลย จากทุกประชาชาติ จากทุกตระกูล และ
ประชากร และทุกภาษา ยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก โดยสวมเสื้อคลุมยาวสีขาว และ
ถือใบตาลในมือของพวกเขา”

ข้อ 14 ก็สำคัญเช่นกัน: “และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้เป็นคนที่ได้ออกมาจากความทุกข์
เวทนาครั้งใหญ่ และได้ชำระล้างเสื้อคลุมยาวของพวกเขาแล้ว และได้ทำให้เสื้อคลุมยาวนั้นขาวสะอาดในพระ
โลหิตของพระเมษโปดก”

ในส่วนแรกของบทเดียวกันนี้ เรามีการพูดถึงคนอิสราเอล 144,000 คนจากสิบสองเผ่าที่จะกลับใจเชื่อ

ในระหว่างสมัยความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น แต่นอกเหนือจากคนอิสราเอลเหล่านั้นแล้ว ยังมี “คนจำนวนมากมาย ซึ่งไม่มีมนุษย์สามารถนับได้เลย จากทุกประชาชาติ จากทุกตระกูล และประชากร และทุกภาษา” ที่รับความรอด คนเหล่านี้จะออกมาจากความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้นแล้ว เมื่อเราเห็นพวกเขาชุมนุมกันในสวรรค์ พวกเขาจะล้างเสื้อคลุมของตนในพระโลหิตของพระเมษโปดกแล้ว

มันบอกเป็นนัยว่าภาพเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสวรรค์ คนเหล่านี้ส่วนใหญ่ซึ่งกลับใจเชื่อในช่วงความทุกข์ลำบากนั้นจะถูกฆ่าตายไปแล้วบนแผ่นดินโลก ไม่มีการชุมนุมที่ใหญ่โตขนาดนั้นของพวกเขาคริสเตียนสามารถมารวมตัวกันได้บนแผ่นดินโลกในวันน่ากลัวเหล่านั้นเมื่อมันจะหมายถึงความตายหากไม่รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย แต่เมื่อหลายพันและหลายล้านคนเหล่านี้ที่จะรับความรอดในระหว่างความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้นชุมนุมกันภายหลังในสวรรค์ พวกเขาจะได้รับเกียรติที่สมควรแก่ผู้พลีชีพ สมควรแก่คนเหล่านั้นที่มาหาพระคริสต์ทั้ง ๆ ที่เผชิญกับการทดลองและการข่มเหงและความยากลำบากเช่นนั้น

คนเหล่านี้ที่จะกลับใจเชื่อในช่วงความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้ซื้อหรือขายได้ พวกเขาหลายคนจะอดตาย แต่บัดนี้เราถูกบอกไว้ว่า “พวกเขาจะไม่หิวอีกต่อไป หรือกระหายอีกเลย และแสงแดดจะไม่ส่องต้องพวกเขา หรือความร้อนใด ๆ อีกต่อไป เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่ท่ามกลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขาไว้ และจะทรงนำพวกเขาไปให้ถึงบรรดาน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเสียดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น” (ข้อ 16,17)

โอ ใจของผมโลดเต้นอยู่ภายในเมื่อผมคิดถึงการฟื้นฟูนั้น! ผมไม่ต่อต้านจำนวนมหาศาล ที่เพ็นเทคอสต์ คนเหล่านั้นถูกนับจำนวนและถูกพบว่ามีประมาณสามพันคน แต่ในการฟื้นฟูอันเปี่ยมสุขนี้ที่จะมาและแพร่ไปทั่วทั้งแผ่นดินโลกในระหว่างการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์นั้น เมื่อเหล่านักเทศน์แท้และคริสเตียนจะถูกรับตัวไปสวรรค์แล้วในการรับขึ้นนั้นและคริสตจักรทั้งหลายจะถูกยึดครองแล้วโดยพวกคนไม่เชื่อ และเมื่อมันหมายถึงความตายหากหันมาเชื่อพระคริสต์-เมื่อนั้นฝูงชนนับไม่ถ้วนซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดจะนับได้จากทุกประชาชาติและตระกูลและภาษาและเผ่าจะหันมาหาพระเจ้า

การฟื้นฟูแสนยิ่งใหญ่จริง ๆ! คำเหล่านี้คงหมายถึงไม่น้อยกว่าหลายล้านคน “คนจำนวนมากมาย ซึ่งไม่มีมนุษย์สามารถนับได้เลย” เกินจะนับได้จริง ๆ จะเป็นจำนวนผู้กลับใจเชื่อในการฟื้นฟูแสนมหัศจรรย์นั้นที่จะเกิดขึ้นในความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น

การฟื้นฟูในความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น ซึ่งถูกพยากรณ์ไว้อย่างชัดเจนในวิวรณ์ 7:9-14 พิสูจน์ว่าความทุกข์ร้อนภายนอกจะเป็นเช่นไรก็ตาม ผู้คนของพระเจ้าก็สามารถแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ได้และมีฤทธิ์เดชของพระองค์ได้ ไม่ว่าจะมิชอบจกใดก็ตามของมนุษย์ เรามีการฟื้นฟูได้

เรามีการฟื้นฟูได้เมื่อมันหมายถึงการถูกข่มเหงและความตายสำหรับพวกคริสเตียน เรามีการฟื้นฟูได้เมื่อรัฐบาลเป็นคนชั่วและต่อต้านคริสเตียน เรามีการฟื้นฟูได้เมื่อแนวคิดสมัยใหม่นิยมมีอำนาจอยู่ทุกแห่งหน เรามีการฟื้นฟูได้ หากคนไม่กี่คนที่สัตย์ซื่อของพระเจ้ายอมจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อจะได้รับการฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระองค์!

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับการฟื้นฟูที่แสนมหัศจรรย์นี้เมื่อผู้คนมากมายเหล่านั้นจะรับความรอดในทุก

ประชาชาติของโลกจนพวกเขาไม่อาจจะนับได้! ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับคนอิสราเอล 144,000 คนนั้นที่รับความรอดซึ่งจะเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ในช่วงเวลานั้น! แต่ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับผู้คนมากมายยิ่งกว่านั้นอีก ผู้ซึ่งไม่อาจจะนับได้ ที่จะรับความรอดในทุกประชาชาติ ที่รับความรอดในท่ามกลางชนเผ่าที่นับถือพระอื่นทุกภาษาและสำเนียง! พระเจ้าจะประทานการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่จริง ๆ ในสมัยความทุกข์ลำบากนั้น!

2. การฟื้นฟูครั้งใหญ่ที่จะมาในชนชาติอิสราเอล

แต่การฟื้นฟูครั้งใหญ่อีกหน ซึ่งหลายล้านคนจะรับความรอด ถูกบอกล่วงหน้าไว้อย่างชัดเจนว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

ตลอดทั่วพระคัมภีร์มีเรื่องราวเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าที่มีให้แก่ชนชาติอิสราเอล บ่อยครั้งพระองค์ทรงลงโทษชนชาติที่เลือกสรรของพระองค์ พวกเขาถูกกระจัดกระจายไปทั่วโลกในตอนนี้อย่างซ้ำเพราะบาปทั้งหลายของพวกเขา แต่ซ้ำแล้วซ้ำอีก ในทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่าพระองค์จะนำชนชาติอิสราเอลกลับมาหาพระองค์เอง

หนึ่งในคำกล่าวที่ชัดเจนที่สุดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการกลับใจเชื่อที่จะมานั้นของพวกยิวที่จะรอดชีวิตบนแผ่นดินโลกคือ ในโรม 11:25-31:

“ด้วยว่า พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ยากให้พวกท่านขาดความรู้เกี่ยวกับข้อความลึกซึ้งนี้ เกรงว่าพวกท่านจะอวดรู้ในความคิดทั้งหลายของตัวเอง ที่ความมืดบอดได้เกิดขึ้นกับบางคนในพวกอิสราเอล จนกว่าความสมบูรณ์ของพวกคนต่างชาติจะเข้ามา และดังนั้น อิสราเอลทั้งหมดก็จะได้รับความรอด ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพ้นจะเสด็จออกมาจากเมืองศิโยน และจะทรงหันความอธรรมไปเสียจากยาโคบ เพราะว่านี่เป็นพันธสัญญาของเราทั้งหลาย เมื่อเราจะเอาบาปทั้งหลายของพวกเราไปเสีย’ เกี่ยวกับชาวประเสริฐนั้น เขาเหล่านั้นก็เป็นบรรดาศัตรูเพราะเห็นแก่พวกท่าน แต่เกี่ยวกับการทรงเลือกไว้ พวกเขาก็เป็นที่รักเพราะเห็นแก่บรรพบุรุษ เพราะว่าบรรดาของประทานและการทรงเรียกของพระเจ้านั้น ก็ปราศจากการเปลี่ยนแปลง พะทัย ด้วยว่าพวกท่านในสมัยก่อนมิได้เชื่อพระเจ้า แต่บัดนี้ได้รับความเมตตาโดยทางความไม่เชื่อของพวกเราฉันใด บัดนี้พวกเขาก็มิได้เชื่อเช่นกัน เพื่อว่าโดยทางความเมตตาของพวกท่าน พวกเขาจะได้รับความเมตตาด้วยฉันนั้น”

ทุกคนรู้ว่าความมืดบอดนั้นบางส่วนได้เกิดขึ้นกับชนชาติอิสราเอลแล้ว มันยากในตอนนี้อย่างจริง ๆ ที่จะชนะพวกยิว ปกติแล้วพวกเขาถูกบังตาและมืดคติในฝ่ายวิญญาณ และมีพวกเขาไม่กี่คนที่รับความรอด

แต่มันเป็นแผนการของพระเจ้าที่ความมืดบอดที่เกิดขึ้นกับชนชาติอิสราเอลแล้วนั้นจะถูกเอาออกไป มันจะเกิดขึ้นเมื่อไร? มันคือ ข้อ 25 กล่าวไว้ว่า หลังจากที่ “จนกว่าความสมบูรณ์ของพวกคนต่างชาติจะเข้ามา” หลังจากที่ยุคชาวประเสริฐนี้วิ้งจบรอบของมันแล้ว หลังจากที่พระคริสต์เสด็จมาและรับคนของพระองค์ขึ้นไปในฟ้าอากาศ หลังจากความทุกข์ลำบากนั้นเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาเพื่อครอบครองบนแผ่นดินโลกและกู้อาณาจักรนั้นคืนให้แก่อิสราเอลบนพระที่นั่งของดาวิดในเยรูซาเล็ม เมื่อนั้นชนชาติอิสราเอลก็จะรับความรอด คำกล่าวนั้นคือ “และดังนั้น อิสราเอลทั้งหมดก็จะได้รับความรอด”

ณ ปัจจุบัน พวกยิวเป็นศัตรูของเราเพราะเห็นแก่ชาวประเสริฐ แต่พวกเขาเป็นที่รักยิ่งเพราะเห็นแก่พระบิดา ของประทานและการทรงเรียกเหล่านั้นของพระเจ้าไม่มีการกลับใจ-นั่นคือ พระเจ้าไม่สามารถหันไปเสียจากพระสัญญาที่พระองค์ทรงทำไว้กับอับราฮัมได้ พระเจ้าไม่สามารถหันไปเสียจากการเลือกนั้นที่พระองค์ทรงทำไว้กับยาโคบ พระเจ้าจะไม่ทรงผิดพระสัญญาของพระองค์ที่ทำไว้กับดาวิด ฉะนั้นวันใดวันหนึ่งนี้ หลังจากที่ความสมบูรณ์ของพวกคนต่างชาติเข้ามาแล้ว พระเจ้าก็จะทรงหันความมอธรรมไปเสียจากยาโคบ และประชาชาติอิสราเอลจะหันมาหาพระเจ้าของพวกเขาและรับความรอด นั่นเป็นคำสอนที่ชัดเจนแห่งพระวจนะของพระเจ้า

พวกเราที่เป็นคนต่างชาติได้รับพระเมตตาแล้วเพราะความไม่เชื่อของพวกยิว พระเจ้าทรงหันมาหาพวกคนต่างชาติแล้วพร้อมกับชาวประเสริฐ แต่วันหนึ่งอันเปี่ยมสุขเมื่อ “ความสมบูรณ์ของพวกคนต่างชาติจะเข้ามา” เมื่อนั้นพระเจ้ายิ่งจะทรงหันความมีตบอดนั้นไปเสียจากความคิดและจิตใจของพวกยิว และพวกเขาจะหันมาหาพระคริสต์

การกลับใจเชื่อแสนมหัศจรรย์นี้ของชนชาติอิสราเอลถูกบอกล่วงหน้าย้อนไปในพระราชบัญญัติ 30:1-6:

“และจะเป็นไปอย่างนี้ เมื่อสิ่งสารพัดเหล่านี้มาบนท่านแล้ว คือพระพรและคำสาปแช่ง ซึ่งข้าพเจ้าได้ตั้งไว้ต่อหน้าท่านแล้วนั้น และท่านจะระลึกถึงพวกมันในท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงขับไล่ท่านไปอยู่นั้น และจะกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ตามทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านวันนี้ ตัวท่าน และลูก ๆ ของท่าน ด้วยสุดใจของท่าน และด้วยสุดจิตของท่าน แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะโปรดให้ท่านกลับมาจากการเป็นเชลย และทรงพระกรุณาต่อท่าน และจะหันกลับมา และรวบรวมท่านจากบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงกระจัดกระจายท่านไปอยู่นั้น ถ้ามีคนหนึ่งคนใดของท่านถูกขับไล่ออกไปยังส่วนนอกสุดแห่งฟ้าสวรรค์ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงรวบรวมท่านให้มาจากที่นั่น และพระองค์จะทรงคว่ำตัวท่านมาจากที่นั่น และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงนำท่านเข้ามาในแผ่นดิน ซึ่งบรรพบุรุษของท่านเคยยึดครอง และท่านจะยึดครองแผ่นดินนั้น และพระองค์จะทรงกระทำดีแก่ท่าน และทวีท่านมากขึ้นยิ่งกว่าบรรพบุรุษของท่าน และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงทำสุหนัใจของท่าน และใจของเชื้อสายของท่าน ให้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน และด้วยสุดจิตของท่าน เพื่อท่านจะมีชีวิตอยู่”

เราเห็นในที่นี้ว่า เมื่อประชากรอิสราเอลหันมาเชื่อฟังและแสวงหาพระเจ้าอย่างสิ้นสุดใจ พระเยโฮวาห์ก็จะทรงนำชนชาติอิสราเอลกลับมาสู่ปาเลสไตน์ โดยรวบรวมพวกยิวออกมาจากทุกประชาชาติที่พระองค์ทรงกระจัดกระจายพวกเขาไปอยู่ พระเจ้าจะทรงพาพวกเขามาอยู่ในแผ่นดินปาเลสไตน์ และพวกเขาจะถือครองมันและทวีคูณ

จากนั้นข้อ 6 สัญญาว่า “และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงทำสุหนัใจของท่าน และใจของเชื้อสายของท่าน ให้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน และด้วยสุดจิตของท่าน เพื่อท่านจะมีชีวิตอยู่” นั้นหมายถึงการบังเกิดใหม่ นั้นหมายความว่าพระเจ้าจะทรงทำให้พวกยิวเหล่านั้นกลายเป็นคริสเตียน

คือพวกยิวที่จะถูกรวบรวมกลับมาจากทั่วโลก

ศาสตพยากรณ์เอเสเคียลก็พยากรณ์เช่นกันถึงการรวบรวมกลับมาและการกลับใจเชื่อของชนชาติอิสราเอล ในเอเสเคียล 20:33-38 เราถูกบอกว่าพระเจ้าจะทรงนำชนชาติอิสราเอลออกไปอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และสู้ความกับพวกเขาเหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำกับบรรพบุรุษของพวกเขาในสมัยของโมเสส จากนั้นพระองค์จะทรงขจัดพวกกบฏออกไป ทุกคนที่ไม่ยอมกลับใจเชื่อ และทรงให้พวกที่เหลือเข้ามาอยู่ในแผ่นดินคานาอัน

เอเสเคียล บทที่ 36 เล่าเช่นกันเกี่ยวกับการรวบรวมกลับมาที่แสนวิเศษนี้ของชนชาติอิสราเอลจากประเทศที่ปวงของพวกต่างชาติเมื่อพระเจ้าทรงพาพวกเขากลับมาอยู่ในแผ่นดินปาเลสไตน์ และเอเสเคียล 36:26-28 กล่าวว่า:

“เราจะให้ใจใหม่แก่พวกเจ้าด้วย และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในพวกเจ้า และเราจะเอาใจหินออกไปเสียจากเนื้อของพวกเจ้า และเราจะให้ใจเนื้อแก่พวกเจ้า และเราจะใส่วิญญาณของเราภายในพวกเจ้า และทำให้พวกเจ้าดำเนินในกฎเกณฑ์ทั้งหลายของเรา และพวกเจ้าจะรักษาบรรดาคำตัดสินของเรา และกระทำพวกมัน และพวกเจ้าจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินที่เราได้ให้แก่บรรพบุรุษของพวกเจ้า และพวกเจ้าจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า”

นั่นเป็นภาพที่แสนวิเศษของผู้คนกลุ่มหนึ่งที่ได้รับความรอดและมีใจใหม่ พร้อมกับพระวิญญาณของพระเจ้าที่สถิตอยู่ภายในพวกเขา นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกยิวเหล่านั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อครอบครองและรวบรวมพวกเขากลับมาและช่วยพวกเขาให้รอด

คำพรรณานาน่าประทับใจมากที่สุดเกี่ยวกับการฟื้นฟูสุดมหัศจรรย์นี้ในหมู่พวกยิวถูกให้ไว้ในเศคาริยาห์

เศคาริยาห์ 12:10 กล่าวว่า “และเราจะเทวิญญาณแห่งพระคุณและแห่งการวิงวอนทั้งหลาย บนราชวงศ์ของดาวิดและบนชาวกรุงเยรูซาเล็ม และพวกเขาจะมองดูเราผู้ซึ่งพวกเขาได้แทง และพวกเขาจะไว้วางใจเพื่อท่าน เหมือนคนไว้วางใจเพื่อบุตรชายคนเดียวของตน และจะอยู่ในความขมขื่นเพื่อท่าน เหมือนอย่างคนที่อยู่ในความขมขื่นเพื่อบุตรหัวปีของตน”

เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาและช่วยพวกอิสราเอลให้รอดพ้นจากการข่มเหงและความลำบากของความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่และทำลายปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และเหล่ากองทัพของมัน เมื่อนั้นพวกยิวจะทราบว่าเป็นแหละคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เศคาริยาห์ 13:1 กล่าวว่า “ในวันนั้น จะมีน้ำพุอันหนึ่งถูกเปิดออกให้แก่ราชวงศ์ของดาวิดและแก่ชาวกรุงเยรูซาเล็ม เพราะเหตุบาปและเพราะความไม่สะอาด” น้ำพุอันนั้นไม่ได้ถูกเปิดที่การตรึงกางเขนนั้น มันจะถูกเปิด ณ เวลาหนึ่งในอนาคตเมื่อชนชาติอิสราเอลจะเปิดใจรับข่าวประเสริฐ ในกรุงเยรูซาเล็ม และจะหันมาและได้รับความรอด

จากนั้นข้อ 6 บอกเราว่า “และคนหนึ่งจะกล่าวแก่เขาว่า ‘แผลเหล่านี้ในมือทั้งสองของท่านคืออะไรกัน’ แล้วท่านจะตอบว่า ‘แผลเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าได้ถูกทำให้เป็นแผลในเรือนของพวกเพื่อนของข้าพเจ้า’” เมื่อ

พระเยซูจะปรากฏในหมู่พวกยิวและช่วยพวกเขาให้รอดชีวิต พวกเขาจะเห็นรอยแผลเหล่านั้นในพระหัตถ์ของพระองค์และถามพระองค์หลายคำถาม พระองค์จะทรงเปิดเผยแก่พวกเขาว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดนั้นที่พวกยิวเคยเกลียดชังและตรึงกางเขนก่อนหน้านี้-องค์พระผู้เป็นเจ้าและกษัตริย์ของพวกยิว เจ้านายองค์นั้นที่พวกยิวรังเกียจมานานเหลือเกิน และเมื่อพวกเขาเห็นรอยแผลเหล่านี้และรู้ว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ใด พวกเขาก็จะรำไห่ในการกลับใจใหม่และหันมาหาพระเจ้า

ผมขอเตือนความจำคุณอีกเกี่ยวกับถ้อยคำที่ได้รับการดลใจของเปาโลในโรม 11:26,27, “และดังนั้นอิสราเอลทั้งหมดก็จะได้รับความรอด ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘พระผู้ช่วยให้รอดพ้นจะเสด็จออกมาจากเมืองศิโยน และจะทรงหันความอธรรมไปเสียจากยาโคบ เพราะว่าเป็นพันธสัญญาของเราทั้งหลาย เมื่อเราจะเอาบาปทั้งหลายของพวกเขาไปเสีย’”

มีการฟื้นฟูครั้งใหญ่มาบ้างแล้วในอดีต

ผมอยากยืนยันบนภูเขาคาร์เมลนั้นจริง ๆ ตอนที่เอลียาห์อธิษฐานขอไฟลงมาจากสวรรค์ และเมื่อผู้คนที่ชุมนุมกันทั้งหมดนั้นชบหน้าลงและประกาศว่า “พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้น พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้น”

ผมอยากเห็นฝูงชนเหล่านั้นจริง ๆ ที่ได้ยินยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาและกลับใจจากบาปของพวกเขาและรับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน

ผมอยากเห็น “ฝูงชน” เหล่านั้นจริง ๆ ที่ได้ยินพระเยซูและหันจากบาปทั้งหลายของตน (คำว่า ฝูงชน หรือ ฝูงชนทั้งหลาย ถูกใช้มากกว่ายี่สิบหนในหนังสือมัทธิวซึ่งพูดถึงผู้คนเหล่านั้นที่ได้ยินพระเยซู)

ผมอยากเห็นการฟื้นฟูครั้งใหญ่ในที่พื้นเทคอสต์เมื่อสามพันคนหันมาหาพระเจ้าในวันเดียวและชายหญิงอีกหลายพันคนในวันเหล่านั้นที่ตามมา

ผมอยากอยู่ในการฟื้นฟูเหล่านั้นที่ ดี. แอล. มูดีเทศนา และฟินนีย์และทอร์เรย์และแซพแมนและบิลลีซันเดย์

แต่ขอขอบคุณพระเจ้า ผมจะอยู่ในการฟื้นฟูหนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นเยอะ! ผมจะอยู่ที่นั่นเพื่อจะได้เห็นมันและคริสเตียนทุกคนจะได้เห็นมันด้วย คือวิสุทธิชนทุกคนของพระเจ้า เมื่อพระเยซูทรงรวบรวมชนชาติอิสราเอลซึ่งเป็นที่ยังเกลียดชังมานานยิ่งนักกลับมา-ประชาชาติที่ถูกบังตาแต่เป็นที่รักยิ่งเพราะเห็นแก่พระบิดา-และทรงให้พวกเขาเห็นพระหัตถ์ของพระองค์และทำให้พวกเขากลับใจจากบาปของตนและหันมาหาพระองค์ ทั้งประชาชาติหนึ่งในวันเดียว! การฟื้นฟูที่เปี่ยมสุขจริง ๆ!

ผมคิดว่าการฟื้นฟูแสนวิเศษนี้จะมาเมื่อถึงตอนต้นของยุคพันปี เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อครอบครองและรวบรวมพวกอิสราเอลออกมาจากทุกประชาชาติใต้ฟ้าสวรรค์ เป็นหลักฐานอันดีที่แสดงให้เห็นว่าวันแห่งการฟื้นฟูครั้งใหญ่ทั้งหลายยังไม่สิ้นสุด พระเจ้าทรงเป็นเหมือนเดิม แผนการต่าง ๆ ของพระองค์เดินหน้าต่อไปจนถึงจุดสูงสุดและชัยชนะของพวกมัน พวกเราช่างเป็นคนชั่วจริง ๆ หากจะยอมแพ้และไม่เชื่อ!

3. พระคริสต์ชะลอการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์

เพื่อที่คนอื่น ๆ จะรับความรอด

เราแสดงให้เห็นแล้วว่า การฟื้นฟูอันทรงพลัง พร้อมกับผู้กลับใจเชื่อหลายล้านคน จะเกิดขึ้นในสมัยความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ นั่น และว่าหลังจากนั้น เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อครอบครองและรวบรวมประชาชาติอิสราเอลกลับมา ยิวทั้งหมดที่รอดชีวิตอยู่หลังจากที่กบฏบางคนถูกขจัดออกไป จะหันมาหาพระคริสต์และรับความรอดในทันที การฟื้นฟูเหล่านั้นช่างแสนวิเศษ แต่สำหรับอนาคตอันใกล้ล่ะ? อะไรเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับวันเหล่านี้?

มันเป็นเหมือนที่เคยเป็นในสมัยของพวกอัครทูต พระคริสต์เองวันนี้ทรงอยากเห็นจิตวิญญาณหลายดวงรับความรอดเหนือสิ่งอื่นใด และพระคัมภีร์ก็สอนเราว่าพระเยซูทรงชะลอการเสด็จกลับมาบนแผ่นดินโลกของพระองค์เพื่อที่ผู้คนจะรับความรอด

2 เปโตร 3:3-9 มีภาพที่แสนวิเศษเกี่ยวกับพระทัยของพระคริสต์และความปรารถนาแรงกล้าของพระองค์ที่ทรงอยากให้เหล่าคนบาปรับความรอด:

“โดยทราบสิ่งนี้ก่อน คือว่าจะมีบรรดาผู้เยาะเย้ยมาในยุคสุดท้าย โดยดำเนินตามบรรดาราคะตัมหาของตน และกล่าวว่า “พระสัญญาแห่งการเสด็จมาของพระองค์นั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษล่วงลับไปแล้ว สิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนอย่างที่เราเคยเป็นมาตั้งแต่เดิมทรงสร้างโลก” เพราะว่าพวกเขาเต็มใจโหดเหี้ยมในเรื่องที่ว่าโดยคำตรัสของพระเจ้า ฟ้าสวรรค์ทั้งหลายได้บังเกิดมีขึ้นในครั้งโบราณ และแผ่นดินโลกก็ได้ปรากฏขึ้นจากน้ำและในน้ำ ซึ่งโดยคำตรัสนั้นโลกที่เป็นอยู่ในเวลานั้น ซึ่งถูกท่วมด้วยน้ำ ก็พินาศไป แต่ท้องฟ้าอากาศและแผ่นดินโลกซึ่งเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ โดยคำตรัสเดียวกันนั้นทรงเก็บไว้ คือสงวนไว้สำหรับไฟจนถึงวันแห่งการพิพากษาและความหายนะของบรรดาคนอธรรม แต่พวกที่รัก ออย่าขาดความรู้เกี่ยวกับสิ่งเดี๋ยวนี้ คือวันเดี๋ยวนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเหมือนหนึ่งพันปี และหนึ่งพันปีก็เป็นเหมือนวันเดียว องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าเกี่ยวกับพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดว่าเฉื่อยช้านั้น แต่ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ต่อพวกเรา โดยไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ประสงค์ให้คนทั้งปวงมาถึงการกลับใจเสียใหม่”

พวกชอบเยาะเย้ยจะโผล่มาซึ่งจะสงสัยเรื่องการเสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอด ข้อโต้แย้งของพวกเขา ก็คือว่า “ตั้งแต่บรรพบุรุษล่วงลับไปแล้ว สิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนอย่างที่เราเคยเป็นมาตั้งแต่เดิมทรงสร้างโลก” และเหล่าผู้เชื่อย่อมอยากรู้เป็นธรรมดาว่าทำไมพระคริสต์ยังไม่เสด็จมาอีกทีและยุคระบบโลกที่ชั่วร้ายในปัจจุบันนี้ ทำให้เป็นขึ้นและรวบรวมเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์และยุคปัจจุบันอันน่าเศร้า

แต่ทำไมพระคริสต์ถึงไม่เสด็จกลับมาไว ๆ? ข้อ 9 บอกเรา: “องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าเกี่ยวกับพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดว่าเฉื่อยช้านั้น แต่ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ต่อพวกเรา โดยไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ประสงค์ให้คนทั้งปวงมาถึงการกลับใจเสียใหม่”

พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในพระสัญญาของพระองค์เกี่ยวกับการเสด็จมาอีกที แต่พระทัยที่อดกลั้นของพระองค์ประสงค์ที่จะชะลอจนกว่าคนอื่น ๆ จะรับความรอด พระองค์ “ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ประสงค์ให้คนทั้งปวงมาถึงการกลับใจเสียใหม่” นี่คือการให้เหตุผลสำหรับการชะลอการเสด็จมา

ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระคำตอนนี้แสดงให้เห็นสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงมีอยู่ในพระทัยของพระองค์

พวก “ครูสอนพระคัมภีร์” ที่ใช้เวลาของตนส่วนใหญ่ไปกับการคาดเดาเกี่ยวกับเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา เกี่ยวกับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายและหมายสำคัญต่าง ๆ แห่งกาลสมัย และผู้คนที่เทศนาจากหนังสือพิมพ์มากพอ ๆ กับพระคัมภีร์ควรที่จะพิจารณาด้วยตั้งใจอธิษฐานว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงหวังเรื่องอะไร แทนที่จะใช้เวลาของตนไปกับการคาดเดาและการกำหนดวันที่เกี่ยวกับการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาควรที่จะใช้เวลาของตนไปกับการชนะจิตวิญญาณดีกว่าเยาะและทำให้พระทัยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดยินดี

เราแสดงให้เห็นในบทนี้แล้วว่าพระเจ้าจะประทานการฟื้นฟูอันทรงพลังในช่วงสมัยความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้นอย่างไรและจากนั้นเมื่อพระเยซูเสด็จมาจากสวรรค์เพื่อก่อตั้งพระที่นั่งของพระองค์ ตามที่ทรงสัญญาไว้ ที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่เราควรจดจำไว้ว่าพระเยซูเจ้ากำลังรอเราอยู่ตอนนี้ที่จะมีการฟื้นฟูต่าง ๆ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงชะลอการเสด็จมาของพระองค์เพราะว่าพระองค์ไม่ประสงค์ให้คนบาปทั้งหลายพินาศเลย กล่าวอีกนัยหนึ่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นห่วงเกี่ยวกับการฟื้นฟูต่าง ๆ และทรงยินดีที่จะประทานการฟื้นฟูต่าง ๆ ให้ตอนนี้มากพอ ๆ กับในสมัยอื่นใด มันไม่ยุติธรรมเลยที่จะหาการอนุমানใด ๆ จากพระคำตอนนี้เพื่อให้ขัดแย้งกับเรื่องนี้: พระเยซูเจ้า ก่อนที่พระองค์เสด็จกลับมารับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ไป ยังทรงปรารถนาให้ผู้คนมากมายรับความรอดและทรงยินดีที่จะประทานการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ให้เมื่อผู้คนของพระองค์จ่ายราคานั้น

ยุคนี้เป็นยุคแห่งการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ เรายังมีพระมหากษัตริย์ที่เหมือนเดิม เรายังมีพระสัญญาที่ว่า “ดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้” พระสัญญาเหล่านั้นทั้งหมดเกี่ยวกับคำตอบที่มาสู่คำอธิษฐานเป็นของเรา ในสวรรค์พวกเขายังชื่นชมยินดีอยู่เหมือนเดิมเพราะคนบาปคนหนึ่งก็กลับใจมากกว่าคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคน และพระเยซูทรงปรารถนาอยู่เสมอที่จิตวิญญาณทั้งหลายจะรับความรอด-อันที่จริง พระองค์ทรงชะลอการเสด็จกลับมาของพระองค์เพื่อจุดประสงค์เดียว-เพื่อให้เวลาและโอกาสเราที่จะมีการฟื้นฟูมากขึ้นและชนะจิตวิญญาณมากขึ้น!

คนเหล่านั้นที่พูดว่าไม่มีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่อีกต่อไปแล้วก็เพิกเฉยคำสอนที่ชัดเจนนั้นของพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายซึ่งทรงสัญญาไว้ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

คำสอนเท็จเกี่ยวกับ

ยุคสุดท้าย

ไบบลิว บทความนิตยสาร คำเทศนาและข่าวสารทางวิทยุหลายพันบอกผู้คนที่ว่า “พระเยซูใกล้จะเสด็จมาแล้ว!”

“วันสุดท้ายเหล่านี้แห่งสมัยประทານนี้” และวลีที่คล้าย ๆ กันก็แพร่หลายมาก ๆ ในนิตยสาร คริสเตียนหลายฉบับ

“เวลาใกล้จะหมดแล้ว!” คริสเตียนคนหนึ่งเขียน ซึ่งหมายความว่าในเวลาอันสั้นมาก ๆ พระเยซูจะเสด็จมาแน่นอน

“โอกาสงานมิชชั่นที่ยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายก่อนที่พระเยซูเสด็จมา” คือวิธีที่งานมิชชั่นหนึ่งถูกพรรณนา ศาสตราจารย์พระคริสตธรรมที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งบนฝั่งตะวันตกถูกยกคำพูดว่ากล่าว “ผมเชื่อว่าเรากำลังเห็นการใกล้จะสิ้นสุดลงของสมัยประทານนี้แล้ว”

นักเขียนคริสเตียนบางท่านมองว่าระเบิดนิวเคลียร์, การผงาดขึ้นของรัสเซีย, การก่อตั้งรัฐอิสราเอลใหม่, สงครามโลกครั้งที่ 2 (เหมือนที่พวกเขา mong สงครามโลกครั้งที่ 1) เป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าเราอยู่ในยุคสุดท้ายแล้วก่อนที่พระเยซูเสด็จมา

ผู้คนเหล่านี้ทั้งหมด ซึ่งปกติแล้วเป็นผู้เชื่อพระคัมภีร์ที่สัตย์ซื่อและเป็นคริสเตียนที่จริงจัง ได้รับอิทธิพลและถูกชักจูงให้หลงโดยคำสอนเท็จหนึ่งที่เริ่มแพร่หลายแล้วในช่วงปีหลัง ๆ คำสอนผิดนี้เชื่อว่าตอนนี้เรา ตามหลายสิ่งที่ถูกมองว่าเป็นหมายสำคัญต่าง ๆ ที่ชัดเจน อยู่ในไม่กี่สัปดาห์หรือไม่กี่เดือนหรือไม่กี่ปีสุดท้ายแล้ว ก่อนที่พระเยซูต้องเสด็จมาแน่ ๆ; ว่าช่วงเวลานี้ซึ่งพวกเขาเรียกว่า “ยุคสุดท้าย” ยากลำบากกว่าที่เคยเป็น พวกเขาเชื่อว่าเหล่าคนบาปมีใจแข็งกระด้างมากขึ้น ว่าซาตานหลอกลวงผู้คนมากกว่าที่เคยเป็น ว่าสภาพต่าง ๆ ของโลกทำให้มันยากมากขึ้นที่จะเข้าถึงผู้คนด้วยข่าวประเสริฐ และว่าเพราะเหตุผลเหล่านี้การฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายมีโอกาสเกิดขึ้นได้น้อยกว่าที่เคยเป็น แม้จะเป็นไปได้ก็ตาม

คนของพระเจ้าผู้ทรงเกียรติและถูกใช้การอย่างยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งกล่าวเกี่ยวกับการฟื้นฟูครั้งใหญ่ในลอสแอนเจลิสช่วงปลายปี 1949: “สำหรับสามพันคนนี่ เราขอบคุณพระเจ้ายิ่งนัก และความมั่นใจของเราในฤทธิ์เดชของการประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลชนเพื่อที่จะกวาดผู้คนเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้านี้ก็กลับคืนมาแล้ว”

พี่น้องของเราท่านนี้เห็นพ้องว่าวันแห่งการประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลชนยังไม่ผ่านพ้นไป แม้ว่าต้องใช้การฟื้นฟูที่ลอสแอนเจลิสนั้นเพื่อพิสูจน์มันก็ตาม แต่น่าหมายเหตุว่าคนอื่นอีกมากมายที่เหมือนกับพี่น้องผู้ทรงเกียรติท่านนี้ถูกชักจูงให้รู้สึกว่าการประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลชนเป็นเรื่องล้าสมัยแล้วและไม่สามารถ “กวาดผู้คนเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า” ได้อีกต่อไปแล้ว

เราต้องเผชิญหน้ากับคำสอนเท็จนี้ ซึ่งแพร่หลายเหลือเกิน ซึ่งบ่อนทำลายความมั่นใจของผู้คนที่ว่าการฟื้นฟูครั้งใหญ่และการประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลชนเป็นไปได้อยู่วันนี้

ผู้คนที่รักพระเจ้าถามผมซ้ำแล้วซ้ำอีกว่างานในสาขาการฟื้นฟูเป็นอย่างไรบ้าง “มันเริ่มยากมากขึ้น

ไหมที่จะมีการฟื้นฟู?” พวกเขาอัศจรรย์ใจเมื่อผมบอกพวกเขาว่ามันไม่ได้ยากกว่าเดิมเลย อีกหลายคนที่พ่ายแพ้คร่ำครวญว่าพวกเขาไม่สามารถมีคนมาฟังเหมือนที่พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐเคยได้รับ ว่าสภาพต่าง ๆ ในท้องถิ่น เช่น การแข่งขันของโรงหนังและโทรทัศน์ วิทยุและกีฬาและอิทธิพลของพวกสมัยใหม่นิยมที่มีต่อคริสตจักรทั้งหลาย ไม่เอื้อให้การฟื้นฟูเลย และในกรณีของนักเทศน์หลายพันคน ความคิดเหล่านี้ถูกเชื่อมโยงกับคำสอนที่พวกเขาได้ดูดซับมาที่สอนว่าพระเยซูเจ้าจะเสด็จกลับมาเร็ว ๆ นี้แน่นอน และว่าในช่วงเวลาอันใกล้นี้ก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์ เราจะไม่สามารถมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่ได้

“การละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่เกิดขึ้นแล้ว” พวกเขากล่าว พวกเขาหมายความว่าพวกเขาคิดว่าแนวคิดสมัยใหม่นิยมของวันนี้พิสูจน์ว่าจุดจบของโอกาสในการประกาศข่าวประเสริฐจะถึงอยู่แล้ว โดยลืมไปว่าระลอกใหญ่ ๆ ของความไม่เชื่อได้มาสู่โลกแล้วและถึงคริสตจักรแล้วมาตลอดหลายร้อยปี เหมือนกับที่เคยเกิดในประเทศอังกฤษก่อนการฟื้นฟูเหล่านั้นของเวสลีย์ เหมือนที่มันเคยเกิดขึ้นแล้วในฝรั่งเศสก่อนหน้านั้น และเหมือนที่เคยเกิดขึ้นแล้วในคริสตจักรยุคต้นในศตวรรษแรก ๆ ของยุคคริสเตียน

ความพ่ายแพ้ของเหล่าคริสเตียน ผู้ซึ่งไม่กล้าหาญในการเทศนาและไม่กล้าหาญในการอธิษฐานเพราะว่าพวกเขาเชื่อว่างานของคริสเตียนได้ผลน้อยกว่าแต่ก่อน ว่าข่าวประเสริฐไม่ก่อให้เกิดผลลัพธ์เหล่านั้นที่มันเคยเกิดมาก่อนและว่าการฟื้นฟูครั้งใหญ่มีโอกาสเกิดน้อยกว่าแต่ก่อน ก็เป็นเรื่องน่าเศร้าจริง ๆ และมันน่าเศร้าเป็นพิเศษที่ได้เห็นความพ่ายแพ้ที่ผิดขึ้นเพราะการตีความพระคัมภีร์แบบผิด ๆ โดยคริสเตียนหลายคนที่ไม่เชื่อพระคัมภีร์และรักพระเยซูคริสต์จริง ๆ

คำสอนของพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งนี้ที่ว่าพระเยซูจะเสด็จมาเร็ว ๆ นี้แน่นอน, ว่าหมายสำคัญบางอย่างพิสูจน์ว่ายุคนี้กำลังเร่งเข้าสู่สวนแดนแน่นอน ๆ, ว่าการละทิ้งความเชื่อ, สภาพการณ์ต่าง ๆ ของโลกและกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นของซาตานทำให้ความพยายามในการประกาศข่าวประเสริฐเกิดผลน้อยลงและการฟื้นฟูต่าง ๆ ยากมากขึ้นและไม่อาจจะเกิดขึ้นได้ ก็เป็นการบิดเบือนความจริงที่ยิ่งใหญ่ประการหนึ่งอย่างร้ายแรง

เป็นความจริงที่ว่าพระเยซูอาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อ แต่พวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งไม่เทศนาการเน้นหนักนั้นที่พระเยซูทรงเตือนว่า “เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านทั้งหลายไม่ทราบวันหรือโมงที่บุตรมนุษย์จะเสด็จมา” (มธ. 25:13) และหลักคำสอนนั้นของพระคัมภีร์ที่ถูกกล่าวบ่อย ๆ และถูกบอกเป็นนัยว่าพระเยซูอาจเสด็จกลับมาได้ทุกเมื่อตั้งแต่พื้นเทคอสด์และอาจเสด็จกลับมาตอนนี้ได้ทุกเมื่อ แทนที่จะทำเช่นนั้น พวกเขากลับเน้นเรื่องสภาพการณ์ต่าง ๆ ของโลกและสิ่งที่พวกเขาเรียกว่าหมายสำคัญต่าง ๆ และใช้เวลาของพวกเขาไปกับการศึกษารายละเอียดด้านเทคนิคของคำพยากรณ์และการคาดเดาแทนที่จะใช้เวลาไปกับงานขณะจิตวิญญาณซึ่งพระเยซูทรงสั่งเราให้กระทำจนกว่าพระเยซูเสด็จกลับมา

พระเยซูทรงอยากให้เราเฝ้าระวังการเสด็จมาของพระองค์เพียงเพราะว่าพระองค์ทรงบัญชาเราให้เฝ้าระวัง อย่างไรก็ตาม ธรรมเนียมนั้นได้เติบโตขึ้นในหมู่คริสเตียนที่เป็นพวกก่อนพันปีจำนวนมากในการเฝ้าคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพราะเรามีสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 แล้ว หรือในการเฝ้าคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพราะพวกโซอันนิสต์และพวกยิวที่ไม่เชื่อได้ก่อตั้งประชาชาติอิสราเอลสมัยใหม่ในปาเลสไตน์แล้ว บางคนรู้สึกหวั่นไหวเพราะบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์มากกว่าโดยคำบัญชาที่

ชัดเจนนั้นของพระเยซูเจ้า เหล่าคริสเตียนที่จริงจังควรตระหนักว่ามุมมองแบบพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งนี้ส่วนใหญ่แล้วเป็นการถอยหนีจากสภาพการณ์ต่าง ๆ อันน่าตกใจซึ่งคริสเตียนทั้งหลายไม่เต็มใจที่จะเผชิญ และซึ่งพวกเขาคิดว่าชาวประเสริฐไม่เพียงพอสำหรับมันแล้ว คริสเตียนจำนวนมากจริง ๆ เห็นความชั่วของใจมนุษย์ ตามที่ถูกแสดงออกในการเช่นฆ่าของฮิตเลอร์และในความชั่วที่เลวร้ายยิ่งกว่าของลัทธิคอมมิวนิสต์ และความเชื่อของพวกเขาจึงสั่นคลอน แทนที่จะมีทัศนคติแบบดุดันในการประกาศข่าวประเสริฐซึ่งเป็นระบอบของพระเจ้าอย่างแท้จริง เพียงพอสำหรับชั่วอายุคนใด ๆ พวกเขากลับประกาศว่าชั่วอายุคนเช่นนี้ยากเกินไปสำหรับพระเจ้า ว่าซาตานแข่งขันเกินไป ว่าการละทิ้งความเชื่อใหญ่โตเกินไปและสภาพการณ์ต่าง ๆ ไม่เข้าข้างเลยสำหรับการฟื้นฟู

ขอให้เราเผชิญหน้าความคิดที่พ่ายแพ้เช่นนี้ตามที่มันเป็นจริง ๆ ขอให้เรายอมรับการขาดความเชื่อ ความไร้ฤทธิ์เดชซึ่งทำให้เหล่าคริสเตียนถอยหนีจากศึกที่ดูเหมือนหนัก

แท้จริงแล้ว คริสเตียนบางคนยกเหตุผลอธิบายสถานการณ์และโดยจิตใต้สำนึกหลีกเลี่ยงข้อเท็จจริงเหล่านั้นเกี่ยวกับความไร้ฤทธิ์เดชและความไม่เชื่อของตน โดยใช้หลักคำสอนที่ว่า เนื่องจากเราอยู่ในยุคสุดท้ายแล้ว มันจึงเป็นไปได้ที่จะชนะจิตวิญญาณผู้คนเป็นจำนวนมาก ๆ นั่นก็เพียงพอแล้ว แต่คริสเตียนที่เป็นแบบนี้หลายคนแท้จริงแล้วไม่หวั่นไหวมากนักเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณ โดยเลือกที่จะตรวจสอบพระคัมภีร์พร้อมกับความอยากรู้อยากเห็นที่ชวนหดหู่ โดยหวังที่จะถูกมองว่าฉลาด พวกเขาไม่หลั่งน้ำตาให้จิตวิญญาณหลายดวง และไม่เคยเฝ้าคอยต่อพระพักตร์พระเจ้า ไม่เคยทูลขอการฟื้นฟูหรือฤทธิ์เดชแบบพื้นเทออสต์ที่ทรงพลังของพระองค์

พวกผู้มีความรู้กล่าวแก่ผู้คนว่า “ขอให้เรารวมตัวกันรอบพระวจนะเถิด” จากนั้นพวกเขาก็ตรวจสอบพระวจนะของพระเจ้าราวกับว่ามันเป็นวัตถุชิ้นหนึ่งในพิพิธภัณฑสถาน มันราวกับว่า ในพิพิธภัณฑสถานแห่งหนึ่ง พวกทหารมาดมุงดูดาบเล่มหนึ่ง พุดคุยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของมันด้วยความสนใจ ว่ามันทำมาจากอะไร ใครเคยกวัดแกว่งมัน และเล่าว่ามันเคยถูกใช้เพื่อทำสิ่งใดสำเร็จบ้างในอดีต แต่ไม่เคยหยิบดาบเล่มเดียวกันนี้ไปสู้ศึกเลย “พวกครูสอนพระคัมภีร์” และ “นักเรียนพระคัมภีร์” จำนวนมากก็ใช้พระวจนะของพระเจ้าแบบนี้

พระคัมภีร์ไม่ได้เป็นเพียงวัตถุที่ให้คนมาสนใจและตรวจสอบเชิงเทคนิคแบบไร้ความหลงใหล มันไม่ใช่ของแปลกในพิพิธภัณฑสถาน!

พระคัมภีร์เป็นพระแสงของพระวิญญาณซึ่งควรถูกใช้เพื่อฟาดฟันคนบาปจนถึงหัวใจ มันมีข่าวประเสริฐ, ระบอบของพระเจ้าซึ่งเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าไปสู่ความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ “ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ...และเหมือนก้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้น ๆ” (ยรม. 23:29) พระเยซูคริสต์ทรงถาม

ฉะนั้นการค้นดูพระคัมภีร์ทั้งหมดนั้นและการค้นดูหนังสือพิมพ์รายวันทั้งหมดนั้นเพื่อที่จะหา “หมายสำคัญ” บางอย่างให้เจอที่พิสูจน์ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาภายในช่วงเวลาหนึ่งที่เจาะจงซึ่งขัดแย้งกับจิตวิญญาณของพระคัมภีร์ มันยังไม่ถวายเป็นเกียรติแต่พระเยซูคริสต์เจ้าด้วยผู้ทรงให้เราอยู่บนโลกนี้ต่อไปเพื่อนำชาวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน

1. **ที่ว่าพระคริสต์อาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อนั้นไม่อาจ
เข้ากันได้เลยกับคำสอนที่ว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาได้
ก็ต่อเมื่อหลังจากเกิดเหตุการณ์สมัยใหม่เท่านั้น**

มีอยู่สองทฤษฎีเกี่ยวกับการเสด็จมาก่อนยุคพันปีของพระคริสต์ซึ่งขัดแย้งกันเอง ทั้งสองทฤษฎีจะเป็นความจริงทั้งคู่ไม่ได้

ทฤษฎีหนึ่งก็คือว่า พระเยซูจะไม่เสด็จมาจนกว่าหมายสำคัญบางอย่างปรากฏแล้ว บางคนคิดว่าพระเยซูเสด็จมาได้จนกว่าชาวประเสริฐถูกประกาศออกไปทั่วโลกแล้ว บางคนคิดว่าพระเยซูเสด็จมาได้จนกว่าสิ่งที่พวกเขาเรียกว่า “การแตกใบของต้นมะเดื่อนั้น”, การก่อตั้งใหม่ของประชาชาติอิสราเอลเหมือนที่มันถูกก่อตั้งใหม่ไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ในปาเลสไตน์ คนอื่น ๆ ก็คิดว่าพระเยซูเสด็จมาได้จนกว่าหลังจาก “การละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่” ตามที่เขาเรียกกัน, ระลอกของแนวคิดสมัยใหม่นิยมในคริสตจักรซึ่งเกิดขึ้นแล้วในอเมริกาในช่วงห้าสิบหรือหกสิบปีหลังนี้และตอนนี้ น่าจะผ่านจุดสูงสุดของมันไปแล้ว

หลายคนชอบกล่าวว่าสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 เป็นหมายสำคัญที่แสดงว่าพระคริสต์ใกล้จะเสด็จมาแล้ว หากนั่นเป็นความจริง พระเยซูก็คงเสด็จมาได้ก่อนสงครามเหล่านี้ คนอื่น ๆ ก็เชื่อว่าแผ่นดินไหว ความสำเร็จและความอดอยากที่เกิดต่อจากสงครามเหล่านั้น ว่าข้อพิพาทในปัจจุบันเรื่องทุนนิยม-แรงงานซึ่งถูกส่งเสริมโดยพวกถือแนวคิดสังคมนิยมและพวกคอมมิวนิสต์ทุกแห่งหนเป็นหมายสำคัญว่าพระเยซูจะเสด็จมาแล้ว ด้วยเหตุนี้ พระคริสต์จึงไม่มีทางเสด็จมาได้ก่อนความขัดแย้งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้วและลัทธิคอมมิวนิสต์และสังคมนิยมได้รับความนิยมในปัจจุบันแล้ว

ผมอยากให้คุณเห็นว่าทฤษฎีแรกที่ได้รับคามนิยมนี้นี้ที่ผมกำลังพูดถึงจริง ๆ แล้วก็คือ พระเยซูจะเสด็จมาได้ก็ต่อเมื่อหลังจากหมายสำคัญที่เด่นชัดบางอย่างเกิดขึ้นแล้วเท่านั้น

อีกทฤษฎีที่ขัดแย้งก็คือว่า พระเยซูอาจเสด็จกลับมาได้ทุกเมื่อหลังจากฟื้นเทคอสต์ ไม่มีใครทราบว่าจะเสด็จกลับมาเมื่อไหร่ ฉะนั้นพระองค์จะเสด็จกลับมาก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 ก็ทำได้ ก่อนทฤษฎีวิวัฒนาการเริ่มแพร่หลายอย่างกว้างขวางและแนวคิดสมัยใหม่นิยมพัฒนาอย่างรุนแรงในปัจจุบัน พระองค์จะเสด็จมาก่อนกระแสนิยมใหม่ก็ทำได้ หรือพระองค์อาจเสด็จมาเมื่อไรก็ได้ในตอนนี้อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีนี้ หรือหลักคำสอนนี้ คือหลักคำสอนเรื่องการเสด็จกลับมาได้ทุกเมื่อของพระคริสต์

แต่จงหมายเหตุให้ตีว่าหลักคำสอนนี้เรื่องการเสด็จกลับมาได้ทุกเมื่อของพระคริสต์ขัดแย้งกับหลักคำสอนที่ว่าพระเยซูไม่มีทางเสด็จมาได้จนกว่าจะครบเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้และว่าพระองค์ต้องเสด็จมาหลังจากหมายสำคัญที่เจาะจงหลายประการสำเร็จจริงแล้วเท่านั้น คำสอนที่ว่าพระคริสต์ต้องเสด็จมาเมื่อถึงกำหนดเวลาหนึ่งหรือในช่วงอายุคนหนึ่งที่เจาะจงและหลังจากหมายสำคัญบางอย่างสำเร็จจริงแล้วเท่านั้นก็แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงจากหลักคำสอนเรื่องการเสด็จมาได้ทุกเมื่อของพระคริสต์ซึ่งถูกสอนอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์

ผมขอให้คุณฟังด้วยความอดทนเมื่อผมกล่าวมันซ้ำอีก เราต้องเห็นว่าไม่มีใครยึดความเชื่อที่ว่าพระคริสต์อาจเสด็จกลับมาได้ทุกเมื่อ-นั่นคือ ว่าพระองค์อาจเสด็จมาเมื่อไรก็ได้ ว่าพระองค์อาจเสด็จมาเมื่อไรก็ได้ตั้งแต่ฟื้นเทคอสต์เท่าที่ใคร ๆ ในตอนนั้นจะทราบได้ และว่าคริสเตียนทั้งหลาย ตลอดทุกยุคสมัย ทำถูกแล้วที่

คาดหวังว่าพระคริสต์อาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อและเผ่าคอยการเสด็จมาของพระองค์-และเชื่อไปพร้อม ๆ กันด้วยว่าหมายสำคัญบางอย่างต้องเกิดขึ้นก่อน หลักคำสอนนั้น-ที่ว่า การเสด็จมาของพระคริสต์เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ, เวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์นั้นไม่มีผู้ใดทราบและทราบไม่ได้-ถูกสอนอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์

แต่ไม่มีใครเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาได้ทุกเมื่อของพระคริสต์และเชื่อไปพร้อม ๆ กันด้วยว่าจะต้องเกิดสงครามโลกครั้งที่หนึ่งก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาได้ หรือว่าพระคริสต์เสด็จกลับมาไม่ได้ก่อนที่ประชาชาติอิสราเอลถูกก่อตั้งแล้วในปาเลสไตน์หรือว่าพระคริสต์เสด็จกลับมาไม่ได้ก่อนระลอกปัจจุบันของแนวคิดสมัยใหม่นิยมและการรักโลก

ผู้อ่านทุกคนจะต้องเลือกอันใดอันหนึ่ง: เชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาได้ทุกเมื่อของพระคริสต์ ตามที่ถูกสอนในพระคัมภีร์ หรือเชื่อว่าการเสด็จมาของพระคริสต์ต้องรอให้เกิดเหตุการณ์บางอย่างก่อน หลักคำสอนทั้งสองเรื่องไม่มีทางเข้ากันได้ พวกมันจะหลอมรวมเป็นหนึ่งไม่ได้ ผู้เชื่อพระคัมภีร์ที่เฉลียวฉลาดจะยึดทัศนคติทั้งสองแบบไม่ได้ และพระคัมภีร์สอนอย่างชัดเจนแน่นอนเรื่องการเสด็จกลับมาได้ทุกเมื่อของพระคริสต์ นั่นคือว่าพระคริสต์อาจเสด็จกลับมาเมื่อไรก็ได้

เมื่อนั้นเป็นความจริง เป็นธรรมดาที่มันเป็นไปได้เลยที่ผู้ใดจะบอกได้ว่าเราอยู่ในวันท้าย ๆ แล้วของสมัยประทานนี้ เมื่อนั้นเป็นความจริง จึงไม่อาจมีหมายสำคัญต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ใกล้เข้ามาแล้ว ถ้าพระคริสต์ต้องรองกว่าหมายสำคัญบางอย่างปรากฏก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับมาได้ การเสด็จกลับมาของพระองค์ก็ไม่ได้เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อแล้ว

ในทางกลับกัน ถ้าเปาโลคิดถูกแล้วที่คาดหวังการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในสมัยของเขา เหมือนที่เขาได้กระทำ โดยพูดถึง “พวกเราซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่จนถึงการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (1 ธส. 4:15) นั้นทุกคนก็คิดผิดที่คิดว่าการเสด็จมาของพระคริสต์ถูกบ่งชี้ตอนนี้โดยสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2, การละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ของสมัยนี้, การก่อตั้งประชาชาติอิสราเอลในปาเลสไตน์ ฯลฯ

พระคริสต์อาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อ เหมือนที่พระองค์ทรงสอนไว้ หรือไม่พระองค์เสด็จกลับมาไม่ได้ จนกว่าเหตุการณ์อื่น ๆ บางอย่างเกิดขึ้นแล้ว จะเป็นความจริงทั้งคู่ไม่ได้ ถ้าพระคริสต์เสด็จกลับมาไม่ได้ตอนนี้ จนกว่าข่าวประเสริฐถูกประกาศแก่บางชนเผ่าในหุบเขาแอมะซอนแล้ว การเสด็จมาได้ทุกเมื่อของพระคริสต์ก็ไม่มีทางเป็นความจริงได้

แต่ผมขอกล่าวอีกที: การเสด็จมาได้ทุกเมื่อของพระคริสต์ถูกสอนอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์

พระเยซูทรงบัญชาแก่เหล่าสาวกบนภูเขามะกอกเทศและแก่พวกคริสเตียนทุกชั่วอายุที่ตามมาว่า “เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะพวกท่านไม่ทราบว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกท่านจะเสด็จมาโมงใด” (มธ. 24:42)

พระองค์ตรัสแก่พวกเขาและแก่เราแล้วว่า “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเตรียมพร้อมไว้ด้วย เพราะในโมงที่พวกท่านไม่คิดนั้น บุตรมนุษย์จะเสด็จมา” (ข้อ 44)

พระองค์ตรัสอีกแก่สาวกเหล่านี้และแก่คริสเตียนทุกคนที่ตามหลังพวกเขาว่า “เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านทั้งหลายไม่ทราบวันหรือโมงที่บุตรมนุษย์จะเสด็จมา” (มธ. 25:13)

จากนั้นพระองค์ทรงบอกพวกเขาว่า “และสิ่งที่เรากล่าวแก่พวกท่าน เราก็ก่อแก่ทุกคนว่า จงเฝ้าระวังอยู่เถิด” (มาระโก 13:37)

ถ้าเราต้องเชื่อข้อพระคำเหล่านี้ตามที่เขียนไว้แล้วจริง ๆ นั้นคริสเตียนทุกคน ซึ่งรวมถึงสาวกพวกแรกเหล่านี้และพวกคริสเตียนทุกยุคสมัย จึงได้รับคำบัญชาแล้วให้เฝ้าระวังการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เนื่องจากพระองค์อาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อ

ฉะนั้นการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์จึงไม่ต้องรอดตอนนี้ และไม่เคยรอ ให้เกิดเหตุการณ์ใด ๆ ของโลกก่อนเลย

2. ไม่มีผู้ใดทราบแม้กระทั่งคร่าว ๆ ว่า

พระเยซูจะเสด็จมาเมื่อไหร่

ในคำสอนบนภูเขาเมกอกเทศนั้น พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงการเสด็จมาครั้งที่สอง ประเด็นที่ชัดเจนที่สุดในคำสั่งสอนทั้งหมดของพระองค์เรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองก็คือว่า ไม่มีผู้ใดทราบว่ามันจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ จงพิจารณามาระโก 13:32-37:

“แต่เกี่ยวกับวันนั้นและโมงนั้น ไม่มีผู้ใดทราบ ไม่มี แม้แต่เหล่าทูตสวรรค์ซึ่งอยู่ในสวรรค์ หรือพระบุตรเว้นแต่พระบิดา ท่านทั้งหลายจงระวังให้ดี จงเฝ้าระวังและอธิษฐานอยู่ เพราะพวกท่านไม่ทราบว่าจะมาเมื่อไหร่ ด้วยว่าบุตรมนุษย์เปรียบเหมือนเจ้าของบ้านคนหนึ่งซึ่งออกเดินทางไกล ผู้ซึ่งไปจากบ้านของเขา และได้มอบสิทธิอำนาจให้แก่พวกผู้รับใช้ของเขา และให้ทุกคนมีภาระงานของตน และได้สั่งนายประตูให้เฝ้าอยู่ เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะพวกท่านไม่ทราบว่าจะมาเมื่อไหร่ จะมาเวลาเย็น หรือเที่ยงคืน หรือเวลาที่ไก่ขัน หรือในตอนเช้า เกรงว่าเมื่อมาอย่างกะทันหัน เจ้าของบ้านจะพบพวกท่านกำลังนอนหลับอยู่ และสิ่งที่เรากล่าวแก่พวกท่าน เราก็ก่อแก่ทุกคนว่า จงเฝ้าระวังอยู่เถิด”

คราวนี้จึงสังเกตคำสอนที่ชัดเจนของพระผู้ช่วยให้รอดที่ว่าไม่มีผู้ใดทราบเวลานั้นได้

1. พวกทูตสวรรค์ไม่ทราบว่าจะมาเมื่อไหร่
2. ขณะอยู่บนโลกพระเยซูเจ้าเองก็ไม่ได้ทราบว่าจะเสด็จกลับมาเมื่อไหร่
3. พระเยซูตรัสว่าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์เป็นเรื่องที่ไม่อาจคาดเดาได้จริง ๆ จนพระองค์ยกภาพประกอบมันโดยใช้ภาพของพวกผู้รับใช้ที่เฝ้ารอนายของตนกลับมา นายผู้นั้นอาจมาในตอนเย็น, ตอนเที่ยงคืน, ตอนไก่ขันหรือในตอนเช้า

ในโลกนี้ไม่มีใครสามารถบอกล่วงหน้าได้แม้กระทั่งคร่าว ๆ ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาเมื่อไหร่และยุคนี้จะสิ้นสุดเมื่อใด ถ้าช่วงเวลากว่าหนึ่งพันเก้าร้อยปีซึ่งผ่านพ้นไปแล้วตั้งแต่พระคริสต์ทรงสัญญาไว้ว่าจะเสด็จกลับมาถูกแบ่งออกเป็นสี่ช่วงเพื่อเป็นตัวแทนตอนเย็น, ตอนเที่ยงคืน, ตอนไก่ขันและตอนเช้า เราก็พบว่าพระเยซูกำลังตรัสว่าไม่มีผู้ใดสามารถทราบได้แม้กระทั่งภายในหลายร้อยปีเกี่ยวกับเวลาที่พระองค์จะเสด็จกลับมา

4. คำสอนที่สำคัญที่สุดของพระเยซูเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระองค์ก็คือว่า พระองค์อาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อ

พระเยซูอาจไม่เสด็จมาในอีกร้อยปี อีกห้าร้อยปี อีกพันปี ผู้คนกล่าวบ่อย ๆ ว่า “พระเยซูจะเสด็จมาเร็ว ๆ นี้” นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระเยซูตรัส พระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว” (วว. 22:7) เรารู้ว่าพระเยซูจะเสด็จมาอย่างฉับพลัน ไม่ว่าพระองค์จะเสด็จมาเร็วหรือช้า เราก็ไม่รู้ ไม่ว่าพระองค์จะเสด็จมาตอนเย็นหรือตอนเที่ยงคืนหรือตอนไถ่ขันหรือตอนเช้า เราก็ไม่รู้ พระเยซูตรัสแล้วว่าเราไม่ต้องรู้ เราแค่ต้องรอ เราต้องคาดหวัง การเสด็จมาของพระองค์ เตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระองค์และกระทำตามน้ำพระทัยอันเปี่ยมสุขของพระองค์ในการนำชาวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน แต่เราไม่ทราบแม้กระทั่งคร่าว ๆ ว่าพระองค์จะเสด็จมาเมื่อไหร่และไม่ทราบว่าผู้นั้นจะสิ้นสุดลงเมื่อไหร่

คำสอนที่ชัดเจนเดียวกันนี้ถูกให้ไว้ในมัทธิว 24:36-39 เรามีคำตรัสที่ชัดเจนของพระเยซูอีกว่าไม่มีใครทราบได้แม้กระทั่งเวลาคร่าว ๆ ของการเสด็จมาของพระองค์

“แต่เกี่ยวกับวันนั้นและโมงนั้น ไม่มีผู้ใดทราบ ไม่ แม้แต่เหล่าทูตสวรรค์แห่งสวรรค์ก็ไม่ทราบ นอกจากพระบิดาของเราองค์เดียว แต่สมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่างนั้นด้วย ด้วยว่าในวันเหล่านั้นที่อยู่ก่อนน้ำท่วมนั้น คนทั้งหลายกำลังกินและดื่ม ทำการสมรสและยกให้เป็นสามีภรรยา กัน จนถึงวันนั้นที่โนอาห์เข้าไปในเรือ และไม่ทราบจนน้ำท่วมมา และกวาดเอาพวกเขาไปสิ้น การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่างนั้นด้วย”

พระเยซูตรัสอีกว่าไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทราบวันหรือโมงนั้นที่พระองค์จะเสด็จกลับมา พระองค์ทรงทวงซ้ำว่าแม้กระทั่งพวกทูตสวรรค์ในสวรรค์ก็ไม่ทราบเวลานั้น และจากนั้นพระองค์ทรงยกภาพประกอบว่าไม่มีผู้ใดสามารถมีข้อมูลใด ๆ เลยเกี่ยวกับเวลาแห่งการเสด็จมาครั้งที่สอง เหมือนที่เคยเป็นในวันเหล่านั้น ก่อนน้ำท่วมโลกเมื่อผู้คนกิน ดื่ม แต่งงาน และยกให้สมรสกัน และไม่มีเบาะแสเรื่องเวลาเลยว่าน้ำท่วมนั้นจะมาเมื่อไหร่จนกระทั่ง “น้ำท่วมมา และกวาดเอาพวกเขาไปสิ้น” การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ก็น่าประหลาดใจและไม่คาดคิดเช่นนั้น ก่อนน้ำท่วมนั้นพวกเขาไม่ทราบเลยแม้กระทั่งหนึ่งวันล่วงหน้าว่ามันจะมา

ฉะนั้นจากคำตรัสของพระเยซูเจ้าเอง เราจึงอนุมานอย่างเหมาะสมว่าเราไม่มีทางทราบได้แม้กระทั่งหนึ่งวันล่วงหน้าว่าพระเยซูจะเสด็จมาเมื่อไหร่

คำถามนี้เกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และการก่อกำเนิดอาณาจักรนั้นให้แก่อิสราเอลถูกยกขึ้นมา โดยพวกสาวกหลังจากการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ จงอ่านเรื่องนี้ในกิจการ 1:5-7:

“เพราะว่าอย่าหวังได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กี่วันนับจากนี้” เหตุฉะนั้นเมื่อพวกเขาได้ประชุมพร้อมกัน พวกเขาจึงทูลถามพระองค์ โดยทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ณ เวลานี้พระองค์จะทรงตั้งราชอาณาจักรขึ้นใหม่ให้แก่อิสราเอลหรือ” และพระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า “ไม่ใช่ธุระของพวกท่านที่จะทราบเวลาหรือวาระทั้งหลาย ซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ให้อยู่ในสิทธิอำนาจของพระองค์”

พระเยซูทรงบอกพวกสาวกแล้วให้เฝ้าคอยและรออยู่ที่นั่นจนกระทั่งพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน พวกเขาจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และจึงประกอบด้วยฤทธิ์เดชอย่างเหนือธรรมชาติเพื่อการชนะจิตวิญญาณ

คุณเคยพบพวกคริสเตียนที่สนใจเกี่ยวกับรายละเอียดด้านเทคนิคของคำพยากรณ์ สนใจเกี่ยวกับการคาดเดาเรื่องเวลาแห่งการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ มากกว่าเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณไหม? เอาละ ก่อนที่อัครทูตสิบสองคนนั้นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ พวกเขาก็มีมุมมองฝ่ายเนื้อหนังแบบเดียวกัน แทนที่จะชื่นชมยินดีที่พวกเขาจะได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเพื่อการชนะจิตวิญญาณ พวกเขากลับด่วนไปถึงข้อสรุปอันมีหวังนั้นทันทีว่าพระคริสต์ทรงหมายถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์ การกู่คืนพระที่นั่งของดาวิดและเอกราชในอนาคตของชนชาติอิสราเอล พวกเขาจึงทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ณ เวลานี้พระองค์จะทรงตั้งราชอาณาจักรขึ้นใหม่ให้แก่อิสราเอลหรือ”

จากนั้นพระเยซูทรงบอกพวกสาวกด้วยภาษาที่แข็งแรงและเน้นหนักว่าเวลาและวาระนั้นแห่งการเสด็จกลับมาอันเปี่ยมสง่าราศีของพระองค์และการฟื้นคืนของชนชาติอิสราเอลไม่ใช่กิจธุระของพวกเขาเลย ไม่ใช่เรื่องที่พวกเขาจะต้องรู้

“ไม่ใช่ธุระของพวกท่านที่จะทราบเวลาหรือวาระทั้งหลาย ซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ให้อยู่ในสิทธิอำนาจของพระองค์ แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”- กิจการ 1:7,8

เราควรจดจำไว้ว่าความคิดฝ่ายเนื้อหนังเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องภายนอกมากกว่าเรื่องภายในซึ่งเป็นฝ่ายวิญญาณ ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังสนใจเกี่ยวกับเรื่องไม่สำคัญมากกว่าเรื่องสำคัญ ผู้คนอยากรับบัพติศมา มากกว่าบังเกิดใหม่ ผู้คนอยากพูดภาษาแปลก ๆ มากกว่ามีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อชนะจิตวิญญาณ ในทำนองเดียวกัน พวกเน้นสมัยประทอนแบบสุดโต่งสมัยใหม่ที่ชอบคาดเดาก็ชอบที่จะมองหาหมายสำคัญต่าง ๆ มากกว่าที่จะเชื่อฟังพระมหากษัตริย์และชนะจิตวิญญาณ

ขอให้เราเข้าใจอย่างชัดเจนว่าพระเยซูทรงสอนอะไร ‘มันไม่ใช่เรื่องของเราที่ต้องรู้เวลาหรือวาระเหล่านั้น’ เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สอง เราไม่มีทางทราบล่วงหน้าได้เกี่ยวกับวันนั้น โมงนั้น ปีนั้น ยุคสมัยนั้นของการเสด็จมาครั้งที่สอง พระเยซูตรัสแล้วอย่างชัดเจนว่าพระบิดาทรงเจตนาเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับและมันไม่ใช่เรื่องที่คริสเตียนทั้งหลายควรแสวงหาที่จะทราบ

3. การกำหนดวันที่, การคาดเดา, เป็นคำสอนผิดที่น่าขายหน้า

มันถูกใจความเย่อหยิ่งอันโง่เขลาของมนุษย์จริง ๆ ที่ผู้ใดจะคิดว่า: ในสติปัญญาที่เหนือกว่าของฉัน ฉันคิดออกแล้วบางสิ่งที่คนอื่นไม่รู้! และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกครูสอนพระคัมภีร์ชอบแสดงความเข้าใจที่เหนือกว่าของตนเกี่ยวกับพระคัมภีร์และวาระเหล่านั้น เพราะว่า: ประการแรก ‘การค้นพบนั้น’ เป็นเรื่องน่าตื่นเต้นและจะช่วยดึงดูดผู้ฟังที่ตื่นเต้น และประการที่สอง มันอาจเป็นข้ออ้างที่ดีสำหรับความไร้ฤทธิ์เดชและความไร้ผลของคน ๆ นั้นในการชนะจิตวิญญาณ

ผู้คนพยายามที่จะสร้างข่าวหน้าหนึ่งโดยทำนายว่าสงครามครั้งถัดไปจะเริ่มต้นเมื่อไหร่และความถดถอยครั้งถัดไปจะเกิดกับเราเมื่อไหร่ คน ๆ หนึ่งสามารถปลุกเร้าความตื่นเต้นได้มากกว่าและดึงดูดความสนใจได้มากกว่าหากเขาสามารถให้พยานหลักฐานที่พอฟังขึ้นว่าเขาได้ค้นพบแบบคร่าว ๆ แล้วว่าพระเจ้าช่วยให้

รอดจะเสด็จกลับมาเมื่อใด นั่นบ่งชี้ว่าครุสอนพระคัมภีร์เช่นนั้นอยู่ฝ่ายวิญญาณมากกว่า แยกแยะมากกว่า เป็นทุกสิ่งมากกว่าที่ใจฝ่ายเนื้อหนังที่เยอหีงปรารถนาที่จะดูเหมือนเป็น! ฉะนั้นจึงไม่น่าประหลาดใจเลยที่เรามีผู้คนที่พยายามซ้ำแล้วซ้ำอีกที่จะกำหนดวันที่แบบคร่าว ๆ ของการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ยกตัวอย่างเช่น กว่าหนึ่งร้อยปีก่อนชานาคนหนึ่งในรัฐนิวยอร์กชื่อว่ามิลเลอร์เริ่มต้นอ่านพระคัมภีร์ของตนและค้นพบ (เขาคิด) สิ่งที่คุณรู้ทั้งหลายได้มองข้ามไป โดยการทำให้วันหนึ่งหมายถึงปีหนึ่ง (ซึ่งมันไม่เคยทำเช่นนั้นเลย) เขาก็เอาคำพยากรณ์บางเรื่องของดานีเอลออกไปจากฉากหลังของพวกเขาและคิดว่าพระเยซูต้องเสด็จกลับมาวันหนึ่งในปี 1846 เมื่อชักชวนเพื่อนบ้านหลายคนของเขาให้เชื่อว่าเขาคิดถูก พวกเขาติดตามมิลเลอร์เหล่านี้จึงทำเสื้อคลุมสีขาวสำหรับตัวและเตรียมพร้อมสำหรับการรับขึ้นนั้น พวกเขาออกอย่างสุญเปล่าบนยอดเนินเขาและกองฟางเพื่อให้พระผู้ช่วยให้รอดมารับพวกเขาไป

วันหนึ่งผมนั่งทานมื้อเย็นกับ ดร. โลว์ ศาสตราจารย์ท่านหนึ่งในด้านการตีความพระคัมภีร์ที่ Practical Bible Training School, จอห์นสัน ซิตี้, นิวยอร์ก เขาบอกผมว่าผู้คนของเขาเคยอาศัยอยู่ในชุมชนของชานา มิลเลอร์และพวกเขาหลายคนเชื่อจริง ๆ ว่าพระเยซูจะเสด็จมาในวันนั้นที่มิลเลอร์ประกาศ

คุณลุงท่านหนึ่งไม่ปลูกพืชแล้ว ทำไมเขาต้องปลูกเล่าในเมื่อเขาจะไม่อยู่ที่นั่นเพื่อเก็บเกี่ยวพืชผลแล้ว? เขาแสดงให้เห็นความเชื่อของเขาโดยการนั่งอยู่ที่ชานหน้าบ้านขณะที่คนอื่น ๆ ทำงานเหน็ดเหนื่อย แต่พระเยซูก็ไม่เสด็จมา และฤดูหนาวปีนั้นแม้ว่าวิบัติสามตัวของเขาอดตายขณะที่เขากับครอบครัวของเขาแทบเอาชีวิตไม่รอดโดยอาศัยน้ำนมจากแม่วัวตัวหนึ่งและจากข้าวโพดที่เพื่อนบ้านคนหนึ่งให้มา

พวกเขาเวรต์เดย์ แอ็ดเวนติสเป็นลูกหลานฝ่ายวิญญาณของพวกเขา มิลเลอร์ และพวกเขาหลายคนยังพยายามคิดเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาอยู่เหมือนเดิมโดยการตีความคำพยากรณ์ของดานีเอลแบบผิด ๆ

ช่างโง่งมจริง ๆ ที่จะคิดว่าความลับเกี่ยวกับวันที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาถูกให้ไว้ในหนังสือดานีเอลและว่าพระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์ไม่ได้ทราบเรื่องนี้!

ลัทธิ British-Israel นั้นไม่อาจค้นพบวันที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาในพระคัมภีร์ พวกเขาจึงหันไปหาเดอะเกรทพีระมิดแทน โดยนับว่ามันเป็นการเปิดเผยหนึ่งที่ได้รับการดลใจเหมือนพระคัมภีร์ ในทางเดินที่ทอดยาวขึ้นไปยังหลุมศพของเหล่ากษัตริย์ในพีระมิดนั้น พวกเขาคิดว่าส่วนหนึ่งที่ใหญ่โตกว่าและมีเพดานสูงกว่าน่าจะเป็นตัวแทนเวลาแห่งการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ พวกเขาจึงเอาตลับเมตรไปวัดจากส่วนที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นขอบเดิมของพีระมิดยาวตลอดทางเดินนั้นไปถึงส่วนที่ขยายใหญ่นั้น พวกเขาทำนายว่าวันหนึ่งเท่ากับปีหนึ่งและจึงเริ่มบอกล่วงหน้าว่าพระเยซูจะเสด็จมาเมื่อไหร่!

อาจารย์ของกลุ่ม British-Israel ท่านหนึ่งที่ได้รับการประเมินค่าโดยโธมัสเจสได้ทำนายว่าพระเยซูจะเสด็จมาในวันที่ 16 กันยายน 1936 เท่าที่ผมจำได้ ไม่ต้องกล่าวเลยว่าคำพยากรณ์ของเขาได้รับการพิสูจน์แล้วว่าผิด และอิทธิพลของเขาก็พังไป การกำหนดวันที่สำหรับการเสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นคำสอนผิดอย่างหนึ่งเสมอมาซึ่งลงเอยเป็นความอับอายขายหน้า

ตอนผมยังเด็ก ผมเคยเห็นในโรงโอเปร่าเก่าที่เกนส์วิลล์, เท็กซัส, ภาพ ๆ หนึ่งที่ถูกระบายใต้การ

กำกับของ “ศิษยาภิบาลรัสเซีย” แห่งลัทธิตี “Millennial Dawn” เขาทำนายไว้ว่า “หลายล้านคนตอนนี้ที่มีชีวิตอยู่จะไม่มีวันตายเลย” และหนังสือหลายเล่มของเขาเห็นพ้องตรงกันว่าพระเยซูจะเสด็จมาในปี 1914 เมื่อปี 1914 ไม่พบกับการเสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอดแต่พบกับสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ศบ. รัสเซียก็กล่าวว่าพระเยซูเสด็จมาแล้วแบบล่องหน พวกรัสเซียโลโก้ ซึ่งต่อมาถูกเรียกว่าพวกไรท์เธอร์ฟอร์ด บัดนี้ถูกเรียกว่าพวกพยานพระยะโฮวา ยังสอนคำสอนผิดนี้เหมือนเดิม แต่พวกเขา ก็ตายอยู่ดี!

เนื่องจากการคาดเดาเกี่ยวกับวันที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาพิสูจน์แล้วว่า เป็นเรื่องโง่เขลา ยิ่งนักในอดีตและถูกเชื่อมโยงกับคำสอนผิดเสมอ ดูเหมือนว่าคริสเตียนทั้งหลายที่เชื่อพระคัมภีร์ควรใส่ใจฟังคำตรัสของพระเยซูอย่างจริงจัง: “ไม่ใช่ฐานะของพวกท่านที่จะทราบเวลาหรือวาระทั้งหลาย ซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ให้อยู่ในสิทธิอำนาจของพระองค์” (กิจการ 1:7)

การคาดเดาต่าง ๆ เช่นนั้นเป็นฝ่ายเนื้อหนังและโตออกมาจากความเยอหยิ่งแบบมนุษย์และจากการตีความพระคัมภีร์แบบผิด ๆ ไม่มีผู้ใดทราบแม้กระทั่งคร่าว ๆ ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาเมื่อไหร่ ไม่มีผู้ใดทราบวันนั้น ปีนั้น ชั่วโมงนั้นที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา พระองค์อาจเสด็จมาวันนี้ก็ได้ จงสรรเสริญพระนามของพระองค์ ผมจะดีใจที่ได้เห็นพระองค์! แต่ไม่มีทางเลยที่นักเรียนพระคัมภีร์ที่ซื่อตรงคนใดจะบอกล่วงหน้าได้ว่าพระเยซูจะเสด็จมาเร็ว ๆ นี้หรือหลังจากหลายร้อยปี

4. ไม่มี “หมายสำคัญ” เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์

ซึ่งทำให้เราทราบได้ว่ามันใกล้เข้ามาแล้ว

ในการรับใช้ช่วงต้นของผม บางครั้งผมเคยเทศนาเรื่อง “หมายสำคัญแห่งการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์” ผมเคยมีบทหนึ่งที่พูดถึงหัวข้อนั้นในหนังสือของผม, *The Coming Kingdom of Christ* ในฉบับปรับปรุงครั้งที่สองผมต้องจำใจปรับเปลี่ยนคำสอนของผม ตอนนั้นผมต้องจำใจยอมรับว่าสิ่งถัดไปในแผนการของพระเจ้า เท่าที่เกี่ยวข้องกับคำพยากรณ์ตามพระคัมภีร์ คือการเสด็จมาของพระคริสต์ในฟ้าอากาศเพื่อรับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ไปเมื่อคริสเตียนที่ตายไปแล้วจะถูกทำให้เป็นขึ้นอีกและเหล่าวิสุทธิชนที่มีชีวิตอยู่ถูกเปลี่ยนแปลงและถูกเรียกขึ้นไปพบกับพระองค์ในอากาศ

เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ มันอาจเกิดขึ้นเมื่อไรก็ได้ ถ้าพระคริสต์อาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อ เราก็ไม่ต้องรอคอยให้เกิดหมายสำคัญใด ๆ เลย และหมายสำคัญใด ๆ ก็ไม่อาจเปลี่ยนแปลงการเสด็จมาได้ทุกเมื่อของพระคริสต์ได้ ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าพระองค์จะเสด็จมาปีนี้หรือวันนี้และพิสูจน์ไม่ได้ว่าพระองค์จะไม่เสด็จมาปีนี้หรือวันนี้

คำสอนของพระคัมภีร์ก็คือว่าพระเยซูอาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อ จะมีหรือไม่มีหมายสำคัญก็ตาม พระองค์จะเสด็จมาในสมัยของพวกอัครทูตก็ได้ก่อนที่เหตุการณ์ในสมัยหลังใด ๆ จะเกิดขึ้นได้

แต่พระเยซูตรัสถึงหมายสำคัญหลายประการแห่งการเสด็จมาของพระองค์มิใช่หรือ? พระเยซูตรัสชัดเจนเกี่ยวกับหมายสำคัญหนึ่ง แต่นั่นไม่ใช่หมายสำคัญแห่งการเสด็จมาช่วงแรกของพระองค์และการรับขึ้นนั้น แต่เป็นหมายสำคัญหนึ่งซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจากการรับขึ้นนั้น เมื่อใกล้สิ้นยุคความทุกข์ลำบากนั้น ก่อนที่พระคริสต์เสด็จมาแบบปรากฏแก่ตา อย่างเปี่ยมชัยชนะ ยังแผ่นดินโลกเพื่อจะครอบครอง

หมายสำคัญนี้ถูกกล่าวถึงในคำสอนบนภูเขาเมทเทของพระเยซู ในมัทธิว 24:3 เรามีคำถามของพวกสาวกที่ว่า “ขอโปรดบอกข้าพระองค์ทั้งหลายว่า สิ่งเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นเมื่อไร และอะไรจะเป็นหมายสำคัญแห่งการเสด็จมาของพระองค์ และของการสิ้นสุดของโลกนี้”

ในลูกา 21:25-27 พระเยซูทรงตอบเกี่ยวกับหมายสำคัญหลายประการ:

“และจะมีบรรดาหมายสำคัญในดวงอาทิตย์ และในดวงจันทร์ และในดวงดาวทั้งหลาย และบนแผ่นดินโลกจะมีความทุกข์ร้อนของประชาชาติต่าง ๆ พร้อมกับความงงววย ทะเลและคลื่นทั้งหลายที่ค้ำราม ใจของคนทั้งหลายที่ทำให้พวกเขาหมดสิ้นเรี่ยวแรงเพราะความกลัว และเพราะสังหรณ์ถึงสิ่งเหล่านั้นซึ่งจะบังเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก ด้วยว่า ‘บรรดาสิ่งที่มีอำนาจที่อยู่ในฟ้าสวรรค์จะถูกเขย่าให้สะเทือน’ และเมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆก้อนหนึ่ง ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่”

มันคล้ายกับข้อพระคำในมัทธิว 24:29,30 ที่พระเยซูตรัสถึงหมายสำคัญนั้นในถ้อยคำเหล่านี้:

“หลังจากความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นเสร็จแล้ว ในทันใดนั้น ‘ดวงอาทิตย์ก็จะมืดไป และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงของมัน และดวงดาวทั้งหลายจะตกจากฟ้าสวรรค์ และบรรดาสิ่งที่มีอำนาจแห่งฟ้าสวรรค์ทั้งหลายจะถูกเขย่าให้สะเทือน’ และเมื่อนั้นหมายสำคัญแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในฟ้าสวรรค์ ‘และต่อนั้นเมฆทุกเมฆแห่งแผ่นดินโลกจะไว้ทุกข์’ และเขาทั้งหลายจะเห็น ‘บุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆก้อนหนึ่งแห่งฟ้าสวรรค์’ ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่”

จงหมายเหตุข้อเท็จจริงต่อไปนี้เกี่ยวกับคำตอบของพระเยซู

1. หมายสำคัญนั้นจะมา “หลังจากความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นเสร็จแล้ว ในทันใดนั้น” ผมเข้าใจจากพระคัมภีร์ว่าความทุกข์ลำบากนั้นไม่สามารถเริ่มต้นได้จนกว่าหลังจากการรับขึ้นนั้น ดังนั้นพระเยซูจึงต้องเสด็จมาในฟ้าอากาศเพื่อรับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ไปก่อนความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น “หมายสำคัญนั้น” จะมาหลังจากพระคริสต์เสด็จมารับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ไปแล้ว ไม่ใช่ก่อนหน้านี้

2. เราเห็นว่าการเสด็จมาของพระคริสต์ที่ถูกพูดถึงโดยพวกศาสนาดายากรณ์นั้น คือการเสด็จมาของพระองค์ยังแผ่นดินโลกเพื่อจะครอบครองหลังจากการรับขึ้นนั้น พวกเขาวิงวอนตั้งตาคอยให้ถึงส่วนนั้นของการเสด็จมาของพระคริสต์ที่จะส่งผลต่อพวกเขา เมื่อพวกเขาจะถูกรวบรวมกลับมาจากแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เมื่อ “...ทูตสวรรค์เหล่านั้นจะรวบรวมบรรดาคนที่ทรงถูกเลือกสรรไว้แล้วของพระองค์จากลมทั้งสี่ทิศนั้น ตั้งแต่ที่สุดฟ้าสวรรค์ข้างหนึ่งจนถึงที่สุดฟ้าสวรรค์อีกข้างหนึ่ง” (มธ. 24:31) เมื่อพระคริสต์จะทรงทำลายศัตรูทั้งหมดของพวกเขาและคว้าอำนาจครอบครองของคนต่างชาติและกษัตริย์ที่นึ่งของดาวิดในกรุงเยรูซาเล็มและประทับบนพระที่นั่งของดาวิด

นี่คืออาณาจักรนี้ที่พวกอัครทูตทูลถามในกิจการ 1:6: “ณ เวลานี้พระองค์จะทรงตั้งราชอาณาจักรขึ้นใหม่ให้แก่อิสราเอลหรือ” พวกคริสเตียนที่เป็นคนต่างชาติย่อมสนใจเกี่ยวกับการรับขึ้นมากกว่า นั่นคือระยะแรกของการเสด็จมาของพระคริสต์ แต่คำพยากรณ์ต่าง ๆ ในภาคพันธสัญญาเดิมซึ่งพวกเขายึดใจก็จดจ่ออยู่ที่ระยะที่สองของการเสด็จมาของพระคริสต์เป็นหลัก-การปรากฏของพระองค์แก่ชนชาติอิสราเอล

หลังจากที่โลกเข้าสู่ยุคแห่งความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น มันก็จะง่ายมาก ๆ ที่คนเหล่านั้นที่รู้พระ

คัมภีร์จะเรียนรู้ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาเมื่อไหร่ ต้องมีเจ็ดปีในสัปดาห์ที่เจ็ดสิบนั้นของดาเนียล ความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ที่ตนเองถูกประกาศว่าเป็นช่วงเวลาต่อเนื่อง 3 ปีครึ่ง, 42 เดือน, 1,260 วัน (ดนล. 7:25; วว. 11:2,3; วว. 12:14) การครอบครองอันน่าสะพรึงกลัวนั้นของคนแห่งการบาปนั้นถูกจำกัดอย่างชัดเจน หลังจากระยะแรกของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์, การรับขึ้นนั้น, ระยะที่สองต้องมาภายในช่วงเวลาหนึ่งที่น่าจะเจง และก่อนที่พระเยซูเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกพร้อมกับพวกวิสุทธิชนและเหล่าทูตสวรรค์เพื่อสู้ศึกอารมาเกตโดนและก่อตั้งอาณาจักรของพระองค์ หมายถึงสำคัญนั้นแห่งการเสด็จมาของพระองค์จะปรากฏในฟ้าสวรรค์

ไม่มีหมายเหตุสำคัญใดแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์ถูกสัญญาไว้เลยก่อนถึงการรับขึ้นนั้น ไม่มีนักเทศน์คนใดได้รับอนุญาตจากพระคัมภีร์เลยในการเทศนาว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบันเป็นหมายสำคัญที่แสดงว่าพระคริสต์ใกล้จะเสด็จกลับมาแล้ว มุสลิมไม่ใช่นักปฏิบัติต่อพระคริสต์นั้น เหมือนที่ครูสอนพระคัมภีร์บางท่านคิด และพวกเขาจะเป็นคนโง่เขลาพอ ๆ กันหากพวกเขาคิดว่าสตาลินหรือติโตเป็นนักปฏิบัติต่อพระคริสต์นั้น

เราต้องไม่เชื่อว่าพระคริสต์จะเสด็จมาเพราะ “หมายสำคัญ” บางอย่าง แต่เพราะว่าพระองค์ตรัสไว้แล้วว่าพระองค์จะเสด็จมา!

5. การเสด็จมาของพระคริสต์ไม่รอคอยให้มีการประกาศ

ข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคนก่อน

ผู้นำมิชชันนารีที่ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่ง เพื่อนคนหนึ่งที่ผมชื่นชมและรักยิ่ง เพิ่งตีพิมพ์หนังสือเล่มหนึ่งซึ่งในหนังสือนั้นเขาแสดงภาพเหตุการณ์หนึ่งในจินตนาการ ซาดานถูกแสดงภาพว่าปรึกษากับเหล่าเจ้านายแห่งความมืด, เหล่าผีปิศาจผู้นำที่กำกับดูแลงานของมันในหลายประเทศ ผีบางตนรายงานอย่างภาคภูมิใจว่าข่าวประเสริฐไม่ได้กำลังถูกประกาศในประเทศเหล่านั้นที่พวกมันใช้อำนาจชั่วร้ายควบคุมอยู่ และพวกมันทุกตนพอใจที่พระคริสต์เสด็จกลับมาตอนนี้ไม่ได้จนกว่าผู้คนเหล่านี้ได้ยินข่าวประเสริฐเสียก่อน

มีการยกข้อมูลเกี่ยวกับพวกมิชชันนารีที่ถูกยิงตกหรือท้อใจก่อนที่พวกเขาจะได้เข้าไปในอัฟกานิสถานและความล้มเหลวของมิชชันนารีหลายกลุ่มในการเข้าถึงหลายชนเผ่าที่อยู่ห่างไกล และจากนั้นซาดานเองและพวกผีของมันถูกแสดงภาพว่าลุ่มใจยิ่งนักและพ่ายแพ้เพราะในที่สุดมีความเป็นไปได้ว่าข่าวประเสริฐอาจถูกประกาศแก่มนุษยทุกคน

บัดนี้ แม้ว่าพวกมันได้เอาชนะการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ที่ทรงวางแผนไว้มานานแล้ว ดูเหมือนว่าข่าวประเสริฐจะถูกประกาศแก่มนุษยทุกคนและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จกลับมา

มันถูกสอนในหนังสือเล่มนั้นว่าพระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อจะรับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ไปไม่ได้จนกว่าข่าวประเสริฐถูกประกาศไปทั่วโลกอีกครั้ง

แต่ผมเชื่อว่านั่นเป็นการตีความพระคัมภีร์ที่ผิดอย่างสิ้นเชิง ข่าวประเสริฐถูกประกาศไปแล้วแก่คนทั้งโลกในสมัยคริสเตียนพวกแรก ๆ หากไม่ใช่ในคนชั่วอายุนี้ และถ้าพระเยซูเสด็จกลับมาไม่ได้จนกว่าข่าวประเสริฐถูกประกาศแก่ทุกชนเผ่าอีกครั้ง นั่นคำบัญชาที่ชัดเจนของพระองค์ให้เผ่าระวัง, ว่าพระองค์อาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อ, ก็คงจะผิดที่ผิดทางและชวนให้เข้าใจผิด แม้จะเชื่อตรงจริง ๆ แน่แน่นอนว่าเราเห็นดีด้วยไม่ได้

การเสด็จมาได้ทุกเมื่อของพระคริสต์ ซึ่งถูกสอนอย่างชัดเจนเหลือเกินในพระคัมภีร์ หมายความว่า พระองค์อาจเสด็จมาเมื่อไรก็ได้ อาจเสด็จมาได้ทุกเมื่อตอนนี้ ไม่ว่าจะชาวประเสริฐถูกประกาศอีกที่แก่คนทั้งโลกหรือไม่

ผู้ที่ถูกสอนผิดบางครั้งคิดว่ามัทธิว 24:14 กล่าวถึงหมายสำคัญแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์: “ชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรนี้จะถูกประกาศไปทั่วโลกให้เป็นพยานแก่บรรดาประชาชาติ และเมื่อนั้นที่สุดปลายจะมาถึง” แต่บริบทนั้นแสดงให้เห็นว่าเป็นข่าวสารหนึ่งที่มีให้แก่พวกยิวเป็นหลักผู้ซึ่งจะมีชีวิตอยู่ในสมัยความทุกข์ลำบากนั้นและไม่ใช่สำหรับเราวันนี้

พระคำข้อถัดไปกล่าวถึง “สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งการรกร้างว่างเปล่า” นั้น เมื่อปฏิบัติต่อพระคริสต์จะยืนในวิหารนั้นในกรุงเยรูซาเล็มและอ้างตัวเป็นพระเจ้า ซึ่งเหตุการณ์นั้นต้องเกิดขึ้นหลังจากการรับขึ้นนั้นและซึ่งเริ่มต้นสมัยความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น พระคำข้อถัดไปพูดถึงการหนีตายของพวกยิวจากคนแห่งการบาปนั้นในวันเหล่านั้น และข้อ 21 กล่าวว่า “ด้วยว่าในเวลานั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่การเริ่มต้นของโลกมาจนถึงเวลานี้ ไม่ และจะไม่เคยมีอย่างนี้เลย”

ฉะนั้นในช่วงความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น ชาวประเสริฐเรื่องความรอดจะถูกประกาศแก่คนทั้งโลก เพราะพระคริสต์จะเสด็จกลับมาจริง ๆ การประกาศชาวประเสริฐแก่คนทั้งโลกที่ถูกกล่าวถึงในมัทธิว 24:14 จะเกิดขึ้นหลัง ไม่ใช่ก่อน ระยะเวลาของการเสด็จมาของพระคริสต์

ความจริงที่เรียงายนั้นก็คือว่าชาวประเสริฐถูกประกาศแก่คนทั้งโลกแล้ว ดร. อาร์. เอ. ทอร์เรย์ ให้เราดูพระคำสองสามข้อซึ่งแสดงให้เห็นว่าชาวประเสริฐถูกประกาศแก่คนทั้งโลกแล้ว ในกิจการ 2:5, “และมีพวกยิวที่กำลังพักอาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม เหล่าคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ออกมาจากทุกประชาชาติได้ฟังสวรรค์” และคนเหล่านี้ได้ยินชาวประเสริฐที่เฟินเทอสต์ ในโรม 1:8 เปาโลกล่าวว่า “ความเชื่อของพวกท่านถูกกล่าวถึงไปทั่วทั้งโลก” ผู้คนจะได้ยินความเชื่ออันแสนวิเศษของคริสเตียนที่ดีเหล่านั้นที่กรุงโรมได้อย่างไร หากพวกเขาไม่ได้ยินชาวประเสริฐแล้ว?

โคโลสี 1:4-6 กล่าวเช่นกันว่าชาวประเสริฐได้มาถึงคนทั่วโลกแล้วในสมัยของเปาโล ฉะนั้นมัทธิว 24:14 จึงไม่สามารถและไม่สอนว่าชาวประเสริฐจะต้องถูกประกาศไปทั่วโลกก่อนพระเยซูถึงจะเสด็จมาได้

นอกจากนี้ ถ้าการประกาศชาวประเสริฐแก่บางชนเผ่าที่คนไม่รู้จักในอเมริกาตอนกลางหรือหุบเขาแอนดิสเป็นเหตุการณ์หนึ่งที่ต้องเกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูจะเสด็จมาได้ จักรการเสด็จมาของพระคริสต์ก็ไม่ใช่ว่าเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อแล้ว และคำเตือนในพระคัมภีร์ที่ว่าเราต้องเฝ้าระวังเนื่องจากพระเยซูอาจเสด็จมาวันไหนหรือปีไหนก็ได้ก็คงเป็นเรื่องโง่เขลา

ขอให้เรากล่าวอีกทีว่าไม่มีหมายสำคัญหลายประการที่จะบ่งบอกว่าพระเยซูจะเสด็จมาเมื่อไหร่ และไม่มีเหตุการณ์ที่มีพยากรณ์ไว้สักเหตุการณ์เดียวที่ต้องเกิดขึ้นก่อนการรับขึ้นไปของพวกวิสุทธิชน

6. การก่อตั้งในปัจจุบันของรัฐอิสราเอลไม่ใช่ “การแตกใบของต้นมะเดื่อนั้น”

ไม่ใช่หมายเหตุสำคัญที่แสดงว่าพระคริสต์ใกล้จะเสด็จกลับมาแล้ว

บรรณาธิการเมลดาวแห่งนิตยสาร *Christian Victory* ซึ่งเป็นเพื่อนคนหนึ่งที่ผมนับถือ เคยเขียนหาผมและถึงครูสอนพระคัมภีร์ที่มีชื่อเสียงอีกสิบกว่าคน โดยขอรับรองเราให้เตรียมคำกล่าวหนึ่งสำหรับนิตยสารที่ดีของเขาฉบับรายปีที่ถึง ในหัวข้อประมาณนี้, “การก่อตั้งใหม่ของอิสราเอลในฐานะประชาชาติหนึ่งที่มีเอกราชในปาเลสไตน์คือการแตกใบของต้นมะเดื่อนั้นที่ถูกกล่าวถึงในมัทธิว 24:32,33 และเป็นหมายเหตุสำคัญหนึ่งแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์หรือไม่?”

ผมดีใจที่ได้ให้คำตอบของผม และดีใจจริง ๆ ที่เมื่อคำกล่าวของทุกคนนั้นออกมาในนิตยสารที่ดีฉบับนั้น ครูสอนพระคัมภีร์เกือบทุกคนเห็นพ้องตรงกันว่า การก่อตั้งเมื่อเร็ว ๆ นี้ของประชาชาติอิสราเอลของพวกยิวในปาเลสไตน์ไม่ได้ทำให้คำพยากรณ์เรื่องการแตกใบของต้นมะเดื่อนั้นตามที่มีบอกไว้ล่วงหน้าในมัทธิว 24:32,33 สำเร็จจริง และไม่ใช่หมายเหตุสำคัญว่าพระคริสต์ใกล้จะเสด็จกลับมาแล้ว

เนื่องจากเรื่องนั้นถูกเข้าใจผิดบ่อย ๆ ขอให้เราอ่านพระคำตอนที่เกี่ยวข้องนั้นและดูว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสอะไรในคำสอนบนภูเขาเมสซอกเทศเกี่ยวกับการแตกใบของต้นมะเดื่อนั้น

มัทธิว 24:29-34 อ่านดังต่อไปนี้:

“หลังจากความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นเสร็จแล้ว ในทันใดนั้น ‘ดวงอาทิตย์ก็จะมืดไป และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงของมัน และดวงดาวทั้งหลายจะตกจากฟ้าสวรรค์ และบรรดาสิ่งที่มีอำนาจแห่งฟ้าสวรรค์ทั้งหลายจะถูกเขย่าให้สะเทือน’ และเมื่อนั้นหมายเหตุสำคัญแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในฟ้าสวรรค์ ‘และตอนนั้นเผ่าทุกเผ่าแห่งแผ่นดินโลกจะไว้อึ้ง’ และเขาทั้งหลายจะเห็น ‘บุตรมนุษย์เสด็จมาในหม่อมเมฆแห่งฟ้าสวรรค์’ ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ และพระองค์จะทรงส่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์มาด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก และทูตสวรรค์เหล่านั้นจะรวบรวมบรรดาคนที่ทรงถูกเลือกสรรไว้แล้วของพระองค์จากลมทั้งสี่ทิศนั้น ตั้งแต่ที่สุดฟ้าสวรรค์ข้างหนึ่งจนถึงที่สุดฟ้าสวรรค์อีกข้างหนึ่งนั้น บัดนี้ จงเรียนคำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ เมื่อกิ่งก้านของมันยังอ่อนอยู่ และแตกใบทั้งหลายแล้ว พวกท่านก็ทราบว่าคุณรู้ก่อนใกล้จะถึงแล้ว ดังนั้นพวกท่านเช่นกัน เมื่อพวกท่านเห็นสิ่งสารพัดเหล่านี้ ก็จงทราบเถิดว่ามันอยู่ใกล้แล้ว คือที่ประตูเหล่านั้นแล้ว เรากล่าวความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนชั่วอายุนี้จะไม่ล่องลับไป จนกว่าสิ่งสารพัดเหล่านี้จะถูกทำให้สำเร็จจริง”

ขอให้เราหมายเหตุบางสิ่งที่พระเยซูทรงสอนในพระคำตอนนี้:

1. เวลาที่หมายถึงนั้นคือ เมื่อใกล้สิ้นความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ นั้น และสักช่วงหนึ่งหลังจากที่พวกวิสุทธิชนถูกรับขึ้นไปแล้ว มันคือ “หลังจากความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นเสร็จแล้ว ในทันใดนั้น” ฉะนั้นคำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อนั้นจึงไม่ใช่กับวันเหล่านี้ก่อนถึงการรับขึ้นและก่อนความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น แต่ใช้กับวันเหล่านั้น “หลังจากความทุกข์ลำบากนั้นทันที” ไม่มีอะไรที่กล่าวถึงก่อนสมัยความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้นเลย เห็นได้ค่อนข้างชัดเจนว่าพัฒนาการต่าง ๆ เมื่อเร็ว ๆ นี้ในปาเลสไตน์ไม่ถูกหมายถึง เนื่องจากสิ่งเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้น “ทันทีหลังจากความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้น”

2. ความหมายของคำอุปมานั้นถูกอธิบาย เหตุการณ์บางอย่างซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจากความทุกข์ลำบาก

ครั้งใหญ่นั้นเป็นเหมือนต้นมะเดื่อหนึ่งที่กิ่งของมันยังอ่อนและซึ่งแตกใบในฤดูใบไม้ผลิ เหตุการณ์เหล่านี้เป็นการปรากฏของหมายสำคัญนั้นของบุตรมนุษย์ในสวรรค์ เมื่อพระคริสต์เริ่มที่จะเสด็จกลับมา และภาพของบุตรมนุษย์ที่เสด็จมาในหมู่เมฆแห่งท้องฟ้า และการส่งพวกทูตสวรรค์ไปรวบรวมคนอิสราเอลกลับมาจากทั่วโลก จากนั้นข้อ 33 กล่าวว่า “ดังนั้นพวกท่านเช่นกัน เมื่อพวกท่านเห็นสิ่งสารพัดเหล่านี้ ก็จงทราบเถิดว่ามันอยู่ใกล้แล้ว คือที่ประตูละลานนั้นแล้ว”

เมื่อคนอิสราเอลที่กลับใจเชื่อตอนใกล้สิ้นสุดสมัยความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้นหรือวิสุทธิชนคนอื่น ๆ ที่กลับใจเชื่อในสมัยความทุกข์ลำบากนั้นเห็นพระคริสต์เสด็จมาในหมู่เมฆแห่งท้องฟ้า พร้อมกับภพธนูภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่เพื่อก่อตั้งพระที่นั่งของพระองค์ที่เยรูซาเล็มและครอบครองบนแผ่นดินโลก และเมื่อพวกเขาเห็นเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าถูกส่งออกไปอย่างมหัศจรรย์ทั่วโลกพร้อมด้วยเสียงแตรดังสนั่นเพื่อรวบรวมผู้ถูกเลือกสรรกลับมา นั่นคือ อิสราเอลประชาชาติที่ถูกเลือกของพระเจ้า จากทุกดินแดนของพิภพโลก เมื่อนั้นผู้คนในทุกขีใจเหล่านี้ก็จะทราบว่าการเสด็จมาและการครอบครองของพระคริสต์ใกล้จะถึงแล้ว

ดังนั้นจึงไม่มีประโยชน์อันใดเลยที่จะคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องนั้น เนื่องจากความหมายของคำอุปมานั้นถูกทำให้ไว้อย่างชัดเจนในถ้อยคำของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเอง

และเราควรแยกแยะระหว่างการย้ายถิ่นฐานในปัจจุบันของพวกยิวที่ไม่มีพระเจ้าเข้าอยู่ในปาเลสไตน์ โดยไม่กลับใจเชื่อและไม่กลับใจใหม่ และไปโดยใช้วิธีต่าง ๆ ของมนุษย์และพร้อมกับจุดประสงค์ต่าง ๆ แบบมนุษย์ จากการรวบรวมกลับมาครั้งใหญ่นั้นเมื่อยิวทุกคนที่รอดชีวิตอยู่ในโลกจะถูกรวบรวมกลับมาโดยเหล่าทูตสวรรค์และถูกพาเข้าสู่ปาเลสไตน์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

กระแสปัจจุบันนั้นในปาเลสไตน์เป็นแบบมนุษย์ ไม่ใช่หัวข้อหนึ่งโดยเฉพาะของคำพยากรณ์ตามพระคัมภีร์ มันไม่มีความหมายใด ๆ เป็นพิเศษนอกจากว่าพระคัมภีร์บ่งบอกว่ายิวบางคนจะอยู่ในปาเลสไตน์และจะทำสนธิสัญญากับปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์นั้นในสมัยความทุกข์ลำบากนั้น การไหลบ่าในปัจจุบันของพวกยิวเข้าไปในปาเลสไตน์ไม่ใช่การรวบรวมครั้งใหญ่นั้นซึ่งจะถูกกระทำอย่างอัศจรรย์โดยเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อครอบครองด้วยพระองค์เอง หลังจากการรับขึ้นนั้นและหลังจากสมัยความทุกข์ลำบากนั้น

3. เราต้องแน่ใจที่จะสังเกตเช่นกันว่าการเสด็จมาของพระคริสต์ที่ถูกกล่าวถึงในที่นี้เป็นระยะที่สองของการเสด็จมาของพระองค์ มันไม่ใช่การเสด็จมาของพระองค์ในท้องฟ้าแบบไม่ปรากฏแก่ตาเพื่อทำให้คริสเตียนที่ตายไปแล้วเป็นขึ้นใหม่และรับพวกเขาและพวกเราไปด้วยกันและอุ้มเราไปร่วมงานอันนิมูนในสวรรค์ นี่ไม่ใช่การเสด็จมาของพระคริสต์เพื่อรับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ไป แต่เป็นการเสด็จมาของพระคริสต์พร้อมกับพวกวิสุทธิชนที่ถูกรับขึ้นไปแล้ว หลังจากที่มีความทุกข์ลำบากนั้นสิ้นสุดลงแล้ว

การรับขึ้นนั้นจะมา เหมือนที่ครูสอนพระคัมภีร์ที่มีชื่อเสียงที่ถือนแนวคิดก่อนพันปีส่วนใหญ่เห็นพ้องตรงกัน ก่อนสมัยความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น จากนั้นหลังจากความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น (ซึ่งจะเกิดขึ้นในสัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดานีเอล) พระคริสต์จะเสด็จกลับมาพร้อมกับวิสุทธิชนเหล่านี้และพร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์เพื่อสู้ศึกอารมาเกตโดน เพื่อทำลายอาณาจักรของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ และเพื่อก่อตั้งพระที่นั่งของพระองค์ที่

เยรูซาเล็มและครอบครองบนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหนึ่งพันปีแห่งความชื่นบานและสันติสุข

มีอยู่สองระยะที่แยกจากกันของการเสด็จมาของพระคริสต์ ระยะที่เรารอคอยนั้นคือการเสด็จมาของพระองค์ในฟ้าอากาศเพื่อรับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ไป จากนั้นหลังจากสมัยความทุกข์ลำบากนั้น คนเหล่านั้นที่จะกลับใจเชื่อแล้วบนแผ่นดินโลกก็จะอยากให้พระคริสต์เสด็จกลับมาพร้อมกับพวกเรา เพื่อก่อตั้งอาณาจักรของพระองค์ มันคือระยะที่สองนี้ของการเสด็จมาของพระคริสต์-เมื่อพระองค์จะเสด็จมายังแผ่นดินโลกนี้จริง ๆ เพื่อยึดอำนาจและครอบครอง-นั้นถูกพูดถึงในพระคำตอนนี้

4. พระเยซูตรัสในข้อ 34, “เรากล่าวความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนชั่วยายุนีจะไม่ล่วงลับไป จนกว่าสิ่งสารพัดเหล่านี้จะถูกทำให้สำเร็จจริง” ผมกลับคิดว่า “คนชั่วยายุนี” หมายถึงชาติพันธุ์ของพวกยิว และชาติพันธุ์นั้นจะไม่ถูกทำลายแม้คนอย่างฮิตเลอร์และปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะพยายามขนาดไหน หมายเหตุของ ดร. สโกฟิลด์ เกี่ยวกับพระคำข้อนี้ กล่าวเกี่ยวกับคนชั่วยายู:

คำกรีก เกเนเนฮา นิยามหลักของมันคือ “ชาติพันธุ์, ชนิด, ตระกูล, เหล่ากอ, เผ่าพันธุ์” (พจนานุกรมทั้งหมดกล่าวเช่นเดียวกัน) แน่แน่นอนว่าคำ ๆ นี้ถูกใช้ในความหมายนี้ เพราะไม่มี “สิ่งเหล่านี้” สักสิ่งเดียว นั่นคือ การประกาศไปทั่วโลกเกี่ยวกับอาณาจักรนั้น, ความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น, การเสด็จกลับมาขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในสง่าราศีที่ปรากฏแก่ตา, และการรวบรวมผู้ถูกเลือกสรรกลับมา, ได้เกิดขึ้นเมื่อกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลายโดยฮิตเลอร์ในปี ค.ศ. 70 ดังนั้นพระสัญญานั้นก็คือว่าชั่วยายูคนนั้น-ประชาชาตินั้น หรือครอบครัวนั้นของชนชาติอิสราเอล-จะถูกพิทักษ์รักษาไว้จนถึง “สิ่งเหล่านี้”; พระสัญญาหนึ่งซึ่งถูกทำให้สำเร็จจริงอย่างแสนอัศจรรย์จนถึงทุกวันนี้

แต่ถ้าคำว่าคนชั่วยายูนั้นในที่นี้หมายถึงผู้คนที่มิชีวิตอยู่ในชั่วยายูหนึ่งโดยเฉพาะ มันก็ยังหมายถึงเฉพาะแค่คนกลุ่มนั้นที่มีชีวิตอยู่ “ทันทีหลังจากความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้น” ตามที่พระเยซูของทรงวางคำตรัสเหล่านั้นในข้อ 29 “การแตกใบของต้นมะเดื่อ” ตามที่เขาเรียกกันไม่สามารถเกิดขึ้นได้จนกว่าหลังจากที่พระคริสต์เสด็จมากับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์แล้วหลังจากความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่นั้น

ผมดีใจเป็นการส่วนตัวที่ตอนนี้มีแผ่นดินหนึ่งที่ถูกยิวที่ถูกบีบบังคับจะได้รับการต้อนรับ แต่พวกยิวเหล่านี้ ซึ่งกลับไปในความไม่เชื่อ ถูกรรรมสิทธิ์เฉพาะพื้นที่ส่วนหนึ่งที่เล็กมาก ๆ ของแผ่นดินอิสราเอล พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งการถือกรรมสิทธิ์กรุงเยรูซาเล็มแบบไม่เป็นที่โต้แย้ง พวกเขาไม่ได้กลับไปภายใต้การอวยพรและการยกโทษของพระเจ้า ความมืดบอดบางส่วนยังอยู่บนชนชาติอิสราเอล ผ่าคลุมหน้านั้นยังไม่ถูกเอาออกไปจากใบหน้าของพวกเขา การรวบรวมกลับมาครั้งใหญ่นั้นในอนาคตและการกลับใจเชื่อของชนชาติอิสราเอลจะเกิดขึ้นโดยวิธีเหนือธรรมชาติหลังจากสมัยความทุกข์ลำบากนั้น และการก่อตั้งรัฐเล็ก ๆ รัฐหนึ่งที่ชื่อว่าอิสราเอลในช่วงไม่กี่เดือนนี้ไม่ใช่หมายถึงสำคัญหนึ่งว่าพระคริสต์อาจเสด็จมาในไม่ช้า พระคริสต์อาจเสด็จมาเร็ว ๆ นี้ก็ได้ แต่การเสด็จมาของพระองค์ไม่ต้องการหมายสำคัญใด ๆ เช่นนั้นเพื่อจะพิสูจน์มัน พระองค์อาจไม่เสด็จมาอีกนานหลายปีเลยก็ได้ ไม่มีผู้ใดทราบ

ขอให้ผมเน้นด้วยสิ้นสุดจิตใจของผมว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบันไม่ส่งผลเป็นพิเศษต่อข้อเท็จจริงอันเรียบง่ายที่ว่าเราสามารถมีการฟื้นฟูได้ตอนนี้ ว่าพระเจ้าทรงกระทำกิจเพื่อช่วยให้รอดเหมือนเดิม และว่าเมื่อใด

ที่ผู้คนของพระเจ้ากระทำตามข้อกำหนดของพระเจ้า พวกเขาสามารถมีฤทธิ์เดชอันเปี่ยมสง่าราศีของพระองค์ และการเผยให้ประจักษ์ของฤทธิ์เดชนั้นในการช่วยจิตวิญญาณของผู้คนมากมายให้รอด ในการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ

คนเหล่านั้นที่ใช้ข่าวในหนังสือพิมพ์และตื่นใจยิ่งนักกับเหตุการณ์ปัจจุบันต่าง ๆ อาจรู้สึกวาระเปิด ปริมาณ, ระเบิดไฮโดรเจน, ระเบิดนิวเคลียร์, การลุกฮือของลัทธิคอมมิวนิสต์, ลัทธิสมัยใหม่นิยมในหลายคริสตจักร, ความเป็นไปได้ว่าจะเกิดสงครามโลกครั้งที่ 3 และการก่อตั้งของประชาชาติอิสราเอลในปัจจุบัน หมายความว่าเราอยู่ใน “ยุคสุดท้าย” แล้ว ด้วยเหตุนี้ การฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ จึงเป็นไปได้

แต่คนเหล่านั้นที่ยึดมั่นอย่างหนักแน่นในคำตรัสของพระคริสต์จะระลึกว่า “ต้นหญ้าเหี่ยวแห้งไป และดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป แต่พระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้าคงทนอยู่เป็นนิตย์” (1 ปต. 1:24,25) งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่อยู่เหมือนเดิมและเหล่าคนงานก็มีน้อย ถ้าผู้คนของพระเจ้า ซึ่งถูกเรียกโดยพระนามของพระองค์ จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ และหันจากทางชั่ว ๆ ของตน พระเจ้าก็จะทรงสดับฟังจากสวรรค์ จะทรงยกโทษบาปของพวกเขา และรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ใน 2 พงศาวดาร 7:14

พระสัญญาทุกประการของพระเจ้าเป็นความจริงเหมือนเดิม พระทัยอันอ่อนโยนของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าคนบาปยังปรารถนาให้พวกเขาได้รับความรอดเหมือนเดิม พระวิญญูณบริสุทธิของพระเจ้าทรงมีฤทธิ์เดชทั้งหมดนั้นที่พอใจและช่วยให้รอดเหมือนที่พระองค์เคยมี พระวาระของพระเจ้ายังมีชีวิตและเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชและคมกว่าดาบสองคมเหมือนเดิม พระสัญญาอันเปี่ยมสุขนั้นของพระเยซู, “ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำเช่นกัน และเขาจะกระทำการงานทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพราะว่าเราจะไปยังพระบิดาของเรา” (ยอห์น 14:12) ยังเป็นความจริงเหมือนเดิม

อย่ายอมให้คำสอนเท็จและคำสอนผิดทั้งหลายเกี่ยวกับ “ยุคสุดท้าย” ที่เขาเรียกกันนี้ขัดขวางคุณไม่ให้เชื่อพระวาระของพระเจ้า-ที่ว่าเราสามารถมีการฟื้นฟูได้ตอนนี้!

“ยุคสุดท้าย” ยุคอันเปี่ยมสุข

แห่งการฟื้นฟู

ผู้คนมากมายใช้คำว่า “ยุคสุดท้าย” เพื่อหมายถึงยุคสมัยนั้นตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 1 หรือช่วงสิบหรือยี่สิบห้าหรือห้าสิบปีหลังนี้ก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมารับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ไป โดยทั่วไปแล้วพวกเน้นสมัยประธานแบบสุดโต่งเช่นนั้นหมายความว่า ช่วงเวลาหนึ่งก่อนพระคริสต์จะเสด็จกลับมาบัดนี้มาถึงเราแล้วและว่าใน “ยุคสุดท้าย” ตามที่เรียกกันนี้ เหล่าคนบาปก็เชื่ออยากกว่า สภาพการณ์ต่าง ๆ สิ้นหวังมากกว่า และการฟื้นฟูใหญ่โตที่สุดทั้งหลายเป็นไปไม่ได้ หรืออย่างน้อยก็ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้เลย

แต่การใช้คำว่า “ยุคสุดท้าย” แบบนั้นก็ไม่ได้สอดคล้องกับพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ไม่ใช้คำนั้นในความหมายนั้นแต่ในอีกความหมายหนึ่ง เราควรใช้ความหมายตามพระคัมภีร์เมื่อเราใช้คำว่า “ยุคสุดท้าย” ในการพูดถึงเรื่องต่าง ๆ ในพระคัมภีร์

ผมอยากแสดงให้คุณเห็นว่า “ยุคสุดท้าย” ในพระคัมภีร์จริง ๆ แล้วหมายถึงช่วงเวลานั้นตั้งแต่พื้นเทคอสต์จนถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์; ว่า “ยุคสุดท้าย” ไม่เคยถูกใช้ในภาคพันธสัญญาใหม่เพื่อหมายถึงช่วงไม่กี่ปีสุดท้ายก่อนพระคริสต์เสด็จกลับมา; และว่า “ยุคสุดท้าย” มีไว้เพื่อเป็นยุคแห่งการฟื้นฟูหลายหน-ตั้งแต่พื้นเทคอสต์เรื่อยมาจนกว่าอาณาจักรของพระคริสต์มาถึง

เนื่องจากเกี่ยวกับเรื่องนี้มีการให้ข้อมูลผิด ๆ เยอะมากและเนื่องจากทัศนคติทั้งหมดของเราที่มีต่อความเป็นไปได้ของการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ และงานขณะจิตวิญญาณจะขึ้นอยู่กับว่าเราเข้าใจคำถามนี้อย่างไร ผมจึงขอร้องผู้อ่านทุกท่านให้หมั่นอธิษฐานและระมัดระวังที่จะเข้าใจอย่างชัดเจนว่าพระคัมภีร์กล่าวอะไรเกี่ยวกับหัวข้อนี้

1. “ยุคสุดท้าย” ในพระคัมภีร์หมายถึงช่วงเวลา

ตั้งแต่ก่อนพื้นเทคอสต์จนถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

ในวันพื้นเทคอสต์นั้นฝูงชนที่เยาะเย้ยตักตวงเพราะพวกอัครทูตและสาวกคนอื่น ๆ ประภาศข่าวประเสริฐในภาษาของพวกเขาเองและในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ที่มาจากทุกประชาชาติภายใต้สวรรค์ บางคนสงสัย บางคนก็เยาะเย้ย แต่เปโตรยืนขึ้นเพื่ออธิบายเรื่องนี้ ตามที่มีบันทึกไว้ในกิจการ 2:15-21:

“ด้วยว่าคนเหล่านี้มิได้เมาเหล้าองุ่น ตามที่พวกท่านคิดนั้น โดยเห็นว่าเป็นแต่เวลาสามโมงเช้า แต่สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งถูกกล่าวไว้โดยศาสดาพยากรณ์โยเอลว่า ‘และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเราบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเจ้าจะพยากรณ์ และพวกคนหนุ่มของพวกเจ้าจะเห็นนิมิตทั้งหลาย และพวกคนชราของพวกเจ้าจะฝันความฝันต่าง ๆ และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์ และเราจะสำแดงการมหัศจรรย์ทั้งหลายในฟ้าอากาศเบื้องบน และหมายสำคัญต่าง ๆ ในแผ่นดินโลกเบื้องล่าง คือเลือด และไฟ และไอควัน ดวงอาทิตย์จะถูกเปลี่ยนให้เป็นความมืด และดวงจันทร์ให้เป็นเลือด ก่อนวันใหญ่ยิ่งและเกรียงไกรนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึง และจะเป็นเช่นนั้นว่า ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะ

รอด’”

โยเอลกล่าวไว้ ตามที่เปโตรยกคำพูดมา ว่า “และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเรามาบนเนื้อหนังทั้งสิ้น...และจะเป็นเช่นนี้ว่า ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” เมื่ออุทธีเดชมหันต์ของพระเจ้ามาตอนพื้นเทคอสต์ และสามพันคนได้รับความรอดในวันเดียว เปโตรก็กล่าวว่า ‘นี่ไงละ! นี่แหละคือวันสุดท้ายเหล่านั้นที่โยเอลพูดถึง!’

ในที่นี้เรามีคำกล่าวที่ได้รับการจดจำว่า “วันสุดท้ายเหล่านั้น” รวมถึงพื้นเทคอสต์ด้วย โดยได้รับการจดจำจากพระเจ้า โยเอลหมายถึงพื้นเทคอสต์เมื่อเขาสัญญาว่า “ในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเรามาบนเนื้อหนังทั้งสิ้น” นี่เป็นพระคำตอนหนึ่งซึ่งให้คำนิยามอย่างชัดเจนแก่เราถึงความหมายของ “ยุคสุดท้าย” (“วันสุดท้ายเหล่านั้น”) ฉะนั้นขอให้เราใช้คำเรียกนั้นในความหมายตามพระคัมภีร์

ตามการใช้คำเรียกนี้ของพระคัมภีร์ มันคงจะไม่เหมาะสมอย่างสิ้นเชิงเลยที่จะเรียกแค่ช่วงเวลาตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 1 หรือช่วงไม่กี่ปีหลัง ๆ ก่อนพระเยซูเสด็จมา ไม่ว่าช่วงเวลานั้นจะเป็นช่วงใดก็ตาม ว่าเป็น “ยุคสุดท้าย” “ยุคสุดท้าย” นั้นรวมถึงยุคแห่งพระคุณนี้ทั้งหมด ซึ่งเริ่มต้นที่พระคริสต์และมีการเผยให้ประจักษ์ตามแบบฉบับครั้งแรกอย่างยิ่งใหญ่ของมันที่พื้นเทคอสต์

เหล่าคริสเตียนที่เชื่อพระคัมภีร์ควรใช้คำตามความหมายในพระคัมภีร์ หรืออย่างน้อยพวกเขาไม่ควรใช้คำเรียกต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ในความหมายใดที่แปลกแยกไปจากวิธีที่พวกมันถูกใช้ในพระคัมภีร์ การกล่าวว่า “เราอยู่ในยุคสุดท้ายแล้ว” ก็ไม่เป็นไรเลยหากคุณหมายถึงยุคข่าวประเสริฐที่รวมถึงพื้นเทคอสต์ ช่วงเวลาทั้งหมดที่ถูกครอบคลุมโดยพระมหาบัญชา นั้น แต่มันไม่ถูกต้องเลยหากคุณหมายถึงแค่ช่วงสิบหรือยี่สิบหรือห้าสิบปีหลังนี้เท่านั้น

ไม่มีใครทราบได้ว่าเราเข้าใกล้การเสด็จกลับมาของพระคริสต์มากขนาดไหนแล้ว ดังนั้นมันจึงไม่เหมาะสมเลยที่จะกล่าวว่าเราอยู่ในยุคสุดท้ายแล้วก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์โดยใช้มูลเหตุนี้ และมันคงไม่เหมาะสมเลยที่จะใช้คำว่า “ยุคสุดท้าย” หากเราอยากใช้คำนี้ตามพระคัมภีร์ โดยไม่รวมถึงพื้นเทคอสต์ด้วย

ที่พื้นเทคอสต์เปโตรกล่าวว่า “นี่แหละคือเวลานั้น” พื้นเทคอสต์ถูกรวมอยู่ในคำพยากรณ์อันเปี่ยมสุขนั้นของโยเอลแล้ว ที่ว่าในวันสุดท้ายเหล่านั้นพระเจ้าจะทรงเทพระวิญญาณของพระองค์ออกและส่งการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ มา

แน่นอนว่า “ยุคสุดท้าย” (วันสุดท้ายเหล่านั้น) ตามที่นิยามไว้ในโยเอล ไม่ได้สิ้นสุดลงที่พื้นเทคอสต์ ถ้าเราย้อนกลับไปยังข้อพระคำในโยเอล 2:28-32 และหลายข้อที่ตามมาในบทที่ 3 เราก็เห็นได้ว่าโยเอลหมายถึงถึงช่วงเวลาหนึ่งที่ครอบคลุมไปไกลเกินกว่าพื้นเทคอสต์ จนถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การฟื้นฟูกลับคืนของชนชาติอิสราเอล และเหตุการณ์หลายอย่างที่เกี่ยวข้อง แม้กระทั่งส่วนนั้นที่เปโตรยกมาในกิจการ 2:15-21 ก็พูดถึงความปั่นป่วนใหญ่โตต่าง ๆ ในฟ้าสวรรค์และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ “ก่อนวันใหญ่ยิ่งและเกรียงไกรนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึง” และพระคำข้อถัดไปในโยเอล หลังจากข้อเหล่านั้นที่เปโตรยกมาแล้ว ซึ่งเริ่มต้นบทที่ 3 กล่าวว่า “เพราะเหตุนี้ ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น เมื่อเราจะนำการเป็นเชลยของยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็มกลับสู่สภาพเดิม...”

ช่วงเวลานั้นที่เรียกว่า “ยุคสุดท้าย” (วันสุดท้ายเหล่านั้น) จะต่อเนื่องไปจนถึงการฟื้นกลับคืนของ
ชนชาติอิสราเอล หัวข้อย่อยของโยเอลบทที่สาม ตามที่ไว้ใน Scofield Reference Bible คือ “การฟื้นกลับ
คืนของชนชาติอิสราเอล”, “การพิพากษาบรรดาประชาชาติคนต่างชาติหลังจากการมาเกิดโดน”, “มองย้อน:
วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า”, “พระพรอาณาจักรอันเต็มเปี่ยม” ผมให้หัวข้อย่อยเหล่านี้ตรงนี้เพื่อแสดงให้เห็นว่า
จริง ๆ แล้วโยเอลบอกล่วงหน้าถึงยุคหนึ่งทั้งยุค, ยุคแห่งการฟื้นฟู, ยุคข่าวประเสริฐซึ่งต้องรวมถึงพื้นเทคอสต์
และวิ่งต่อไปจนถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์, การรวบรวมชนชาติอิสราเอลกลับมาและการกลับใจเชื่อ
ของพวกเขา นี่เป็นช่วงเวลาหนึ่งที่ถูกเรียกในพระคัมภีร์ โดยสิทธิอำนาจของพระเจ้า ว่า “ยุคสุดท้าย”

ช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ซึ่งโยเอลประกาศว่าเป็น ‘ยุคสุดท้าย’ ดำรงอยู่ร่วมกับขอบเขตของพระมหาบัญชา
พระเยซูคริสต์ในมัทธิว 28:19,20:

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ ให้บัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระ
บิดา และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่ง
พวกท่านไว้ และดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้ เอเมน”

พระมหาบัญชาครอบคลุมช่วงเวลาหนึ่งซึ่งเริ่มต้นกับพระคริสต์และสิ้นสุดกับ “การสิ้นสุดของโลก”
นั่นคือ “การสำเร็จครบของยุคนี้”

ในทันทีที่ความคิดที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณก็มองเห็นความสอดคล้องของพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่นั้น พระเจ้า
จะเทพระวิญญาณของพระองค์ลงบนเนื้อหนังทั้งปวง บุตรชายและบุตรสาวทั้งหลาย เหล่าคนใช้ชายและสาวใช้
พวกคนแก่และพวกคนหนุ่มจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าและจะต้องพยากรณ์ นั่นคือ เป็นพยาน
ด้วยฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในระหว่างยุคนี้ทั้งยุคมีสัญญาไว้ว่า “จะเป็นเช่นนี้ว่า
ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” ในระหว่างยุคข่าวประเสริฐนี้ ข่าวประเสริฐจะ
ต้องถูกนำถึงคนทั้งโลก ตามที่พระมหาบัญชาให้โครงร่างไว้อย่างชัดเจน

ข่าวประเสริฐต้องถูกประกาศไม่เพียงแก่พวกยิวเท่านั้น แต่แก่มนุษย์ทุกคนจริง ๆ (มาระโก 16:15)
เป็นความจริงที่ว่าในสมัยภาคพันธสัญญาเดิมผู้ใดที่แสวงหาพระเจาก็พบพระองค์ได้ เป็นความจริงที่โยนาห์
ประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกต่างชาติที่เมืองนินะเวห์และหลายคนกลับใจเชื่อ เป็นความจริงที่มีพยานหลักฐาน
ว่าเนบูคัดเนสซาร์, ว่านอามานชาวซีเรีย, ว่ารุธหญิงชาวโมอับ, ว่าราหับหญิงโสเภณีชาวคานาอัน, และคนต่าง
ชาติอีกมากมายได้หันมาหาพระเจ้าและรับความรอดแล้ว แต่ในช่วงสมัยต่าง ๆ ของภาคพันธสัญญาเดิม ข่าว
ประเสริฐไม่ได้ถูกนำไปถึงมนุษย์ทุกคนด้วยใจกล้า

ฉะนั้นมันจึงไม่เป็นความจริงในตอนนั้นในความหมายอันงดงามนี้ แบบที่เป็นในตอนนี ว่า “ผู้ใดก็ตาม
ที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” “ผู้ใดก็ตาม” นี้มีความโดดเด่นมากกว่าในยุคว่า
ประเสริฐอันเปี่ยมสุขนี้

มันเข้ากันเช่นกันที่ว่า เมื่อพระเยซูทรงบัญชาเราให้ไปทั่วโลก พระองค์ทรงสัญญาฤทธิ์เดชสำหรับงาน
รับใช้ของเรา ช่างน่าเศร้าหากผู้ใดได้รับคำบัญชาให้นำข่าวประเสริฐไปและไม่สามารถได้รับพระวิญญาณ
บริสุทธิ์เทลงมาบนเขา! ช่างน่าเศร้าหากจะมีใครที่ได้รับคำบัญชาให้ประกาศข่าวประเสริฐและชักชวนคนบาป

ให้ได้รับความรอด หากเขาไม่สามารถมีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ!

คุณเห็นแล้วว่า ยุคข้าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ในที่เรายูนิในตอนนี้เป็นยุคแห่งพระมหาบัญชาอัน ช่วงเวลาที่
ในพระคัมภีร์ถูกเรียกว่า “ยุคสุดท้าย” เราไม่ควรใช้คำเรียกนี้ในความหมายอื่นใดที่ตรงข้ามกับการใช้งานของ
พระคัมภีร์ที่ชัดเจนนี้ คนเหล่านั้นที่พูดถึง “ยุคสุดท้าย” โดยหมายความว่าวันปัจจุบันเหล่านี้ที่เราอยู่เป็นช่วง
เวลาหนึ่งที่แยกต่างหากและไม่เหมือนกับส่วนที่เหลือของยุคข้าวประเสริฐ ก็คิดผิด

2. “ยุคสุดท้าย” เป็นคำเรียกที่ไม่ถูกใช้ในภาคพันธสัญญาใหม่

เพื่อหมายถึงช่วงไม่กี่ปีสุดท้ายก่อนพระคริสต์เสด็จกลับมา

หลายครั้งในภาคพันธสัญญาใหม่ ภาษาแบบนี้ก็ถูกใช้: “ในวันสุดท้ายเหล่านี้” (ฮบ. 1:2), “ในกาลภายหลัง” (1 ทธ. 4:1), “ในยุคสุดท้าย” (2 ทธ. 3:1), “ในยุคสุดท้าย” (2 ปต. 3:3), “วาระสุดท้าย” (1 ยอห์น 2:18) มันเป็นข้อเท็จจริงที่เด่นชัดว่าไม่มีสักตอนเลยในข้อพระคำเหล่านี้ที่คำเรียกนี้หมายถึงช่วงไม่กี่ปีสุดท้าย
ก่อนพระคริสต์จะเสด็จมา

ขอให้เราพิจารณาข้อพระคำเหล่านี้และตอนอื่น ๆ ที่ถูกใช้บ่อยราวกับว่าพวกมันบ่งบอกถึงเวลาที่เร
อยู่ในตอนนี้ ซึ่งอาจตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 1 ราวกับว่ามันเป็นช่วงเวลาหนึ่งที่แยกต่างหากของการเสื่อมลงซึ่ง
จะมีการชนะจิตวิญญาณที่น้อยลง เราจะพบว่าข้อพระคำเหล่านี้ไม่ได้หมายถึงสมัยปัจจุบันนี้มากกว่าสมัยอื่น
ๆ และพวกมันไม่ควรถูกใช้ในการเทศนาว่าบางสิ่งตอนนี้ที่กำลังเกิดขึ้นเป็นหมายสำคัญว่าพระคริสต์ใกล้จะ
เสด็จมาแล้ว นั่นเป็นการใช้พระคัมภีร์แบบผิด ๆ เนื่องจากพวกมันไม่ได้หมายถึงเวลานี้มากกว่ายุคนี้ทั้งยุค
เกี่ยวกับเรื่องนั้น คุณตัดสินใจเองได้หลังจากตรวจสอบข้อพระคำเหล่านี้อย่างระมัดระวัง

1. จงหมายเหตุ ฮีบรู 1:1,2:

“พระเจ้า ผู้ได้ตรัสในวาระต่าง ๆ และในวิธีอันหลากหลาย ในสมัยก่อนแก่บรรพบุรุษโดยพวกเขาสาธ
พยากรณ์ ในวันสุดท้ายเหล่านี้ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายโดยพระบุตรของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็น
ทายาทผู้รับสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก ซึ่งโดยพระบุตรนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างกลับจักรวาลด้วย”

ตรงนี้ “ในวันสุดท้ายเหล่านี้” ถูกใช้เพื่อหมายถึงเวลานั้นที่พระเยซูคริสต์ทรงนำการเปิดเผยของ
พระเจ้ามาสู่แผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง เมื่อพระองค์ทรงดำเนินบนแผ่นดินโลก ในงานรับใช้ของพระ
เยซูคริสต์ จึงเริ่มต้นช่วงเวลานั้นที่เรียกว่า “วันสุดท้ายเหล่านี้” เราเชื่อว่าช่วงเวลานั้นจึงหมายถึงยุคนี้
ทั้งหมด ตามที่โยเอลได้นิยามไว้ และช่วงเวลานั้นได้เริ่มต้นกับพระเยซูคริสต์แล้วอย่างเหมาะสมจริง ๆ

2. จงพิจารณา 1 ทิโมธี 4:1-3:

“บัดนี้ พระวิญญาณตรัสอย่างชัดแจ้งว่า ในกาลภายหลังบางคนจะออกไปจากความเชื่อนั้น
โดยตั้งใจฟังพวกวิญญาณที่ล่อหลอก และบรรดาหลักคำสอนของพวกผีปีศาจ โดยพูดคำโกหกต่าง ๆ
ในความหน้าซื่อใจคด โดยจิตสำนึกของพวกเขาถูกนอบน้อมใหม่เกรียมด้วยเหล็กที่ร้อนจัด โดยห้ามไม่
ให้ทำการสมรส และบัญชาให้งดเว้นจากเนื้อสัตว์ต่าง ๆ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างไว้เพื่อให้รับด้วยการ
ขอบพระคุณของคนทั้งหลายที่เชื่อและรู้จักความจริง”

“ในกาลภายหลัง” พระคำตอนนี้กล่าว “บางคนจะออกไปจากความเชื่อนั้น โดยตั้งใจฟังพวก

วิญญาณที่ล่องลอย และบรรดาหลักคำสอนของพวกผีปีศาจ โดยพูดคำโกหกต่าง ๆ ในความหน้าซื่อใจคด โดยจิตสำนึกของพวกเขาถูกนาบจนไหม้เกรียมด้วยเหล็กที่ร้อนจัด” แต่ข้อ 3 บอกเราว่าการออกไปนี้จากความเชื่อนั้น ภายใต้อิทธิพลของเหล่าวิญญาณที่ล่องลอยและหลักคำสอนของพวกผีปีศาจ พร้อมกับจิตสำนึกที่ถูกเหล็กร้อนนาบและลื่นที่มิสุสา จะลงเอยเป็นคำสอนผิดบางอย่าง ประการแรก คนเหล่านั้นที่ออกไปจากความเชื่อนั้นจะห้ามผู้คนไม่ให้แต่งงาน; ประการที่สอง พวกเขาจะสั่งให้งดเว้นจากเนื้อสัตว์ต่าง ๆ

มีใครคิดใหม่่ว่าพวกนี้เป็นคำสอนผิดเมื่อเร็ว ๆ นี้? เราทราบว่ามีหลายร้อยปีพระศาสนจักรคาทอลิกห้ามพวกบาทหลวงและพวกแม่ชีไม่ให้แต่งงาน ในยุคกลางมีการเน้นเรื่องนี้มากกว่าในปัจจุบัน มีสังฆหลายพันหลายหมื่นรูป และอารามและสำนักชื่อยู่ทุกหัวระแหง ในที่นี้ “ในกาลภายหลัง” ไม่มีทางหมายถึงช่วงไม่กี่ปีหลังนี้

เราทราบเช่นกันว่าพระศาสนจักรคาทอลิกได้บัญชาเหล่าสมาชิกของมันไม่ให้ทานเนื้อสัตว์ในวันศุกร์หรือในระหว่างถือศีลอด ฯลฯ คำบัญชาเหล่านี้ไม่ได้มาจากพระเจ้า แต่คำสอนผิดนี้ก็สืบทอดมาตลอดหลายร้อยปี และ “กาลภายหลัง” ไม่ได้หมายถึงช่วงปีหลัง ๆ อย่างแน่นอน มันต้องหมายความว่าในยุคข้าวประเสริฐนี้ ณ หลายวาระ คำสอนผิดเช่นนั้นจะผุดขึ้นอีกเหมือนที่พวกมันเคยผุดขึ้นมาแล้ว

3. จงพิจารณา 2 ทิโมธี 3:1-5:

“จงทราบสิ่งนี้ด้วย ว่าในยุคสุดท้ายนั้น วาระอันตรายทั้งหลายจะมา ด้วยว่าคนทั้งหลายจะเป็นคนรักตัวเอง เป็นคนโลภ เป็นคนอวดตัว เป็นคนทะนงตัว เป็นคนพุดหมิ่นประมาท เป็นคนไม่เชื่อฟังบิดามารดา เป็นคนอกตัญญู เป็นคนไม่บริสุทธิ์ เป็นคนปราศจากความรักตามธรรมชาติ เป็นคนผิดค้ำมั่นสัญญา เป็นคนใส่ความเท็จ เป็นคนไม่รู้จักข่มใจตนเอง เป็นคนดุร้าย เป็นคนรังเกียจคนเหล่านั้นที่ดี เป็นคนทรยศ เป็นคนมุทะลุ เป็นคนหัวสูง เป็นคนรักความสนุกสนานมากกว่าเป็นคนรักพระเจ้า โดยมีรูปแบบแห่งทางของพระเจ้า แต่ปฏิเสธฤทธิ์อำนาจของทางนั้นเสีย จงผินหน้าหนีเสียจากคนเช่นนั้น”

“ในยุคสุดท้าย” หมายถึงอะไรในพระคำตอนนี้? ข้อ 6 กล่าวว่า “เพราะในพวกคนเช่นนั้น มีหลายคนที่แอบเข้าไปในเรือนหลายหลัง และนำพวกผู้หญิงที่เบาปัญญาเต็มไปด้วยบาปทั้งหลายไปเป็นเชลย โดยถูกนำไปด้วยตมต่าง ๆ” บางคนที่เป็นแบบนี้กำลังมีชีวิตอยู่กระทั้งในตอนที่เราเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงทิโมธี

และในข้อ 8 เปาโลกล่าวว่า “บัดนี้ ยันเนสกับยัมเบรส์ได้ต่อต้านโมเสสอันใด คนเหล่านี้ก็ต่อต้านความจริงเช่นกัน เป็นพวกคนที่มีความคิดเสื่อมทราม ใช้ไม่ได้เลยในเรื่องความเชื่อนั้น” เช่นเคยเปาโลกำลังเขียนโดยใช้คำกริยาปัจจุบัน ตัวเปาโลเองก็รู้จักคนชั่วเหล่านี้บางคนในยุคสุดท้ายและกล่าวว่า “คนเหล่านี้ก็ต่อต้านความจริงเช่นกัน เป็นพวกคนที่มีความคิดเสื่อมทราม ใช้ไม่ได้เลยในเรื่องความเชื่อนั้น” และเขาใช้ยันเนสและยัมเบรส์ซึ่งเป็นพวกคนในสมัยโมเสสเป็นตัวอย่าง เราจึงทราบเรื่องนี้ไม่ใช่คำสอนผิดแบบใหม่

แนวคิดสมัยใหม่นิยมไม่ใช่ของใหม่ การหลงไปจากความจริงนั้นไม่ใช่ของใหม่ การที่ผู้คนมีรูปแบบแห่งทางของพระเจ้าแต่ปฏิเสธฤทธิ์เดชของทางนั้น ตามที่มีพยากรณ์ไว้ในข้อ 5 ก็ไม่ใช่ของใหม่ พวกพาริสี่ทั้งหมดในสมัยของพระคริสต์มีความผิดในบาปนั้น เรากล่าวไม่ได้อย่างแน่นอนว่าเปาโลตั้งใจ โดยได้รับการตลใจจากพระเจ้า ที่จะแสดงภาพในที่นี้ถึงไม่กี่วันหรือไม่กี่ปีสุดท้ายก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมา เขากำลังพูดถึงเส้นทางของยุคนี้ทั้งหมด และสิ่งเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงในที่นี้ถูกเผยให้ประจักษ์แล้วมาตลอดทั้งยุคนี้ บางสิ่งถูกเผยให้ประจักษ์แล้วในสมัยของเปาโล และเขาพูดถึงชายบางคนที่มีชีวิตอยู่ตอนนั้นซึ่งมีความผิดในหลายเรื่องที่เขากล่าวถึง

มันถูกต้องเหมาะสมที่นักเทศน์คนใดจะเทศนาเกี่ยวกับ 2 ทิโมธี 3:1-5 แต่มันผิดที่เขาจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิดว่าบาปเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงในที่นี้เป็นเครื่องหมายบ่งบอกถึงช่วงไม่กี่ปีสุดท้ายและไม่ได้หมายถึงยุคนี้ทั้งยุค ช่วงเวลาทั้งหมดนั้นแห่ง “ยุคสุดท้าย” นั้นที่โยเอลได้นิยามไว้

4. จงพิจารณา 2 เปโตร 3:3,4:

“โดยทราบสิ่งนี้ก่อน คือว่าจะมีบรรดาผู้เยาะเย้ยมาในยุคสุดท้าย โดยดำเนินตามบรรดาราคะตัณหาของตน และกล่าวว่า “พระสัญญาแห่งการเสด็จมาของพระองค์นั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษล่วงหลับไปแล้ว สิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนอย่างที่เราเห็นเคยเป็นมาตั้งแต่เดิมทรงสร้างโลก”

ในยุคสุดท้ายจะมีพวกเยาะเย้ยมาผู้ซึ่งจะเดินตามตัณหาของตนและสงสัยเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ บัดนี้จึงพิจารณาอย่างชัดตรง: นี่เป็นเครื่องหมายหนึ่งเฉพาะของไม่กี่ปีหลังนี้หรือ?

ผมได้กลับใจเชื่อตอนอายุเก้าขวบ เข้าร่วมกับคริสตจักรแบปติสแห่งหนึ่งที่สอนอย่างมีหลักตอนผมอายุสิบสอง รับบัพติศมา จากนั้นก็ฟังคำเทศนาดี ๆ มาตลอดทั้งชีวิตของผม ไม่เคยมีข้อสงสัยเลยสักนิดเลยเกี่ยวกับการตลใจของพระคัมภีร์, ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์, การต้องบังเกิดใหม่ เหล่าอาจารย์และเหล่านักเทศน์ของผมไม่ใช่พวกสมัยใหม่นิยม กระนั้นผมก็ไม่เคยได้ยินคำสอนที่ชัดเจนเลยเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ตลอดวันเหล่านั้น ผมไม่ได้ยินมันตอนที่ผมเข้าเรียนที่ Decatur Baptist College หรือตอนที่ผมเข้าเรียนที่ Baylor University ซึ่งเป็นที่ ๆ ผมได้ใบปริญญาของผม ผมไม่ได้ยินมันใน Southwestern Baptist Theological Seminary ที่ดินนั้นซึ่งผมได้เข้าเรียน เมื่อผมออกมาจากโรงเรียนพระคริสตธรรมนั้นหลายปีแล้ว ผมจึงเริ่มคิดถึงเรื่องนี้อย่างจริงจัง และผมก็เริ่มการศึกษาค้นคว้าอย่างระมัดระวัง

ก่อนผมอายุได้ประมาณสามสิบปี ผมก็อยู่ท่ามกลางเหล่าคริสเตียนที่ดี เหล่านักเทศน์พระคัมภีร์ที่ดี แต่ผมไม่เคยได้ยินสิ่งใดที่ถูกสอนเลยเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์! เมื่อสี่สิบปีก่อนคริสเตียนส่วนใหญ่ในอเมริกาไม่ทราบอะไรเลยเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ แต่เมื่อหนึ่งร้อยปีก่อนพวกเขาก็ทราบน้อยกว่านั้นอีก ความจริงก็คือว่า ความจริงเกี่ยวกับแนวคิดก่อนยุคพันปีและคำสอนเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์เริ่มเป็นที่แพร่หลายในอเมริกา ส่วนใหญ่

แล้วผ่านทางงานรับใช้ของ D. L. Moody, R. A. Torrey และเหล่าอาจารย์และนักเทศน์ผู้ซึ่งพวกเขาเรียกมาประชุมกันและช่วยหาข้อยุติเกี่ยวกับเรื่องนี้ ความจริงนั้นได้ถูกทำให้แพร่หลายอย่างกว้างขวางผ่านทางสถาบันพระคัมภีร์หลายแห่งและงานประชุมพระคัมภีร์ต่าง ๆ ซึ่งเติบโตออกมาจากงานรับใช้ของ D. L. Moody, R. A. Torrey และเพื่อนพ้องของพวกเขา เป็นเวลาหลายร้อยปีมีการสอนน้อยมากเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ ในประเทศอังกฤษกลุ่ม Plymouth Brethren ได้ทำให้คำสอนเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์แพร่หลายเป็นวงกว้าง

อรรถาธิบายหลายเล่มซึ่งถูกเขียนมานานแล้วเหยียดหยันพวก “chiliasts” นั่นคือ คนเหล่านั้นที่เชื่อเรื่องการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์บนแผ่นดินโลก คนเหล่านั้นที่เชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาก่อนยุคพันปีและการครอบครองของพระคริสต์ตัวเป็น ๆ ถูกนับว่าเป็นพวกตีความตามตัวอักษรและเป็นพวกคลั่งศาสนา เดียวนี้มีการสอนเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์มากกว่าที่โลกเคยได้ยินมาตลอดสามร้อยหรือสี่ร้อยปีเลย!

ฉะนั้นคำสอนผิดนี้ของพวกคนที่ดำเนินตามต้นหาของตัวเองและเหยียดหยันการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์จึงไม่ใช่คำสอนผิดที่ใหม่แต่อย่างใด เรากล่าวไม่ได้ว่ามันเป็นลักษณะเฉพาะของช่วงไม่กี่ปีหลังนี้ตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 1 และมันจะไม่ใช่ลักษณะเฉพาะของช่วงไม่กี่ปีก่อนพระเยซูเจ้าเสด็จกลับมาอย่างแน่นอน ไม่ว่านั่นจะเป็นเมื่อไรก็ตาม

ฉะนั้น “ในยุคสุดท้าย” จึงหมายถึงในระหว่างยุคข่าวประเสริฐนี้อย่างชัดเจน ตามที่โยเอลได้นิยามไว้ แน่แน่นอนว่ามันไม่ได้หมายถึงช่วงเวลาสั้น ๆ ในส่วนท้ายของยุคนี้ เมื่อตามที่บางคนคิด ไม่อาจมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ได้อีกต่อไปแล้ว!

5. จงพิจารณา 1 ยอห์น 2:18:

“ลูกเล็ก ๆ ทั้งหลายเอ๋ย เวลานี้เป็นวาระสุดท้ายแล้ว และตามที่พวกท่านได้ยินแล้วว่า ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะมา แม้แต่ตอนนี้ก็มีปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์อยู่หลายคนแล้ว เพราะฉะนั้นพวกเราจึงทราบว่าเป็นวาระสุดท้ายแล้ว”

มีการทวนซ้ำสองหนตรงนี้ว่า “เวลานี้เป็นวาระสุดท้ายแล้ว” แต่เห็นได้ชัดว่ายอห์นหมายถึงเวลา ณ ตอนนั้น และพระเจ้าข้าอนั้นกล่าวชัดเจนว่า แม้ว่าปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ผู้หนึ่งที่ร้ายกาจจะมาจากพวกวิสุทธิชนถูกรับขึ้นไปแล้ว ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ก็มีอยู่หลายคนในตอนนั้นแล้ว

คนเหล่านั้นที่ร้องประกาศว่าการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่เกิดขึ้นแล้ว ว่าผู้คนมีใจแข็งกระด้างต่อพระเจ้ามากขึ้น ว่ายุคนี้เป็นยุคที่ชั่วร้ายพร้อมกับบัญญัติของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ควรสังเกตว่ามันเป็นแบบนั้นมาตลอดในทุกยุค!

เหล่านี้เป็นวันสุดท้ายแล้ว ซึ่งเริ่มต้นก่อนเพ็นเทคอสต์ จริง ๆ แล้วคือเริ่มต้นพร้อมกับพระคริสต์ เหล่านี้เป็นวันสุดท้ายก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมาเพื่อยึดครองโลกด้วยพระองค์เองและทำลายเหล่าอำนาจโลกของพวกคนต่างชาติที่ชั่ว แต่มันเป็น “วาระสุดท้าย” แล้วตอนที่ยอห์นเขียนจดหมายฝากฉบับแรกของเขา การทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ได้เริ่มต้นแล้วในตอนนั้น เหมือนที่มันเริ่มต้นแล้วในทุกยุค

ฉะนั้นคำว่า “วาระสุดท้าย” จึงมีไว้เพื่อหมายถึงทั้งยุคนี้และไม่ใช้แค่ไม่กี่ปีหลัง ๆ ของยุคนี้ มันไม่ตรงกับช่วงปี 1950s หรือ 1960s และไม่ได้หมายถึงปี ค.ศ. 90 เท่านั้น ผู้ใดที่เทศนาโดยใช้พระคำตอนนี้ต้องเทศนาว่าทั้งยุคนี้เป็นเหมือนกันหมด พร้อมกับการทิ้งความเชื่อของผู้คน พร้อมกับความเกลียดชังและการต่อต้านข่าวประเสริฐ และพร้อมกับเหล่าคนชั่วที่ต่อต้านคริสเตียน, พวกคนไม่เชื่อ, พวกอเทวนิยมและบรรดาผู้เกลียดชังพระเจ้าซึ่งเกิดขึ้นตลอดทั้งยุคนี้

เมื่อพิจารณาข้อพระคำเหล่านี้ทั้งหมดซึ่งกล่าวถึงวันสุดท้ายเหล่านั้นในภาคพันธสัญญาใหม่ เห็นได้ชัดว่าคำเรียกนี้ในพระคัมภีร์ไม่เคยหมายถึงแค่ไม่กี่ปีก่อนพระคริสต์เสด็จมา และเห็นได้ชัดว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงแยกไม่กี่ปีหลังนี้ก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์ให้แตกต่างจากส่วนที่เหลือของยุคนี้ พระเจ้าไม่แม้แต่บอกเป็นนัยด้วยซ้ำในพระคัมภีร์ว่าก่อนพระคริสต์เสด็จมาจะต้องมีช่วงเวลาหนึ่งที่พิเศษเมื่อผู้คนจะใจแข็งกระด้างกว่า เมื่อการฟื้นฟูต่าง ๆ จะเป็นไปไม่ได้หรือยากกว่า ทั้งหมดนั้นเป็นข้ออ้างที่ถูกคิดขึ้นมาโดยคนเหล่านั้นที่ไม่จ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อแลกกับการฟื้นฟูและแลกกับการชนะจิตวิญญาณ

มันเป็นการยกเหตุผลจากจิตใต้สำนึกของผู้คนที่ไม่รู้สึกว่าพระเจ้าสามารถตอบสนองความต้องการของยุคนี้ได้ ไม่รู้สึกข่าวประเสริฐนั้นเพียงพอแล้ว ไม่รู้สึกว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าและบรรดาพระสัญญาของพระเจ้านั้นเพียงพอ มันเป็นข้ออ้างของคนเหล่านั้นที่พ่ายแพ้ กลับส่าย และไม่เชื่อ หรือมันเป็นเสียงร้องของคนเหล่านั้นที่ถูกชักจูงให้หลงผิดในด้านหลักคำสอนโดยพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งที่สอนหลักคำสอนเท็จเกี่ยวกับช่วงเวลาของ “ยุคสุดท้าย” เมื่อใกล้จะสิ้นยุคนี้ ซึ่งไม่น่าจะมีการฟื้นฟูใหญ่ ๆ และซึ่งพวกเขาคิดว่ามนุษย์ชั่วกว่าเดิม ว่าพระวาระของพระเจ้าใช้ไม่ได้ผลเหมือนเดิมแล้ว และว่าการฟื้นฟูทั้งหลายนั้นยากกว่าเดิมนะ แม้จะเป็นไปได้ก็ตาม

พระคัมภีร์สอนตรงข้ามอย่างสิ้นเชิง-ว่าทั้งยุคนี้เป็นยุคแห่งการฟื้นฟูเหมือนกันหมด

3. “ยุคสุดท้าย” คือยุคนี้ทั้งหมด แห่งการฟื้นฟูครั้งใหญ่

สำหรับหลายคน การคิดใด ๆ เกี่ยวกับยุคสุดท้ายก็เป็นความคิดเกี่ยวกับความพ่ายแพ้ เกี่ยวกับความเศร้าใจเกี่ยวกับความเปล่าประโยชน์ของงานคริสเตียน มันไม่ควรเป็นเช่นนั้นเลย คำว่า “ยุคสุดท้าย” ควรที่จะนำความชื่นบานของจริงมาสู่หัวใจ เพราะมันหมายถึงยุคแห่งพระคุณนี้ ยุคนี้เมื่อพระมหาบัญชาถูกมอบไว้แก่เราแล้ว ยุคนี้ที่พระคริสต์ทรงสัญญาไว้ว่า “ดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้” มันหมายถึงยุคนี้ที่จะถูกทำเครื่องหมายกำกับโดยการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ และการฟื้นฟูเหล่านั้นจะบ่งบอกถึงการสิ้นสุดของยุคนี้เช่นเดียวกับการเริ่มต้นของมัน-ที่พื้นเทคอสต์

จงพิจารณาคำพยากรณ์ของโยเอลอีกทีซึ่งเปโตรยกมาที่พื้นเทคอสต์ และให้เราเห็นจุดเด่นอันเปี่ยมสุขบางประการซึ่งบ่งบอกถึงยุคนี้ทั้งหมด จุดเด่นต่าง ๆ ซึ่งทำให้การชนะจิตวิญญาณเป็นเรื่องที่ง่ายกว่าในยุคอื่น ๆ เมื่อเทียบกันแล้ว และทำให้การฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ เกิดขึ้นได้เสมอ

ประการแรก ยุคนี้ทั้งหมดมีลักษณะเฉพาะตัวอยู่ที่การเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์บนเหล่าคนงานคริสเตียน ในกิจการ 2:17,18 เปโตรกล่าวว่า:

“และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเราบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเขาจะพยากรณ์ และพวกเขาคนหนุ่มของพวกเขาจะเห็นนิมิตทั้งหลาย และพวกเขาคนชราของพวกเขาจะฝันความฝันต่าง ๆ และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์”

“เราจะเทพระวิญญาณของเราบนเนื้อหนังทั้งสิ้น” บนผู้คนทุกประเภท บนทุกชาติพันธุ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ถูกเทออกบนผู้พยากรณ์คนหนึ่งที่นี่บ้างที่โน่นบ้าง แต่บนเหล่าคริสเตียนทุกแห่งหนผู้ซึ่งเต็มใจที่จะจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อแลกกับการชนะจิตวิญญาณ

บุตรชายและบุตรสาวทั้งหลายจะพยากรณ์ (ซึ่งหมายถึงการพูดและเป็นพยานในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์) เหล่าคนหนุ่มจะเห็นนิมิต พวกเขาคนแก่จะฝันความฝันต่าง ๆ แม้กระทั่งบนเหล่าคนใช้ชายและสาวใช้พระเจ้าก็จะเทออกในวันเหล่านั้นจากพระวิญญาณของพระองค์ และพวกเขาจะเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ในฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราไม่อาจเน้นเกินพอดีไปได้ว่าพระสัญญาอันเปี่ยมสุขเหล่านี้มีไว้สำหรับยุคนี้ทั้งหมด การเทออกอันทรงฤทธิ์นี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่บนยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา, ผู้เบิกทางของพระคริสต์ (ลูกา 1:15) มันมาอยู่บนพระคริสต์เองก่อนที่พระองค์ทรงเริ่มต้นงานรับใช้ปวงชนของพระองค์ (ลูกา 3:21,22) ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่บนพวกอัครทูตหลังจากที่พวกเขาได้เฝ้ารอที่เพ็นเทกอสต์ การฟื้นฟูอันทรงพลังนั้นที่เพ็นเทกอสต์เป็น “การฟื้นฟูตัวอย่าง” เหมือนที่ D. L. Moody ชอบกล่าว

โอ เราต้องเรียนรู้จริง ๆ ว่ามันคือการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทำให้ผู้คนสามารถพูดเพื่อพระเจ้าด้วยฤทธิ์เดชได้! คำพยานที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณ, การพยากรณ์ของพวกเขาคริสเตียนแบบที่ได้รับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ ไม่ว่าจะมาเป็นบุตรชายหรือบุตรสาว เหล่าคนใช้ชายและสาวใช้ คนแก่หรือคนหนุ่ม เป็นสิ่งที่เราต้องการเพื่อที่จะชนะจิตวิญญาณ หากไม่มีการประทานความสามารถแบบเหนือธรรมชาติ ไม่มีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเหนือธรรมชาติ มันก็เป็นไปไม่ได้เลยที่จะชนะจิตวิญญาณ เป็นไปไม่ได้ที่จะมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ

แต่ขอบคุณพระเจ้า การเทออกนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นลักษณะเฉพาะตัวของยุคนี้ D. L. Moody เคยมีมัน เหมือนกับที่เปโตรเคยมีตอนเพ็นเทกอสต์ R. A. Torrey, Billy Sunday และผู้ชนะจิตวิญญาณทุกคนเคยมีมันแล้ว พวกเขาเองก็สามารถเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชมหัศจรรย์นั้นจากเบื้องบนได้เพื่อชนะจิตวิญญาณ มันเป็นมรดกตกทอดของยุคนี้! มันเป็นเครื่องหมายแรกนั้นที่ทรงสัญญาไว้อย่างชัดเจนสำหรับยุคสุดท้ายนี้ ซึ่งเริ่มต้นพร้อมกับงานรับใช้ของพระคริสต์ และมีการเผยให้ประจักษ์อันยิ่งใหญ่ที่เป็นแบบฉบับและตัวอย่างของมันที่เพ็นเทกอสต์

หากเราได้รับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็มีการฟื้นฟูต่าง ๆ ได้! เราสามารถรับสิ่งดีที่สุดในพระเจ้า, ทั้งหมดของพระเจ้า, ได้หากเราเพียงได้รับฤทธิ์เดชมหัศจรรย์นั้นแห่งพระวิญญาณของพระองค์! ขอบคุณพระเจ้าที่ตลอดทั้งยุคนี้ กระทั่งจนถึงอวสาน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานฤทธิ์เดชนี้ให้แก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระพักตร์ของพระองค์และจ่ายราคาของพระองค์! เรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้เพราะเรา

สามารถมีกระแสที่ไหลล้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหมือนที่พวกเขาเคยมีที่เฟ็นเทคอสต์ มันเป็นเรื่องหมายของยุคนี้ที่พระเจ้าประทานให้!

และเช่นเคย ขอให้เราได้รับความกล้าจากข้อพระคำตอนเปี่ยมสุขนี้ที่เปโตรยกมาจากโยเอลที่เฟ็นเทคอสต์: “และจะเป็นเช่นนี้ว่า ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” (กิจการ 2:21) เขากล่าวถึงช่วงเวลาทั้งหมด ซึ่งรวมถึงเฟ็นเทคอสต์และเวลาทั้งหมดเรื่อยไปจนถึงการเสด็จมาของพระคริสต์เพื่อครอบครอง และอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก

เราชี้ให้เห็นไปแล้วถึงข้อเท็จจริงที่ว่า การฟื้นฟูครั้งใหญ่ในช่วงความทุกข์ลำบากนั้นจะถูกกระทำโดยการเต็มเปี่ยมเดียวกันนี้ของพระวิญญาณเหมือนกับการฟื้นฟูครั้งใหญ่ในที่เฟ็นเทคอสต์ การเริ่มต้นและการสิ้นสุดของยุคนี้ และทั้งหมดที่อยู่ตรงกลาง จะถูกกำกับไม่เพียงโดยการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนผู้คนของพระเจ้าเพื่อการเป็นพยานและการชนะจิตวิญญาณเท่านั้น แต่โดยความง่ายตายแสนมหัศจรรย์ในการที่ใคร ๆ จะรับความรอดด้วย! “ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด”

ทุกคนที่มีใจเชื่อตรงที่อยากรับความรอดก็รับมันได้ เฉพาะคนเหล่านั้นที่ไม่ยอมมาหาพระคริสต์ก็พลาดความรอดไป คนเหล่านั้นที่เต็มใจเชื่อวางใจในพระคริสต์และต้อนรับพระองค์ก็ไม่ถูกขับออกไปเลย! ช่างเป็นข้อเสนอแห่งความรอดที่เรียบง่าย สดุดิวิเศษ และแสนงดงามจริง ๆ: “ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” คนบาปทุกคนที่ขอลอพระเมตตาอย่างเชื่อตรงก็รับมันไปได้ และนี่เป็นเรื่องหมายหนึ่งของยุคนี้ทั้งหมด

จงหมายเหตุ “ผู้ใดก็ตาม” นี้เป็นข่าวประเสริฐหนึ่งที่ไม่ได้มีไว้สำหรับพวกยิวเท่านั้นแต่สำหรับทุกคนต่างชาติด้วย-ทุกชาติพันธุ์ ในทุกภูมิภาค ในทุกสภาพการณ์แวดล้อม มันเป็นข่าวประเสริฐหนึ่งสำหรับภารกิจกู้ภัยและสลัมของนครใหญ่ ๆ ข่าวประเสริฐหนึ่งสำหรับเด็กเล็ก ๆ เช่นเดียวกับพวกที่เหลื่อขอและผู้ถูกทอดทิ้ง มันเป็นข่าวประเสริฐหนึ่งสำหรับพวกนักศาสนาที่มีวุฒิภาวะ เทียงธรรมและมีศีลธรรมอย่างนิโคเดมัส ไม่ว่าจะเป็นคนประเภทใดก็ตาม “ผู้ใดก็ตาม” นี้รวมทุกคนไว้หมดแล้ว-พวกคนต่างชาติในทุกชาติพันธุ์ พวกชาวแอฟริกาที่ผิวมืดที่สุด และเหล่าคนยากจนที่ตกเป็นทาสในประเทศจีน และ “ผู้ใดก็ตาม” นี้ ในวิธีหนึ่งที่เฉพาะเจาะจง เป็นเรื่องหมายที่กำกับยุคนี้ทั้งหมด

และพระคำข้อนี้ยังชี้ว่าจุดมุ่งหมายของข่าวประเสริฐตลอดทั้งยุคนี้เป็นเหมือนเดิม-เพื่อช่วยผู้คนให้รับความรอด ความคาดหวังของคริสตจักรควรที่จะเป็นการที่ผู้คนจะได้รับความรอด นักเทศน์ทุกคนควรเสด็จเทศนาของตนไปที่เป้านี้ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายและเจตนาของข่าวประเสริฐและเรื่องหมายหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ของยุคข่าวประเสริฐนี้

ผู้คนควรรับความรอดภายใต้การเทศนาของเรา! ชั้นเรียนรวีของเรา งานรับใช้ด้านการประกาศของเรา และงานทั้งหมดที่ช่วยเหลือคริสตจักรควรมุ่งหน้าไปในสิ่งเดียวกันนี้-การชักชวนผู้คนให้ร้องทูลต่อพระคริสต์เพื่อขอพระเมตตาและรับความรอด

ความรอดของคนบาปจำนวนมหาศาลเป็นลักษณะเฉพาะตัวอย่างหนึ่งของยุคนี้ทั้งหมด เหมือนที่มันเคยเป็นลักษณะเฉพาะตัวอันโดดเด่นนั้นของงานรับใช้เหล่านั้นที่เฟ็นเทคอสต์เมื่อเปโตรกล่าวถ้อยคำอมตะ

เหล่านี้ที่ยกมาจากโยเอล: “และจะเป็นเช่นนี้ว่า ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด”

ช่างแสนวิเศษจริง ๆ ที่ยุคนี้ได้มีการเทออกอันทรงพลังนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในตอนต้นของมันเลย การฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์นี้ที่ฟื้นเทคอสต์! ดูเหมือนจะเป็นที่ชัดเจนแก่นักเรียนที่ตั้งใจคนใดว่าเป็นเทคอสต์มีไว้เพื่อเป็นตัวอย่างหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ของสิ่งที่ชาวประเสริฐจะกระทำ ชาวประเสริฐได้ถูกประกาศที่นั่นแก่พวกยิว เหล่าผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าจากทุกประชาชาติได้ท่องฟ้า รวบรวมจะเตือนความจำเราว่ายุคนี้ทั้งหมดจะถูกทำเครื่องหมายกำกับโดยการเผยแผ่ข่าวประเสริฐไปยังทุกชาติพันธุ์ในทุกแห่งหน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ฟื้นเทคอสต์มีไว้เพื่อเป็นการสำเร็จจริงครั้งแรกของความเชื่อฟังต่อพระบัญชาที่ให้นำชาวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน

พวกเขาได้รับคำบัญชาแล้ว พร้อมกับพระมหาบัญชาที่นั่นด้วย ให้รออยู่ที่เยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน พวกเขาถูกบอกว่ามันเป็นไปได้เลยที่จะทำงานที่พวกเขาถูกสั่งให้กระทำ ได้โดยปราศจากการประกอบด้วยฤทธิ์ที่เหนือธรรมชาตินั้น พวกเขาเฝ้าคอย และเมื่อฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้าเข้ามา การฟื้นฟูที่ฟื้นเทคอสต์ก็ตามมา

การฟื้นฟูที่ฟื้นเทคอสต์มีไว้เพื่อเป็นการฟื้นฟูตัวอย่าง แบบแผนหนึ่งสำหรับทั้งยุคนี้

มีการอัศจรรย์หลายประการเกิดขึ้นที่นั่นไหม? มี และนั่นก็ราวกับว่าพระเยซูเจ้าจะตรัสว่าเราสามารถมีฤทธิ์เดชของพระองค์ในขนาดใด ๆ ที่จำเป็นได้ จะไม่มีสถานการณ์ใด ไม่มียุคใด ไม่มีอารยธรรมใด ไม่มีความแข็งแกร่งใดของใจมนุษย์ ไม่มีการรวมกันของสภาพการณ์แวดล้อมใดที่คริสเตียน ผู้เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเอาชนะไม่ได้ จะรับฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิตวิญญาณในสถานการณ์เหล่านั้นไม่ได้

เป็นความจริงที่คริสเตียนทั้งหลายอาจถูกข่มเหง และบางครั้งก็ตายเพื่อพระคริสต์ แต่เส้นทางของชาวประเสริฐตลอดยุคนี้มีไว้เพื่อเป็นเส้นทางที่มีชัยชนะ พระสัญญาในเพลงสดุดี 126:6 คือ “คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมื่อดึกข้อมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน โดยนำบรรดาเพื่อนข้าวมาร่วมกับเขา” มันเป็นปลายทางที่เปี่ยมชัยชนะและแน่นอนที่คริสเตียนคนใดเผชิญเมื่อเขาไปในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เทศนาและเป็นพยานเรื่องพระวาระของพระเจ้าแก่เหล่าคนบาปที่หลงหาย! ฟื้นเทคอสต์เป็นตัวอย่างหนึ่งของสิ่งที่เหล่าคริสเตียนควรที่จะมีตลอดยุคแสนวิเศษนี้แห่งพระคุณ “วันสุดท้าย” เหล่านี้ที่โยเอลและเปโตรพยากรณ์ไว้

พวกเขาพูดเป็นภาษาต่าง ๆ ที่ฟื้นเทคอสต์ แต่จงสังเกตให้ดีว่า เฉพาะในภาษาธรรมดาเหล่านี้ของผู้คนซึ่งอยู่ที่นั่นที่ได้ยินข่าวประเสริฐเท่านั้น เห็นได้ชัดว่านี่มีไว้เพื่อเป็นกรณีตัวอย่างตรงนี้ ของประธานแห่งภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่ของประธานที่เป็นการพูดภาษาแปลก ๆ แบบมั่วซั่ว ซึ่งมีไว้แค่เพื่อความเคลิบเคลิ้มและความชื่นบานส่วนตัวแบบเห็นแก่ตัวของคริสเตียนคนนั้น ของประธานแห่งภาษาต่าง ๆ หมายความว่าเราสามารถรับความช่วยเหลือสำหรับความต้องการที่แท้จริงใด ๆ ได้ในการนำชาวประเสริฐออกไป ถ้าผมต้องนำชาวประเสริฐไปถึงคนจีนคนหนึ่งที่เขาใจภาษาอังกฤษไม่ได้ และถ้าผมไม่มีเวลาหรือไม่สามารถเรียนภาษานั้นได้ พระเจ้าก็สามารถ เมื่อพระองค์ประสงค์ ประธานฤทธิ์เดชนั้นแก่ผมเพื่อที่จะพูดแก่คน ๆ นั้นในภาษาของเขาเองได้

เราควรที่จะถือว่าเฟินเทคอสต์เป็นตัวอย่างหนึ่งของสิ่งทีพระเจ้าทรงวางแผนที่จะประทานให้แก่คริสเตียนทั้งหลายในระหว่างยุคนี้ ฤทธิ์เดชนั้นทีเราควรมีและผลลัพธ์เหล่านั้นทีเราควรมี

ไม่แน่ว่าเหตุผลประการหนึ่งที D. L. Moody มีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ขนาดนั้นและชนะจิตวิญญาณนับล้านดวงมาถึงพระคริสต์และเข่าสองทวีปก็คือน่าเชื่อว่พระเจ้าจะประทานฤทธิ์เดชเดียวกันนี้ให้แก่เขา การฟื้นฟูชนิดเดียวกันเหล่านี้ และสรรเสริญพระเจ้า พระองค์ประทานให้จริง ๆ!

ผมหวังว่ผู้อ่านทีซื้อตรงทุกท่านจะสลัดความคิดแบบพ่ายแพ้ออกไปจากหัวของตนซึ่งบ่อยครั้งมาพร้อมกับความคิดเรื่อง “ยุคสุดท้าย” “ยุคสุดท้าย” หมายถึงยุคข่าวประเสริฐนี้ทั้งหมด มันเป็นยุคหนึ่งของการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันเป็นยุคแห่งการกลับใจเชื่อของผู้คนมากมาย มันเป็นยุคที “ผู้ใดทีตามทีจะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จจะรอด”

การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ ฤทธิ์เดชเพื่อจะชนะจิตวิญญาณ มีไว้สำหรับเนื้อหนังทั้งปวง-เหล่าคนใช้และพวกสาวใช้ คนชราและคนหนุ่ม บุตรชายและบุตรสาว-ทุกคนทียอมจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อจะไดัฤทธิ์เดชอันเติมเปี่ยม

เราอยู่ในยุคข่าวประเสริฐทีแสนวิเศษจริง ๆ! ความไม่เชื่อของเรา ความคิดทียอมแพ้ของเรา ข้อแก้ตัวอันเห็นแก่ตัวของเรสำหรับความไร้ฤทธิ์เดชและความไร้ผลของเราทำให้พระเจ้าเศร้าพระทัยจริง ๆ! “วันสุดท้าย” เหล่านี้เป็นวันเปี่ยมสุขแห่งการฟื้นฟู ช่วงเวลาเดียวกันนี้ในทั้งโลกทีการฟื้นฟูเป็นสิ่งที่ง่ายที่สุด เมื่อฤทธิ์เดชของพระเจ้าถูกสัญญาไว้ว่าจะมาอย่างเติมเปี่ยมทีสุด เมื่อข่าวประเสริฐถูกเสนอให้อย่างเต็มที่ทีสุดแก่มนุษย์ทุกคน! ขอให้เราฉวยโอกาสจากมรดกของเรานี้ และเข้าสู่การรับฤทธิ์เดชทีทรงสัญญาไว้วันนั้นและการเกิดผลทีทรงสัญญาไว้วันนั้น!

การฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ในสมัยพระคัมภีร์พิสูจน์ว่า เรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้

เหล่าคริสเตียนที่ถอดใจ ผู้เฝ้ามองหมู่เมฆมากเสียดจนพวกเขาไม่หว่านเมล็ดและสังเกตลมจนพวกเขาไม่เก็บเกี่ยว ก็พ่ายแพ้ให้แก่ความชั่วที่เผยแพร่จกัษณ์นั้นในทุกหัวระแหงและไม่เชื่อว่าพระเจ้าสามารถประทานการฟื้นฟูได้ตอนนี้

หลายคนอ้างความเป็นชาของพวกคริสเตียน ลัทธิสมัยใหม่นิยมและความไม่ซื่อสัตย์ในหลายธรรมาสน์ และตำแหน่งผู้นำประจำนิกาย แรงดึงดูดของความเพลิดเพลินที่แพร่กระจาย ความชั่วอันดกตื้นในทุกหัวระแหงซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงว่าพระเจ้าไม่สามารถหรือจะไม่ประทานการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ เหมือนที่พระองค์เคยประทานแล้ว

แต่ถ้าเหล่าคริสเตียนที่ถอดใจจะทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ในสมัยพระคัมภีร์ พวกเขาก็จะพบว่าการฟื้นฟูเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วมาในท่ามกลางความชั่วที่ใหญ่โตและการละทิ้งความเชื่อและศาสนาเทียมเท็จทั้งหลายซึ่งดกตื้นพอ ๆ กับที่เราเผชิญวันนี้ มันเป็นการศึกษาค้นคว้าที่หนักนจิตซุใจมากที่สุดที่ได้เฝ้าสังเกตการฟื้นฟูครั้งใหญ่เหล่านี้ในพระคัมภีร์และเห็นว่าแม้เผชิญกับอุปสรรครอบด้าน พระเจ้าก็ทรงใช้คน ๆ เดียวหรือไม่กี่คน เพื่อหันประชาชาติหนึ่งหรือนคร ๆ หนึ่งกลับมาหาพระเจ้า

มีตัวอย่างนับไม่ถ้วนจริง ๆ

ท่ามกลางพวกอิสราเอลที่ตกเป็นเชลยในบาบิโลนที่ห่างไกล เนหะมีย์มีใจที่ได้รับไอรุ่นและถูกปลุกเร้า และถูกใช้การในการฟื้นฟูหนึ่งที่พาหมู่ชนที่เหลืออยู่กลับมายังเยรูซาเล็ม และก่อตั้งประชาชาติอิสราเอลขึ้นใหม่ในปาเลสไตน์ พร้อมกับกำแพงและประตูเมืองที่ถูกสร้างใหม่ และสุดท้ายแล้วมีพระวิหารนั้น เพื่อที่พระคริสต์จะประสูติในเมืองเบธเลเฮมของพวกยิวและเทศนาในเยรูซาเล็มและถูกตรึงกางเขนที่นั่นตามคำพยากรณ์ได้

เคยมีการฟื้นฟูภายใต้การเทศนาที่ทรงพลังของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเมื่อตลอดสี่ร้อยปีฟ้าสวรรค์เคยถูกปิด โดยไม่มีผู้พยากรณ์เลยสักคน ไม่มีการเปิดเผยจากพระเจ้าเลย-และเมื่อพวกฟาริสีที่ไม่บังเกิดใหม่และเน้นรูปแบบอยู่ฝ่ายหนึ่งและพวกสะดูสีที่ชอบใช้เหตุผลและไม่มีใจเชื่ออยู่อีกฝ่ายหนึ่ง ได้ทำให้ศาสนานั้นของพวกยิวกลายเป็นสิ่งหนึ่งที่ไร้ซึ่งฤทธิ์เดชซึ่งมีแต่ตัวอักษรที่ไม่มีชีวิตและไร้หัวใจ ไม่มีการติดต่อสัมพันธ์กับพระเจ้าเลย นั่นเป็นการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์ ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยมากที่สุด เมื่อทั้งกรุงเยรูซาเล็มและทั่วแคว้นยูเดียต่างพากันออกไปพึ่งยอห์นเทศนาริมแม่น้ำจอร์แดนและรับบัพติศมา และสารภาพบาปทั้งหลายของพวกเขา

แต่ผมขอผ่านตัวอย่างเหล่านี้และตัวอย่างอื่น ๆ ของการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ในพระคัมภีร์เพื่อกล่าวถึงแค่สี่ตัวอย่างเท่านั้น นี่รวมถึงการฟื้นฟูครั้งใหญ่นั้นซึ่งนำโดยเอลิยาห์บนภูเขาคารเมล, การฟื้นฟูที่กรุงนินะเวห์ซึ่งนำโดยโยนาห์, ซึ่งทั้งคู่อยู่ในภาคพันธสัญญาเดิม; การฟื้นฟูที่เมืองสิคารในแคว้นสะมาเรียที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงชนะหญิงผู้หนึ่งที่บ่อน้ำนั้น และการฟื้นฟูที่เฟ็นเทออสต์ ซึ่งทั้งคู่อยู่ในภาคพันธสัญญาใหม่

การฟื้นฟูเหล่านี้แสดงให้เห็นจนหมดข้อสงสัยว่าพระเจ้าแห่งพระคัมภีร์สามารถประทานการฟื้นฟูใน

สถานการณ์ที่ตึงเครียดมากที่สุดแห่งความเสื่อมถอย การทิ้งความเชื่อ การนับถือรูปเคารพและบาปได้ หากพระองค์ทรงมีคนหนึ่งหรือไม่ก็คนที่สามารถรับฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้าได้โดยความเชื่อที่เชื่อฟังและการอธิษฐานที่ประสพชัยชนะและยอมให้คำพยานเกี่ยวกับพระเจ้าแก่คนบาปทั้งหลาย

1. พระเจ้าทรงมีการฟื้นฟูได้ในอิสราเอลที่เสื่อมถอย

และนับถือรูปเคารพที่ภูเขาคารเมล

หนึ่งในการฟื้นฟูที่โดดเด่นมากที่สุดที่โลกนี้เคยเห็นถูกนำโดยศาสดาพยากรณ์เอลียาห์ที่ภูเขาคารเมล ท่ามกลางเผ่าฝ่ายเหนือเหล่านั้น เมื่ออาหับเป็นกษัตริย์ ตามที่มีบรรยายไว้ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 18 ซึ่งดูเหมือนจะช่วยเหลือประชาชนให้รอดพ้นจากความพินาศสิ้นเชิงและทันที อย่างน้อยมันก็ช่วยผ่อนผันการตกเป็นเชลยและการถูกทำลายของอิสราเอลออกไป และมันก็ส่งผลให้ผู้คนมากมายหันมาหาพระเจ้าอย่างแท้จริง

ก่อนอื่น จงพิจารณาว่ากาลสมัยเหล่านั้นชั่วช้าขนาดไหน ผู้คนละทิ้งความเชื่อมากขนาดไหน ตอนที่การฟื้นฟูนี้เกิดขึ้น อาหับ โอรสของอมรี เป็นกษัตริย์ จงอ่านว่าอาหับเป็นคนชั่วช้าขนาดไหน:

“และในปีที่สามสิบแปดแห่งรัชกาลของอาสาชัตริย์แห่งยูดาห์ อาหับราชาโอรสของอมรีได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล และอาหับราชาโอรสของอมรีได้ครอบครองเหนืออิสราเอลในเมืองสะมาเรียสี่สิบสองปี และอาหับโอรสของอมรีได้กระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์มากยิ่งขึ้นเสียกว่าบรรดากษัตริย์ที่อยู่ก่อนพระองค์ และต่อมาประหนึ่งว่าการที่พระองค์ได้ดำเนินในบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายของเนบัตนั้นเป็นสิ่งเล็กน้อย พระองค์ได้ทรงรับเยเซเบลราชินีของเอีทบาอัลกษัตริย์ของชาวไซดอนมาเป็นมเหสีและไป และปรนนิบัติพระบาอัล และนมัสการพระนั้น และพระองค์ได้ทรงสร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งไว้สำหรับพระบาอัลในนิเวศน์ของพระบาอัล ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้ในเมืองสะมาเรีย และอาหับได้ทรงสร้างเสารูปเคารพ และอาหับได้ทรงกระทำการยั่วยุพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลให้กริ้วโกรธมากยิ่งขึ้นกว่าบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลที่อยู่มาก่อนพระองค์” - 1 พงศ์กษัตริย์ 16:29-33

ต่อมามีกล่าวไว้เกี่ยวกับอาหับว่า “แต่ไม่มีผู้ใดเหมือนอย่างอาหับ ซึ่งได้ขายตนเองเพื่อกระทำความชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ผู้ที่เยเซเบลมเหสีของพระองค์ได้ยุแหย่” (1 พงศ์กษัตริย์ 21:25)

จงสังเกตว่าอาหับดำเนินในบาปทั้งหมดนั้นของเยโรโบอัม เขา “ไป และปรนนิบัติพระบาอัล และนมัสการพระนั้น” เขาสร้างแท่นบูชาหนึ่งให้พระบาอัลในวิหารหนึ่งของพระบาอัลซึ่งเขาสร้างขึ้นในสะมาเรีย ซึ่งเป็นเมืองหลวง เขาสร้างเสารูปเคารพสำหรับพิธีการต่าง ๆ ของพวกนับถือรูปเคารพที่ลามกจกเปรตเหลือจะพรรณนาได้ เขาแต่งงานกับเยเซเบล หญิงต่างชาติที่ชั่ว ฆาตกรและผู้นับถือรูปเคารพ และ “อาหับได้ทรงกระทำการยั่วยุพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลให้กริ้วโกรธมากยิ่งขึ้นกว่าบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลที่อยู่มาก่อนพระองค์” ช่างเป็นความต่างพริ้วแย่งแก่ประชาชนดีนั้นจริง ๆ! มันดูเหมือนยากที่จะมีการฟื้นฟูได้ในอิสราเอลภายใต้สภาพการณ์เช่นนั้น

ต่อมาเราถูกบอกว่าเยเซเบลฆ่าพวกผู้พยากรณ์ทุกคนของพระเยโฮวาห์ยกเว้นหนึ่งร้อยคนที่โอบาดีห์ได้ซ่อนไว้ (1 พงศ์กษัตริย์ 18:13)

ทั้งประชาชนดีนั้นดูเหมือนจะหันไปบูชาพระบาอัลกันหมดแล้ว และเท่าที่เรารู้ ไม่มีผู้พยากรณ์คน

ใดที่ร้อนรนและไม่มีใครที่กล้าพูดเพื่อพระเจ้าในทั้งประชาชาตินั้นเลย ยกเว้นเอลียาห์

โอบาดีห์ อธิบติกรรมวัง เป็นคนของพระเจ้าแต่เป็นสาวกแบบลับ ๆ ผู้ที่เหนียมอายและไม่กล้าพูดออกมาเพื่อความถูกต้องและที่ไม่อยากเสี่ยงตำแหน่งและรายได้ของตนโดยการออกมาเพื่อพระเจ้าด้วยใจกล้า เขาซ่อนตัวพวกผู้พยากรณ์ของพระเจ้าไว้อย่างลับ ๆ ในถ้ำแห่งหนึ่งและเลี้ยงดูพวกเขาด้วยขนมปังและน้ำ แต่เขาไม่มีฤทธิ์เดชกับพระเจ้า ไม่มีอิทธิพลกับผู้คนเพื่อพระเจ้า ทั้งประชาชาตินั้นคงตกรกกันไปหมดแม้โอบาดีห์จะทำการสิ่งสารพัดเหล่านั้นเกี่ยวกับมัน โดยไม่จ่ายราคาใหม่เพื่อแลกกับฤทธิ์เดช

บาบนั้นในแผ่นดินนั้นก็ใหญ่โตมากเสียจนพระเจ้าทรงหันพระพักตร์ของพระองค์ไปเสียแล้ว พระองค์ทรงเปิดเผยแก่เอลียาห์แล้วว่าฝนจะไม่ตก ไม่มีแม้แต่ น้ำค้าง นานหลายปี ตามคำสาปแช่งของพระองค์ เอลียาห์จึงบอกอาหับว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ผู้ซึ่งต่อพระพักตร์พระองค์ข้าพระองค์ยืนอยู่นั้น จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในปีเหล่านี้ นอกจากตามคำของข้าพระองค์” (1 พงศ์กษัตริย์ 17:1)

หลังจากภัยแล้งนานสามปีครึ่ง เอลียาห์มาแสดงตัวแก่อาหับ คะยั้นคะยออาหับให้เรียกประชาชนแห่งอิสราเอลมายังภูเขาคารเมล พร้อมกับผู้พยากรณ์ 450 คนนั้นของพระบaalและผู้พยากรณ์ 400 คนนั้นแห่งบรรดาเสารูปเคารพ ซึ่งทุกคนรับประทานที่โต๊ะของเยเซเบล ผู้พยากรณ์ชั่วที่บูชารูปเคารพ 850 คนนี้ ตลอดจนผู้คนมากมาย มาที่ภูเขาคารเมล ที่นั่นชายคนเดียวของพระเจ้าทำทนายพระบaalและผู้พยากรณ์เหล่านั้นของพระบaal โดยยื่นกรานให้พวกเขาขอการเผยให้ประจักษ์แบบอัศจรรย์จากพระเจ้าหรือจากพระบaal “และพระเจ้าองค์ที่ทรงตอบด้วยไฟ พระองค์นั้นแหละทรงเป็นพระเจ้า” เอลียาห์กล่าว

ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิกรู้สาเลยกับคำเตือนสติของเอลียาห์ “พวกท่านจะลี้เลื่อยระหว่างความคิดเห็นสองฝายนี้นานสักเท่าใด ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าจงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบaalเป็น ก็จงตามท่านไปเถิด” และประชากรไม่ตอบท่านสักคำเดียว”

มันเป็นเวลาหนึ่งเมื่อคำเทศนาผ่านเข้าหูซ้ายทะลุหูขวา

มันเป็นเวลาหนึ่งเมื่อผู้มีอำนาจครอบครองประชาชาติเป็นพวกนับถือรูปเคารพและชอบเข่นฆ่า

มันเป็นเวลาหนึ่งเมื่อสังคมปล่อยตัวไปกับลัทธิเทิยมเท็จและศาสนาชั่วร้ายทั้งหลาย มันเป็นเวลาหนึ่งเมื่อพระเจ้าทรงหันพระพักตร์ของพระองค์ไปเสียแล้ว

มันเป็นเวลาหนึ่งเมื่อผู้เชื่อซึ่งมีอยู่ไม่กี่คนในทั้งประชาชาติซ่อนตัวอยู่

บัดนี้ ถ้าพระเจ้าสามารถประทานการฟื้นฟูหนึ่งในสภาพการณ์แวดล้อมเหล่านั้นได้ พระองค์ก็ประทานการฟื้นฟูให้เราในวันนี้!

คุณรู้จักเรื่องราวอันน่าตื่นตะลึงที่ถูกเล่าใน 1 พงศ์กษัตริย์ 18 แล้ว เอลียาห์ขอให้พวกผู้พยากรณ์ของพระบaalวางวัวหนุ่มตัวหนึ่งบนแท่นบูชาของพวกเขา พร้อมกับฟืนได้ในวันนั้นแต่ไม่มีไฟ เขาขอให้พวกเขาอธิษฐานต่อพระของพวกเขาคือจะตอบโดยไฟ

ตลอดทั้งวันนั้น จนถึงเวลาถวายเครื่องบูชาตอนเย็น พวกผู้พยากรณ์ของพระบaalอธิษฐานว่า “โอพระบaalเจ้าข้า ขอโปรดฟังพวกเราด้วยเถิด”

ไม่มีใครตอบเลย! ไม่มีใครเคยตอบใจที่ฟังพาพระองค์ใดนอกจากพระเจ้าของเรา ไม่มีศาสนาใดของ

พวกต่างชาติเคยแสดงให้เห็นตัวอย่างเลวร้ายครั้งของคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ แบบที่พบเห็นจนชินในหมู่พวก คริสเตียน พวกผีปีศาจแสดงตัวพวกมัน แต่พระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ไม่เคยปรากฏเลยเมื่อมนุษย์ร้องทูลต่อ พระองค์ได้นอกจากพระเจ้าที่แท้จริงองค์นั้น

ผู้พยากรณ์เหล่านี้เดินโลดบนแท่นบูชา นั่น เอามืดและหลาวกรีดตามเนื้อตัวจนเลือดพุ่งกระฉูด แต่- ไม่มีคำตอบ พวกเขาอาจไม่ได้คาดหวังคำตอบก็ได้ อย่างน้อยพวกเขาก็แสดงเก่งเท่าที่ใคร ๆ จะทำได้แล้ว พวกเขาคงคิดแบบนั้น

จากนั้นเอลียาห์เรียกผู้คนให้เข้ามาใกล้ ถึงเวลาแล้วที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลจะสำแดงฤทธิ์เดชของพระองค์ เอลียาห์ก่อแท่นบูชาที่พังลงขึ้นใหม่ โดยใช้หินสิบสองก้อน เขาวางฟืนบนแท่นบูชา นั่น แต่ไม่มีไฟ พวกเขาขว้างวัวหนุ่มตัวนั้นและวางเครื่องสัตวบูชาขึ้นบนฟืน จากนั้นเอลียาห์ก็ขอให้นำน้ำมาสี่ถัง น้ำนั้นถูกเทบนเครื่องสัตวบูชา นั่น ตอนนี้ฟืนเปียกโชกแล้ว จากนั้นก็เอาน้ำมาอีกสี่ถัง และอีกสี่ถัง จากนั้นเอลียาห์ให้พวกเขาเอาน้ำมาเติมจนเต็มท้องร่องรอบแท่นบูชา นั่น

ขอให้ทุกคนทราบเถิดว่า เมื่อไฟของพระเจ้าลงมาตอนนี้ มันก็เป็นการอัศจรรย์หนึ่ง ไม่ใช่เกิดจากมนุษย์และไม่ใช่เรื่องตามธรรมชาติ แต่เป็นเรื่องเหนือธรรมชาติและเกินปกติธรรมดา พระเจ้าองค์หนึ่งผู้ไม่สามารถมีการฟื้นฟูหนึ่งในคราวยากลำบากได้ พระเจ้าองค์หนึ่งผู้ไม่สามารถจุดไฟให้ติดกองฟืนที่เปียกโชกได้ คงจะไม่เพียงพอสำหรับโลกแสนชั่วนี้

จากนั้นเอลียาห์อธิษฐานว่า:

“ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และของอิสราเอล ขอให้ทราบเสียทั่วกันในวันนี้ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์ได้กระทำการบรรดาสิ่งเหล่านี้ตามพระดำรัสของพระองค์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ เพื่อประชากรนี้จะได้ทราบว่า พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้า และพระองค์ได้ทรงหันใจของพวกเขากลับมาอีก”- 1 พงศ์กษัตริย์ 18:36,37

จากนั้น การมหัศจรรย์ที่สุดแสนมหัศจรรย์ พระเจ้าทรงตอบ!

“แล้วไฟของพระเยโฮวาห์ที่ได้ตกลงมา และเผาผลาญเครื่องเผาบูชา และฟืนและหินเหล่านั้น และพงคลีดิน และเสียน้ำที่อยู่ในร่อง และเมื่อประชากรทั้งสิ้นได้เห็นอย่างนั้น พวกเขาก็ซบหน้าของตนลง และพวกเขา กล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้น พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้น” ”- ข้อ 38, 39

โอ การได้เห็นผู้คนมากมายซบหน้าลงเพราะถูกฟ่องใจและยอมจำนนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า! โอ การได้เห็นพวกคนนับถือรูปเคารพ พวกคนไม่เชื่อ พวกอเทวนิยม พวกขี้เมา พวกหญิงโสเภณี เหล่าชาวโลกซบหน้าลง และก้มกราบต่อพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้า แบบที่เอลียาห์ได้เห็นพวกเขาวันนั้น โดยเชื่อวางใจและกล่าวยอมรับพระองค์!

ใช่แล้ว พระเจ้าผู้ทรงนำการฟื้นฟูมาสู่ภูเขาคารเมลทรงสามารถทำแบบนั้นได้อีก!

ประชาชาติของเราก็ไม่ได้หลงเงินในบาปมากไปกว่าชนชาติอิสราเอลภายใต้การนำของอาหับและเยเซ

เบลที่ขอบปากคน พวกคนไม่เชื่อที่ถือแนวคิดสมัยใหม่นิยมในธรรมาสัน พวกลัทธิเทียมเท็จ พวกอเทวนิยมในวิทยาลัยหลายแห่งของเราก็ไม่ได้โอหังมากไปกว่าและไม่ได้มีฤทธิ์มากไปกว่าพวกผู้พยากรณ์ของพระบาอัลและพวกผู้พยากรณ์ลามกแห่งเสารูปเคารพเหล่านั้นในสมัยของเอลียาห์ นักเทศน์ทั้งหลายวันนี้ที่ยืนหยัดสัตย์จริงต่อพระคัมภีร์และต่อพระเจ้าก็มีพรรคพวกมากกว่าที่เอลียาห์มี ผู้ยืนอยู่เพียงลำพัง

ในชุมชนของคุณ ในใจของคุณ ในพรสวรรค์ที่มีอยู่เล็กน้อยของคุณ ในประชาชาติของคุณที่ถูกบาปแห่งสาป คุณมีกองฟืนที่เปียกชุ่มที่พระเจ้าสามารถก่อกองไฟแห่งการฟื้นฟูได้ไหม? สภาพการณ์แวดล้อมทั้งหมดดูเหมือนต่อต้านพระเจ้า ต่อต้านการฟื้นฟูไหม?

ถ้าใช่ จงจดจำไว้ว่าพระเจ้าของเอลียาห์สามารถจุดไฟให้กองฟืนที่เปียกชุ่มได้ พระองค์สามารถประทานการฟื้นฟูได้แม้เผชิญหน้ากับอาหับและเยเซเบลและผู้พยากรณ์ 450 คนของพระบาอัลและผู้พยากรณ์ 400 คนแห่งเสารูปเคารพ และประชาชนที่โอหัง ไม่รู้จักคิด มักกบฏ และละทิ้งความเชื่อ พระเจ้าผู้สามารถประทานการฟื้นฟูที่ภูเขาคาร์เมลก็สามารถประทานการฟื้นฟูได้ตอนนี้! เราช่างเป็นคนชั่วและไม่เชื่อจริง ๆ เมื่อเราไม่พึ่งพาพระเจ้าองค์นั้นสำหรับการฟื้นฟู!

2. พระเจ้าสามารถมีการฟื้นฟูได้แม้กระทั่งในกรุง

นินะเวห์ที่ขอใช้ความรุนแรง นับถือพระอื่น และบูชาปลา

ตัวอย่างที่สองก็คือ ตัวอย่างของการฟื้นฟูนั้นในกรุงนินะเวห์ภายใต้โยนาห์ แม้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐท่านนั้นไม่เต็มใจขนาดไหนจนกระทั่งพระเจ้าทรงแก้ไขเขา การฟื้นฟูนั้นที่กรุงนินะเวห์ก็เป็นการฟื้นฟูหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลก และมันเป็นตัวอย่างหนึ่งที่ดีที่พิสูจน์ให้เราเห็นว่าในสภาพการณ์แวดล้อมใด ๆ ของความชั่ว ของการนับถือรูปเคารพ ของศาสนาเทียมเท็จ ของหายนะและพระพิโรธของพระเจ้าที่เข้ามาใกล้ การฟื้นฟูต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นได้หากแม้เพียงพระเจ้าสามารถมีเหล่าคนงานที่ยอมจ่ายราคาของพระองค์เพื่อการฟื้นฟู

นินะเวห์ไม่ใช่นครของพวกยิวแต่เป็นนครของพวกต่างชาติ เราเชื่อว่ามันเป็นนครหนึ่งซึ่งไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐมาก่อนเลย เราเชื่อว่าการนมัสการเดียวที่มีตอนนั้นคือ การบูชารูปเคารพ เราอ่านว่าพวกเขาบูชาพระที่เป็นปลา และนี่อาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้พระเจ้าถึงทรงเตรียมปลาใหญ่ตัวหนึ่งให้กลืนโยนาห์และจากนั้นก็คายเขาออกบนแผ่นดินแห้ง ไม่ว่าจะเป็นอย่างนี้ นี่เป็นนครหนึ่งที่นับถือรูปเคารพ รักความรุนแรง ชั่วช้ามากเสียจนพระเจ้าตรัสแก่โยนาห์ว่า “จงลุกขึ้นไปยังนินะเวห์กรุงใหญ่นั้น และร้องกล่าวโทษกรุงนั้น เหตุความชั่วของพวกเขาได้ขึ้นมาเบื้องหน้าเราแล้ว” (1:2) และข่าวสารที่พระเจ้าทรงมีให้แก่เมืองนี้ก็คือ “อีกสี่สิบวัน และกรุงนินะเวห์จะถูกคว่ำ” (3:4)

กรุงนั้นใหญ่โตและแข็งแกร่งมาก “บัดนี้กรุงนินะเวห์เป็นกรุงใหญ่โตยิ่งนัก ซึ่งระยะทางเดินเป็นเวลาสามวัน” (3:3) และโยนาห์เดินทางเข้ากรุงนั้นไปได้วันหนึ่งก่อนที่เขาเริ่มต้นเทศนา

เราเข้าใจจากพวกนักโบราณคดีว่านินะเวห์รวมหลายนิคมเข้าไว้ด้วย โดยทั้งหมดอยู่ภายใต้กษัตริย์องค์เดียว และอาจมีกำแพงชั้นนอกหนึ่งชั้น ประชากรก็มากมายเสียจนมันบรรจู้ “พลเมืองมากกว่าหนึ่งแสนสองหมื่นคน ผู้ที่ไม่สามารถแยกแยะระหว่างมือขวาของตนและมือซ้ายของตนได้ และมีสัตว์เลื้อยเป็นอันมากด้วย”

ตามที่พระเจ้าทรงบอกโยนาห์ (4:11)

การมีอยู่ของพวกสัตว์เลี้ยงบ่งบอกว่ากรุงนีนะเวห์นั้นบรรจุมวลมนุษย์ที่เป็นหญ้าและพื้นที่ชนบท นอกเหนือจากนิคมของผู้คน พื้นที่ชนบทถูกรวมเข้าไว้ด้วย และนั่นก็สอดคล้องกับขนาดที่ถูกบ่งบอกว่าต้องเดินทางถึงสามวัน หากมีเด็กเล็ก ๆ และพวกทารกถึง 120,000 คนที่แยกมือขวาและมือซ้ายของตนไม่ออก ก็อาจมีประชากรถึง 600,000 คนในกรุงนีนะเวห์

กษัตริย์ เหล่าขุนนาง และประชาชนเหล่านั้นเป็นคนชั่ว พระพิโรธของพระเจ้าถูกปลุกให้ต่อสู้กรุงนีนะเวห์แล้ว พระองค์ทรงตั้งพระทัยไว้แล้วว่า จะทำลายมัน พระองค์จึงส่งโยนาห์ไปประกาศความพินาศของมัน กรุงนีนะเวห์เหมือนจะเกือบหมดหวังแล้วเรื่องการไถ่ให้รอด

กระนั้นเมื่อพระเจ้าทรงทำให้ชายคนหนึ่งพร้อมที่จะเทศนาแก่ชาวกรุงนีนะเวห์ กษัตริย์ พวกขุนนาง และประชาชนก็กลับใจใหม่ในผ้ากระสอบและซีเถ้าและอ้อนวอนขอความเมตตาจากพระเจ้า จนกระทั่งพระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยจากแผนการของพระองค์และไม่ทำลายกรุงนีนะเวห์

มันสำคัญตรงที่ว่าโยนาห์ไม่ออกไปที่กรุงนีนะเวห์และเทศนา ผมกล้ากล่าวว่าเป็นเพียงภาพประกอบหนึ่งของเรื่องนั้นที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสบ่อยครั้งเหลือเกินว่า: “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย” (มธ. 9:37) และ “งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย” (ลูกา 10:2) และ “ท่านทั้งหลายกล่าวว่า ‘ยังมีอีกสี่เดือน และจึงจะถึงฤดูเกี่ยวข้าว’ มิใช่หรือ ดูก่อน เราทั้งหลายที่ต่างกล่าวว่า จงแหงนตาของพวกท่านขึ้น และดูทุ่งนาทั้งหลายเถิด เพราะว่าทุ่งนาเหล่านั้นก็ขาวแล้ว พร้อมสำหรับการเกี่ยวข้าว และคนที่เกี่ยวได้รับค่าจ้างทั้งหลาย และสำสมพิชผลต่าง ๆ ไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 4:35,36)

ปัญหาไม่ได้อยู่ที่งานเก็บเกี่ยวนั้นแต่อยู่ที่เหล่าคนงาน! ปัญหาของพระเจ้าเกี่ยวกับการฟื้นฟูไม่ได้อยู่ที่ชาวโลกแต่อยู่ที่คริสตจักร และปัญหาของพระองค์ก็ไม่ได้อยู่ที่เหล่าคนบาปแต่อยู่ที่เหล่าวิสุทธินชน ที่ได้ติดตามที่พระเจ้าสามารถได้พวกคริสเตียนที่ยอมจ่ายราคาของพระเจ้า พระองค์ก็สามารถประทานการฟื้นฟูได้

ฉะนั้นพระเจ้าจึงสามารถและทรงให้เกิดการฟื้นฟูครั้งใหญ่ในกรุงนีนะเวห์ทันทีที่ที่พระองค์ทรงสามารถทำให้โยนาห์พร้อมได้

จงพิจารณาข่าวสารนั้นของโยนาห์ มันเป็นเรื่องที่พวกสมัยใหม่นิยมและคนอ่อนแอจำนวนมากวันนี้ชอบเรียกว่า “คำเทศนาเชิงลบ” เขาเทศนาว่า “อีกสี่สิบวัน และกรุงนีนะเวห์จะถูกคว่ำ”

มันเป็นข่าวสารหนึ่งที่ทำให้เกิดความกลัว ข่าวสารหนึ่งเกี่ยวกับการพิพากษา มันประกาศถึงพระพิโรธของพระเจ้า ไม่ใช่พระเมตตาของพระองค์ กระนั้นพระเจ้าทรงใช้ข่าวสารนั้นเพื่อทำให้เกิดการฟื้นฟู

นั่นควรที่จะเตือนใจเราว่า หากผู้คนเต็มใจที่จะเทศนาตามที่พระเจ้าทรงบอกพวกเขาให้กระทำ-โดยเทศนาความชอบธรรมของพระองค์ ความเกลียดชังของพระองค์ที่มีต่อบาป คำเตือนที่น่ากลัวของพระองค์ การพิพากษาทั้งหลายของพระองค์ ความพินาศนิรันดร์ที่แน่นอนของเหล่าคนบาปที่ปฏิเสธพระคริสต์-พระเจ้าก็สามารถใช้คำเทศนาเช่นนั้นเพื่อทำให้เกิดการฟื้นฟูในสถานการณ์ที่ตั้งเครียดมากที่สุด ชั่วช้าและไร้อนาคตมากที่สุดได้

ถ้าพระเจ้าสามารถประทานการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์ในกรุงนินะเวห์ได้ โดยไม่มีคนงานที่ดีไปกว่าโยนาห์ และไม่มีชาวประเสริฐมากกว่าที่เขาประกาศ พระเจ้าก็สามารถมีการฟื้นฟูในเมืองที่ชั่วใด ๆ ได้ในอเมริกา หากมีการอธิษฐานที่เหมาะสม ฤทธิ์เดช คำพยานและการเทศนาพระวจนะในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราสามารถมีการฟื้นฟูได้ตอนนี้อย่างแน่นอน เนื่องจากพระเจ้าสามารถมีการฟื้นฟูได้ในกรุงนินะเวห์

3. พระคริสต์ทรงมีการฟื้นฟูได้ในแคว้นสะมาเรีย

แม้มีอคติที่รุนแรงหลายอย่าง

อีกตัวอย่างหนึ่งที่ดีของการฟื้นฟูภายใต้ความยากลำบากหลายประการคือ การฟื้นฟูนั้นในเมืองสิคาร์เล็ก ๆ ของแคว้นสะมาเรีย ยอห์น บทที่ 4 เล่าว่าพระเยซูจะเสด็จเข้าไปในแคว้นกาลิลี “และพระองค์จำต้องเสด็จผ่านแคว้นสะมาเรีย” ที่เมืองสิคาร์พระองค์ทรงนั่งบนขอบบ่อน้ำของยาโคบ ทรงเหน็ดเหนื่อยหลังจากเดินมาครึ่งวัน เมื่อถึงตอนเที่ยงวันหญิงคนหนึ่งก็มาตักน้ำ นางเป็นหญิงที่มีอุปนิสัยหย่าฉ่า หญิงที่แต่งงานบ่อยและตอนนี้อยู่กับชายคนหนึ่งที่น่าไม่ได้แต่งงานด้วย แม้เผชิญกับความเป็นศัตรูของนาง ความไม่แยแสของพวกสาวก และอคติใหญ่โตที่แบ่งแยกพวกยิวและชาวสะมาเรียออกจากกัน พระเยซูก็ทรงนำนางให้เห็นว่านางเป็นคนบาปขนาดไหนและว่านางต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และจากนั้นก็ทรงเปิดเผยพระองค์เอง

นางได้รับความรอดอย่างแสนมหัศจรรย์และวิ่งเข้าเมืองไป ทิ้งหม้อน้ำของตนไว้ และกล่าวแก่พวกผู้ชายว่า “จงมา ดูท่านผู้หนึ่ง ซึ่งได้บอกฉันถึงสิ่งสารพัดที่ฉันได้เคยกระทำ ท่านผู้นี้เป็นพระคริสต์มิใช่หรือ” จากนั้นผู้คนมากมายก็ออกมาดูพระเยซู

หลายคนรับความรอดเพราะคำพยานของหญิงผู้นั้นก่อนที่พวกเขาได้เห็นพระองค์เสียอีก คนอื่น ๆ เชื่อเมื่อพวกเขาได้เห็นพระองค์ และได้ยินพระองค์ตรัส และกล่าวแก่หญิงนั้นว่า “บัดนี้พวกเราเชื่อ ไม่ใช่เพราะถ้อยคำของเจ้า เพราะพวกเราได้ยินพระองค์เองแล้ว และทราบว่าเป็นพระคริสต์อย่างแท้จริง คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก” (ข้อ 42)

ความยุ่งยากเหล่านั้นซึ่งดูเหมือนจะขัดขวางการฟื้นฟูนั้นก็เกือบยากจะเอาชนะได้ ชาวสะมาเรียเกลียดชังพวกยิว และด้วยเหตุผลบางประการ ในลูกา 9:51-54 เราอ่านว่าชาวสะมาเรียในหมู่บ้านแห่งหนึ่งไม่ยอมให้ที่พักและที่นอนแก่พระเยซูเมื่อพวกเขาทราบว่าพระองค์กำลังจะเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม จงรับรู้ถึงความเห็นแก่ตัวของพวกเขา:

“และต่อมาเมื่อถึงเวลาที่พระองค์จะทรงถูกรับขึ้นไป พระองค์ทรงตั้งพระพักตร์ของพระองค์อย่างแน่วแน่ว่าจะไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และทรงส่งพวกผู้สื่อข่าวล่วงหน้าไปก่อนพระพักตร์พระองค์ และพวกเขาก็ไป และเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่งของชาวสะมาเรีย เพื่อจะจัดเตรียมไว้สำหรับพระองค์ และชาวบ้านนั้นไม่รับรองพระองค์ เพราะพระพักตร์พระองค์ดูเหมือนว่าพระองค์ประสงค์จะไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และเมื่อพวกสาวกของพระองค์ คือยากอบและยอห์นได้เห็นสิ่งนี้ พวกเขาก็ทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์พอพระทัยจะให้พวกข้าพระองค์สั่งให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์ และเผาผลาญพวกเขาเสีย เหมือนอย่างที่ได้กระทำนั้นไหม”

พระเยซูทรงตำหนิเหล่าสาวกของพระองค์ พระองค์ทรงมาเพื่อจะช่วยให้รอด ไม่ใช่เพื่อจะทำลาย แต่บางคนชอบคิดว่าพระเยซูองค์เดียวกันนี้และสาวกพวกเดียวกันนี้คงจะประสบปัญหาในการนำการฟื้นฟูที่

สวรรค์ส่งมาให้แก่เมืองหนึ่งที่มีอคติ ความไม่รู้เรื่องรู้อารมณ์และความเกลียดชังเช่นนั้น

แม้แต่หญิงผู้นั้นที่พระเยซูทรงสนทนาด้วยก็เต็มไปด้วยความหวาดระแวง เมื่อพระองค์ทรงขานน้ำดื่ม นางก็กล่าวว่า “ทำไมท่าน ผู้เป็นยิว จึงขานน้ำดื่มจากดิฉัน ผู้ซึ่งเป็นหญิงชาวสะมาเรีย เพราะพวกยิวไม่มีการติดต่อสัมพันธ์กับชาวสะมาเรียเลย” เมื่อการสนทนานั้นดำเนินต่อไป นางก็ยืนยันกรานว่าชาวสะมาเรียมีบ่อน้ำนั้นที่ยาโคบบิดาของพวกเขาให้มา พวกเขาจึงไม่ต้องการความช่วยเหลือจากยิวคนใดเลย!

มีความยุ่งยากเช่นกันเกี่ยวกับอดีตอันน่าเศร้าของหญิงคนนั้นและปัจจุบันที่ผิดบาปของนาง นางแต่งงานมาห้ารอบแล้ว ขณะนี้นางอยู่กินกับชายคนหนึ่งผู้ซึ่งนางไม่ได้แต่งงานด้วย

นางจะสารภาพบาปทั้งหลายของนางหรือไม่? นางจะยอมทิ้งการอยู่กินแบบชั่วช้าในปัจจุบันของนางหรือไม่? ด้วยความอ่อนโยน พระเยซูทรงคาดคั้นเรื่องบาปของนางและทรงบอกนางว่าพระองค์ทรงทราบทุกอย่างเกี่ยวกับมัน เมื่อนางเห็นว่าตัวเองต้องการพระเมสสิยาห์ พระเยซูก็ตรัสว่า “เราที่กล่าวกับเจ้าเป็นท่านผู้นั้น” และหญิงนั้นก็ถูกชนะ

แต่จงพิจารณาเช่นกันถึงความเป็นศัตรูหรือความไม่แยแสของพวกสาวก ซึ่งเกือบจะแย่งพอ ๆ กับอคติของหญิงผู้นั้นเลย! พวกเขาเข้าไปในเมืองแล้วเพื่อหาซื้ออาหารและไม่กล่าวเลยสักคำแก่คนเหล่านั้นที่พวกเขาพบเจอเกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของโลกผู้ทรงนั่งอยู่ที่ขอบบ่อน้ำนอกเมืองนั้น! พวกเขาอัศจรรย์ใจที่พระเยซูทรงพูดคุยกับหญิงคนนั้น ทำไมพระองค์ถึงเสียเวลาไปกับชาวสะมาเรียคนหนึ่ง ซึ่งเป็นหญิงหย่าร้างที่ผู้คนรังเกียจแบบที่หญิงคนนั้นดูเหมือนจะเป็น? เมื่อพระเยซูทรงกระทำกิจกับจิตวิญญาณของนาง พวกเขา ก็คิดถึงแต่กระเพาะอาหารของตน! พวกเขาแทบไม่ได้ยินประเด็นนั้นเลยเมื่อพระเยซูตรัสว่า “เรามีอาหารรับประทานที่ท่านทั้งหลายไม่รู้จัก”

นี่คือสาวกสิบสองคนที่พระเยซูจะประทานพระมหาบัญชาให้เขาไปประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน และหญิงที่ผิดบาปและนำสงสารคนหนึ่งที่พวกเขาเมินเฉยและรังเกียจ! และเมื่อพระเยซูทรงชนะนางมาถึง การกลับใจใหม่และความเชื่อและความรอดแบบได้จับของพวกเขาก็เลย พวกเขา กลับไม่สังเกตเห็นเลยว่าเกิดอะไรขึ้น เพราะแม้แต่หมกมุ่นอยู่กับอาหารสำหรับร่างกายของพวกเขาก็

ถ้าศิษยาภิบาลคนใดวันนี้รู้สึกว่าการฟื้นฟูถูกขัดขวางด้วยความไม่แยแสในคริสตจักรของเขาเอง ขอให้เราระลึกว่าส่วนหนึ่งของงานแห่งการฟื้นฟูก็คือ การฟื้นฟูเหล่าวิสุทธิชน การทำให้พวกเขามีภาระใจเพื่อเหล่าคนบาป การทำให้พวกเขาหมั่นอธิษฐาน และการปลุกเร้าให้พวกเขามีภาระใจเพื่อจิตวิญญาณหลายดวง! ส่วนหนึ่งของงานแห่งการฟื้นฟูทุกครั้งก็คือ การทำให้พวกคริสเตียนพร้อมสำหรับการฟื้นฟู

คงจะมีความดีความชอบน้อยมากที่ยกให้แก่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนใดที่สามารถทำให้ผู้คนกลับใจเชื่อได้ก็ต่อเมื่อคริสตจักรนั้นถูกต้องตั้งแต่แรกแล้ว และเมื่อคริสเตียนทุกคนเหล่านั้นร้อนรน มีภาระใจ อธิษฐาน และทำงานอยู่

จงหมายเหตุว่าในความพยายามฟื้นฟูนี้ไม่มีอาศรม ไม่มีโฆษณา มีแต่คำพยานด้วยใจยินดีของจิตวิญญาณดวงหนึ่งที่กลับใจเชื่อแล้ว! ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายนอกเหล่านั้นที่เรามักคิดว่าจำเป็นต่อการฟื้นฟูเลย กระนั้นในท่ามกลางความหวาดระแวงและความเกลียดชังนี้ ทั้ง ๆ ที่มีความไม่แยแส แม้กระทั่งความ

ด้านขาและอคติของเหล่าสาวกของพระองค์ พระเยซูก็ทรงทำให้หญิงผู้นั้นรับความรอด จากนั้นนางก็ช่วยพาคนทั้งเมืองนั้นมาหาพระเยซู!

ผู้ชนะจิตวิญญาณที่จริงจางบางคนเผชิญกับข้อเท็จจริงที่ว่าผู้คนที่เขาจะทำงานหนักด้วยเป็นพวกนักศาสนาที่พอใจกับตัวเองอยู่แล้วไหม? คนเหล่านั้นพอใจอยู่แล้วไหมเพราะพวกเขาถูกทำให้เข้าสู่ศาสนาคริสต์แล้วตอนเป็นทารกและรับศีลยืนยันแล้วในคริสตจักรเมื่อพวกเขาได้เรียนรู้หลักข้อเชื่อ? พวกเขาหวงแหนรูปแบบเหล่านั้นแห่งลัทธิของตนและพอใจกับสิ่งภายนอกทั้งหลายของศาสนาไหม?

เอาละ กรณีของพวกเขาก็ไม่แย้งเท่ากับชาวสะมาเรียเหล่านั้นที่กล่าวว่า “บรรพบุรุษของพวกเราได้นมัสการในภูเขานี้ แต่พวกท่านกล่าวว่า ในกรุงเยรูซาเล็มคือสถานที่ที่คนทั้งหลายควรจะนมัสการ” (ยอห์น 4:20) พวกเขามีบ่อน้ำของตัวเองอยู่แล้ว ซึ่งถูกขุดโดยยาโคบบรรพบุรุษของพวกเรา พวกเขารู้จักศาสนาที่แท้จริงนั้นดีเท่ากับใคร ๆ พวกเขาเป็นลูกหลานของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบมิใช่หรือ? และนานตลอดหลายปีบรรพบุรุษของพวกเราได้นมัสการในภูเขาสูงนี้ และพวกเขยิวที่มีความคิดคับแคบบางคนก็คิดว่าคุณควรนมัสการในกรุงเยรูซาเล็ม! ทศนคติของพวกเขาที่มีประมาณนั้น

แต่พระเจ้าสามารถประทานการฟื้นฟูที่นั่นได้ และพระองค์สามารถประทานการฟื้นฟูได้ตอนนี้ หากพระเจ้าทรงพบบางคนที่ไหนก็ได้ที่ยอมจ่ายราคาของพระองค์

ลึก ๆ ในใจของหญิงที่ผิดบาปคนนี้ มีความต้องการอยู่ นางอาจเป็นคนบาป แต่นางก็มีจิตสำนึกเหมือนกับหญิงที่ผิดบาปคนอื่น ๆ ทุกคน ชายที่เสื่อมทรามคนอื่น ๆ ทุกคน! นางเป็นคนบาป และนางเคยใช้ชีวิตในบาปอันน่าเกลียด แต่นางก็กลัวความตาย บางสิ่งในใจของนางร้องขอการยกโทษให้ การชำระให้สะอาดและสันติสุข ซึ่งนางหาไม่พบ ไม่ว่านางเคยอยู่กับชายมากมายก็คนก็ตาม ความหิวโหยนั้นไม่ได้ปรากฏชัดในทันที แต่มันก็อยู่ตรงนั้น งานเก็บเกี่ยวชาวสุกแล้วจริง ๆ

และชาวเมืองนั้นก็น่าจะมีอคติและไม่น่าจะเป็นมิตรกับนักเทศน์ชาวยิวคนหนึ่งเหมือนกับนาง กระนั้นเมื่อพวกเขาเห็นหญิงคนหนึ่งที่ถูกเปลี่ยนแปลงแล้วจริง ๆ หญิงหย่าฉาบาปหนาคนหนึ่งที่ได้รับการยกโทษแล้วถูกชำระให้สะอาดและมีความสุข และพบว่าพระเยซูเจ้าทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับใจของนางและใจของพวกเขาและบาปของพวกเขาด้วย พวกเขาก็นินทาหาหาพระองค์ บางคนชวนชายที่จะรับความรอดมากจนพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพราะคำของหญิงนั้น คนอื่น ๆ ก็ออกไปหาพระองค์และฟังพระองค์ก่อน จากนั้นก็รับความรอดด้วยใจยินดี

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสถูกต้องแล้วว่า:

“ท่านทั้งหลายกล่าวว่า ‘ยังมีอีกสี่เดือน และจึงจะถึงฤดูเกี่ยวข้าว’ มิใช่หรือ ดูก่อน เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า จงแหงนตาของพวกท่านขึ้น และดูทุ่งนาทั้งหลายเถิด เพราะว่าทุ่งนาเหล่านั้นก็ขาวแล้ว พร้อมสำหรับการเกี่ยวข้าว และคนที่เกี่ยวได้รับค่าจ้างทั้งหลาย และสำสมพิชผลต่าง ๆ ไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ เพื่อทั้งคนที่หว่านและคนที่เกี่ยวจะได้ปีติยินดีด้วยกัน” - ยอห์น 4:35,36

งานเก็บเกี่ยวสุกอมแล้วตอนนั้น มันสุกอมแล้วตอนนี้ มันไม่ดูเหมือนว่าสุกอมในสายตาของเหล่าสาวกที่ไม่เชื่อและไม่แยแส สำหรับผู้ที่มีใจเย็นชา ผู้ที่กลับสัตย์ ผู้ที่มีความคิดรักโลก ผู้ที่พอใจในตัวเองแล้ว งาน

เก็บเกี่ยวนั้นก็ไม่ดูเหมือนว่าสูงงอมเลยตอนนี้ งานเก็บเกี่ยวนั้นไม่ดูเหมือนว่าสูงงอมเลยตอนนี้สำหรับเหล่านักเทศน์ที่ไม่มีความร้อนรน ที่ไม่มีการนำพาอันทรงฤทธิ์ของพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่บนพวกเขา แต่ โอ ถ้าคุณที่ได้ยินและคุณที่อ่านจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า คุณก็จะพบว่าพระเจ้าทรงมีเหล่าผู้มีใจหิวโหยอยู่ทุกแห่งหน และการฟื้นฟูจะมาเมื่อคุณจ่ายราคาของพระเจ้า

มันช่างเปี่ยมสุขมิใช่หรือที่พระเจ้าสามารถใช้ผู้ที่ดูเหมือนไม่น่าจะใช้การได้เลยในการฟื้นฟู! หญิงชาวสะมาเรียที่น่าสงสารคนนี้ได้ดูเหมือนไม่น่าจะเป็นผู้ที่ใช้การได้ในการฟื้นฟู แต่คำพยานด้วยใจยินดีของนางมีสิ่งนี้น่าชมเชย: นางเอาจริง! นางไม่มีเวลามาแบกน้ำแล้วตอนนี้ นางจึงทิ้งหม้อน้ำของนางไว้ที่บ่อน้ำนั้น นางมีข่าวสารที่ต้องไปบอกเล่า ใจของนางเอ่อล้นด้วยข่าวสารนั้น! นางวิ่งไป นางไม่ได้เดินไป! และนางก็ขยายความเกินจริงไปบ้างเล็กน้อย เหมือนที่เราไม่ควรถือสาหญิงคนใดที่ทำเช่นนั้นภายใต้สถานการณ์เหล่านั้น เมื่อนางกล่าวว่า “จงมา ดูท่านผู้หนึ่ง ซึ่งได้บอกฉันถึงสิ่งสารพัดที่ฉันได้เคยกระทำ” จริง ๆ แล้วพระเยซูคริสต์ได้บอกนางถึงทุกสิ่งที่คุณเคยกระทำ แต่พระองค์ก็ให้ตัวอย่างแก่นางมากพอที่นางจะทราบว่าคุณจะทราบว่าคุณจะทราบทุกสิ่งที่คุณเคยกระทำจริง ๆ

โอ พระเจ้าสามารถใช้ใครก็ได้เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ หากผู้นั้นมีใจหิวโหยเต็มร้อยให้กับกิจการชนะจิตวิญญาณและเริ่มต้นทำงานนั้นด้วยสิ้นสุดใจของตน พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถมาสถิตบนเหล่าคริสเตียนที่อ่อนแอเช่นนั้นและประทานฤทธิ์มหัศจรรย์ให้แก่อะไรที่พวกเขาทำและสิ่งที่คุณเคยกระทำ

คุณเห็นแล้วว่าไม่มีค่ากับงานเก็บเกี่ยวนั้นเลย มันขาวสุกแล้ว หลายคนสามารถถูกชนะได้ ปัญหาของพระเจ้าอยู่ที่เหล่าคนงาน! พระองค์ต้องข้ามผ่านเปโตร ยากอบ ยอห์น บาร์โธโลมิว อันดรูว์ มัทธิว ยากอบน้อย และคนอื่น ๆ ไป และต้องช่วยหญิงชาวสะมาเรียที่น่าสงสารคนนี้ให้รอดก่อนที่พระองค์จะหาใครสักคนเพื่อชนะจิตวิญญาณหลายดวงในเมืองสิคาร์ได้

“งานเก็บเกี่ยวนี้มีมากมาย แต่เหล่าคนงานยังน้อยอยู่” ที่ใดที่พระเจ้าสามารถทำให้คริสเตียนบางคนพร้อมที่จะจ่ายราคาของพระองค์ได้ พระองค์ก็สามารถฟื้นฟูได้ พระองค์ทรงมีการฟื้นฟูที่เมืองสิคาร์แล้ว พระองค์สามารถมีการฟื้นฟูในเมืองของคุณได้ หรือในเมืองใดก็ได้ ซึ่งที่นั่นคนไม่กี่คนจะยอมจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อที่จะถูกใช้ในการชนะจิตวิญญาณ

4. พระเจ้าสามารถประทานการฟื้นฟูในเมืองที่ยากที่สุดได้-

กรุงเยรูซาเล็ม-ห้าสิบวันหลังจากการตรึงกางเขนนั้น!

หากมีเมืองใดที่มีใจแข็งกระด้างมากที่สุดต่อข่าวประเสริฐ มันก็คือกรุงเยรูซาเล็มหลังจากการตรึงกางเขนของพระคริสต์ ที่นี่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเคยเทศนาดุจไฟลุกโชนมาแล้ว! ยอห์นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เชี่ยวชาญในพระคัมภีร์ ได้เรียกผู้คนให้กลับใจใหม่และให้บัพติศมาผู้คนมากมายในแม่น้ำจอร์แดน พวกเขาฟาริสีและพวกสะดูสีหลายคนได้ปฏิเสธคำเทศนาของยอห์น แต่พวกเขาก็รู้สึกถึงผลกระทบของมันแล้ว

จากนั้นพระเจ้าช่วยให้รอดเองทรงถูกประกาศและทรงเริ่มต้นงานรับใช้ปวงชนของพระองค์ พระองค์ได้เทศนาและให้บัพติศมา (โดยใช้พวกสาวกของพระองค์) สาวกมากกว่ายอห์น พระองค์ได้กระทำการอัศจรรย์อันทรงฤทธิ์หลายประการ พระองค์ทรงทำให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตายในหมู่บ้านเบธานีนอกกรุงเยรูซาเล็มไป

เล็กน้อย และทุกคนในกรุงนั้นก็ทราบดี พระองค์ทรงทำให้คนตาบอดมองเห็น ทรงทำให้คนโรคเรื้อนหาย สะอาด ทรงห้ามลมพายุ ช่วยคนบ้าให้รอด กระทำการอัศจรรย์ทุกชนิด

พระองค์ทรงขีลาเข้ากรุงเยรูซาเล็มแล้ว ตามคำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ 9:9, “ลูกลาตัวหนึ่งซึ่งเป็นลูกของลาตัวหนึ่ง” และฝูงชนเหล่านั้นก็โยนเสื้อผ้าของตนไปตรงหน้าพระองค์และปูถนนด้วยกิ่งของต้นอินทผลัม ขณะที่พระองค์เสด็จเข้ากรุงอย่างผู้มีชัย

พระองค์ทรงกล้าอ้างตัวว่าเป็นพระเมสสิยาห์นั้น พระองค์ทรงขับไล่พวกคนรับแลกเงินออกไปจากพระวิหาร พระองค์ทรงเตือนแล้วเกี่ยวกับความพินาศที่จะมานั้นของกรุงเยรูซาเล็ม

หลายคนรับความรอด แต่เหล่าผู้นำยิวไม่รับ พวกเขาเกลียดชังพระเยซูด้วยความเกลียดชังอันไร้เหตุผลและตั้งหน้าที่จะฆ่าพระองค์

ในที่สุดพวกเขาก็ทำสำเร็จ เมื่อถึงเทศกาลปัสกา มหาปุโรหิตและสภาซานเฮดริน พร้อมกับพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี วางแผนที่จะจับพระเยซู พวกเขาติดสินบนสาวกคนหนึ่งของพระองค์ ยูดาส คนเดียวที่ไม่รับความรอดในสิบสองคนนั้น เพื่อที่จะพาพวกเขาไปจับพระเยซูในยามวิกาล พระองค์ทรงถูกไต่สวนในช่วงเวลาที่ผิดกฎหมายของสภาซานเฮดรินในตอนกลางคืน จากนั้นก็ถูกปรับโทษในห้องโถงพิพากษาของเฮโรด แต่ก็เพราะแรงกดดันทางการเมืองที่ผู้ว่าราชการนั้นได้รับ

จากนั้นด้วยเหล่าพยานที่ปลุกขึ้นมาเองและพร้อมกับฝูงชนที่ถูกปลุกกระดม ประชาชนก็ถูกยุยงให้ปฏิเสธกษัตริย์ของตน ให้เลือกที่จะปล่อยตัวบาร์บัสแทนที่พระเยซู และพระเยซู ซึ่งถูกรังเกียจและถูกปฏิเสธอย่างเป็นทางการแล้วโดยประชาชาติของพระองค์ ทรงถูกเขียนตีด้วยแส้ของพวกโรม ถูกล้อเลียน ถูกปิดตา และถูกสวมมงกุฏหนาม จากนั้นก็ถูกบังคับให้แบกกางเขนของพระองค์ไปที่กลโกธา และที่นั่นเอง ท่ามกลางเสียงเย้ยหยันของฝูงชน พระเยซูทรงถูกตรึงอยู่หกชั่วโมงและสิ้นพระชนม์

มีเมืองใดไหมที่เคร่งศาสนาแบบเน้นรูปแบบมากขนาดนั้น และปฏิเสธพระคริสต์ได้มากขนาดนั้น? ในตอนนั้นพวกเขาทราบเกี่ยวกับบรรดาลูกแกะปัสกาและโลหิตที่ไถ่โทษในกรุงเยรูซาเล็มมากกว่าเมืองใดในโลกทราบตอนนี้ ตอนนั้นพวกเขาทราบเกี่ยวกับสิบชักหนึ่งและของถวายและการอธิษฐานในที่ประชุมและรูปแบบและพิธีการทั้งหลายของศาสนามากกว่าคนกลุ่มอื่นใดในโลกเคยทราบ พวกเขาภาคภูมิใจแบบคนเสียสติในเรื่องการเข้าสู่หนตของตน ในการที่ตนสืบเชื้อสายมาจากอับราฮัม ในเหล่าศาสดาพยากรณ์ของตนและบทบัญญัติที่ได้รับจากโมเสสของตน พวกเขาเกลียดชังยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา และยอห์นก็ถูกตัดศีรษะ พวกเขาเกลียดชังพระเยซูเจ้าเองและฆ่าพระองค์เสีย ฆาตกรรมพระบุตรของพระเจ้า! จะมีโอกาสใดอีกเล่าในกรุงเยรูซาเล็มสำหรับการฟื้นฟูตอนนี้?

และจงพิจารณาสภาพที่น่าละอายของเหล่าสาวกของพระองค์ เมื่อพระเยซูทรงถูกจับกุม เหล่าสาวกก็ทิ้งพระองค์กันหมดทุกคนและหนีไป (มธ. 26:56) ยูดาสได้ทรยศพระองค์แลกกับเงินสามสิบบเหรียญ ราคาของทาสธรรมดาคนหนึ่ง จากนั้นเหรียญผู้นี้ของสาวกกลุ่มเล็ก ๆ ก็ผูกคอตาย ต่อมาเชือกที่ไม่แข็งแรงเส้นนั้นก็ขาด และร่างของเขาก็ร่วงลงและแตกกระจาย ไม้ฟุ้งของเขาทะลิกออกมา มันเป็นเรื่องซุบซิบโจษจันไปทั่วกรุงเยรูซาเล็ม!

และที่แย่ไปกว่านั้น โฆษกหลักที่เป็นตัวแทนเหล่าสาวกของพระองค์ ซีโมน เปโตร ที่การไต่สวนนั้นก็ไปนั่งฝั่งไปกับพวกทหารที่จะตรึงกางเขนพระเยซู และจากนั้นก็ปฏิเสธอย่างโจ่งแจ้งว่าตนเป็นสาวกของพระเยซู ถึงกับสบและสาบานเลยว่าตนไม่รู้จักพระเยซู!

ทรงถูกทรมาน ถูกปฏิเสธ และถูกทอดทิ้งโดยมิตรสหายของพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงถูกไต่สวน และพระองค์สิ้นพระชนม์โดยมีคริสเตียนแค่สามหรือสี่คนที่อยู่ชิดกางเขนนั่น: มารีย์ มารดาของพระเยซู; มารีย์ชาวมักดาลา, ยอห์น และอาจมีอีกหนึ่งหรือสองคน

ลองให้สาวกกลุ่มนั้นที่พ่ายแพ้ ฟังหาไม่ได้ และไม่รู้จักโตมารวมตัวกันอีกและพยายามที่จะมีการฟื้นฟูตอนนี้ในกรุงเยรูซาเล็มดูสิ! ลองให้เปโตร ผู้ซึ่งเคยพูดสวดเสียดังขนาดนั้นเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อนและไม่ยอมรับว่าตนเคยรู้จักพระเยซูด้วยซ้ำ พยายามตอนนี้ที่จะเทศนาเรื่องพระคริสต์แก่ผู้คนมากมายเหล่านี้ดูสิ! พวกเขามีโอกาสอันใดเล่าที่จะทำให้เกิดการฟื้นฟูได้ในกรุงเยรูซาเล็ม?

แต่พวกเขาก็มีการฟื้นฟูอยู่ดี! พวกเขาได้เฝ้ารอในห้องชั้นบนนานสิบวัน “คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซู และกับพวกน้องชายของพระองค์” (กิจการ 1:14) และเมื่อวันเพ็นเทคอสต์มาถึงเต็มที ฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็มาบนพวกเขา พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหมือนที่ยอห์นเคยเต็มเปี่ยมและพระเยซูเคยเต็มเปี่ยมเมื่อพระองค์รับบัพติศมา เมื่อเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณแล้ว พวกเขาจึงกล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วยความกล้าและฤทธิ์เดช

พระเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ออกเพื่อให้การยืนยันแสนอัศจรรย์แก่ข่าวสารของพวกเขา เหล่าคนบาปถูกเชือดถึงหัวใจ มีการกลับใจใหม่ครั้งใหญ่ และสามพันคนรับความรอดในวันเดียวและถูกเพิ่มเข้ากับคริสตจักร! จากนั้นคนอื่น ๆ อีกมากมายรับความรอดวันแล้ววันเล่าในการฟื้นฟูเบื้องต้นอันทรงฤทธิ์นั้น การฟื้นฟูตัวอย่างนั้นซึ่งพระเจ้าประทานให้ในตอนต้นของยุคนี้เพื่อให้เราทุกคนทราบว่าจะทำอะไรได้และทรงอยากทำอะไรในการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ

ถ้าพระเจ้าสามารถประทานการฟื้นฟูในกรุงเยรูซาเล็มที่เพ็นเทคอสต์ได้ พระองค์ก็สามารถประทานการฟื้นฟูที่ไหนก็ได้ ไม่มีเมืองใด ไม่มีประเทศใดในโลกที่ผู้คนเกลียดชังพระคริสต์มากกว่าที่พวกเขาเกลียดชังพระองค์ที่เยรูซาเล็ม ไม่มีนครใดหรือประเทศใดในโลกที่พวกเขาปฏิเสธข่าวประเสริฐแท้และรังเกียจการสำแดงพระคุณของพระเจ้ามากกว่าที่กรุงเยรูซาเล็ม ไม่มีที่ใดในโลกที่เหล่าสาวกของพระเจ้าทำให้พระองค์ผิดหวังมากขนาดนั้นเท่ากับสาวกกลุ่มเล็ก ๆ นั่นที่ดูเหมือนทำให้พระคริสต์ผิดหวังแล้วในยามที่พระองค์ถูกจับกุม ถูกไต่สวน และสิ้นพระชนม์

พวกเขาไม่เชื่อด้วยซ้ำว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตายแล้ว พวกเขาทิ้งความหวังของตนไปหมดแล้ว เปโตรเลิกงานรับใช้และกลับไปจับปลา โธมัสไม่ยอมเชื่อเรื่องการคืนพระชนม์ของพระองค์นานหนึ่งสัปดาห์หลังจากที่คนอื่น ๆ เชื่อเรื่องนั้นแล้ว แต่พระเยซูเจ้าทรงมาพบและประทานฤทธิ์เดชให้สาวกเหล่านั้นและทรงใช้การพวกเขาในการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์!

โอ ฉะนั้นเหล่าคริสเตียนที่อ่อนแอและท้อแท้เอ๋ย พวกท่านที่ดำเนินชีวิตแบบล้มเหลวไปแล้ว จงมีใจกล้า

เกิด! พระเยซูเจ้าสามารถประทานฤทธิ์เดชและใช้การพวกคุณได้อย่างทรงฤทธิ์หากพวกคุณจะเพียงเฝ้าคอย พระองค์พร้อมกับการละทิ้งอันบริสุทธิ์และแสวงหาและพบการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณเพื่อจะมีฤทธิ์เดชที่ ชะนะจิตวิญญาณ!

เราทราบที่พระเจ้าสามารถประทานการฟื้นฟูให้แก่เราได้ตอนนี้เพราะว่าพระองค์ประทานการฟื้นฟู ให้แล้วที่เยรูซาเล็ม ที่พื้นเทคอสต์ ช่างโง่เขลาเสียจริงในการคิดว่ายุคสมัยนี้มันเริ่มยากเกินไปสำหรับพระเจ้า แล้ว หรือใจผู้คนแข็งกระด้างเกินไปสำหรับพระเจ้าแล้ว หรือสภาพการณ์ต่าง ๆ ยากเกินกว่าที่พระเจ้าจะรับมือ ไหวแล้ว! โอ เราควรที่จะกล่าวว่าพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเรา พร้อมกับฤทธิ์เดชแห่งพระวาระของพระเจ้าและ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณของพระเจ้าและในคำตอบที่มาสู่คำอธิษฐานเหล่านั้นของผู้คนที่เชื่อของพระองค์ สามารถประทานการฟื้นฟูที่ไหนก็ได้ เมื่อเราทำตามข้อกำหนดทั้งหลายของพระองค์และจ่ายราคาของ พระองค์!

หากเราเต็มใจที่จะเฝ้าคอยพระเจ้าและทูลขอบรรดาพระสัญญาของพระองค์และอยู่ต่อพระพักตร์ พระองค์ในความถ่อมใจและแสวงหาจนกว่าเราจะพบฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเองก็สามารถ มีการฟื้นฟูแบบพื้นเทคอสต์ได้

เราใช้ตัวอย่างทั้งสิ้นของการฟื้นฟูในสมัยพระคัมภีร์เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าสามารถประทานการ ฟื้นฟูต่าง ๆ ได้ในช่วงเวลาที่ยากลำบากมากที่สุด เราจะใช้ตัวอย่างอื่น ๆ อีกมากมายก็ได้ ซึ่งทั้งหมดนั้นพิสูจน์ สิ่งเดียวกันว่าพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ของเราทรงมีพระคุณที่ยิ่งใหญ่กว่าบาปทั้งปวงในโลก ว่าชาวประเสริฐเป็นฤทธิ์ เดชของพระเจ้าไปสู่ความรอด ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถเข้าถึงผู้คนที่มิใช่ซื่อและแข็งกระด้างที่สุดได้

และผมแสดงให้เห็นแล้วว่าพระเจ้าทรงมีความต้องการที่ยิ่งใหญ่หนึ่งเดียว-ทรงต้องการเหล่าคนงานที่ เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและรับฤทธิ์เดช คนเหล่านั้นที่มีการละทิ้งอันบริสุทธิ์และมีความปรารถนาอันล้ำลึก ที่ให้เรื่องการชะนะจิตวิญญาณมาก่อนสิ่งอื่นใด!

พระเจ้าทรงใช้เวลาในการทำให้โยนาร์พร้อมที่จะประกาศข่าวประเสริฐนานกว่าที่ต้องใช้ในการทำให้ คนทั้งกรุงนิเนเวห์ซบหน้ากลับใจ

พระเยซูเจ้าทรงใช้เวลาในการทำให้หญิงหย่าช่าวสะมาเรียคนหนึ่งรับความรอดและพร้อมที่จะเป็น พยานนานกว่าที่ต้องใช้ในการทำให้คนอื่น ๆ อีกมากมายรับความรอด

ที่ภูเขาคารเมล พระเจ้าสามารถทำให้ใจของประชาชนทั้งหมดนั้นหันกลับมาหาพระองค์ได้ พระองค์ สามารถทำให้พวกเขาซบหน้าลงและร้องออกมาว่า “พระเยโฮวาห์ พระองค์คือพระเจ้าองค์นั้น พระเยโฮวาห์ พระองค์คือพระเจ้าองค์นั้น”! ทันทีที่พระองค์ทรงมีชายคนหนึ่งที่สามารถอธิษฐานขอไฟของพระเจ้าลงมาจาก สวรรค์!

และที่พื้นเทคอสต์ พระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงใจที่แข็งกระด้างและช่วยผู้คนมากมายให้รอดได้ทันที ที่พระองค์ทรงมีคนกลุ่มหนึ่งที่เต็มใจเฝ้ารอต่อพระพักตร์พระองค์นานพอและมีใจพร้อมเพียงที่จะเติมเปี่ยม ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างทรงฤทธิ์

คุณเห็นแล้วว่า มันเป็นเรื่องโบราณเก่าแก่นั้นที่พระเยซูทรงเล่าบ่อย ๆ: “งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่

นักหนา แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย” (ลูกา 10:2) และอีกที “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย” (มธ. 9:37) และ “ท่านทั้งหลายกล่าวว่า ‘ยังมีอีกสี่เดือน และจึงจะถึงฤดูเกี่ยวข้าว’ มิใช่หรือ คุณเถิด เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า จงแหงนตาของพวกท่านขึ้น และดูทุ่งนาทั้งหลายเถิด เพราะว่าทุ่งนาเหล่านั้นก็ขาวแล้ว พร้อมสำหรับการเกี่ยวข้าว” (ยอห์น 4:35)

สิ่งที่พระเจ้าทรงขาดอย่างมากไม่ใช่เรื่องฤทธิ์เดชไม่พอที่จะช่วยเหลือคนบาปให้รอด ไม่ใช่เหล่าคนบาปไม่พอที่จะรับความรอดได้ ไม่ใช่สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวย ไม่ใช่เลย พระเจ้าทรงขาดเหล่าคนงาน และพระองค์ทรงขอร้องเราอย่างจริงจังว่า “เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์” (มธ. 9:37; ลูกา 10:2)

ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ชาวโลก แต่อยู่ที่คริสตจักร ปัญหาไม่ได้อยู่ที่เหล่าคนบาป แต่อยู่ที่เหล่าวิสุทธิชน ปัญหาเรื่องการฟื้นฟูเป็นปัญหาของคริสเตียน เรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้หากเราอยากได้มันมากพอที่จะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

เรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้เพราะทรัพยากร อเนกอนันต์ของพระเจ้า มีพร้อมให้เต็มที่ สำหรับการชนะจิตวิญญาณ

เปโตร ซึ่งเดินบนน้ำไปหาพระเยซูตามคำบัญชาของพระองค์ เห็นลมพัดแรงและคลื่นถาโถมและเกิดกลัวขึ้นมา เขาเสียความเชื่อของตนและเริ่มจม ปัญหาของเขาก็คือว่า เขามองไปที่สภาพการณ์แวดล้อมแทนที่จะมองที่พระเยซูเจ้า พระผู้สร้างลมและคลื่นทั้งหมดนั้น

เมื่อพระเยซูทรงอยากเลี้ยงอาหารคนห้าพันคนนั้น อันดรูว์พูดว่า “มีเด็กชายคนหนึ่งอยู่ที่นี้ ซึ่งมีขนมข้าวบาร์เลย์ห้าก้อนกับปลาเล็ก ๆ สองตัว แต่เท่านั้นจะพออะไรในท่ามกลางคนมากอย่างนี้” (ยอห์น 6:9) อันดรูว์มองไปที่มือเที่ยงของเด็กชายคนหนึ่งซึ่งมีขนมปังกรอบข้าวบาร์เลย์และปลาซาร์ดีน มองไปที่ฝูงชนหมู่มากใหญ่ ซึ่งมีผู้ชายห้าพันคน ยังไม่นับพวกผู้หญิงและเด็ก ๆ และรู้ว่ามือเที่ยงของเด็กชายนั้นไม่เพียงพอ แต่เขาก็กำลังมองไปที่สภาพการณ์ต่าง ๆ แทนที่จะมองที่พระเยซูคริสต์

ฉะนั้นทุกคนที่กล่าวว่าภาระที่ความเชื่อในส่วนของพวกคริสเตียนก็หนักหนาเกินกว่าที่จะมีการฟื้นฟูได้ ว่าเสียงของลัทธิอเทวนิยมในหมู่นักวิชาการและความไม่สัตย์ซื่อในธรรมาสันทั้งหลาย ก็ดังเกินและน่าเชื่อถือเกินกว่าที่เราจะมีการฟื้นฟูได้ คนเหล่านั้นที่กล่าวว่าเสียงกรีดแหลมที่ร้องเรียกให้ไปหาความเพลิดเพลินพร้อมกับการแข่งขันทั้งหมดนั้นของวิทย์ โทรทัศน์ กีฬา ความหรรษา การพักผ่อนหย่อนใจ โรงหนัง การเดินร่ำและบาปที่หลอกล่อก็โหวกเหวกและดังเกินกว่าที่เราจะมีการฟื้นฟูได้-ผู้คนเหล่านั้นกำลังมองไปที่สภาพการณ์ต่าง ๆ แทนที่จะมองไปที่พระเจ้า พวกเขาลืมเรื่องทรัพยากรอเนกอนันต์เหล่านั้นซึ่งทำให้การฟื้นฟูเกิดขึ้นได้เสมอ ทรัพยากรเหล่านั้นที่มีให้อย่างบริบูรณ์แก่ทุกคนที่อยากชนะจิตวิญญาณตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

จงฟังให้ดีว่าเปาโลมีความมั่นใจอันทรงพลังขนาดไหนในทรัพยากรเหล่านั้นของพระเจ้า อาวุธฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นแห่งการสงครามของเรา!

“เพราะถึงแม้ว่าพวกเรายังดำเนินอยู่ในเนื้อหนัง พวกเราก็ไม่ได้ทำสงครามตามฝ่ายเนื้อหนัง (เพราะว่าศาสตราวุธทั้งหลายแห่งการสงครามของพวกเราไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนัง แต่มีอำนาจโดยทางพระเจ้าที่จะทำลายบรรดาป้อมปราการที่เข้มแข็งลงได้) โดยรู้หรือทำลายการใช้เหตุผลทั้งหลาย และสิ่งที่สูงทุกอย่างที่ยกตัวเองขึ้นต่อต้านความรู้ของพระเจ้า และนำความคิดทุกประการให้เข้าในการตกเป็นเชลยสู่ความเชื่อฟังแห่งพระคริสต์” - 2 คร. 10:3-5

โอ “ศาสตราวุธทั้งหลายแห่งการสงครามของพวกเรา” ที่ทรงพลังจริง ๆ! โดยอาศัยพระเจ้า พวกมันก็ทรงพลัง “ที่จะทำลายบรรดาป้อมปราการที่เข้มแข็งลงได้”

เปาโลประสบความสำเร็จอย่างแสนวิเศษในการสงครามฝ่ายวิญญาณของเขา การพิชิตผู้คนของเขา ด้วยข่าวประเสริฐ ความมั่นใจของเขาไม่ได้ตั้งอยู่บนความคิดใด ๆ ว่ามนุษย์ในอดีตเข้าถึงง่ายกว่าพวกคนในรุ่นหลัง ๆ และไม่ได้ตั้งอยู่บนความคิดที่ว่าสภาพการณ์ต่าง ๆ ทำให้ข่าวประเสริฐมีฤทธิ์เดช ไม่ ไม่ใช่เลย! เปาโลมีทรัพยากรที่ไร้ขีดจำกัดของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ซึ่งเขานำมาใช้ได้ตลอด และอาวุธเหล่านั้นแห่งการสงคราม

ของเขาก็ทรงพลังจนรื้อทำลายที่มั่นทั้งหลายได้ และรื้อทำลายจินตนาการทั้งหลาย และนำผู้คนให้มาเชื่อฟัง พระคริสต์

เมื่อเปาโลตรีกตรองเรื่องการไปที่กรุงโรม ศูนย์กลางของโลก เพื่อจะประกาศข่าวประเสริฐ เขาก็เขียน ล่วงหน้าไปถึงพวกคริสเตียนในเมืองนี้ว่า “และข้าพเจ้าแน่ใจว่า เมื่อข้าพเจ้ามาหาพวกท่านนั้น ข้าพเจ้าจะมาในความเต็มเปี่ยมด้วยพระพรแห่งข่าวประเสริฐของพระคริสต์” (โรม 15:29) ไม่มีความล้มเหลวในความคิดของ เปาโลเลย ไม่ว่าจะที่เมืองโครีนธ์หรือเมืองเอเฟซัสหรือที่กรุงโรม มันก็เหมือนกันหมด เขาสามารถเขียนไปถึง เมืองโครีนธ์ได้ว่า “บัดนี้การขอบพระคุณจงมีแต่พระเจ้า ผู้ทรงทำให้พวกเราได้รับชัยชนะในพระคริสต์เสมอ และโปรดประทานกลิ่นหอมแห่งความรู้ของพระองค์ให้ปรากฏโดยพวกเราในทุกแห่งหน” (2 คร. 2:14)

อาวุธฝ่ายวิญญาณที่ทรงพลังเหล่านี้แห่งการสงครามของเราคืออะไรบ้าง? ทรัพยากรอเนกอนันต์เหล่านี้ของพระเจ้าที่มีให้แก่ผู้ชนะจิตวิญญาณมีอะไรบ้าง ซึ่งมีน้ำหนักมากบนตาซึ่งเสมอสำหรับคนเหล่านั้นที่อยากมีการฟื้นฟูและเต็มใจจ่ายราคานั้นเพื่อที่จะได้มัน? ผมเชื่ออยู่เสมอว่าพระคุณอเนกอนันต์ของพระเจ้า ผู้ทรงรักเหล่าคนบาปเสมอ พระคุณที่ยิ่งใหญ่กว่าบาปทั้งหมดของพวกเขา ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์แห่งพระวจนะของพระเจ้า เมื่อถูกเทศนาและถูกเป็นพยานในพระวิญญาณ, “ฤทธิ์เดชของพระเจ้าไปสู่ความรอด” พลังที่กระทำการอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อพระองค์ทรงเติมเปี่ยมและประทานฤทธิ์เดชให้เหล่าคริสเตียน และพลังแห่งการอธิษฐานด้วยใจเชื่ออย่างไม่ลดละ มีชัย และใจแตกสลาย คือทรัพยากรที่อยากที่จะต้านทานได้จริง ๆ และทำให้การฟื้นฟูเกิดขึ้นได้ตอนนี้หรือเมื่อใดก็ได้และที่ไหนก็ได้ในโลกที่ผู้คนพร้อมกับการละทิ้งอันบริสุทธิ์ใช้ทรัพยากรเหล่านี้!

I. พระคุณที่ไม่มีวันหมดและความรักที่ไร้ขีดจำกัดของพระเจ้า

ที่มีให้แก่เหล่าคนบาปทำให้การฟื้นฟูเกิดขึ้นได้เสมอ

ถ้ามีใครในที่นี้สงสัยว่าเราสามารถมีการฟื้นฟูตอนนี้ที่ยิ่งใหญ่เหมือนที่พระเจ้าเคยประทานให้เพื่อ อวยพรมนุษยชาติและป้องกันจิตวิญญาณหลายดวงไม่ให้ไปนรกได้หรือไม่ ก็ให้ผู้นั้นเปิดพระคัมภีร์ของเขาและ ดูว่ายอห์น 3:16 ยังอยู่ที่เดิมหรือเปล่า! พระเจ้าทรงรักโลกนี้! ขอให้ผมกล่าวอีกที เพราะว่าใจของเรานั้นด้านชา ต่อความจริงอันเปี่ยมสุขนี้จนมันแทบไม่ทำให้เรารู้สึกอะไร-พระเจ้าทรงรักโลกนี้และคนบาปทุกคนในโลก ขอบเขตแห่งความรักของพระองค์ก็เกินความเข้าใจของมนุษย์ พระองค์ได้ประทานพระบุตรที่สมบูรณ์แบบของ พระองค์ให้มาเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ให้ถูกทดลองในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ให้ดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์แบบ ให้ ปรนนิบัติในท่ามกลางผู้คน จากนั้นก็ให้ตายในความมรณาอันน่าละอายแห่งความปวดร้าวเพื่อที่มนุษย์จะรับ ความรอดได้

คุณเชื่อไหมว่า ถ้าพระเจ้าต้องทำมันใหม่อีกรอบ พระองค์ก็ยังรักมนุษย์ที่หลงหายมากพอที่จะยอมให้ พระเยซูตาย? หากมันต้องเป็นเช่นนั้น ไม่ใช่คนรุ่นนั้นในปาเลสไตน์เมื่อหนึ่งพันเก้าร้อยปีก่อน แต่ในคนชั่วอายุนี้ และในโลกสมัยใหม่และอารยธรรมของเรา พร้อมกับความชั่วทั้งหมดของมัน ความเยอหยิ่งของมัน ความโอหัง ของมัน ความลามกของมัน ความไม่เชื่อของมัน ความเกลียดชังที่มันมีต่อพระเจ้าและความติงาม-ถ้าหากต้อง เป็นในชั่วอายุนี้ พระเจ้าจะยังประทานพระบุตรของพระองค์ให้มาตายอยู่ไหม? พระทัยของพระเจ้าเต้นพร้อม

กับความกรุณาและความโหยหาเพื่อเหล่าคนบาปที่หลงหายเหมือนที่มันเคยเดินไหม?

คุณเชื่อไหมว่ามันยังเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิม จริงเหมือนที่เคยจริง ว่าพระเจ้าทรงรักโลกด้วยความรักที่ไร้ขีดจำกัด ไร้ขอบเขต จนยอมจ่ายราคาใดก็ได้ที่เหมาะสมและดีงามเพื่อกันผู้คนไม่ให้ไปนรก? จำไว้ว่าเมื่อพระเจ้าได้ประทานพระบุตรของพระองค์ พระองค์ก็ประทานทุกสิ่งพร้อมกับพระองค์ “พระองค์ผู้มิได้ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ได้ทรงมอบพระบุตรนั้นไว้เพื่อพวกเราทุกคน พระองค์พร้อมกับพระบุตรนั้นจะไม่โปรดประทานสิ่งสารพัดแก่พวกเราอย่างเต็มที่หรือ” (รม. 8:32) นั่นยังเป็นขอบเขต ขนาด และการบ่งชี้ของพระทัยที่โหยหา เมตตา และร่ำไห้ของพระเจ้าผู้ไม่ยอมหยุดจนกว่าพระองค์ทรงจ่ายทุกราคาที่พระเมตตาอเนกอนันต์สามารถจ่ายได้เพื่อช่วยเหล่าคนบาปให้รอดและป้องกันพวกเขาไม่ให้พินาศอยู่ไหม?

ผมทราบว่ามันเป็นความจริง! ผมทราบว่าพระคุณอเนกอนันต์ของพระเจ้ายังอยู่ฝ่ายของการฟื้นฟูเหมือนเดิม อยู่ฝ่ายของการชนะจิตวิญญาณ อยู่ฝ่ายของการประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลชนเหมือนเดิม และพระคุณของพระเจ้าหมายความว่า การฟื้นฟูเกิดขึ้นได้

ผมเชื่อว่าปัญหาส่วนหนึ่งของเราก็คือว่า เราไม่เข้าสู่ความรักเมตตา นี่ เข้าสู่การให้แบบเสียสละนี้ของพระเจ้าและของพระคริสต์ และดังนั้น เนื่องจากเราไม่รักผู้คนเหมือน Moody และ Billy Sunday และ Wesley และ Spurgeon และ Finney เราจึงไม่เชื่อว่าเราสามารถมีการฟื้นฟูแบบที่พวกเขาเคยมีได้ โอ ขอให้เรามีความเข้าใจบ้างและการร่วมสนทนากับพระบิดาและพระคริสต์ในความรักกรุณาและพระคุณที่อยากช่วยเหล่าคนบาปให้รอด!

ผู้คนพูดคุยกับผมเกี่ยวกับบาปของโลกนี้ เกี่ยวกับความชั่วของมนุษยชาติ เกี่ยวกับเสียงอะอะมะเหม็งเหล่านั้นที่อยากหันความคิดของมนุษย์ไปให้พ้นจากพระเจ้า ผู้คนพูดกับผมเกี่ยวกับความไร้ชื่อแปของยุคนี้ การสละวนกับความเพลิดเพลิน การวิวาทระหว่างนายทุนกับแรงงาน การทำสงครามระหว่างประชาชาติต่าง ๆ การเพิ่มขึ้นของการหย่าร้างและครอบครัวที่พังทลาย การขาดสิทธิอำนาจใด ๆ ในบ้าน และการล่มสลายของสิทธิอำนาจในทุกแห่งหน ไม่ว่าจะในกฎหมายเหล่านั้นของประชาชาติหรือในการกำกับดูแลของพ่อแม่ แม้กระทั่งสิทธิอำนาจแห่งพระวาระของพระเจ้าเหนือใจของผู้คน

แต่คุณพูดกับผมเรื่องบาปหรือ? ผมรู้จักบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่เหนือกว่าบาปทั้งหมดในโลก! “แต่ที่ใดที่บาปได้ปรากฏมากมาย พระคุณก็ได้ปรากฏมากมายยิ่งขึ้นที่นั่น เพื่อว่าบาปได้ครอบครองไปสู่ความตายฉันใด พระคุณก็จะได้ครอบครองโดยทางความชอบธรรมไปสู่ชีวิตนิรันดร์ โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราฉันนั้น” (รม. 5:20,21) ผมตระหนักดีเกี่ยวกับความโสมมและความเหม็นฉุนและความคดโกงและความโกลาหลและแรงดึงดูดและการล่อลวงและความร้ายกาจของบาป! ผมพบมันในทั้งโลกที่อยู่รอบตัวผม ผมพบผู้คนทีเสื่อมทราม ต่ำช้า ตกต่ำ ย่อเย็บและต้องการใจดวงใหม่มาแทนที่ใจชั่วดวงเก่า พวกเขาต้องการการชำระให้สะอาด การยกโทษให้ ชีวิตใหม่เพื่อแทนที่ความตายด้านที่อยู่ในมนุษย์ ผมเทศนาว่าโทษบาปและร้องไห้เพราะบาป ผมตระหนักเกี่ยวกับมันอยู่เสมอ ใช่แล้ว ผมพบมันอยู่ในใจและธรรมชาติของผมเองด้วยซ้ำ แต่ขอบคุณพระเจ้า ‘ที่ใดที่บาปได้ปรากฏมากมาย พระคุณก็ได้ปรากฏมากมายยิ่งขึ้นที่นั่น’!

คุณพูดกับผมเกี่ยวกับการละทิ้งความเชื่อ เกี่ยวกับการหลงจากไปในคริสตจักรหลายแห่ง เกี่ยวกับการ

รุกรานของพวกคนไม่เชื่อที่เข้ามาดุจฝูงสุนัขป่าในคราบแกะ และอ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนในเมื่อพวกเขาเป็นลูก ๆ แห่งนรก ไม่ได้บังเกิดใหม่ ไม่เชื่อพระคัมภีร์ เป็นศัตรูของความเชื่อแบบคริสเตียนตามประวัติศาสตร์ผู้ซึ่งอยากชิงมงกุฎแห่งความเป็นพระเจ้าด้วยมือโสมมไปจากศิระษะของพระเยซูคริสต์หรือ? การละทิ้งความเชื่อนี้หรือ? ใช่แล้ว!

แต่ที่ใดที่มีบาปเช่นนั้น ที่นั่นก็มีพระคุณของพระเจ้า ซึ่งยิ่งใหญ่กว่าบาปทั้งหมดในใจของพวกคนปลอม และพวกคนไม่เชื่อเหล่านั้น มันยิ่งยิ่งใหญ่กว่าบาปทั้งหมดในใจของพวกขี้เมาและพวกหญิงโสเภณี มันยิ่งยิ่งใหญ่กว่าบาปทั้งหมดในพวกยิวที่ไม่เชื่อ ในพวกคาทอลิกที่ถูกผลักดันด้วยพิธีกรรมและบาทหลวง พระคุณของพระเจ้าเพียงพอสำหรับเหล่าคนบาปในทุกแห่งหน และมันก็มากยิ่งขึ้นกว่าที่บาปของมนุษย์จะเรียกร้องได้

โอ พระคุณและความรักอันไร้ขอบเขตของพระเจ้า! ที่ได้มีพระคุณเช่นนั้น การเทออกเช่นนั้นของความรักและความเมตตาและความโหยหาและการไถ่โทษ เราก็มีการฟื้นฟูได้!

นี่เป็นเพียงอีกวิธีของการกล่าวว่างานของพระเยซูคริสต์ ว่ากลโกธา ครอบคลุมยิ่งนัก มโหฬารยิ่งนัก การเทออกยิ่งนักแห่งพระทัยของพระเจ้าเพื่อการช่วยเหลือคนบาปให้รอด ว่าการฟื้นฟูเกิดขึ้นได้ ว่ามีคำตอบเสมอสำหรับบาปซึ่งมากเกินไป เราช่างทำบาปต่อความรักของพระเจ้าและพระคุณของพระเจ้าจริง ๆ เมื่อเราอดใจปล่อยคนบาปไป! เราช่างทำบาปต่อความรักและพระคุณของพระเจ้าและราคานั้นที่ทรงจ่ายเพื่อไถ่บาปจริง ๆ เมื่อเราอดใจปล่อยชุมชนและประชาชาติทั้งหลายให้แก่บาป!

ผู้คนที่คิดว่ายุคสมัยแห่งการฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่จบสิ้นไปแล้วก็ล้มเสียแล้วเกี่ยวกับความเพียงพอของอนันต์แห่งความมรณาของพระคริสต์ และพระคุณของพระเจ้า!

อาจมีใครรู้สึกว่ทั้งหมดนี้เป็นความจริง ที่ว่าความรักของพระเจ้า พระคุณของพระเจ้า การสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่โทษของพระคริสต์ เจตนาและพระประสงค์ของเจ้านั้นเพียงพอสำหรับการฟื้นฟู แต่อาจรู้สึกว่ตัวเองไม่ดีพอที่จะใช้การได้จริง ๆ คริสเตียนจำนวนมากรู้สึกว่พวกเขาชนะจิตวิญญาณไม่ได้ นักเทศน์หลายคนรู้สึกว่ตนถูกใช้การเป็นเครื่องมือในการฟื้นฟูไม่ได้ ถูกใช้การเพื่อชนะคนบาปหลายร้อยคนไม่ได้ ใช่แล้ว หลายพันคนไม่ได้ หลายคนรู้สึกว่ตนไม่ดีพอที่จะรับมือกับพวกขี้เมาและหญิงโสเภณี คนไม่เชื่อและอาชญากร เหล่าคนบาปที่ใจแข็งกระด้างและเหล่าสมาชิกของลัทธิเทียมเท็จทั้งหลาย แต่เช่นเคยพระคุณของพระเจ้าคือคำตอบ

คุณอ่อนแอหรือ? คุณถูกโจมตีด้วยความหวงพะวงและการทดลองหรือ? มีความรู้สึกถึงความไม่เพียงพอและความไม่ดีพออย่างนั้นหรือ? ซาดานเองส่งทูตหลายตนของซาดานมาทูลติคุณหรือ? ถ้าใช่ จงให้เปาโลบอกคุณว่เขาแก้ปัญหานั้นอย่างไร

ครั้งหนึ่งเมื่อเขาอ่อนวอนพระเจ้าซ้ำแล้วซ้ำอีกให้หนามในเนื้อนั้นถูกเอาออกไปเพื่อที่เขาจะมีฤทธิ์เดชมากขึ้นได้ เพื่อที่เขาจะดีพอสำหรับภาระและงานรับใช้ที่ถูกต้องบนเขา พระเจ้าก็ประทานคำตอบนี้แก่เขา

“พระคุณของเราก็มพอสำหรับเจ้าเสมอ เพราะฤทธิ์เดชของเราก้ถูกทำให้สำเร็จครบถ้วนในความอ่อนแอ”

เปาโลจึงยินดียอมรับพระคุณนั้นที่ตนต้องการ: “เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีมากที่สุดที่จะรอดในบรรดาความ

อ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้สถิตอยู่บนข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงปิติยินดีในบรรดาความอ่อนแอ ในการถูกด่าว่าทั้งหลาย ในบรรดาความขัดสน ในการถูกข่มเหงต่าง ๆ ในบรรดาความกังวลใจ เพราะเห็นแก่พระคริสต์ เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็แข็งแรงเมื่อนั้น” (2 คร. 12:9,10)

พระคุณของพระเจ้าเพียงพอสำหรับคุณ คริสเตียนที่รักเอ๋ย ที่จะทำสิ่งสารพัดที่คุณควรทำ ที่จะเป็นสารพัดที่คุณควรเป็น ที่จะเป็นช่องทางแห่งพระคุณอันอนันต์ของพระเจ้าไปสู่ใจของเหล่าคนบาป

ผมจะไม่ลืมเลยเมื่อตอนที่ผมรับตำแหน่งศิษยาภิบาลใหม่ ๆ เราดูเหมือนมาถึงทางตัน ผมเริ่มการประชุมฟื้นฟูไปหลายหนแล้ว ผมได้ตั้งเจตจำนงในใจของผมเอง: ถ้าคริสตจักรจะขอร้องผมให้นำในการประชุมนมัสการต่าง ๆ เพื่อที่ผมจะมีโอกาสทำความคุ้นเคยกับผู้คนและพระเจ้าจะมีโอกาสใช้ผมในการชนะจิตวิญญาณหลายดวงและในการเสริมสร้างชุมชนที่แตกแยก ท้อแท้ น่าสังเวช ผมก็จะยอมรับตำแหน่งศิษยาภิบาลนั้น

เมื่อพวกเขาตกลงแล้วว่าผมควรนำในการประชุมฟื้นฟูต่าง ๆ เราก็ถูกฝนและลมพายุถาโถมหลายวัน คนหยิบมือหนึ่งที่มาก็ไม่ได้คาดหวังอะไรแต่รู้สึกเฉย ๆ แม้มีใจกรุณา หลายคนได้ปฏิเสธตนว่าจะไม่ร่วมประชุมกับคริสตจักรเล็ก ๆ แห่งนั้นอีกเลยที่มีการบ่นว่า การทะเลาะ และความไร้ผล ดูเหมือนว่าแม้แต่พระเจ้าก็หันพระพักตร์ของพระองค์ไปเสียแล้ว อาคารคริสตจักรก็ถูกสายฟ้าฟาดและถูกเผาจนถึงดิน ตอนนั้นเรากำลังประชุมกันในโรงโม่กระดานเล็ก ๆ หลังหนึ่ง และผมเริ่มรู้สึกวุ่นวายใจจะหมดแรงแล้ว

เช้าวันนั้นผมเดินไปที่รางรถไฟ ที่ไหนก็ได้ที่จะอยู่ตามลำพัง ผมนั่งอย่างหดหู่นอนก้มหน้าก้มตาและร้องทูลพระเจ้าที่จะไม่ปล่อยให้ผมกลับไปและเผชิญหน้าปัญหาและภาระต่าง ๆ ของผมในงานรับใช้นั้นโดยไม่มี การรับประกันว่าพระองค์ทรงสถิตอยู่กับผมและจะประทานชัยชนะ

ผมได้พบข้อพระคำอันเปี่ยมสุขตอนนี้ที่เปาโลได้เรียนรู้เคล็ดลับแห่งพระคุณที่เพียงพอสำหรับความอ่อนแอทั้งปวง สำหรับหนามทั้งหมดของซาตาน ความอ่อนแอทั้งสิ้น การข่มเหงและความทุกข์ใจทั้งหมด พระเจ้าตรัสกับผม เหมือนที่พระองค์ตรัสแก่เปาโลแล้วว่า “พระคุณของเราก็มีพอสำหรับเจ้าเสมอ เพราะฤทธิ์เดชของเราก็ถูกทำให้สำเร็จครบถ้วนในความอ่อนแอ”

ผมลุกขึ้นจากที่นั่นและมุ่งมั่นที่จะรับผลกำลังของพระเจ้าในความอ่อนแอของผม การฟื้นฟูแสนมหัศจรรย์เกิดขึ้นตามมา และขอบคุณพระเจ้า ตลอดหลายปีผมได้พบว่าพระคุณของพระเจ้า พระคุณแสนมหัศจรรย์ที่อ่อนแอนั้นดีและหาได้เปรียบของพระเจ้าเพียงพอสำหรับการฟื้นฟู เพียงพอสำหรับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

โอ อย่าพ่ายแพ้ต่อไปเลย! อย่าไปต่อโดยปราศจากฤทธิ์เดช! อย่าไปต่อโดยปราศจากผลของจิตวิญญาณหลายดวงที่รับความรอด พระคุณของพระเจ้านั้นเพียงพอ!

ตราบใดที่พระคุณอันอนันต์ของพระเจ้าถูกเทออกมาบนมนุษยชาติ เราก็มีการฟื้นฟูได้ คริสเตียนทั้งหลายสามารถรับฤทธิ์เดชของพระองค์ สามารถนำข่าวสารของพระองค์ไปบอกเหล่าคนบาป สามารถเห็นผู้คนบังเกิดใหม่และหลายชีวิตถูกเปลี่ยนแปลง หลายบ้านถูกเปลี่ยนแปลง หลายชุมชนถูกเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณและฤทธิ์เดชของพระเจ้า!

โอ มันคือข่าวประเสริฐแสนวิเศษที่ผมประกาศแก่คุณวันนี้! พระคุณสำหรับคนขี้เมา! พระคุณสำหรับหญิงโสเภณี! พระคุณสำหรับคนหยาบคาย! พระคุณสำหรับคนไม่เชื่อ! ผมเคยเห็นมันใช้ได้ผลมาแล้ว ผมได้เห็นคนขี้เมาจำนวนมากจริง ๆ ถูกทำให้เลิกดื่ม คนล่วงประเวณีและหญิงโสเภณีที่ถูกทำให้บริสุทธิ์ ผมได้เห็นพวกคาทอลิก พวกยิว และเหล่าสมาชิกของลัทธิเทียมเท็จอื่น ๆ และอะไรที่ต่อท้ายด้วยนิยามหันมาหาพระเจ้า ผมได้เห็นฆาตกรถูกทำให้เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าที่ดำเนินตามทางพระเจ้าและถ่อมใจและท่อมเท ผมเป็นพยานได้ว่าพระคุณของพระเจ้านั้นเพียงพอสำหรับบาปและคนบาปทุกชนิด และนั่นก็หมายความว่าเรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้

II. พระวณะของพระเจ้าที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์ทั้งสิ้นทำให้ การฟื้นฟูเกิดขึ้นได้ตอนนี้

“ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์” เปาโลกล่าวโดยได้รับการตลใจจากพระเจ้า “เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า อันนำไปสู่ความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ แก่พวกยิวก่อน และแก่พวกกรีกด้วย” (รม. 1:16) คำว่า ฤทธิ์เดช ตรงนี้เป็นคำกรีก ดูนามิส ซึ่งเราได้คำว่า *dynamite* ของเรามา ฉะนั้นข่าวประเสริฐที่เปาโลประกาศจึงเป็นระเบิดไดนาไมท์ของพระเจ้า เขากล่าวว่ามันไม่เพียงดีพอสำหรับพวกยิวแต่สำหรับพวกกรีกด้วย พระวณะอันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า ตามที่เปาโลประกาศมัน มีฤทธิ์มหันต์กับพวกกรีกที่เล่าเรียนมาพอ ๆ กับที่มันเป็นกับพวกฮีบรูที่เคร่งศาสนา

ขอให้เราเรียนรู้บทเรียนหนึ่งจากเรื่องนี้ สิ่งที่เราตีพิมพ์ล่าสุดใหม่และมีการศึกษานี้ต้องการคือข่าวประเสริฐเดิมนั้น แม้เรามีอุปกรณ์ เครื่องจักร สิ่งประดิษฐ์ที่ทันสมัย แม้เรามีความหรูหรา ความเป็นเอกเทศ และความไม่เชื่อที่โอหัง ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ ซึ่งถูกประกาศในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ยังเป็นคำตอบสำหรับบาปของมนุษย์เหมือนเดิม

ในเยเรมีย์ 23:28,29 มีพระวณะที่ชัดเจนนี้จากพระเจ้า:

“ผู้พยากรณ์ที่มีความฝัน จงให้เขาเล่าความฝันนั้น และผู้ที่มีถ้อยคำของเรา จงให้เขากล่าวถ้อยคำของเราอย่างสัตย์ซื่อ ฟางข้าวมีอะไรบ้างที่เหมือนข้าวสาลี” พระเยโฮวาห์ตรัส “ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ” พระเยโฮวาห์ตรัส “และเหมือนค้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้น ๆ”

“ฟางข้าวมีอะไรบ้างที่เหมือนข้าวสาลี” ไม่ใช่บทความเชิงศีลธรรมทั้งหลาย ไม่ใช่ข้อโต้แย้งแบบมนุษย์ ไม่ใช่บุคลิกภาพและอิทธิพลที่น่าดึงดูด แต่พระวณะอันทรงฤทธิ์ของพระเจ้าคืออาวุธของนักเทศน์ ถ้าความฝันหนึ่งเป็นทั้งหมดที่คุณมี ก็จงบอกความฝันของคุณ แม้ว่ามันจะไม่ทำให้ใจสึดากลายเป็นสีขาวก็ตาม แต่ถ้าคุณมีพระวณะของพระเจ้า ก็จงกล่าวมันอย่างสัตย์ซื่อ “ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ” พระเยโฮวาห์ตรัส “และเหมือนค้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้น ๆ” โอ พระวณะที่มีชีวิตและเผาผลาญของพระเจ้า! โอ ค้อนอันทรงพลังที่ทุบใจหินจนแตกและบดขยี้การต่อต้านพระเจ้าจนแหลก!

จงฟังว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสอะไรแก่เราในฮีบรู 4:12,13:

“เพราะว่าพระวณะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงฤทธิ์านุภาพ และคมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ โดยแทงทะลุจนกระทั่งผ่าจิตและวิญญาณ ทั้งข้อกระดูกและไขในกระดูก แยกออกจากกัน และเป็นผู้วินิจฉัย

บรรดาความคิดและความมุ่งหมายแห่งใจ และไม่มีสิ่งเนรมิตสร้างใด ๆ ที่ไม่ได้ปรากฏในสายพระเนตรของพระองค์ แต่สิ่งสารพัดก็เปลี่ยนเปล่าและปรากฏแจ้งต่อพระเนตรของพระองค์ผู้ซึ่งพวกเราต้องเกี่ยวข้อง”

ผู้ที่เทศนาพระวจนะของพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อและในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณก็พบว่ามันเป็นอาวุธที่มีชีวิตและทรงพลัง คมกว่าดาบสองคมใด ๆ เขาพบว่าพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งถูกเทศนาหรือถูกเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ แทะทะลุนกระทั้งแบ่งแยกจิตและวิญญาณออกจากกัน นั่นคือ มันเป็นเครื่องเปิดเผยและเครื่องวินิจฉัยความคิดและเจตนาทั้งหลายของจิตใจ เมื่อชายใดเทศนาพระวจนะของพระเจ้าในฤทธิ์เดชของพระเจ้า ทุกคนที่ได้ยินก็พบว่าจิตวิญญาณของตนอยู่ภายใต้การเพ่งมองของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เขาพบว่าจิตสำนึกของเขา แรงจูงใจต่าง ๆ ของเขา ธรรมชาติของเขาล้วนเปลือยเปล่าและเปิดเผยต่อพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งเขาต้องเกี่ยวข้องด้วย โอ ขอให้พระเจ้าประทานใจหนึ่งแก่เราที่จะเทศนาพระวจนะของพระเจ้าและเชื่อในพระวจนะนั้น!

ผมพบว่าผู้คนที่ไม่เชื่อว่าเราสามารถมีการฟื้นฟูได้ตอนนี้มีแนวโน้มที่จะออกห่างไปจากความเชื่ออันเด็ดขาดในพระคัมภีร์เสมอ สำหรับ Spurgeon พระคัมภีร์ถูกประทานให้โดยพระเจ้าแบบคำต่อคำในต้นฉบับเดิมที่เขียนด้วยมือ เขาเชื่อเรื่องการคลใจด้านถ้อยคำ Moody และ Torrey และ Finney ก็เชื่อแบบเดียวกัน เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ทั้งปวงก็เชื่อเช่นนั้น พวกเขาเทศนาไม่ใช่แค่สิ่งดี ๆ พร้อมกับความคิดที่มาจากพระเจ้า พวกเขาเทศนา ตามที่พวกเขาได้รับความมั่นใจ พระวจนะเหล่านั้นของพระเจ้าจริง ๆ! พวกเขาคล่าวร่วมกับเปาโลได้ว่า:

“บัดนี้ พวกเราได้รับแล้ว ไม่ใช่วิญญาณของโลก แต่เป็นพระวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อพวกเราจะได้ทราบสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้โปรดประทานโดยไม่คิดค่าแก่พวกเรา ซึ่งสิ่งเหล่านั้นพวกเราก็กล่าวเช่นกัน ไม่ใช่ด้วยบรรดาถ้อยคำซึ่งปัญญาของมนุษย์สั่งสอน แต่ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสั่งสอน โดยเปรียบเทียบสิ่งทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณกับเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณ” - 1 คร. 2:12,13

พระเจ้าประทานเนื้อหาของข่าวสารนั้นให้แล้ว พระองค์ยังประทานถ้อยคำเหล่านั้นของเนื้อหาเหล่านั้นด้วยในต้นฉบับเดิม และเหล่านักเทศน์ผู้เทศนาพระวจนะในฐานะถ้อยคำที่เผาไหม้ซึ่งถ้อยคำเหล่านั้นมาจากพระเจ้าและเทศนาพระคัมภีร์เช่นนั้นในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เห็นการกระทำที่อันทรงฤทธิ์ของพระวิญญาณของพระเจ้าในการช่วยผู้คนมากมายให้รอด

ไม่กี่ปีก่อนเมื่อผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งกำลังได้รับการอวยพรอย่างมากมาจากพระเจ้าในการฟื้นฟูทั้งหลาย พร้อมกับคนมากมายที่รับความรอด ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากเขา เขาบอกผมว่าเขาได้ถอยห่างไปจากข่าวสารสั้น ๆ ถอยห่างจากการเข้าหาแบบเป็นกันเองและการสร้างความบันเทิงและเริ่มที่จะพูดบ่อยเป็นชั่วโมงหรือนานกว่านั้นเกี่ยวกับบาป นรก การพิพากษา และการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ เขาเริ่มเรียนรู้แล้วเกี่ยวกับฤทธิ์เดชมหันต์ที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้าเอง เมื่อมันถูกเทศนาด้วยความกล้า

ผมมีอยู่ตรงหน้าผมตอนนี้บันทึกเหตุการณ์หนึ่งจากหนึ่งในงานฟื้นฟูที่ได้รับการอวยพรของเขาคือคนประมาณสามพันคนมาถึงพระคริสต์:

“ผมช่างโง่งงเขลามาหลายครั้งเหลือเกิน ผมทำงานหนักมากเพื่อจะสร้างคำเทศนาหนึ่งขึ้นมา เต็มไปด้วยภาพประกอบต่าง ๆ พร้อมกับประสบการณ์ครั้งหนึ่งหรือสองครั้งของผมเองที่ใส่เข้าไปด้วย แท้จริง พระเจ้าเคยอวยพรคำเทศนาเหล่านั้นในอดีต

“แต่ โอ พระองค์ทรงอวยพรพระวจนะที่ชัดเจนและเรียบง่ายของพระเจ้าในงานฟื้นฟูนี้จริง ๆ! พระคัมภีร์กล่าว...พระวจนะของพระเจ้ากล่าว...พระคัมภีร์กล่าว...พระวจนะของพระเจ้ากล่าว...

“ผมมาถึงจุดที่ผมไม่สามารถเทศนาคำเทศนาเดิม ๆ ของผมได้อีกต่อไป เมื่อศึกษาค้นคว้านานหนักถึงแปดชั่วโมงต่อวัน ผมได้รับคำเทศนาใหม่ ๆ ซึ่งถูกเผาไหม้เข้าไปในใจของผมโดยพระเจ้า ผมเลิกแล้วกับเรื่องเล่าประกอบทั้งหมดนั้น ผมใช้พระคำยี่สิบห้าหรือหนึ่งร้อยตอนทุกเย็น ผมได้พบว่าผู้คนไม่สามารถยืนอยู่ได้ภายใต้แรงกระทบแห่งพระวจนะของพระเจ้า แม้แต่คนบาปที่แข็งแกร่งที่สุดก็จะยอมจำนน”

ผมแน่ใจว่าพระเจ้าทรงอยากให้นักเทศน์ใช้เรื่องเล่าประกอบบ่อย ๆ เพื่อขยายความเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้า ผมแน่ใจว่าพระเจ้าทรงอยากให้องค์พระทานทุกอย่างถูกถวายแด่พระองค์ในการเทศนาพระวจนะ แต่ โอ ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราที่จะทราบว่าจะเปิดไดนาไมท์ของพระเจ้าอยู่ในข่าวสารนั่นเอง จากพระวจนะของพระเจ้า “ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ” พระเยโฮวาห์ตรัส “และเหมือนก้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้น ๆ” (ยรม. 23:29) “เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงฤทธิ์านุภาพ และคมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ โดยแทงทะลุจนกระทั่งผ่าจิตและวิญญาณ ทั้งข้อกระดูกและไขในกระดูก แยกออกจากกัน และเป็นผู้นิรันดร์บรรดาความคิดและความมุ่งหมายแห่งใจ” (ฮบ. 4:12)

ทรัพยากรที่มาจากพระเจ้าจริง ๆ! พระคัมภีร์ พระวจนะของพระเจ้า ยังแข็งแกร่งเหมือนที่เคยเป็นและมันผ่าถึงใจที่แข็งแกร่งที่สุดได้

ผมเคยอยู่ในงานประชุมฟื้นฟูในวอชิงตัน ดี. ซี. เข้าวันหนึ่งผมได้เทศนาแก่ฝูงชนหมู่มากใหญ่ หญิงที่เป็นคาทอลิกคนหนึ่งอยู่ที่นั่นด้วยและวุ่นวายใจเพราะคำเทศนาของผมเรื่อง “พวกท่านต้องบังเกิดใหม่” เธอไม่เคยเข้าร่วมการประชุมของโปรเตสแตนต์มาก่อนเลย เข้าวันนั้นหลังจากการประชุมเธอขอโทษผมที่คิดว่านี่ไม่มีทางเป็นพระนิเวศของพระเจ้าได้ ว่าผมไม่มีทางเป็นผู้สื่อสารคนหนึ่งของพระเจ้าได้และผู้คนเหล่านี้ไม่มีทางเป็นประชากรของพระเจ้าได้ เธอคาดหวังว่าพระเจ้าจะสำแดงพระองค์เองเฉพาะในคริสตจักรคาทอลิกเท่านั้น แต่เธอไม่สบายใจมากจนเธอขอที่จะได้พูดคุยกับผม

เพื่อเลียงคำถามใด ๆ เกี่ยวกับคริสตจักรของเธอและข้อโต้แย้งใด ๆ เกี่ยวกับความแตกต่างทั้งหลาย ผมแค่ขอให้เธอตอบคำถามหลายคำถามของผมจาก 1 ทิโมธี 2:5, 6 เธอซึ่งดูที่ข้อพระคำเหล่านั้น ตอบว่ามีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และมีคนกลางผู้เดียวเท่านั้นระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ ว่าคนกลางผู้ที่ไม่ใช่ นักเทศน์คนใด และไม่ใช่บาทหลวงคนใด ไม่ใช่พวกนักบุญ ไม่ใช่พระแม่มารีย์ เธอดูอีกทีเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและน้ำตาของเธอก็เริ่มไหลและริมฝีปากของเธอสั่นเทาขณะที่เธอพูดว่า “ไม่! ไม่ใช่พระแม่มารีย์นี่”

จากนั้นผมถามเธอว่า “งั้นใครกันเป็นคนกลางผู้เดียวนั้น ผู้สร้างสันติผู้เดียวนั้นระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์?”

เธออ่านคำตอบนั้นจากพระคำตอนนั้นอีกที “คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์ ผู้ได้ประทาน

พระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับคนทั้งปวง”

เธอร้องไห้และต่อมาไม่นานก็เชื่อวางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ขณะที่เธอเช็ดน้ำตา เธอกล่าวว่า “ฉันคงไม่มีทางเชื่อเรื่องนั้นเลยหากคุณไม่แสดงมันให้ฉันดูในพระคัมภีร์!”

โอ หากเราจะเพียงเชื่อสิ่งที่พระวจนะของพระเจ้าจะกระทำ เมื่อถูกเทศนาในความเชื่อและฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์!

จงจดจำพระสัญญาอันเปี่ยมสุขนั้นของเพลงสดุดี 126:5,6: “บรรดาคนที่หว่านด้วยน้ำตาไหลจะได้เกี่ยวในความชื่นบาน คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมสึดพีซอันมีค่า จะมาอีกอย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน โดยนำบรรดาฟอนข้าวของเขามาพร้อมกับเขา” นี่เป็นพระสัญญาที่ชัดเจนของพระเจ้า ซึ่งไม่เคยถูกยกเลิกเลย ผู้นำพระวจนะของพระเจ้าไปถึงเหล่าคนบาปและหว่านพระวจนะด้วยน้ำตา พร้อมกับใจที่ชอกช้ำและแตกสลาย จะได้เห็นผลลัพธ์แน่นอน เขาจะกลับมาด้วยความชื่นบาน นำฟอนข้าวของเขามาด้วย

ฉะนั้นจงหว่านพระวจนะของพระเจ้า จงหว่านมันไปให้ทั่ว จงหว่านมันตรงนี้และตรงโน้น ในทุกวิธีที่ทำได้จงนำข่าวประเสริฐออกไป “ท่านทั้งหลายที่หว่านอยู่ข้างบรรดาน้ำทั้งหลายจะได้รับพร ที่ส่งเท้าของวัวตัวผู้และลาออกไปที่นั่น” (อสย. 32:20)

เรามักคิดถึงกาลาเทีย 6:7,8 ว่าเป็นคำเตือนที่น่ากลัวไปถึงเหล่าคนบาป และมันก็ใช่: “อย่าถูกหลอกลวงเลย พระเจ้าทรงถูกเยาะเย้ยไม่ได้ เพราะว่าสิ่งใดก็ตามที่คนหนึ่งคนใดหว่านลง เขาก็จะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้นเช่นกัน ด้วยว่าคนที่หว่านแก่เนื้อหนังของตน ก็จะเกี่ยวเก็บความเปื่อยเน่าจากเนื้อหนังนั้น แต่คนที่หว่านแก่พระวิญญาณ ก็จะเกี่ยวเก็บชีวิตนิรันดร์จากพระวิญญาณนั้น” แต่พระเจ้าทรงเสริมในพระคำข้อถัดไปการเน้นนั้นที่พระองค์ทรงอยากให้เราเห็นเป็นหลัก: “และอย่าให้พวกเราอ่อนล้าในการกระทำดี เพราะว่าในเวลาอันควร พวกเราก็จะเกี่ยวเก็บ ถ้าพวกเราไม่ถอดใจ”

คนที่เชื่อหลักการอันเปี่ยมสุขนี้เกี่ยวกับกฎของการหว่านและการเกี่ยวข่าวประเสริฐกล่าวได้อย่างไรว่าเราไม่สามารถมีการฟื้นฟูมวลชนครั้งใหญ่ ๆ ได้อีกแล้ว? ถ้าเราหว่าน เราก็จะเกี่ยว ถ้าเราปลูกเมล็ดอันมีค่าแห่งพระวจนะของพระเจ้าและรดน้ำมันด้วยน้ำตาของเรา พระวิญญาณอันเปี่ยมสุขของพระเจ้าก็จะทรงทำให้มันงอกเงยในใจของผู้คนมากมาย

เรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้เพราะว่าเรามีทรัพยากรที่ไร้ขีดจำกัด ซึ่งพร้อมใช้เสมอ แห่งพระวจนะที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์ทั้งสิ้นของพระเจ้า ถ้าพระวจนะของพระเจ้าเกิดผลของมันในชีวิตของเรา เราก็จะมีการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์ได้

III. พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์ ผู้ประทาน

ฤทธิ์เดชให้คริสเตียนและฟ่องใจและทำให้คนบาปได้บังเกิดใหม่

ทรงทำให้การฟื้นฟูเกิดขึ้นได้เสมอ

คืนนั้นที่นาเศร่าและแสนเลวร้ายเมื่อพระเยซูกำลังตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์เป็นครั้งสุดท้ายก่อนพระองค์ถูกตรึงกางเขน สิ่งหนึ่งหนักอึ้งอยู่บนพระองค์จนพระองค์วกกลับมาตรัสเรื่องนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก ในยอห์น 14:12 พระองค์ทรงบอกเหล่าสาวกว่า “ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำ

เช่นกัน และเขาจะกระทำการงานทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก” พระองค์ประทานพระสัญญาแสนวิเศษนั้นแก่พวกเขาเกี่ยวกับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาจะทูลขอในพระนามของพระองค์ พระองค์จะกระทำให้สิ่งนั้นให้ (ข้อ 13,14) จากนั้นพระองค์ประทานเคล็ดลับแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกเขา ผู้ปลอบประโลมใจนั้นที่เสด็จมาและสถิตอยู่กับพวกเขาตลอดไป “พระวิญญาณแห่งความจริง” ผู้ซึ่งโลกรับไว้ไม่ได้ จะมาสถิตในพวกเขา (ข้อ 17) จะทรงสอนพวกเขาทุกสิ่งและทำให้พวกเขาระลึกถึงทุกสิ่ง พวกเขาจะมีสันติสุขอันสมบูรณ์เพราะการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูทรงเน้นความสำคัญเรื่องงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสเตียนแต่ละคน และในยอห์น 15 มันกล่าวว่างานนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสเตียนทั้งหลายจะ “เกิดผลมาก”

พระเยซูทรงถูกตรึงกางเขนแล้ว และวันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นอีกและทรงพุดคุยบ่อยครั้งกับเหล่าสาวกของพระองค์ แต่เมื่อพระองค์จะเสด็จจากไปสู่สวรรค์ สิ่งหนึ่งพระองค์ทรงวางบนใจของพวกเขามากกว่าสิ่งอื่นใดทั้งหมด: พวกเขาจะต้องเป็นเหล่าพยานของพระองค์ พวกเขาจะต้องนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษยทุกคน เริ่มต้นที่เยรูซาเล็ม “และดูเถิด เราจะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” (ลูกา 24:49) ทั้งหมดคงจะสูญเปล่าหากพวกเขาจะไม่ได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน พวกเขาไม่พร้อมที่จะเริ่มการประชุมฟื้นฟูทั้งหลาย ไม่พร้อมสำหรับการไปเยี่ยมตามบ้านเรือน ไม่พร้อมสำหรับการพุดคุยแบบส่วนตัว จนกว่าพวกเขาได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาตินี้

อีกหนึ่งในกิจการ 1 พระบัญชาของพระเจ้าช่วยให้รอดถูกทวนซ้ำ ว่าพวกเขาควร “คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา” การประกอบด้วยฤทธิ์เดชนั้นจากเบื้องบน พวกเขาควร “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กี่วันนับจากนี้” นั่นไม่ได้หมายถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ และไม่ใช่งานของอาณาจักรนั้นหรือการฟื้นคืนชีพของชนชาติอิสราเอล “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) เหล่านั้นเป็นคำตรัสสุดท้ายที่พระเยซูตรัสขณะอยู่บนแผ่นดินโลก จากนั้น “ขณะที่พวกเขากำลังพินิจดู พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไป และมีเมฆก้อนหนึ่งคลุมพระองค์ให้พ้นสายตาของพวกเขา” (ข้อ 9)

พวกเขา “อยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน” จนกระทั่งฤทธิ์เดชที่พระเจ้าทรงส่งมาในวันเพ็นเทคอสต์นั้น พวกเขาชนะจิตวิญญาณสามพันคนวันนั้น จากนั้นก็ดำเนินต่อไปในฤทธิ์เดชที่พระเจ้า

ตลอดทั้งหนังสือกิจการความเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นการตระเตรียมหนึ่งเดียวที่สำคัญนั้นที่ลูกกล่าวถึงสำหรับเหล่าคนงานคริสเตียน พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในกิจการ 2:4

ฝูงชนกลุ่มเดียวกันนั้นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอีกในกิจการ 4:31 หลังจากที่พวกเขาอธิษฐานอีก สเทเฟนและผู้ช่วยศิษยาภิบาลคนอื่น ๆ เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อเปาโลกลับใจเชื่อและอดอาหารและอธิษฐานนานสามวัน อานาเนียก็มาหาเขา “เพื่อท่านจะได้รับ

การมองเห็นของท่าน และเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 9:17)

บารนาบัส “เป็นคนดี และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้าที่บงศ์พระผู้เป็นเจ้าของ” (กิจการ 11:24)

เมื่อฟิลิปไปและประกาศข่าวประเสริฐในแคว้นสะมาเรียและผู้คนมากมายรับความรอด แล้วพวกอัครทูตก็ส่งเปโตรและยอห์นไปที่นั่น “ผู้ซึ่ง เมื่อท่านทั้งสองลงไปถึงแล้ว ก็อธิษฐานเผื่อพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 8:15)

เปาโล บารนาบัส และคนอื่น ๆ อุดอาหารและอธิษฐานจนกระทั่ง “พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสว่า “จงแยกตั้งบารนาบัสกับเขาโลให้เราสำหรับงานซึ่งเราได้เรียกพวกเขาให้กระทำนั้น...ดังนั้นท่านทั้งสอง ซึ่งถูกส่งไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ออกเดินทางไป” (กิจการ 13:2,4)

เมื่อเจอกับการขัดขวางครั้งแรก “เขาโล...ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ดำเนินบาปนั้นของเอลีมาสผู้ใช้เวทมนตร์ต่อหน้าผู้คนและเซอร์จีสเปาโลก็กลับใจเชื่ออย่างแสนวิเศษ

โอ วันและปีที่นำตื่นเต้นเหล่านั้นเมื่อผู้คนไม่เสแสร้งที่จะประกาศข่าวประเสริฐและไม่พยายามที่จะชนะจิตวิญญาณนอกเสียจากว่าพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้า!

นี่คือตัวโน้ตที่หายไปในดนตรีของเรา คอร์ดที่หายไปที่ทำให้ความพยายามทั้งหมดของเราในการรับใช้ไม่น่าพึงพอใจเสียทีเดียว

พวกที่ถือแนวคิดของ Darby ไพล่มาและสอนเราว่าเราไม่ต้องรอคอยพระเจ้าเพื่อจะได้ฤทธิ์เดช ว่ามันเป็นความคลั่งศาสนาที่จะขอรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาบอกเราว่าเรามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งหมดที่เราจะมีได้แล้ว ฉะนั้นผู้คนจึงหยุดเฝ้าคอยพระเจ้าและหยุดแสวงหาฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าแบบที่ Moody, Spurgeon, Finney และ Torrey ได้กระทำ และเมื่อหยุดพึ่งพาฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้า พวกเขาจึงหยุดมีฤทธิ์เดชนั้น และทุกแห่งหนเรามี “เหล่าครูสอนพระคัมภีร์” ที่จืดชืด มั่นใจในตัวเอง ที่เทศนาแก่วิสูทธิชนกลุ่มเล็ก ๆ แต่ไม่มีพวกชี้เม้าที่ถูกทำให้เลิกดื่ม ไม่มีพวกหญิงโสเภณีที่ถูกทำให้บริสุทธิ์ ไม่มีชีวิตและบ้านเมืองที่ถูกเปลี่ยนแปลง

เราไม่สามารถมีการฟื้นฟูได้โดยปราศจากฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ขอขอบคุณพระเจ้า ฤทธิ์เดชของพระองค์มีให้แก่คนเหล่านั้นที่เฝ้ารอพระองค์และถวายตัวแด่น้ำพระทัยของพระองค์อย่างสิ้นสุดใจ

มันเป็นพระบัญชาที่ชัดเจนของพระเจ้าที่ว่า “อย่ามาเหล่าอู่นซึ่งการกินพอดีอยู่ในนั้น แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” (อฟ. 5:18) เราเองก็ต้องการสิ่งที่เหล่าคริสเตียนในพระคัมภีร์ต้องการ เราเองก็สามารถมีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชมหัศจรรย์จากเบื้องบนนั้นได้

เราถอยหนีจากการถูกหาว่าเป็นพวกคลั่งศาสนา เรากลัว “ไฟป่า” ความจริงก็คือ เพราะกลัวคำพูดของคน เราจึงไม่คิดมากพอเกี่ยวกับคำตรัสของพระเจ้า เราออกไปรับใช้โดยพึ่งสติปัญญาของมนุษย์ ไปพร้อม ๆ กับคำเทศนาที่มีการศึกษา พร้อมกับคำเทศนาที่ให้ความบันเทิง พร้อมกับคำเทศนาที่มีหลักคำสอน-แต่ออกไปโดยปราศจากการทรงเจิมอันบริสุทธิ์นั้น ปราศจากฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติที่ทำการอัศจรรย์นั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์!

ผมไม่ประหลาดใจเลยที่พวกถือแนวคิดของ Darby กล่าวว่าเราอยู่ในยุคสุดท้ายแล้ว ว่าเราไม่สามารถมีการฟื้นฟูใหญ่ ๆ ได้อีกต่อไปแล้ว หลังจากที่ผู้คนถูกสอนว่าพวกเขาไม่ต้องเฝ้าคอยพระเจ้า ว่าเหตุการณ์มหัศจรรย์เหล่านั้นในหนังสือกิจการถูกให้ไว้แค่ชั่วคราว ในช่วงเปลี่ยนผ่าน และว่าฤทธิ์เดชและการเผยให้ประจักษ์เช่นนั้นไม่สามารถเกิดขึ้นได้อีกแล้ว ผมไม่ประหลาดใจเลยที่พวกเขาคิดว่าเราไม่สามารถมีการฟื้นฟูใหญ่ ๆ ได้อีกต่อไปแล้ว แต่พวกเขาคิดผิด! พระวิญญาณของพระองค์และฤทธิ์เดชของพระองค์ยังมีให้อยู่เหมือนเดิม

บางคนเทศนาพระวจนะและลืมนึกไปว่ามันเป็น “พระแสงของพระวิญญาณ” พวกเขากวัดแกว่งดาบนั้นไม่ได้ แต่พระวิญญาณของพระเจ้าต้องทำเช่นนั้น หากอยากให้เกิดผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่ทำการอัศจรรย์เกิดขึ้นตามมา โอ ขอให้เรามีทรงเจิมอันบริสุทธิ์นั้น! โอ ขอให้เราประกอบด้วยฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติ! โอ ขอให้ผู้คนพูดแทนพระเจ้าในฐานะผู้พยากรณ์ เมื่อนั้นคำพยากรณ์ของเราจะเป็นการเปิดเผยแบบเหนือธรรมชาติ ข่าวสารหนึ่งที่ทำให้การอัศจรรย์จากพระเจ้า!

เรามีการฟื้นฟูได้หากเหล่าคนบาปยังตัวสั่นภายใต้พระวจนะ หากพระวจนะของพระเจ้าสามารถทำให้ผู้คนเห็นความเปลือยเปล่าแห่งจิตวิญญาณของตนได้ ความช่วยเหลือของพระองค์ต่อพระพักตร์พระเจ้า หายนะที่มาถึงได้ทุกเมื่อที่คอยไล่ล่าพวกเขา! ผู้คนรับความรอดได้หากพวกเขาถูกชักจูงด้วยการเฝ้าอ่อน ความทุ่มเทและความรักของพระคริสต์ ซึ่งถูกเปิดเผยโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ใช่ เรามีการฟื้นฟูได้ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าทำให้การฟื้นฟูเป็นไปได้สำหรับใครก็ตามที่ยอมจ่ายราคานั้นเพื่อจะได้ฤทธิ์เดชนั้น

อะไรทำให้ Moody แตกต่าง? ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์! อะไรทำให้ Billy Sunday เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช? ถ้าคุณคิดว่ามันคือศัพท์สแลงเบสบอล ท่าทางที่กระตือรือร้นและออกรสชาติและกิจกรรมบนธรรมาสน์ คุณก็พลาดประเด็นทั้งหมดนั้นแห่งงานรับใช้ของเขาไป ข่าวสารของ Billy Sunday ถูกทำให้เปี่ยมด้วยฤทธิ์โดยการทรงเจิมพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทุกครั้งที่เขาเทศนา เขาเปิดพระคัมภีร์ของเขาไปที่อิสยาห์ 61:1 และวางร่างคำเทศนาของเขาบนพระคำข้อนั้น: “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ย่อมใจ พระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย และการเปิดคุกออกให้แก่คนทั้งหลายที่ถูกจองจำ” Billy Sunday รู้ว่าตนมีพันธสัญญาหนึ่งกับพระเจ้า เขาเทศนาในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์นั้นของพระเจ้า

ไม่ว่าจะเป็นการใช้ตรรกะแบบมีสติ เน้นข้อเท็จจริงแบบไม่ผ่อนผันของ R. A. Torrey หรือศัพท์สแลงที่เสียดแทงของ Billy Sunday หรืออารมณ์อันเต็มตื่นและการยกภาพประกอบที่แจ่มชัดของ D. L. Moody ฤทธิ์เดชพื้นฐานนั้นก็เหมือนกัน-ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์แห่งพระวิญญาณของพระเจ้า พวกเขามีการฟื้นฟูเพราะว่าพวกเขาถูกเจิมให้เทศนา

เรามีการฟื้นฟูได้เช่นกัน หากเราถูกเจิม เรามีการฟื้นฟูได้เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำการอัศจรรย์องค์นั้นที่ทรงพร้อมเสมอสำหรับฤทธิ์เดชของผู้ชนะจิตวิญญาณ

IV. ทรัพยากรของการอธิษฐานด้วยความเชื่อแบบไม่ลดละ

ใจแตกสลาย และไม่ยอมแพ้ ทำให้การฟื้นฟูเกิดขึ้นได้เสมอ

ผมหวังใจว่าทุกคนที่อ่านการบรรยายนี้กำลังเริ่มมองเห็นแล้วว่าความเชื่อแบบคริสเตียนที่เน้นรากฐานเชื่อเรื่องการฟื้นฟูอันเปี่ยมสุขและเต็มด้วยฤทธิ์เดชและการชนะผู้คนมากมาย

คนที่ไม่ชนะจิตวิญญาณก็ไม่ใช่คริสเตียนปกติด้วยซ้ำ คริสตจักรใดที่ไม่มีการฟื้นฟูก็ไม่ใช่คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ตามปกติ นักเทศน์คนใดที่ไม่มีการประกอบด้วยฤทธิ์มหัศจรรย์บนตัวเขาเพื่อการช่วยเหลือคนบาปให้รอดก็เป็นนักเทศน์ที่กลับสตัย ไม่เชื่อฟังและไม่สัตย์ซื่อ เพราะว่าความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ เลี้ยงไม่ได้ที่จะเกี่ยวข้องกับฤทธิ์เดชของพระเจ้าบนผู้คนของพระองค์และการประกาศข่าวประเสริฐของพระองค์อย่างเกิดผล

ยกตัวอย่างเช่น นี่คือกฎพื้นฐานข้อหนึ่งของความเชื่อคริสเตียน: พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน! คำอธิษฐานเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ คำอธิษฐานขยับพระหัตถ์ที่เคลื่อนไหวโลก

ไม่มีสิ่งใดในพระคัมภีร์ที่ชัดเจนมากกว่าข้อเท็จจริงที่ว่าบางสิ่งเกิดขึ้นเพราะผู้คนอธิษฐาน ซึ่งคงจะไม่เกิดขึ้นเลยหากพวกเขาไม่ได้อธิษฐาน

ยกตัวอย่างเช่น เฮเซคียาห์ “ประจวบโลกจะสิ้นพระชนม์” พระเจ้าทรงส่งอิสยาห์ไปบอกเขาตรง ๆ ว่า “จงจัดการการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย ด้วยว่าเจ้าจะต้องตายและไม่ฟื้น” (อสย. 38:1) แต่เฮเซคียาห์หันหน้าเข้าผนังและอธิษฐาน และพระเจ้าทรงส่งศาสดาพยากรณ์ผู้นั้นกลับไปเพื่อกล่าวว่า “เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาทั้งหลายของเจ้าแล้ว ดูก่อน เราจะเพิ่มวันทั้งหลายของเจ้าอีกสิบห้าปี” (ข้อ 5)

ยากอบ 4:2 กล่าวว่า “พวกท่านเกิดใจกำหนัด และไม่มี พวกท่านฆ่ากัน และปรารถนาที่จะมีและไม่อาจได้รับ พวกท่านทะเลาะวิวาทกันและทำสงครามกัน ถึงอย่างนั้นพวกท่านก็ไม่มี เพราะพวกท่านไม่ได้ขอ” Harry Emerson Fosdick ซึ่งเป็นผู้ไม่เชื่อกล่าวว่าพระเจ้าไม่ใช่ซานตาคลอส ว่าสิ่งแรก ๆ ที่เราต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการอธิษฐานก็คือว่าพระเจ้าไม่ประทานสิ่งต่าง ๆ ให้

ผมทราบดีกว่า พระคัมภีร์กล่าวสิ่งซึ่งตรงข้ามกันนั้นอย่างชัดเจน พระเจ้าทรงดีกว่าซานตาคลอสเป็นไหน ๆ และแม้ว่าพระองค์ไม่ประทานให้ตามอำเภอใจของคนชั่ว พระเจ้าก็ทรงตอบคำอธิษฐานจริง ๆ พระองค์ทรงส่งเงินมาให้แล้วเพื่อตอบคำอธิษฐาน ตามจำนวนที่ต้องการพอดีในหลายสิบกกรณี

ผมทราบจากประสบการณ์อันบริสุทธิ์ที่ไม่มีวันลืมเลยว่าพระองค์ทรงนำฝนมาให้เพื่อตอบคำอธิษฐานใน West Texas ที่ภัยแล้งโหดและไม่มีวันแหวว่าฝนจะตกเลย บริเวณพื้นที่โดยรอบยังคงแห้งแล้งอยู่เหมือนเดิม และเมื่อเราทูลขอพระเจ้าให้ส่งฝนมาภายในสี่สิบสี่ชั่วโมง พระองค์ก็ส่งมันมาในรัศมีห้าไมล์ในเมืองเล็กนั้นที่ผมเทศนาและที่ ๆ เราตกลงที่จะอธิษฐาน

ผมทราบว่าพระเจ้าทรงทำให้หญิงคนหนึ่งป่วยเป็นวัณโรคหายดี ซึ่งถูกส่งกลับไปตายที่บ้านจากสถานรักษาผู้ป่วยของรัฐ หลังจากร่างกายซูบผอมลงมานานหลายปี เธอได้รับการรักษาให้หายในทันที เท่าที่เรารู้อะไรทุกคนจะมองเห็นได้ และในสองสัปดาห์เธอก็ลุกขึ้นมาทำงานบ้านได้แล้ว เธอยังมีชีวิตอยู่หลังจากผ่านไปสิบ

แปดปี

ผมขอกล่าวว่าผมสามารถเป็นพยานได้ว่าพระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในการตอบคำอธิษฐาน พระเจ้าทรงทำสิ่งต่าง ๆ เมื่อเราอธิษฐานอย่างถูกต้องซึ่งพระองค์คงไม่กระทำหากเราอธิษฐานแบบผิด ๆ

แต่หลักคำสอนพื้นฐานนี้ ที่ว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะตอบคำอธิษฐานบางชนิด ต้องหมายความว่ามิใช่ หรือว่าเรามีการฟื้นฟูได้หากเราแสวงหาพระเจ้าอย่างเหมาะสมเพื่อจะได้การฟื้นฟูนั้น? ในที่นี้การอธิษฐานถูก พระเจ้าประทานให้เพื่อเป็นทรัพยากรหนึ่งสำหรับคริสเตียนทุกคน ทรัพยากรหนึ่งที่ทำให้การฟื้นฟูเกิดขึ้นได้เสมอ

สภาพการณ์ต่าง ๆ ไม่เหมาะสำหรับการฟื้นฟูหรือ? ั้นการอธิษฐานก็เปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้ ผู้คนไม่เหมาะสำหรับการฟื้นฟูหรือ? ั้นการอธิษฐานก็เปลี่ยนแปลงผู้คนได้ “พระทัยของกษัตริย์อยู่ใน พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์” (สภษ. 21:1)

พระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงเหล่าบรรณาธิการและนักเขียนของหนังสือพิมพ์ได้หากพระองค์ทรงอยากทำ เพื่อให้การประชาสัมพันธ์ข่าวประเสริฐ พระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงใจของเหล่าเจ้าหน้าที่รัฐได้ เพื่อให้หอประชุมใหญ่ ๆ พร้อมให้เช่า พระเจ้าสามารถทำให้พวกคริสเตียนเกิดความหวังใในยามที่พวกเขาไม่หวังใได้ หากไม่ก่คนอธิษฐานต่อไป พระเจ้าสามารถทำให้ผู้ที่กลับสัตย์ตั้งตัวใหม่ได้ หากผู้คนเอาจริงและอธิษฐานต่อไป พระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงผู้คนในการตอบคำอธิษฐานได้

การเทศนาไร้ฤทธิ์เดชหรือ? แต่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน! จงให้นักเทศน์และผู้คนเฝ้าคอยพระเจ้า จนกว่าจะได้รับฤทธิ์เดช การอธิษฐานเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงผู้คน เปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ การอธิษฐานสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองได้ ผู้อ่อนแอสามารถถูกทำให้เข้มแข็งได้

เป็นความจริงที่ว่าหนึ่งในเงื่อนไขของการอธิษฐานที่เหมาะสมก็คือว่า มันควรเป็นในพระนามของพระคริสต์ “และสิ่งใดก็ตามที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น เพื่อที่พระบิดาจะทรงได้รับสง่าราศีในพระบุตร ถ้าท่านทั้งหลายจะขอสิ่งใดในนามของเรา เราก็จะกระทำสิ่งนั้น” พระเยซูตรัสในยอห์น 14:13,14

แต่เงื่อนไขนี้ถูกทำให้สำเร็จจริงเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณและการฟื้นฟูง่ายมากกว่าสิ่งอื่นใด! อาจเป็นไปได้ว่าชายคนหนึ่งจะอยากได้รถคันใหม่และไม่อาจกล่าวได้อย่างสัตย์จริงว่ามันเป็นแค่เพราะเห็นแก่พระเยซู คนหนึ่งอาจอยากหายป่วยและลูกจากที่นอนได้ และความปรารถนาของเขาเองก็อาจเป็นเหตุผลที่แท้จริงที่อยู่เบื้องหลังคำขอนั้น ดีแล้วเพื่อนเอ๋ย จงอธิษฐานต่อไปเถิด แม้ในกรณีเช่นนั้น มีพระสัญญาอื่น ๆ ที่หนุนใจคุณให้อธิษฐาน

แต่เกี่ยวกับเรื่องนี้ของการช่วยผู้คนไม่ให้ไปนรก ของการช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอดซึ่งพระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อพวกเขา เราก็สามารถมาอธิษฐานในพระนามของพระเยซูได้ง่ายกว่าเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด!

หากมีสิ่งใดในโลกที่ผมทราบเกี่ยวกับพระเจ้า มันก็คือว่าพระเจ้าทรงรักคนบาป ผมทราบไหมว่าพระเยซูคริสต์ทรงคิดอะไร? ผมทราบไหมว่าพระทัยของพระองค์ปรารถนาและโหยหาอะไร? ผมรู้จักสิ่งนั้นไหมที่อยู่ในความคิดของพระองค์บ่อยที่สุด? ผมทราบสิ! พระเยซูเจ้าที่รักทรงอยากให้เหล่าคนบาปปรับความรอด

เราเรียนรู้จาก 1 ทิโมธี 1:15 ว่า “นี่เป็นถ้อยคำสัตย์ซื่อและสมควรที่คนทั้งปวงจะรับไว้ ว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อจะทรงช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด ในพวกนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอก” พระเยซูคริสต์ตอนที่พระองค์ทรงช่วยศักดิ์เศียสให้รอดว่า “เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้เสด็จมาเพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ซึ่งหลงหายไปในั้นให้รอด” (ลูกา 19:10)

นี่เป็นจุดประสงค์ที่พระเยซูทรงเข้ามาในโลก นี่เป็นจุดประสงค์ที่พระองค์ได้สิ้นพระชนม์ ถ้าคุณแสวงหาความหมายของการที่พระองค์จากสวรรค์และพระบิดาและเหล่าทูตสวรรค์มานานหลายปีอย่างแสนโดดเดี่ยว ความรักของพระองค์ที่มีต่อเหล่าคนบาปก็คือคำตอบ หากคุณอยากรู้ว่าทำไมพระองค์ถึงยอมทนรอยจุมของผู้ทรยศที่น่าละอายนั้นบนแก้มของพระองค์ น้ำลายที่ถูกถมบนพระพักตร์ของพระองค์ การเขียนของสแลฟโรม และความอภัยและความทรमानของกางเขนนั้น ผมก็บอกคุณได้ พระทัยของพระองค์แตกสลายเพราะเหล่าคนบาปที่หลงหาย แม้กระทั่งในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ก็อดอริชฐานไม่ได้ว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดอภัยโทษพวกเขา เพราะว่าพวกเขาไม่ทราบว่าจะทำอะไร”

บัดนี้เพราะพระองค์ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าแล้ว ผมจึงทราบว่าสิ่งใดอยู่ในพระทัยของพระองค์ “เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละ จะมีความปีติยินดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจเสียใหม่ มากกว่าคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนซึ่งไม่ต้องการกลับใจเสียใหม่” (ลูกา 15:7) ผมทราบว่าสิ่งใดทำให้พระพักตร์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทอแสงและทำให้พระทัยของพระองค์เบิกบานแม้กระทั่งในตอนนี้ โอ พระองค์ทรงชื่นบานจริง ๆ ที่ได้เห็นจิตวิญญาณหลายดวงรับความรอด!

ฉะนั้นผมจึงควรมีใจกล้าจริง ๆ เมื่อผมมาอธิษฐานในพระนามของพระเยซูเกี่ยวกับจิตวิญญาณที่ต้องรับความรอด! บางครั้ง ในคำอธิษฐานต่าง ๆ ของผม ผมต้องทูลว่า “หากมันเป็นน้ำพระทัยของพระองค์” แต่ผมไม่เคยต้องทูลเช่นนั้นเมื่อผมอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงนำการฟื้นฟูอันเปี่ยมสุขมาให้ในวิธีการของพระองค์เอง เพื่อที่เหล่าคริสเตียนจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชและช่วยเหล่าคนบาปให้รอด ผมทราบว่านั่นเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระคริสต์

การอธิษฐานเป็นอาวุธอันทรงพลังที่ทำให้การฟื้นฟูเป็นสิ่งที่ไม่อาจเลี่ยงได้สำหรับทุกคนที่แสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าแบบที่พวกเขาควรแสวงหา

ความเชื่อถูกกล่าวถึงบ่อยครั้งว่าเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการอธิษฐานที่เหมาะสม “แต่โดยปราศจากความเชื่อ เป็นไปไม่ได้ที่จะเป็นที่พอพระทัยพระองค์ เพราะว่าผู้ที่มาหาเจ้านั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์อย่างขยันขันแข็ง” (ฮบ. 11:6) มันไม่ควรเป็นเรื่องยากสำหรับคริสเตียนทั้งหลายซึ่งรู้จักการทรงดูแลด้วยความรักของพระเจ้าที่จะเชื่อว่าพระองค์จะประทานอาหารประจำวัน เสื้อผ้าและที่พักพิงแก่พวกเขา บรรดาพระเมตตาของพระองค์ช่างอ่อนโยน และการทรงเลี้ยงดูของพระองค์ก็อุดมสมบูรณ์จริง ๆ!

แต่ความเชื่อควรที่จะมาอย่างง่ายดายแน่นอนเมื่อเราอ่านสารพัดที่พระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าสำหรับเหล่าคนบาปและการที่พระองค์ทรงขอร้องเราให้ไปชนะพวกเขา “ฉะนั้นความเชื่อจึงมาโดยการได้ยิน และการได้ยินก็มาโดยพระวจนะของพระเจ้า” โรม 10:17 กล่าว และถ้าคุณไปที่พระคัมภีร์เพื่อเสริม

สร้างความเชื่อของคุณ คุณก็จะพบแน่นอนว่ามันง่ายที่จะเชื่อว่าพระเจ้าทรงอยากช่วยเหลือคนบาปให้รอด ทรงอยากประทานการฟื้นฟู

คุณอยากอธิษฐานขอฤทธิ์เดชไหม? งั้นเราก็ได้รับการหนุนใจจริง ๆ เมื่อเราพบว่าพระเยซูทรงยื่นกรานให้เหล่าสาวกเฝ้าคอยในเยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน มันควรเสริมความเชื่อของเราให้แข็งแกร่งจริง ๆ!

นี่เป็นเหตุว่าทำไมเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ทุกคนในอดีตเป็นผู้ที่อธิษฐานด้วยฤทธิ์เดช Charles G. Finney ชอบรู้อีกบ่อย ๆ ว่าตนขาดฤทธิ์เดชและพระพรและชอบแยกตั้งวันหนึ่งไว้ต่างหากสำหรับการอดอาหารและการอธิษฐาน “เพื่อจะได้รับอัศจรรย์ใหม่ของพระวิญญูณบริสุทธิ” แบบที่เขาชอบกล่าว

Moody แสวงหาพระเจ้าอย่างไม่หยุดหย่อนนานสองปี จนกระทั่งเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชมหันต์ R. A. Torrey เริ่มต้นการประชุมอธิษฐานใน Moody Church ในชิคาโกและอธิษฐานนานสองปีที่นี่โดยขอให้พระเจ้าส่งการฟื้นฟูครั้งใหญ่มา จากนั้นอยู่ดี ๆ คณะกรรมการหนึ่งจากออสเตรเลียก็มาและตามหา Torrey ครูสอนพระคัมภีร์ผู้ซึ่งไม่เคยถูกมองมากนักว่าเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และ Torrey เริ่มต้นการรณรงค์อันทรงฤทธิ์ในออสเตรเลียที่สุดท้ายแล้วนำเขาไปรอบโลก พร้อมกับจิตวิญญูณหลายแสนดวงที่รับความรอดภายใต้งานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของเขา Torrey เรียนรู้ที่จะอธิษฐาน เขาจึงเรียนรู้ที่จะมีการฟื้นฟูต่าง ๆ หากคุณอยากทราบความเรียบง่ายของชีวิตการอธิษฐานของ Torrey และคำสอนของเขาเกี่ยวกับการอธิษฐาน อ่านหนังสือเล่มเล็กที่ชื่อว่า *How to Pray* (Moody Colportage Library) หรือ *The Power of Prayer and the Prayer of Power* (Fleming H. Revell)

ผมไม่แปลกใจที่เราได้เห็นการฟื้นฟูบ่อยครั้งจริง ๆ เมื่อเรามีการอธิษฐานน้อยขนาดนั้น ขอพระเจ้าทรงโปรดส่งจิตวิญญูณแห่งการวิงวอน จิตวิญญูณแห่งการอธิษฐานมายังผู้คนของพระองค์อีกด้วยเถิด

นี่เป็นพระสัญญาของพระองค์ใน 2 พงศาวดาร 7:14 มีใช่หรือ? “ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา แล้วเราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย”

การอธิษฐานเป็นหนึ่งในอาวุธทรงพลังยิ่งเหล่านั้นของพระเจ้าซึ่งไม่ใช่ฝ่ายเนื้อหนังแต่ทรงอำนาจจนรื้อทำลายที่มั่นทั้งหลายได้ ถ้าผู้คนอธิษฐานอย่างถูกต้อง พวกเขาจะมีการฟื้นฟูได้ ขอพระเจ้าที่รักทรงโปรดสอนเราอีกหนให้อธิษฐาน

ขอให้เราเตือนความจำคุณอีกหน แบบสรุปย่อ ๆ เกี่ยวกับทรัพยากรทั้งสิ้นของพระเจ้าซึ่งทำให้การฟื้นฟูเกิดขึ้นได้เสมอ

อย่างแรกคือ มีพระคุณอนงอนันต์ของพระเจ้า ความรักของพระเจ้า แน่วแน่มแห่งพระทัยอ่อนโยนที่เอนเอียงไปทางการยกโทษและความเมตตาที่ยิ่งใหญ่กว่าบาปทั้งสิ้น

อย่างที่สอง มีพระวามะของพระเจ้า ซึ่งมีชีวิตและทรงพลังและคมกว่าดาบสองคมใด ๆ เหมือนไฟและเหมือนค้อนที่ทุบหินจนแตกเป็นชิ้น ๆ อาวุธหนึ่งที่ทรงพลังที่ทำให้การฟื้นฟูเกิดขึ้นได้เสมอ

อย่างที่สาม มีพระวิญญูณที่กระทำการอัศจรรย์ของพระเจ้าผู้ทรงพร้อมเสมอที่จะเติมเต็มและ
ประทานฤทธิ์เดชแก่เหล่าคริสเตียนและเหล่าคนกเทศน์ เพื่อที่จะพ้องใจและทำให้เหล่าคนบาปบังเกิดใหม่ เพื่อ
โหมกระพือ พ้องใจ และเปลี่ยนแปลงใจและบ้านเมืองและประชาชาติทั้งหลาย

และอย่างที่สี่ มีฤทธิ์มหัศจรรย์ของการอธิษฐานด้วยความเชื่อแบบไม่ลดละ ไม่ยอมแพ้ และใจแตกสลาย
เราจะท่วมทับด้วยการฟื้นฟู หากเรายอมใช้ประโยชน์เต็มที่ได้จากทรัพยากรทรงพลังเหล่านี้ พระเจ้า
สามารถช่วยหลายล้านคนให้รอดในการฟื้นฟูที่แพร่ไปทั่วประเทศได้อยู่เหมือนเดิม หากผู้คนของพระองค์จะเข้า
สู่มรดกอันบริสุทธิ์ของตนและใช้ทรัพยากรทั้งหลายของตน ซึ่งพระเจ้าผู้ทรงรักประทานให้อย่างบริบูรณ์และจะ
ทรงผิดหวังที่เราไม่อ้างพระพรทั้งหลายของพระองค์

ความชั่วสมัยปัจจุบัน การทิ้งความเชื่อ

และอารยธรรมสมัยใหม่

ไม่อาจขัดขวางการฟื้นฟูได้

พระเจ้าผู้ที่บางคนนมัสการนั้นแก่ชราและทรงเหนื่อยแล้ว อารยธรรมสมัยปัจจุบันมากเกินไปสำหรับพระองค์อย่างสิ้นเชิง! พระเจ้าอาจเคยประทານการฟื้นฟูใหญ่ ๆ คราวหนึ่ง แต่พระองค์ทำแบบนั้นไม่ได้อีกต่อไปแล้ว มนุษยชาติเริ่มเลวร้ายเกินกว่าที่พระเจ้าที่ล้ำสมัยจะรับมือไหวแล้ว-พระเจ้าองค์นั้นแห่งความเชื่อของบางคน

สิ่งเดียวที่พระเจ้าและผู้คนที่ความเชื่ออ่อนแอและแรงปรารถนาอ่อนผู้ปรนนิบัติพระองค์สามารถทำได้ก็คือ ถอยหนีไปจากโลก ผู้คนเช่นนั้นได้แต่อ่านรายงานข่าวหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับระเบิดปรมาณู ระเบิดไฮโดรเจน ระเบิดนิวเคลียร์ การแพร่ระบาดของลัทธิคอมมิวนิสต์ ลัทธิสมัยใหม่นิยมในหมู่เหล่าผู้นำคริสตจักร และกล่าวว่า “พระเยซูจะต้องมาเร็ว ๆ นี้แน่นอน!”

คริสเตียนเหล่านี้และชาวประเสริฐของพวกเขาไม่ดีพอที่จะเผชิญหน้าและรับมือกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ในโลกนี้ได้ ฉะนั้นพวกเขาในความพ่ายแพ้และความสิ้นหวัง จึงไม่ “เฝ้าระวัง” ในความหมายตามพระคัมภีร์ ไม่ “สาละวนจนเรามา” ตามที่พระเยซูทรงบัญชาไว้ แต่พวกเขากลับศึกษารายละเอียดทางเทคนิคต่าง ๆ และคาดเดาเกี่ยวกับปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์นั้น และวาร์สเซียกำลังก่อร่างสหพันธ์ฝ่ายเหนือที่ยิ่งใหญ่ตอนนี้อย่างไรหรือไม่ (โลกและมาโลกแห่งเอเสเคียล)

คริสเตียนทั้งหลายที่มีความเชื่อในพระเจ้าองค์หนึ่งที่พ่ายแพ้เช่นนั้นก็มีการฟื้นฟูครั้งใหญ่ไม่ได้ พวกเขาเป็นเหมือนกองทัพอังกฤษที่เหลื่ออยู่ที่ตันเคิร์ค ซึ่งถูกล้อม ถูกไล่ล่าและถูกหั่นเป็นชิ้น ๆ โดยพวกเยอรมัน และรอดแต่จะถูกพาไปจากชายหาดเหล่านั้นโดยเรือหลายลำของอังกฤษ เพื่อหลบหนีการถูกกำจัด!

ฉะนั้นคริสเตียนจำนวนมากจึงเฝ้าคอยการถูกรับขึ้นเพื่อเป็นที่พึงสุดท้ายของพระเจ้าองค์หนึ่งผู้ไม่สามารถรับมือกับโลกปัจจุบันได้ ในความเชื่อแบบคริสเตียนซึ่งล้ำสมัยแล้วไม่มากก็น้อย มันดีมากจริง ๆ สำหรับคนไม่กี่คนที่มีความเชื่อแต่ไม่ดีพอที่จะเข้าถึงผู้คนมหาศาล ที่จะเขย่าและเปลี่ยนหลายนครและหลายประชาชาติและช่วยหลายล้านคนให้รอด!

คุณเห็นความชั่วนั้นไหม การหมิ่นประมาทแบบหมิ่นเหม่งจริง ๆ ของทัศนคติเช่นนั้นต่อพระเจ้าและชาวประเสริฐ? พระเจ้าคงเศร้าพระทัยจริง ๆ กับความไม่เชื่อที่พ่ายแพ้ของเราเกี่ยวกับการฟื้นฟู!

ผมตั้งตาคอยการเสด็จมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพราะพระองค์ตรัสไว้ว่าให้ผมเฝ้าคอยพระองค์ ไม่ใช่เพราะผมอ่านเกี่ยวกับระเบิดที่ทำลายล้างเหล่านั้นในหนังสือพิมพ์! ใจของผมจะเต้นโลดด้วยความชื่นบานที่ไม่อาจวัดได้เมื่อได้เห็นพระพักตร์พระองค์ แต่ผมทราบว่ามีสิ่งใดทำให้พระทัยพระองค์ชื่นบาน และผมกำลังพยายามทำสิ่งนั้นอยู่ พระองค์ทรงอยากให้เหล่าคนบาปรับความรอด และพระองค์ทรงให้ผมอยู่ต่อเพื่อทำงานนี้ขณะที่ผมรอคอยการเสด็จมาของพระองค์ ผมอยากที่จะเป็นที่พอพระทัยพระองค์ หากพระองค์ต้องเสด็จมาวันนี้! และถ้าพระองค์ไม่เสด็จมาอีกพันปี ผมก็จะรับใช้พระองค์ด้วยความยินดีจนกว่าผมตาย ขณะจิตวิญญาณ

ทุกดวงที่ผมชนะได้ จากนั้นผมจะชื่นชมยินดีกับพระองค์ในการฟื้นฟูอันเปี่ยมสุขเหล่านั้นที่จะมีต่อไปในยุคนี้ จนกว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาจริง ๆ

Dr. Hyman Appelman ผู้ประกาศข่าวประเสริฐชาวอิตาลีท่านหนึ่ง เล่าว่าใน San Angelo, Texas ในห้องพักโรงแรมหนึ่ง เขาในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐประจำรัฐภายใต้การว่าจ้างของ Baptist State Convention ได้หารือเกี่ยวกับการฟื้นฟูต่าง ๆ กับผู้บังคับบัญชาของเขา ชายผู้รักพระเจ้าท่านนั้นพยายามที่จะปลอบโยน Dr. Appelman โดยกล่าวว่าเขาต้องไม่คาดหวังการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่แบบที่เคยเกิดขึ้นในยุคอื่น ๆ เนื่องจากสมัยนี้ผู้คนถูกเบียดเบียนเบนความสนใจโดยโทรทัศน์และความรักโลกอื่น ๆ โดยสังคมหนึ่งที่คลั่งความเพลิดเพลิน Dr. Appelman ควรทำงานต่อไปและทำเต็มที่แต่ไม่ควรหวังว่าการฟื้นฟูแบบของ D. L. Moody จะกลับมา ชายคนดีท่านนั้นกล่าว

Dr. Appelman เล่าว่าเขาก็มีศิษย์บนที่นอนและร้องไห้แบบควบคุมตัวเองไม่ได้ จากนั้นเขาบอกผู้บังคับบัญชาที่ไม่สบายใจของเขาว่า ถ้าพระเยซูคริสต์เจ้าและข่าวประเสริฐของพระองค์และฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ดีพอสำหรับยุคที่ฉันนี้ เช่นเดียวกับยุคอื่น ๆ ทั้งหมด ข่าวประเสริฐก็ล้ำสมัยอย่างแท้จริงและพระคริสต์ก็ไม่ใช่สารพัดที่พระองค์เคยกล่าวอ้างว่าเป็น Dr. Appelman ไม่เต็มใจที่จะให้การอนุโลมนั้น ผมก็ไม่เช่นกัน

ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่า มนุษยชาติชั่วอย่างไม่รู้จักพอ แต่ก็ไม่ชั่วไปกว่าที่เขาเคยเป็นมาตั้งแต่การตกต่ำนั้น ความจริงก็คือว่า ทุกแห่งหนมีแนวโน้มใหญ่ไปทางความเสื่อมถอยฝ่ายวิญญาณและความไม่เชื่อ แต่จริง ๆ แล้วนี่ก็ไม่ได้แตกต่างไปจากที่เป็นมาตลอด ในสมัยพระคัมภีร์มันก็เป็นเช่นนั้น มันเป็นเช่นนั้นในทุกยุคสมัยของการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ความชั่ว การละทิ้งความเชื่อและสิ่งล่อใจทั้งหมดในทุกยุคสมัยไม่เคยเพียงพอเลยในการขัดขวางการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ เมื่อผู้คนของพระเจ้าจ่ายราคาของพระเจ้า และสิ่งเหล่านั้นขัดขวางการฟื้นฟูไม่ได้ตอนนี้

ถ้าผมดูเหมือนมีใจกล้าในเรื่องนี้ ก็ขอให้ผมได้ขอบคุณพระเจ้าที่ผมมีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเช่นนั้น ข่าวประเสริฐเช่นนั้น ทรัพยากรต่าง ๆ ของพระเจ้าเช่นนั้นที่มีพร้อมใช้สำหรับการฟื้นฟู จนผมทราบว่ามีคำตอบนั้นสำหรับความต้องการของโลก โลกนี้ยังไม่ไปไกลเกินอำนาจของพระเจ้า ระเบิดไฮโดรเจน ระเบิดนิวเคลียร์ ไม่ได้ทำให้พระเจ้ากังวล อารยธรรมปัจจุบันไม่ได้ซับซ้อนไปกว่าที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงคาดการณ์ไว้ ความชั่วและความไม่เชื่อของมนุษย์ไม่ได้ทำให้พระองค์ประหลาดพระทัยเลย และไม่ได้ไปถึงจุดหนึ่งที่พระองค์ไม่ได้ทรงเตรียมการไว้ด้วย

ในการบรรยายนี้ผมอยากแสดงให้เห็นว่าความชั่วและความไม่เชื่อในปัจจุบันไม่ได้แย่ไปกว่าในสมัยพระคัมภีร์เมื่อพระเจ้าประทานการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ว่าการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ทั้งหมดนับแต่นั้นไม่ได้ถูกขัดขวางโดยความล้มเหลวเหล่านั้นของความเชื่อแบบคริสเตียนในสมัยพระคัมภีร์ ว่ายุคมืดที่นำกล้านั้นไม่อาจขัดขวางการปฏิรูปนั้นและการฟื้นฟูแสนอัศจรรย์ของมันได้ ว่าความชั่วและความเสื่อมทรามทุกแห่งหนไม่อาจขัดขวางการฟื้นฟูที่ใหญ่โตที่สุดเหล่านั้นในสมัยหลัง ๆ ได้ พระคริสต์ ข่าวประเสริฐ พระวิญญาณบริสุทธิ์ บรรดาพระสัญญาซึ่งดีพอในสมัยอื่น ๆ ก็ดีพอตอนนี้ บรรดาความชั่ว การละทิ้งความเชื่อและสิ่งล่อใจสมัยใหม่ทั้งหมดไม่

อาจขัดขวางการฟื้นฟูได้

I. สภาพการณ์ฝ่ายวิญญาณของมนุษยชาติและการละทิ้งความเชื่อ

ไม่ได้แยกไปว่าในสมัยพระคัมภีร์เมื่อพระเจ้าประทานการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ

คนเหล่านั้นที่เชื่อว่ามนุษย์ชั่วมากกว่าและยุคสมัยก็น่าสิ้นหวังในตอนนี้มากกว่าในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ก็มองไม่เห็นภาพนั้นที่ถูกต้องให้ไว้อย่างชัดเจนในภาคพันธสัญญาใหม่เกี่ยวกับความชั่วและความล้มเหลวของมนุษย์ พวกเขาประมาทฤทธิ์เดชของข่าวประเสริฐภาคพันธสัญญาใหม่และเหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

ประการแรก จงพิจารณาว่ามนุษย์ตอนนั้นก็เป็นคนบาปที่ไม่ได้บังเกิดใหม่และเสื่อมทราม-เหินห่างจากพระเจ้าตอนนั้นเหมือนตอนนี้ พระเยซูทรงยืนยันกรานแก่ฟาริสีที่เป็นผู้นำคนหนึ่งว่า “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่”

พระองค์ทรงสอนนิโคเดมัสว่าสิ่งซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นแค่เนื้อหนัง และไม่อาจมองเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้ ว่าการบังเกิดใหม่เป็นโอกาสเดียวเท่านั้นที่จะหลีกเลี่ยงนรก

พระองค์ทรงบอกผู้คนที่เป็นคนดีที่สุดในคริสตจักรในสมัยของพวกเขา-ผู้ที่ถวายสิบชักหนึ่ง ที่อธิษฐาน ถือบทบัญญัติและเคร่งศาสนา ว่า- “ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านทั้งหลายคือพญามาร และบรรดาความปรารถนาของพ่อของท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจะทำตาม” (ยอห์น 8:44) พระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า “พวกเจ้า งูทั้งหลาย พวกเจ้า ชั่วอายุแห่งงูร้ายทั้งหลาย พวกเจ้าจะหนีพ้นพระอาชญาแห่งนรกอย่างไรได้” (มธ. 23:33) พระองค์ตรัสว่าอารยธรรมทั้งหมดนั้น รูปแบบและพิธีการทางศาสนาทั้งหมดนั้นที่พวกเขาถือปฏิบัติเป็นเพียงปูนขาวที่ฉาบบนอุโมงค์ฝังศพซึ่งเต็มไปด้วยกระดูกของคนตายและความมลทินทุกอย่าง พระองค์ทรงเปรียบเทียบของพวกฟาริสีที่ซื่อสัตย์แต่ภายนอกเหล่านี้ว่าเป็นเหมือนศพที่เปียกเน่าและเหม็นหึ่ง

ใจของผู้คนในสมัยพระคัมภีร์ก็ชั่วพอ ๆ กับใจของมนุษย์สมัยนี้

เปาโลเขียนถึงเหล่าผู้เชื่อที่เมืองเอเฟซัสว่า “และพระองค์ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ ผู้ซึ่งเคยตายในบรรดาการละเมิดและบาป” เหล่าคนบาปที่หลงหายจึงไม่เพียงเป็นคนชั่วแต่ตายฝ่ายวิญญาณด้วย พวกเขาไม่มีอำนาจในตัวเองที่จะเป็นคนดีหรือทำดีเลย แม้พวกเขาอาจแสดงให้เห็นความดีแบบภายนอกก็ตาม

มันยากที่จะเห็นจริง ๆ ว่าเผ่าพันธุ์หนึ่งที่เลวยิ่งนักจะเลวไปกว่านี้ได้ หรือว่าคน ๆ หนึ่งที่ตายไปแล้วจะตายมากกว่าเดิมได้อีก พระคัมภีร์แสดงภาพว่ามนุษย์โดยธรรมชาติ ในสมัยพระคัมภีร์เช่นเดียวกับตอนนี้ ไม่สามารถจริง ๆ ที่จะช่วยตัวเองให้รอดได้หรือทำดีได้ ต้องใช้การอัครรรยแห่งพระคุณของพระเจ้าเพื่อทำให้มนุษย์กลายเป็นลูกของพระเจ้า ถ้าคุณเชื่อคำพาล่ามโง่เขลาของพวกสมัยใหม่นิยมที่ปฏิเสธพระคริสต์ที่พูดว่ามนุษย์ทุกคนโดยธรรมชาติเป็นลูกของพระเจ้า คุณก็ไม่เชื่อพระคัมภีร์ และแนวคิดของคุณโดยพื้นฐานแล้วก็ไม่เป็นแบบคริสเตียนและต่อต้านคริสเตียน มนุษย์ตามที่พระคัมภีร์กล่าว เป็นเผ่าพันธุ์ที่ตกต่ำแล้ว ห่างเหินจากพระเจ้าและเป็นศัตรูของพระเจ้าโดยธรรมชาติ ในสมัยพระคัมภีร์เหมือนตอนนี้

คุณเห็นแล้วมิใช่หรือ? ถ้าข่าวประเสริฐสามารถเข้าถึงและช่วยผู้คนเช่นในสมัยพระคัมภีร์ได้ มันก็เข้าถึงผู้คนตอนนี้ได้? ไม่มีสิ่งใดในธรรมชาติของมนุษย์ที่ชั่วที่สามารถขัดขวางการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ได้ ข่าวประเสริฐ

ของพระเยซูคริสต์เพียงพอสำหรับเหล่าคนบาปที่ใจแข็งกระด้างที่สุดตอนนี้เหมือนที่เคยเพียงพอเมื่อบางคนเหล่านั้นที่ตรึงกางเขนพระเยซูคริสต์ได้กลับใจเชื่อและเมื่อเปาโลผู้ข่มเหงนั้นได้พบพระคริสต์บนถนนไปเมืองตามัสกัส ชาวประเสริฐที่ช่วยมารีย์ชาวมาดลาให้รอด ผู้เคยถูกผีเจ็ดตนสิง และพวกปุโรหิตใหญ่ที่เย้ยหยันพระเยซูขณะพระองค์ใกล้ตาย คือชาวประเสริฐวันนี้ที่สามารถเข้าถึงใจมนุษย์ที่แข็งกระด้างที่สุดได้ หากมันถูกประกาศในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยผู้คนที่ยอมจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อแลกกับการฟื้นฟู

ประการที่สอง จงพิจารณาว่าในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่สายธารแห่งการข่มเหงได้ถาโถมในทุกแห่งหนที่ชาวประเสริฐถูกประกาศในฤทธิ์เดช ถ้าคุณคิดว่า การต่อต้านชาวประเสริฐรุนแรงตอนนี้มากกว่าในสมัยพระคัมภีร์ คุณก็อ่านภาคพันธสัญญาใหม่ของคุณอย่างชุกชุมมาก ๆ

บรรดาผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านของพระคริสต์เองในแคว้นกาลิลีรู้จักและให้เกียรติพระเยซูนานหลายปี จนกระทั่งพระองค์ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและเริ่มตั้งงานรับใช้ปวงชนของพระองค์ จากนั้นวันแรกที่พระองค์ตรัสในฤทธิ์เดชของพระเจ้าในธรรมศาลาของพวกเขา พวกเขา “ลุกขึ้น และผลักพระองค์ออกไปจากนคร และพาพระองค์ไปยังขอบหน้าผาของเนินเขาที่นครของพวกเขาถูกตั้งอยู่บนนั้น เพื่อพวกเขาจะโยนพระองค์ลงไป” (ลูกา 4:29)

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกตัดศีรษะของตน

พระเยซูเจ้าเองทรงถูกตรึงกางเขน

สเทเฟน หนึ่งในผู้ช่วยศิษยาภิบาลเจ็ดคนนั้น พลีชีพเพื่อความเชื่อนั้น

ในท่ามกลางการฟื้นฟูอันเปี่ยมสุขนั้นซึ่งเริ่มต้นที่พื้นเทคอสต์มีการข่มเหงใหญ่ และเปโตรกับยอห์นถูกจับกุมและถูกโยนเข้าคุก

ประเพณีคริสต์จักรยุคต้นกล่าวว่าอัครทูตทั้งสิบสองคน ยกเว้นยอห์นผู้เป็นที่รัก ตายแบบผู้พลีชีพเพื่อความเชื่อ

เราทราบว่าเป็นอย่างไรที่เมืองตามัสกัส ว่าเขาถูกเอาหินขว้างที่เมืองลิสตราและถูกทิ้งไว้ให้ตาย ว่าเขาติดคุกหลายปีและสุดท้ายถูกปล่อยไปกรุงโรม หลังจากเป็นนักโทษนานหลายปี เปาโลดูเหมือนจะถูกปล่อยตัวช่วงสั้น ๆ จากนั้นก็ถูกจับกุมอีกและสุดท้ายถูกตัดศีรษะภายใต้เนโร

คุณคิดว่ามีการต่อต้านชาวประเสริฐวันนี้หรือ? มันเป็นเรื่องนิยมปกติสำหรับเปาโลและเหล่าเพื่อนร่วมเดินทางของเขาเลยที่ต้องแผ่นออกจากเมือง!

ในกิจการ 13:50 เราถูกบอกว่า “แต่พวกยิวได้ยุยงพวกสตรีที่นมัสการพระเจ้าและมีเกียรติ กับผู้ชายที่เป็นใหญ่ในเมืองนั้น และทำให้เกิดการข่มเหงต่อเปาโลกับบาร์นาบัส และไล่ท่านทั้งสองออกจากเขตแดนทั้งหลายของพวกเขา” นั่นคือหลังจากที่พวกยิวเริ่มอิจฉาและมีการพูดโต้แย้งและสบประมาทเยาะเย้ย และเปาโลกล่าวแก่พวกเขาแล้วว่า “ดูเถิด พวกเราจะหันไปหาคนต่างชาติ” (กิจการ 13:45, 46)

ที่เมืองฟีลิปปี เปาโลและสิลาสถูกฉีกเสื้อผ้า ถูกโบยตีและถูกจับใส่ขื่อขังคุก ในการตอบคำอธิษฐานพระเจ้าทรงทำให้คุณนั้นสิ้นสะเทือน ประตูคุกเปิด และนายคุกรับความรอดอย่างมหัศจรรย์ แต่พวกเจ้าหน้าที่และประชาชน “วิงวอนท่านทั้งสอง และพาท่านทั้งสองออกไป และขอให้ท่านทั้งสองออกไปเสียจากเมือง”

(กิจการ 16:39)

เปาโลและสิลาสต้องย่องออกไปจากเมืองเธสะโลนิกาตอนกลางคืนเพื่อเอาชีวิตรอด จากนั้นเมื่อเกิดการวุ่นวายในเมืองเบโรอา เปาโลก็ต้องหลบออกไป โดยแสวงหาไปยังทะเล

ที่เมืองเอเธนส์ซึ่งผู้คนมีวัฒนธรรม พวกเขาก็เย้ยหยันเปาโล

ในธรรมศาลาที่เมืองโครินธ์ พวกเขาขัดขวางและสบประมาท และเปาโลกล่าวว่า “ตั้งแต่นี้ไปข้าพเจ้าจะไปหาคนต่างชาติ” (กิจการ 18:6)

เปาโลถูกฝูงชนรุมในการจลาจลหนึ่ง และการจลาจลอีกหนึ่งก็ทำให้เมืองเอเฟซัสเต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวายเมื่อเปาโลไปที่นั่น!

ใช่แล้ว เรามีการฟื้นฟูได้วันนี้หากเราเต็มใจที่จะประกาศข่าวประเสริฐเหมือนที่พวกเขาเคยประกาศ และทนทุกข์ทรมานเหมือนที่พวกเขาเคยทน ถ้ามีสองสามคนที่เต็มใจเป็นผู้พลีชีพเพื่อพระคริสต์ โลหิตของผู้พลีชีพเหล่านั้นก็จะเป็นเมล็ดพันธุ์ของคริสตจักรตอนนี้ เหมือนที่เคยเป็นเสมอมา

เราได้ยินคำพูดโง่เขลาในทุกหัวระแหงอย่าง “งานมิชชันในต่างแดนกำลังปิดตัว” ผู้คนหมายความว่ามิชชันบางประเทศที่รัฐบาลจะไม่ปกป้องมิชชันนารีคนใด ฉะนั้นใครสักคนอาจเอาก้อนหินขว้างหัวของเขาได้ มีบางประเทศที่เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณอาจถูกข่มเหงได้ ฉะนั้นทั้งโลกจึงเป็นทุ่งนามิชชันที่ปิดตายแล้วตอนที่เปาโลเริ่มการเดินทางแบบมิชชันนารีของเขา

ถ้าผู้คนไม่ยอมเป็นมิชชันนารีนอกเสียจากว่าพวกเขาพาทั้งครอบครัวไปด้วยได้ มีความสบายทุกอย่างของชีวิต ได้รับการสนับสนุนเงินจำนวนหนึ่งเป็นประจำ มีการรับประกันว่าจะไม่มีใครเอาหินขว้างพวกเขาหรือเผาบ้านเรือนของพวกเขา ฉันแน่นอนว่าจะมีสถานที่บางแห่งที่ผู้คนไม่สามารถประกาศข่าวประเสริฐได้พร้อมกับความง่ายดายและการปกป้องเช่นนั้น

แต่ในสมัยพระคัมภีร์ผู้คนคาดหวังว่าจะทนทุกข์เพื่อพระคริสต์เมื่อพวกเขาออกไปเพื่อจะมีการฟื้นฟู เราควรคาดหวังการขัดขวางแบบเดียวกัน

การขัดขวางในสมัยพระคัมภีร์ไม่ได้หยุดยั้งการฟื้นฟู และการขัดขวางไม่ได้ยับยั้งการฟื้นฟูวันนี้เช่นกัน สิ่งที่ขัดขวางการฟื้นฟูก็คือว่า ผู้คนของพระเจ้าไม่เต็มใจที่จะจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อชนะจิตวิญญาณ เรามีพระมหาบัญชาเดียวกันนั้น เราเผชิญคนบาปชนิดเดียวกัน เราจะเจอกับการขัดขวางแบบเดียวกันหากเราผลักดันคืบกันไปถึงประตูเมืองเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนที่พวกเขาเคยทำ แต่เราสามารถมีผลลัพธ์แบบเดียวกันได้

ประการที่สาม จงพิจารณาว่าแนวโน้มของการกลับสัตย์และความเสื่อมถอยฝ่ายวิญญาณในสมัยพระคัมภีร์ไม่ได้ขัดขวางการฟื้นฟูตอนนั้น และไม่สามารถขัดขวางการฟื้นฟูได้ตอนนี้

มีข้อเท็จจริงอันน่าเศร้าประการหนึ่งที่เราทุกคนต้องตระหนักเมื่อเราพิจารณาเรื่องนี้เกี่ยวกับการฟื้นฟู: แม้กระทั่งผู้ที่บังเกิดใหม่แล้วยังมีธรรมชาติเก่าอยู่และมีแนวโน้มที่จะหลงเงิน ที่จะเริ่มเย็นชาฝ่ายวิญญาณที่จะสูญเสียฤทธิ์เดชในการชนะจิตวิญญาณและความชื่นบานแบบคริสเตียน แนวโน้มนี้ไปสู่การกลับสัตย์และไปสู่ความเสื่อมถอยฝ่ายวิญญาณเป็นแบบเดียวกันทุกอย่างตอนนี้เหมือนในสมัยพระคัมภีร์ คนเหล่านั้นที่เป็น

คริสเตียนมีแนวโน้มที่จะอยู่ฝ่ายพระวิญญาณน้อยลง พ่อแม่ทุกคนให้กำเนิดลูก ๆ เข้ามาในโลกซึ่งเป็นผู้ไม่รอด และแม้แต่พ่อแม่ที่เป็นคริสเตียนก็มีแนวโน้มที่จะปล่อยให้ลูก ๆ เติบโตไปโดยไม่กลับใจเชื่อ แนวโน้มในคริสตจักรทั้งหลายทุกแห่งหนก็คือ มีความเป็นพิธีการมากขึ้นและอยู่ฝ่ายพระวิญญาณน้อยลง การเทศนามีแนวโน้มที่จะเสื่อมถอยจากการตักเตือนบาปอย่างชัดเจนและการเรียกร้องให้กลับใจใหม่ ไปสู่ข่าวสารต่าง ๆ ที่ปลอบประโลมใจแก่ผู้ที่รอดแล้ว และเรียงความสอนศีลธรรมทั้งหลาย

บทแรกของหนังสือโรมบอกเราว่าเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่เคยรู้จักพระเจ้า เผ่าพันธุ์หนึ่งที่สืบเชื้อสายมาจากโนอาห์และบุตรสามคนของเขาและรอดชีวิตจากน้ำท่วมโลก ได้กลายเป็นคนไม่เชื่อพระเจ้าและนับถือรูปเคารพ บทนั้นบอกเราว่าบรรพบุรุษของพวกคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า “เมื่อเขาทั้งหลายได้รู้จักพระเจ้าแล้ว พวกเขาก็มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ในฐานะเป็นพระเจ้า หรือหาได้ขอบพระคุณไม่ แต่ได้กลายเป็นผู้ที่ไร้สาระในบรรดาจินตนาการของพวกเขา และใจอันโง่เขลาของพวกเขาก็มืดไป” (ข้อ 21) พวกเขาเริ่มทำรูปเคารพขึ้นมากราบไหวบูชา “เหตุฉะนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงมอบพวกเขาไว้แก่ความเป็นมลทิน” (ข้อ 24) และ “พระเจ้าจึงได้ทรงมอบพวกเขาไว้แก่กิเลสอันต่ำช้า” (ข้อ 26) จากนั้น “เพราะว่าพวกเขาไม่เห็นชอบที่จะจดจำพระเจ้าไว้ในความรู้ของพวกเขา พระเจ้าจึงได้ทรงมอบพวกเขาไว้แก่จิตใจอันเลวทราม” (ข้อ 28)

แนวคิดอันโง่เขลาที่ว่ามนุษย์สืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษที่บาปปัญญาและที่วามมนุษย์ได้ขึ้นมาจากสภาพที่เหมือนสัตว์ ผ่านความเป็นคนป่าเถื่อนและอารยธรรมมาสู่การรู้แจ้ง ก็เป็นทฤษฎีหนึ่งที่มนุษย์ใช้จินตนาการสร้างขึ้น มันไม่ได้ถูกสอนในพระคัมภีร์ และประวัติศาสตร์ก็ไม่รับรองความจริงแท้ของมัน แนวคิดที่ว่ามนุษย์เคยผ่านยุคหินเก่า ยุคหินใหม่ ยุคโลหะ ฯลฯ มาถึงอารยธรรมปัจจุบันก็ถูกเปิดโปงว่าเป็นคำโกหก โดยข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ถูกเปิดเผยโดยเหล่านักโบราณคดีและเหล่านักชาติพันธุ์วิทยาทุกแห่งหน พวกคนไม่นับถือพระเจ้าไม่ได้มาถึงสภาวะปัจจุบันของตนโดยการไต่ขึ้นมาจากพวกสัตว์สมองทึบแต่โดยการละทิ้งความเชื่อและความเสื่อมถอย หันไปเสียจากความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและความสว่างและความจริง นั่นเป็นแนวโน้มที่เกิดขึ้นตลอดของใจมนุษย์ทุกแห่งหน แนวโน้มไปทางหลงเงินไปจากพระเจ้า หันไปเสียจากความสว่างนั้น พระเจ้าตรัสว่า “ประชากรของเราโน้มเอียงไปในทางหันหลังกลับจากเรา” (ฮชย. 11:7)

เกิดอะไรขึ้นกับผู้ที่กลับใจเชื่อเหล่านั้นของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา? เราจำได้ว่า เมื่อยอห์นกำลังเทศนาริมแม่น้ำจอร์แดน “แล้วชาวกรุงเยรูซาเล็ม และคนตลอดทั่วแคว้นยูเดีย และคนตลอดทั่วบริเวณรอบแม่น้ำจอร์แดน ก็ออกไปหาท่าน และได้รับบัพติศมาจากท่านในแม่น้ำจอร์แดน โดยสารภาพบาปทั้งหลายของตน” (มธ. 3:5, 6) บางคนอาจอึ้งบาง ๆ กับการฟื้นฟูของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาและเยาะเย้ยใส่เหล่าผู้กลับใจเชื่อของเขา แต่ผมขอเตือนความจำคุณว่าเขาประกาศข่าวประเสริฐเดียวกันกับที่พระเยซูทรงประกาศ ตามที่เราเห็นจากยอห์น 3:36 ซึ่งยกคำตรัสของพระองค์มา ว่าพระเยซูเองตรัสว่าไม่มีศาสดาพยากรณ์คนใดที่เกิดจากผู้หญิงเป็นใหญ่ไปกว่านี้แล้ว และว่าผลกระทบแห่งงานรับใช้ของเขาก็ทรงพลังมากเสียจนผู้คนมากมายคิดว่าเขาเป็นพระเมสสิยาห์นั้น

ไม่ใช่แค่พระเยซูแต่อัครทูตทั้งสิบสองคนนั้นได้รับบัพติศมาจากยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา มีการบอกเป็นนัยไว้ การฟื้นฟูนี้ภายใต้ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาทรงพลังยิ่งนัก ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเป็นใหญ่ในสาย

พระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์กระทั่งจากกรรมมารดาของเขา และ ‘เห็นลูกหลานของอิสราเอลหลายคนมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย’ เหมือนที่ทูตสวรรค์นั้นเปิดเผยแก่เศคาริยาห์อย่างชัดเจนก่อนยอห์นเกิด (ลูกา 1:15,16)

แต่เกิดอะไรขึ้นแล้วกับผู้เชื่อมากมายเหล่านี้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเมื่อพระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน ในอีกสามหรือสี่ปีต่อมา? ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาหลายคนเป็นผู้ที่กลับใจเชื่อแล้วอย่างแท้จริง แต่พวกเขาไม่มีความเชื่อมากนักเรื่องการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ พวกเขาไม่ได้ยืนหยัดเคียงข้างพระองค์ตอนพระองค์ถูกจับกุมและถูกตรึงกางเขน ความอ่อนแอของคริสเตียนที่ดีที่สุดในโลกก็ถูกให้ภาพประกอบในที่นี้ กระนั้นการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์ก็เกิดขึ้นได้ที่พื้นเทคอสต์แม้พวกเขาล้มเหลวและแม่เหล่าสาวกผู้ที่พระเยซูทรงชนะมาเองนั้นล้มเหลว

ถ้าคุณคิดว่าการฟื้นฟูไม่อาจเกิดขึ้นได้เมื่อเหล่าคริสเตียนเริ่มเย็นชาหรือล้มเหลวในหลักคำสอนเท็จหรือทะเลาะกันเองและแตกแยกและทำบาป คุณก็ควรจดจำไว้ว่าเปาโลกล่าวอะไรแก่พวกผู้ปกครองของคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส ซึ่งมารวมตัวกันเพื่อพบหน้าเขาที่เมืองมิเลทัส:

“เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี และจงรักษาฝูงแกะทั้งหมดไว้ ผู้ซึ่งพระวิญญูณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งพวกท่านไว้ให้เป็นบรรดาผู้ดูแล เพื่อที่จะบำรุงเลี้ยงคริสตจักรของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ทรงไถ่ไว้ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง ด้วยว่าข้าพเจ้าทราบสิ่งนี้ว่า หลังจากการจากไปของข้าพเจ้านั้น บรรดาสุนัขป่าที่ร้ายกาจจะเข้ามาในท่ามกลางพวกท่าน โดยไม่ละเว้นฝูงแกะไว้เลย และจากพวกท่านเองด้วย จะมีบางคนขึ้นมา โดยกล่าวสิ่งต่าง ๆ ที่ออกนอกกลุ่มนอกรีต เพื่อจะชักจูงพวกสาวกให้ตามพวกเขาไป”- กิจการ 20:28-30

เปาโลมีการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์ในท่ามกลางพวกคริสเตียนที่เหยาจะเหยะและไม่รู้จักโต และเขาทราบว่าจะหลังจากที่เขาจากไป ผู้ปกครองเหล่านี้บางคนจะลุกขึ้นพูดสิ่งตลบตะแลงและชักนำเหล่าสาวกไป และฝูงสุนัขป่าที่ร้ายกาจจะเข้ามาในฝูงแกะ พวกคริสเตียนในตอนนั้นก็เป็สิ่งมีชีวิตที่อ่อนแอเหมือนที่พวกเขาเป็นวันนี้ การกลับสัตย์และการละทิ้งความเชื่อเป็นแนวโน้มที่เกิดขึ้นอยู่ตลอด

ในความเร่งด่วนแบบถึงตายเปาโลเขียนถึงทิโมธีเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะ

“เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้า และพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้จะทรงพิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย ในการปรากฏของพระองค์และในอาณาจักรของพระองค์ จงประกาศพระวจนะ จงตั้งใจทำตอนที่สะดวกละตอนที่ไม่ว่าง จงตักเตือน ว่ากล่าว และเตือนสติด้วยความอดกลั้นทุกอย่างและหลักคำสอน เพราะจะถึงเวลาที่คนทั้งหลายจะไม่ทนต่อหลักคำสอนอันถูกต้อง แต่ตามตมหาต่าง ๆ ของพวกเขาเอง พวกเขาจะรวบรวมบรรดาครูไว้สำหรับตนเอง โดยมีที่คั่น และพวกเขาจะบ่ายหูของตนไปเสียจากความจริง และจะหันไปยังนิทานต่าง ๆ แต่ท่านจงระวังระไวอยู่ในสิ่งทั้งปวง จงสู้ทนบรรดาความทุกข์ยากลำบาก จงกระทำหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ จงกระทำการรับใช้ของท่านให้สำเร็จเต็มที่”- 2 ทธ. 4:1-5

เปาโลพร้อมแล้วที่จะถูกถวายเป็นเครื่องบูชา เขารู้ว่าการละทิ้งความเชื่อแพร่ไปทุกแห่งหน ตอนนั้นเหมือนตอนนี้ กระนั้นทิโมธีก็ถูกกำชับให้เฝ้าระวัง ให้สู้ทนความยากลำบาก ให้ทำงานของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ฉะนั้นเหล่าคริสเตียนที่ดีจึงอาจร้องบทเพลงนมัสการโบราณนั้นได้ซึ่งกล่าวว่า:

มักหลงเงินไป ชำรูลูกได้

มักหลงไปจากพระเจ้าที่ชำระ

แต่นั้นก็ได้ขัดขวางการฟื้นฟู พระเจ้าทรงมีการฟื้นฟูได้โดยใช้มนุษย์ที่น่าสงเวชและอ่อนแอเป็นเครื่องมือ พระองค์ทรงฟื้นฟูเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ได้ พระองค์ทรงใช้พวกเขาในการชนะจิตวิญญาณได้ ความเสื่อมถอยและการกลับสัตย์เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับมนุษย์เหลือเกินจนพวกเขาไม่เคยทำให้พระเจ้าประหลาดพระทัยเลย และเราแน่ใจได้ว่าพวกเขาไม่เคยทำให้ข่าวประเสริฐของพระองค์หมดฤทธิ์เลย หากคริสเตียนไม่กี่คนจะยอมจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อแลกกับการฟื้นฟู

II. ความล้มเหลวในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ไม่อาจ

ขัดขวางการฟื้นฟูครั้งใหญ่ทั้งหมดตั้งแต่นั้นมาได้

เราควรยอมรับว่าพวกคริสเตียนทำให้พระเจ้าผิดหวังบ่อย ๆ ในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ พวกชอบดีอาจกล่าวในตอนนั้น เหมือนที่พวกเขากล่าวบางครั้งในตอนนั้นว่า “ความเชื่อแบบคริสเตียนล้มเหลวเสียแล้ว”

หลังจากที่เปาโลเตือนทิโมธีว่า “เพราะจะถึงเวลาที่คนทั้งหลายจะไม่ทนต่อหลักคำสอนอันถูกต้อง แต่ตามคตินาต่าง ๆ ของพวกเขาเอง พวกเขาจะรวบรวมบรรดาครูไว้สำหรับตนเอง โดยมีเหตุที่คั่น และพวกเขาจะป่วยหูของตนไปเสียจากความจริง และจะหันไปยงนิทานต่าง ๆ” เปาโลก็พูดกับทิโมธีเกี่ยวกับความยากลำบากของตัวเอง

เปาโลติดคุกอยู่ที่กรุงโรม จวนจะถูกประหารชีวิตอยู่แล้ว เขากลับกล่าวอย่างน่าเศร้าว่า:

“ท่านจงขมิขมั้นที่จะมาหาข้าพเจ้าโดยเร็ว

4:10 เพราะว่าเดมาสได้ละทิ้งข้าพเจ้าไปแล้ว โดยหลงรักโลกปัจจุบันนี้เสียแล้ว และได้จากไปยงเมืองเธสะโลนิกา เครสเซนส์ได้ไปยงแคว้นกาลาเทีย ทิตัสได้ไปยงเมืองดาลมาเทีย

4:11 ลูกาคนเดียวเท่านั้นที่อยู่กับข้าพเจ้า” - 2 ทิโมธี 4:9-11

เขากล่าวว่า:

“อเล็กซานเดอร์ช่างทองแดงนั้นได้ประทุษร้ายข้าพเจ้าอย่างสาหัส ‘ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบแทนเขาตามการกระทำทั้งหลายของเขา’ ท่านจงระวังเขาให้ดีด้วย เพราะเขาได้คัดค้านบรรดาถ้อยคำของเราอย่างรุนแรง ในการแก้คดีครั้งแรกของข้าพเจ้านั้น ไม่มีใครเข้าข้างข้าพเจ้าสักคนเดียว แต่พวกเขาได้ละทิ้งข้าพเจ้าไปหมด ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า ขอโปรดอย่าให้พวกเขาต้องได้รับโทษเลย อย่างไรก็ตามองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยืนอยู่กับข้าพเจ้า และได้เสริมกำลังข้าพเจ้า เพื่อว่าโดยข้าพเจ้า การประกาศพระวจนะจะเป็นที่รู้จักอย่างเต็มที่ และเพื่อให้คนต่างชาติทั้งปวงได้ยิน และข้าพเจ้าได้รับการช่วยให้พ้นจากปากของสิงโตนั้น” - ข้อ 14-17

เราอาจสมมติว่าเปาโลกำลังเขียนในสมัยของเราก็ได้ อเล็กซานเดอร์ช่างทองแดงนั้นเกลียดชังเปาโลและขัดขวางเขา เหมือนกับที่ผู้คนหันมาต่อต้านพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐวันนี้ เมื่อเปาโลถูกไต่สวนและยื่นแก้คดีเพื่อตัวเอง ไม่มีพยานสักคนที่ยอมยืนขึ้นและเสี่ยงชีวิตของตนเพื่อเปาโล! ทุกคนทิ้งเขาไปหมด!

เขากล่าวคำพยานของตนเพียงลำพังและได้รับการช่วยให้พ้นชั่วคราว แต่ต่อมาไม่นานเขาก็ถูกนำตัวไป

ลานประหาร และเขาถูกตัดศีรษะ

การรักโลกและสภาวะที่ไม่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณของพวกคริสเตียนเริ่มเลวร้ายมากเสียจนแม้แต่ยอห์นสาวกผู้เป็นที่รัก อัครทูตคนเดียวที่รอดชีวิตอยู่ ก็ไม่ได้รับอนุญาตให้พูดในคริสตจักรบางแห่งเหล่านั้น เขาเขียนในจดหมายฝากฉบับที่สามของยอห์น:

“ข้าพเจ้าได้เขียนถึงคริสตจักร แต่ดีโอเตรเฟส ผู้ชอบที่จะมีความเป็นใหญ่เป็นโตท่ามกลางพวกเขา หากได้รับรองพวกเราไว้ไม่ เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจะจดจำการกระทำทั้งหลายของเขาที่เขากระทำ โดยปราศกลัวใส่ความพวกเรากับบรรดาถ้อยคำประสงค์ร้าย และเท่านั้นยังไม่พอน่าใจ เขาเองก็ไม่ยอมรับรองพี่น้องเหล่านั้นด้วย และห้ามคนทั้งหลายที่ใครจะรับรอง และไล่พวกเขาออกไปจากคริสตจักรเสีย” - ข้อ 9, 10

นั่นฟังดูเหมือนคริสตจักรบางแห่งและคริสเตียนบางคนวันนี้มีใช้หรือ ที่เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ชนะจิตวิญญาณและดำเนินตามพระเจ้าถูกกีดกันออกไปและที่มีการแตกแยกและการวิวาท? นั่นเตือนใจคุณมิใช่หรือเกี่ยวกับพวกเจ้าหน้าที่คริสตจักรที่คิดแบบโลกที่ไล่ล่าพวกศิษยาภิบาลในคริสตจักรบางแห่งวันนี้และจำกัดฤทธิ์เดชของพระเจ้า? ความเสื่อมถอยในการอยู่ฝ่ายพระวิญญาณ การเพิ่มขึ้นของการรักโลกและความเห็นแก่ตัวท่ามกลางเหล่าคริสเตียน เกิดขึ้นแล้วในทุกยุคสมัย

ใครบางคนบอกผมใช้ใหม่ว่าคริสตจักรทั้งหลายกำลังล้มเหลวในวันเหล่านี้? จงพิจารณาว่าคริสตจักรทุกแห่งซึ่งเคยเป็นที่รู้จักในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ก็หายสาบสูญไปหมดเช่นกัน! คริสตจักรนั้นที่กรุงเยรูซาเล็มอยู่ที่ไหน ซึ่งเคยเต็มไปด้วยเหล่าสาวกที่พระวิญญาณเต็มเปี่ยม ในสถานที่นั้นที่ความเชื่อแบบคริสเตียนได้ถือกำเนิด? มันไม่อยู่แล้ว! หลายร้อยปีก่อน นานกว่าที่ประวัติศาสตร์มีบันทึกไว้ด้วยซ้ำ คริสตจักรนั้นหายสาบสูญไปแล้ว มันน่าจะเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 70 เมื่อเยรูซาเล็มถูกยึดโดยทิตัสและพื้นที่ส่วนใหญ่ของมันถูกทำลาย

คริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งแคว้นเอเชียอยู่ที่ไหน? แม้แต่คริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย ซึ่งได้รับคำชมเชยอย่างมาก ก็หายสาบสูญไปแล้ว เช่นเดียวกับคริสตจักรอื่น ๆ ที่เหลือในเอเชียไมเนอร์

คริสตจักรเหล่านั้นที่ถูกก่อตั้งในงานรับใช้ของเปาโลอยู่ที่ไหน? คริสตจักรอันทรนถุ์ที่นั่นแห่งเมืองเอเฟซัสอยู่ที่ไหน? คริสตจักรที่เมืองโครินธ์อยู่ที่ไหน? ความเชื่อแบบคริสเตียนซึ่งเคยลุกโชติช่วงไปทั่วทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ที่ถูกก่อตั้งโดยการเดินทางหลายรอบของเปาโลอยู่ที่ไหน? ไม่มีแล้ว! หายไปหมดแล้ว!

เปาโลเขียนไปถึงพวกคริสเตียนที่กรุงโรมว่า “ความเชื่อของพวกท่านถูกกล่าวถึงไปทั่วทั้งโลก” และที่กรุงโรมความเชื่อแบบคริสเตียนนั้นซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปรานยิ่งนักได้หลงเข้าสู่การเน้นรูปแบบและการเน้นพิธีกรรมมากขึ้นเรื่อย ๆ และได้กลายเป็นสิ่งที่เรียกว่าการละทิ้งความเชื่อแบบโรมันคาทอลิกตอนนี้ นิกายโรมันคาทอลิกพร้อมกับระบบสันตะปาปา พร้อมกับการบูชาพระแม่มารีย์ พร้อมกับการสวดอ้อนวอนต่อเหล่านักบุญ พร้อมกับการกราบไหว้รูปเคารพ พร้อมกับการบูชาที่ต้องซื้อ พร้อมกับการสารภาพต่อพวกบาทหลวง แทนที่จะต่อพระเจ้า การเสนอเรื่องไฟชำระที่น่าสงสัยแทนที่การบังเกิดใหม่และการให้ความมั่นใจเรื่องความรอดแบบตรง ๆ ก็เป็นพยานอยู่เสมอถึงความอ่อนแอของธรรมชาตินุษย์ แนวโน้มอยู่เสมอไปสู่ความเสื่อมถอยฝ่ายวิญญาณและหลักคำสอนเทียมเท็จ ความไม่เชื่อและการรักโลก

คุณเห็นมิใช่หรือว่า ถ้าคริสตจักรทั้งหลายที่ยืนชา คริสตจักรทั้งหลายที่เน้นรูปแบบ คริสตจักรทั้ง

หลายที่ถือแนวคิดสมัยใหม่นิยม ถ้าความไม่เชื่อในธรรมาสันและมานั่งในสมัยใหม่เหล่านี้ขัดขวางการฟื้นฟูได้ พวกมันก็คงขัดขวางการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ทั้งหมดนั้นมาตั้งแต่สมัยภาคพันธสัญญาใหม่แล้ว! เพราะว่าในทุกยุคของพระคัมภีร์พระคริสต์ไม่เคยล้มเหลว แต่คริสตจักรต่างหากที่ล้มเหลว ความเชื่อแบบคริสเตียนไม่เคยล้มเหลว แต่เหล่านักเทศน์ เหล่าคริสเตียน เหล่าอาจารย์ต่างหากที่ล้มเหลว

ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์สามารถฟื้นฟูเหล่าวิสุทธิชนที่กลับสัตย์ได้! ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์สามารถช่วยเหล่าสมาชิกคริสตจักรที่เย็นชา เน้นรูปแบบและไม่กลับใจเชื่อให้รอดได้! ขอบคุณพระเจ้าที่ความชั่วทั้งหมด ลัทธิเทียมเท็จ การรักโลก บาปของยุคสมัยนี้ไม่สามารถขัดขวางการฟื้นฟูได้หากผู้คนของพระเจ้าไม่ก็คนจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อแลกกับฤทธิ์เดชและพระพร!

III. ยุคมืดไม่อาจขัดขวางการฟื้นฟูสมัยปฏิรูปได้

น้อยคนตระหนักว่าเที่ยงคืนแห่งความมืดมืดฝ่ายวิญญาณในยุคมืดนั้นดำมืดขนาดไหน ความล้มเหลวของความเชื่อแบบคริสเตียนไม่เคยเด่นชัดในโลกต่อสายตาคือคนไม่เชื่อเท่ากับในยุคมืดนั้นเลยเมื่อโรมยังยึดถือการขัดขวาง เมื่อเกิดความอดอยากในเรื่องพระวจนะของพระเจ้า เมื่อในทั่วทั้งโลกมีเพียงผู้เชื่อหยิบมือหนึ่งที่เฉลียวฉลาดในเรื่องฝ่ายวิญญาณ ที่นี้บ้างที่โน่นบ้าง เหมือนเทียนเล่มหนึ่งที่ลุกไสวอยู่ในความมืด คือ “พวกนอกรีต” กลุ่มหนึ่งที่ยังอ่านพระคัมภีร์ซึ่งถูกคัดลอกด้วยมือ ผู้ซึ่งเชื่อเรื่องการบังเกิดใหม่ส่วนบุคคลโดยความเชื่อในพระคริสต์และผู้ซึ่งถูกเรียกได้ว่าเป็นเหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่

ในทางปฏิบัติแล้วทุกเมืองเล็ก ๆ ในอเมริกาวันนี้ที่มีประชากรหนึ่งหมื่นหรือสองหมื่นคนก็มีการเทศนาข่าวประเสริฐที่สัตย์จริงต่อพระวจนะของพระเจ้ามากกว่าประชาชาติหนึ่งที่มีประชากรหลายล้านคนเคยมีในสมัยยุคมืดเสียอีก เหล่าครูสอนรวีปกติแล้วก็รู้พระคัมภีร์มากกว่าพวกบาทหลวงและพวกสงฆ์ผู้ตามปกติในสมัยนั้น

มีโอกาสดิเลาสำหรับการฟื้นฟูเมื่อใดบอกบุญเพื่อไถ่บาปถูกขายอย่างเอิกเกริก เมื่อความรอดไม่ได้มีพื้นฐานอยู่บนความเชื่อในพระคริสต์ แต่อยู่บนการสารภาพต่อบาทหลวงคาทอลิกและการจ่ายค่ามิสซาในคริสตจักร? มีโอกาสดิเลาสำหรับการฟื้นฟูเมื่อไม่ใช่แค่พวกกษัตริย์แต่พวกพระสันตะปาปาเองด้วยมัวเมาภิเษกและประพฤติดิถีศีลธรรม?

กระนั้นจากความยุ่งเหยิงแห่งยุคมืดนั้น มีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่โลกเคยเห็นเกิดขึ้นในยุคปฏิรูปนั้น พระองค์ทรงเรียก Luther, Calvin และคนอื่น ๆ และทรงหันหลายล้านคนมาสู่ความเชื่อในพระคริสต์และความรู้เกี่ยวกับความรอดโดยความเชื่อ-ในเยอรมนี ในกลุ่มประเทศแถบสแกนดิเนเวีย สกอตแลนด์ อังกฤษ และหลายส่วนของประเทศอื่น ๆ อีกมากมาย จริง ๆ แล้วมีกระแสต่อต้านการปฏิรูปในคริสตจักรคาทอลิกที่ขับเคลื่อนองค์กรที่เสื่อมทรามทั้งหมดนั้นอย่างล้าลึก นิกายโปรเตสแตนต์แบบที่เรา รู้จักกันในกระแสหลัก โดยเฉพาะที่อ้างอิงถึงบรรดาคริสตจักรนิกายลูเธอรัน, ปฏิรูป, เพรสไบทีเรียน และอังกลิกัน ได้ออกมาจากการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์นั้นของยุคปฏิรูป

ขอบคุณพระเจ้าที่ความมืดฝ่ายวิญญาณแบบที่มีในยุคกลางนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในโลกวันนี้ ไม่ใช่ในอเมริกา ไม่ใช่ในอังกฤษ ไม่ใช่ในประเทศใดที่พูดภาษาอังกฤษ! ถ้าสภาพการณ์ต่าง ๆ ของโลก ถ้าความเสื่อมถอยฝ่าย

วิญญาณ ถ้าหลักคำสอนเท็จไม่อาจขัดขวางการฟื้นฟูในยุคนี้ได้ แน่แน่นอนว่าสภาพการณ์ต่าง ๆ ของโลกวันนี้ก็ไม่สามารถหยุดยั้งฤทธิ์เดชของพระเจ้า ความก้าวหน้าของชาวประเสริฐ และความรอดของคนบาปจำนวนมหาศาลได้ ถ้าผู้คนของพระเจ้าบางคนจะยอมจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อที่จะได้รับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

IV. ความชั่วและความไม่เชื่อไม่อาจขัดขวาง

การฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ในสมัยใหม่ได้

ตลอดสมัยประวัติศาสตร์ที่มีบันทึกไว้ ความจริงประการหนึ่งโดดเด่นตลอดกาลเหมือนเดิม: พระเจ้าประทานการฟื้นฟูให้หลายหน ทั้ง ๆ ที่มนุษย์ชั่ว ไม่คู่ควร ไม่เชื่อ และไม่สัตย์ซื่อ

จงพิจารณาประเทศอังกฤษในสมัยของ Wesley ในหนังสือที่ชื่อว่า *This Freedom Whence* โดย John Wesley Brady เราอ่านเกี่ยวกับสภาวะที่น่าตกใจของประเทศอังกฤษเมื่อ Wesley เริ่มเทศนา การล่มสลายอย่างสิ้นเชิงของรัฐบาลและศีลธรรมซึ่งเกิดขึ้นในฝรั่งเศสและทำให้เกิดการปฏิวัติฝรั่งเศสแสดงให้เห็นว่า มนุษยธรรมที่จะนำการสิ้นสະเทือนที่คล้ายกันให้เกิดขึ้นในอังกฤษ

คริสตจักรที่ถูกก่อตั้ง นั่นคือ คริสตจักรอังกลิกัน ก็เสื่อมทรามเกินจะเอ่ย แน่แน่นอนว่าคริสตจักรนั้นได้รับการสนับสนุนจากเงินภาษีและเหล่าผู้นำคริสตจักรถูกแต่งตั้งโดยเหล่าผู้นำของรัฐบาล เหมือนกับเป็นการอุปถัมภ์ทางการเมือง พวกบิชอปมีทรัพย์สินที่ดินพร้อมกับรายได้มหาศาล ได้รับสิ่งเหล่านั้นโดยการแต่งตั้งจากเหล่าผู้นำทางการเมืองและเก็บรักษาสิ่งเหล่านั้นโดยการยอมอยู่ใต้บังคับจุดประสงค์ทางการเมือง พวกสงฆ์ทุกแห่งหนเป็นเพียงผู้ที่ถูกแต่งตั้งทางการเมือง โดยที่ไม่มีการอ้างอิงใด ๆ ทั้งสิ้นถึงความเหมาะสมฝ่ายวิญญาณ และโดยรวมแล้วไม่ได้ประกาศตัวด้วยซ้ำว่าเป็นผู้ที่กลับใจเชื่อและบังเกิดใหม่แล้ว

การพินันชันต่อแพร่หลายทุกแห่งหนในหมู่พวกสงฆ์ การดื่มสุรา แม้กระทั่งความมึนเมา ก็พบเห็นได้ทั่วไป พวกสงฆ์ส่วนใหญ่เป็นพวกที่เชื่อเรื่องพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่ามิใช่พระเจ้าผู้สูงสุดองค์หนึ่งแต่ไม่เชื่อพระคัมภีร์ และไม่เชื่อเรื่องความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์และไม่เชื่อเรื่องการบังเกิดใหม่ พิธีการต่าง ๆ ของคริสตจักรเป็นเพียงรูปแบบที่แข็งทื่อ ผู้คนในเขตสงฆ์ได้รับการประพรมน้ำต่อนเป็นทารก “ถูกทำให้เป็นคริสเตียน” และถูกนับว่าเป็นสมาชิกของคริสตจักรแล้ว

เราไม่มีบันทึกเลยเกี่ยวกับผู้ใดในคริสตจักรอังกลิกัน ณ เวลานั้นที่ทำการเทศนาฟื้นฟู-เทศนาเรื่องการบังเกิดใหม่หรือเรียกคนบาปให้กลับใจใหม่ พวกศิษยาภิบาลกลุ่มพิวริตันถูกสั่งห้ามไม่ให้เทศนาในเมืองสำคัญ ๆ และมักถูกปรับเงินและถูกจำคุกและอะไรที่แยกว่านั้น เพราะแค่ประกาศข่าวประเสริฐ เราจำได้ว่าจอห์น บันยันถูกขังอยู่ในคุกเบลฟอर्टนานสิบสองปีเพื่อกีดกันเขาไม่ให้เทศนา

เรืออังกฤษหลายลำขนพวกทาสไปขายในพื้นที่ส่วนใหญ่ของโลก พวกอันธพาลที่ติดอาวุธจะขึ้นฝั่งในแอฟริกา บุกลั่นหลายหมู่บ้าน เช่นฆ่าคนเหล่านั้นที่ขัดขวางพวกเขาและขนพวกทาสไป ถูกต้อนไปเหมือนหมูและถูกขังเหมือนสัตว์ ทาสเหล่านั้นถูกขนไปยังแถบ West Indies ไปยังนิคมหลายแห่งของอเมริกา ไปยังประเทศอังกฤษและที่อื่น ๆ หลายคนเสียชีวิตและถูกทิ้งลงทะเลระหว่างทาง

การลักลอบ การเล่นพนัน การลักขโมย การมัวเมาในกามพบเห็นได้ทุกแห่งหน ละครของเซคสเปียร์ให้แนวคิดว่าการเล่นชู้เป็นเรื่องธรรมดาขนาดไหน คน ๆ หนึ่งถูกจำคุกหรือถูกแขวนคอเพราะไปจับกระต่ายป่า

ตัวหนึ่งบนที่ดินของเอิร์ล เด็กเล็ก ๆ ถูกใช้แรงงานเยี่ยงทาสในเมืองและโรงโม่มากถึงสิบสองหรือสิบสี่ชั่วโมงต่อวัน

ไม่มีชั้นเรียนรวีในรูปแบบใดทั้งสิ้น ไม่มีโรงเรียนกลางวันที่สอนฟรี ผู้คนส่วนใหญ่อ่านและเขียนหนังสือไม่เป็น

Wesley ถูกทำร้ายร่างกายบ่อย ๆ เพียงเพราะเทศนาข่าวประเสริฐ ผู้คนถูกปลุกกระตมครั้งแล้วครั้งเล่าให้ต่อต้านเขาและเหล่าเพื่อนนักเทศน์ของเขา บางคราวโรงประชุมของกลุ่มเมธอดิสต์ถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง และพวกเจ้าหน้าที่ก็เข้าข้างผู้กระทำผิดอยู่บ่อย ๆ

อังกฤษเป็นสถานที่ที่ไม่น่าจะเกิดการฟื้นฟูครั้งใหญ่ได้เลยในความคิดของเรา การฟื้นฟูของกลุ่มพิวริตันถูกปราบปรามโดยการใช้ความรุนแรงอย่างมาก เหล่านักเทศน์ที่มีความคิดอิสระและเชื่อพระคัมภีร์ทุกแห่งหนถูกข่มขู่ ถูกจำคุก ผน่อออกนอกประเทศ หรือทรัพย์สินของพวกเขาถูกยึดไป ประเทศอังกฤษแทบจะไม่มีอารยธรรมเลย เป็นอะไรที่แปลกแยกอย่างสิ้นเชิงจากอังกฤษที่เรารู้จักตอนนี้

กระนั้นพระเจ้าได้ทรงระบายนรกภัยใจลงบน John และ Charles Wesley บน Whitefield และนักเทศน์เหล่านั้นผู้ซึ่งพระองค์ทรงตั้งขึ้นพร้อมกับพวกเขา และการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์ได้เปลี่ยนโฉมประเทศอังกฤษ นอกจากนำไปสู่ความรอดของจิตวิญญาณหลายล้านดวงแล้ว การฟื้นฟูของเวสลีย์ยังเริ่มต้นกระแสชั้นเรียนรวีแบบโดยอ้อม ก่อให้เกิดการปฏิรูปคุก หยุดการค้าทาส ก่อให้เกิดการปฏิรูปครั้งใหญ่ในรัฐบาล และส่วนใหญ่แล้วได้สร้างสิ่งที่เรารู้จักในฐานะอุปนิสัย ความยุติธรรม และสังคมแบบอังกฤษ

ความไม่เชื่อ ความลามก ความผิดศีลธรรมและความอสังฆธรรมในหมู่ผู้คนและในหมู่ผู้นำคริสตจักรและรัฐบาลตอนที่การฟื้นฟูของเวสลีย์เริ่มต้นก็น่าท้อใจมากกว่าที่เป็นจริงในอเมริกาวันนี้ตั้งเอยะ เมื่อพิจารณาการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์นั้นที่พระเจ้าประทานให้ในสมัยของเวสลีย์ มันก็โง่เขลาและไร้ความเชื่อที่จะเชื่อว่าพระเจ้าไม่สามารถปลุกเร้าอเมริกา อังกฤษและที่อื่นใดได้ตอนนี้ซึ่งเป็นที่ ๆ ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าและจำราคาของพระองค์เพื่อแลกกับการฟื้นฟู เหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำอย่างทรงฤทธิ์ในสมัยของเวสลีย์ ปัญหาไม่ได้อยู่ที่สภาพการณ์ต่าง ๆ ของโลกที่ยากลำบากและใจชั่วของมนุษย์ ปัญหาอยู่ที่เหล่าคนงาน “งานเก็บเกี่ยวเป็นการใหญ่ยิ่งนัก แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย”

การฟื้นฟูแบบเวสลีย์ได้มาสู่อเมริกาผ่านทาง Whitefield, Coke, Asbury และคนอื่น ๆ แต่คุณจะจดจำได้ว่าในอเมริกา Tom Paine หนึ่งในเหล่าผู้นำของการปฏิวัติอเมริกา กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงตอนนั้น เขาเขียนหนังสือ *The Age of Reason* ซึ่งในนั้นเขาเริ่มต้นพิสูจน์ว่าพระคัมภีร์ไม่เป็นความจริง ผู้คนมากมายอ่านหนังสือหลายเล่มและแผ่นพับหลายฉบับของเขาด้วยความกระตือรือร้น ครั้งหนึ่งความเป็นที่นิยมของเขาคู่คี่กับความเป็นที่นิยมของ Washington, Jefferson และ Franklin เลย

เหล่าผู้นำทางความคิดในอเมริกายุคต้นเป็นพวกเชื่อว่ามีพระเจ้าเช่นกัน แต่ไม่ยอมรับการดลใจของพระคัมภีร์ ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ และความจำเป็นในการบังเกิดใหม่ กระนั้น เบนจามิน แฟรงคลินก็ได้ยืนไวท์ฟิลด์เทศนาและประทับใจอย่างสุดซึ้ง เขาไม่ได้กล่าวยอมรับความเชื่ออย่างเปิดเผย แต่อัตชีวประวัติของแฟรงคลินก็แสดงให้เห็นว่าในช่วงปีหลัง ๆ ของเขาแฟรงคลินเชื่อในพระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ ว่าเขาขออภัย

ผู้คนอย่างจริงจังให้อิทธิฐานและอ่านพระคัมภีร์ จอร์จ วอชิงตันเองก็กลายเป็นผู้ที่อิทธิฐานอย่างจริงจัง และดูเหมือนว่าเขาเป็นคริสเตียนที่เชื่อคนหนึ่ง

พระเจ้านำการฟื้นฟูมาในอเมริกาสมัยต้น ๆ แม้จะมีความไม่สัติยเชื่อและความชั่ววุ่นวายน เหตุใดพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ถึงจะถูกขัดขวางโดยสภาพการณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ตอนนี้ หากผู้คนของพระองค์กระทำตามข้อกำหนดเหล่านั้นของพระองค์เพื่อที่จะได้การฟื้นฟู?

จงพิจารณาการฟื้นฟูตั้งแต่ปี 1857-1859 ซึ่งเริ่มปรากฏให้เห็นภายนอกในการประชุมอิทธิฐานที่ Fulton Street ในนิวยอร์กซิตี้ แค่สามปีก่อนสงครามกลางเมืองนั้น เปลวไฟแห่งความเกลียดชัง การวิวาทและแรงปรารถนาชั่วทุกอย่างกำลังลุกไหม้ขึ้นสูง การฟื้นฟูแสนมหัศจรรย์นั้นมาในท่ามกลางความปั่นป่วนทั้งหมดที่สนับสนุนและต่อต้านสงคราม แต่มันไม่ได้ยับยั้งสงครามกลางเมืองอันทรงพลังนั้น

จงพิจารณาสถานะของอเมริกาในสมัยของ D. L. Moody คนไม่เชื่อคนหนึ่งนามว่า Robert Ingersoll กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงหลังจากสงครามกลางเมืองนั้นซึ่งในสงครามนั้นเขามีประวัติทางทหารอันโดดเด่น เขาเกือบจะได้เป็นผู้ว่าการรัฐอินเดียน่า และหลายคนคิดว่าเขาคงจะได้เป็นประธานาธิบดีไปแล้วหากไม่ใช่เพราะจุดยืนของเขาในฐานะผู้ไม่เชื่อที่แสดงออกชัดเจน ทั่วทั้งอเมริกา เขาบรรยายแก่ฝูงชนหมู่ใหญ่ ๆ ในเชิงต่อต้านพระคัมภีร์และศาสนาคริสเตียน สโมสรรู้ไม่เชื่อหลายแห่งได้ถูกก่อตั้งขึ้น ความไม่เชื่อไม่เคยโหดยิ่งกว่าไม่เคยแสดงออกชัดเจนมากไปกว่าที่เคยเป็นในอเมริกาตอนที่ D. L. Moody เริ่มต้นงานรับใช้อันยิ่งใหญ่ของเขา

Moody ทำงานท่ามกลางพวกทหารในระหว่างสงครามกลางเมืองนั้น เขาไม่ได้เริ่มมีชื่อเสียงกว้างขวางจนกระทั่งหลังจากสงครามนั้น ผลพวงทั้งหมดของสงคราม พร้อมกับความเกลียดชังของมัน การสิ้นคลอนทางเศรษฐกิจของมัน พร้อมกับการกดขี่หลายรัฐทางใต้และความเกลียดชังหลายภาคส่วนที่ลุกไหม้ ไม่ได้ขัดขวางการฟื้นฟูใด ๆ แนวพรมแดนของอเมริกาถูกผลักดันไปทางทิศตะวันตกพร้อมกับความไร้ชื่อแปและการนองเลือด อาชญากรรมที่ต่อต้านพวกอินเดียน และหลายชุมชนต้องหวาดกลัวเพราะพวกผู้ร้ายที่ชอบเข่นฆ่าผู้คน

เมื่อ Moody ไปที่อังกฤษ พวกคนไม่เชื่อซึ่งเหยียดพระคัมภีร์และพระเจ้าและพระคริสต์อย่างเปิดเผย ก็มีใจกล้ามากเสียจนสโมสรรู้ไม่เชื่อหลายแห่งได้รับความนิยมและทำงานหนักมากกว่าพวกลอร์ดจอร์จนี้เสียอีก อันที่จริง Mr. Soltau ในหนังสือ *The Sword Book of Treasures* (Sword of the Lord Publishers) เล่าว่ามีเทศนาคืนหนึ่งแก่พวกคนไม่เชื่อห้าพันคนในการประชุมหนึ่งที่ถูกละเมิดสำหรับพวกเขา โดยเฉพาะ และพวกเขาออกมา ตามคำสั่งของผู้นำคนไม่เชื่อของพวกเขา เพื่อหัวเราะเยาะและทำให้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐมูตและ Sankey ต้องอับอาย พวกเขาไม่รู้จักเพลงนมัสการที่มีเนื้อหาข่าวประเสริฐ นอกจากงานคริสเตียนไม่กี่คน ไม่มีใครได้รับเชิญเลยนอกจากพวกคนไม่เชื่อ กระนั้นฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าก็มาอยู่บนพวกเขา และคนประมาณห้าพันคนได้หันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า และสโมสรรู้ไม่เชื่อเหล่านั้นก็ถูกยุบ

คนเหล่านั้นที่นึกภาพว่าการฟื้นฟูทั้งหลายเป็นเพียงผลผลิตของสภาพการณ์บางอย่างที่เป็นสุขก็ช่างโง่เขลา พวกเขาเพิกเฉยคำสอนนั้นของพระวจนะของพระเจ้าและเพิกเฉยข้อเท็จจริงเหล่านั้นที่หนุนหลังการฟื้นฟู

ครั้งใหญ่ ๆ ทั้งหมด สภาพการณ์ฝ่ายศีลธรรมและฝ่ายวิญญาณตอนที่การฟื้นฟูของ D. L. Moody มาสู่อเมริกา และอังกฤษก็เลวร้ายอย่างมาก ในหลายทางก็แย่งกว่าสภาพการณ์ในวันนี้ด้วยซ้ำ สภาพการณ์ต่าง ๆ ไม่ได้ยับยั้งฤทธิ์เดชของพระเจ้าต่อนั้น และไม่สามารถขัดขวางการอวยพรของพระองค์ได้ต่อนั้น หากผู้คนของพระองค์จ่ายราคานั้นเพื่อแลกกับการฟื้นฟู

พระเจ้าคงรู้สึกเหมือนโดนดูถูกในเรื่องฤทธิ์เดชและพระคุณของพระองค์จริง ๆ ที่ผู้คนคิดว่าการฟื้นฟูต่าง ๆ สามารถเกิดขึ้นได้แค่ในสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยเท่านั้น!

ตอนที่กรุงเยรูซาเล็มเกือบจะถูกทำลายอยู่แล้วและยูดาห์จะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้เยเรมีย์ได้รับคำเตือนล่วงหน้าและเขาเทศนาอย่างสัตย์ซื่อไปแล้ว พระเจ้าก็สั่งเยเรมีย์ให้ซื้อนาผืนหนึ่งและทำการซื้อนั้นอย่างเปิดเผยและเป็นทางการเพื่อเป็นหลักฐานว่า “บรรดาบ้าน และไร่นาทั้งหลาย และบรรดาสวนองุ่นจะมีการถือกรรมสิทธิ์กันอีกในแผ่นดินนี้” (ยรม. 32:15) เมื่อเห็นการล้างผลาญและการทำลายล้างราบคาบซึ่งกำลังเกิดขึ้นแล้วแม้ในขณะนั้น เมื่อพระวิหารจะถูกทำลาย ประตูเมืองถูกไฟเผา กำแพงเมืองถูกรื้อลง ผู้คนถูกเข่นฆ่าหรือถูกกวาดต้อนไปบาบิโลน การฟื้นฟูของประชาชาตินั้นก็ดูเหมือนเป็นไปได้เลย

แต่เยเรมีย์พูดว่า “อนิจจา ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ดูเถิด พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก โดยฤทธานุภาพใหญ่ยิ่งของพระองค์และโดยพระกรซึ่งเหยียดออก และไม่มีสิ่งใดที่ยากเกินสำหรับพระองค์” พระเจ้าก็ทรงตอบกลับว่า “ดูเถิด เราเป็นพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของบรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้น มีสิ่งใดที่ยากเกินสำหรับเราหรือ” (ยรม. 32:17, 27)

เอลียาห์ให้ประชาชนเทน้ำสิบสองถังลงบนเครื่องสัตว์บูชาอันบนภูเขาคารเมลก่อนที่เขาจะร้องทูล พระเจ้าให้ส่งไฟมาจากสวรรค์ เขาเห็นว่าพระเจ้าสามารถจุดไฟโดยใช้ฟืนที่เปียกชุ่มได้เหมือนที่ใช้ฟืนแห้ง เขาเห็นว่าพระเจ้าสามารถประทานการฟื้นฟูได้ในท่ามกลางความเสื่อมทรามที่เลวร้าย การไหว้รูปเคารพ และบาปของแผ่นดินสะมาเรีย

และผู้คนที่มีความเชื่อของพระเจ้างี้รู้ว่าพระเจ้าสามารถทำแบบเดิมได้วันนี้

เรานมัสการพระเจ้าองค์นี้ที่เป็นพระเจ้าแบบไหนกัน? มนุษย์ที่เล็กจ้อยสามารถขัดขวางฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้หรือในเมื่อผู้คนของพระองค์เชื่อวางใจพระองค์? เหล่าคนบาปมีกำลังมากและเข้าถึงยากต่อการทรงเรียกของพระเจ้าขนาดนั้นเลยหรือจนพระวิญญาณของพระเจ้าไม่สามารถนำการปองใจมาให้ ไม่สามารถตีหมักแก้มของคนบาป ไม่สามารถทำให้คนบาปหลังน้ำตา ไม่สามารถเผาไหม้จิตสำนึกของคนบาปได้?

เราประกาศและรับใช้พระเจ้าองค์นี้ที่เป็นพระเจ้าแบบใด? พระองค์อ่อนแอมากเสียจนสภาพอากาศ การแข่งขันของวิทย์ กิฬา โทรทัศน์ ธุรกิจและการพักผ่อนทำให้พระองค์สิ้นฤทธิ์แล้วหรือ? พระเจ้าแข่งขันไม่ได้แล้วหรือในโลกสมัยใหม่ที่เรารู้จักกัน? พวกเราที่คิดแบบนั้นช่างน่าละอายเสียจริง! ตลอดหลายร้อยปี พระเจ้าทรงพิสูจน์พระองค์เองแล้วว่าทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้นที่อยู่เหนือสภาพการณ์ทั้งปวง เหนือผู้คนที่ทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้นที่อยู่เหนือผู้ครอบครองทั้งหมดที่เป็นมนุษย์ “ที่ใดที่บาปได้ปรากฏมากมาย พระคุณก็ได้ปรากฏมากมายยิ่งขึ้นที่นั่น” (รม. 5:20) มนุษย์เสนอ แต่พระเจ้าทรงสนอง สุดขีดของมนุษย์เป็นโอกาสของพระเจ้า

ถ้าผมมีพระเจ้าองค์หนึ่งที่ช่วยคนไข้มาให้รอดไม่ได้ ผมก็คงจะไม่ประกาศพระองค์แก่เด็กเล็ก ๆ เด็ดขาด ถ้าผมมีพระเจ้าองค์หนึ่งที่ชำระหญิงโสเภณีให้สะอาดไม่ได้ ผมก็คงจะไม่ประกาศพระองค์แก่ภรรยาและมารดาที่รักจนवलสงวนตัวเด็ดขาด ถ้าพระเยซูคริสต์ทรงช่วยพวกคาทอลิกและพวกยิว พวกอาชญากรและคนไม่เชื่อให้รอดไม่ได้ ผมก็คงจะไม่เสี่ยงฝากจิตวิญญาณของผมไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์เด็ดขาด ถ้าพระเจ้าไม่สามารถประทานการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ทั่วเมืองพร้อมกับผลลัพธ์อันทรงฤทธิ์ที่หลายพันคนรับความรอดจากการเทศนาพระวจนะในที่สาธารณะในการประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลชน ผมก็คงจะไม่เทศนาพระองค์ในชั้นเรียนในการประกาศแก่เด็ก ๆ หรือในชั้นเรียนเด็กประถมชายและหญิงเด็ดขาด!

เราช่างทำบาป เหยียดหยามพระเจ้า และแสดงให้เห็นถึงความไม่เชื่อของเราจริง ๆ เมื่อเราบอกเป็นนัยว่าสภาพการณ์ต่าง ๆ ยากเกินไปสำหรับพระเจ้า ว่าสภาพการณ์ต่าง ๆ ขัดขวางการฟื้นฟู! ประวัติศาสตร์ตลอดทุกยุคสมัยร้องประกาศว่านั่นเป็นคำโกหก! การฟื้นฟูทั้งหมดในสมัยพระคัมภีร์ การฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่สมัยปฏิรูปพร้อมกับลูเธอร์ คาลวินและคนอื่น ๆ การฟื้นฟูของเวสลีย์ที่ช่วยประเทศอังกฤษให้รอดจากการปฏิวัติฝรั่งเศสและทำให้อารยธรรมและอิสราเอลของอังกฤษและอเมริกาเป็นอย่างที่เป็นวันนี้ การฟื้นฟูเหล่านั้นของมูดีและมากกว่านั้น-ทั้งหมดนี้ถูกทำให้เกิดขึ้นแม้ต้องเผชิญกับการแพร่กระจายของบาปแบบโจ่งแจ้ง แม้เผชิญกับความเสื่อมถอยฝ่ายวิญญาณและความไม่เชื่อทั้งในและนอกคริสตจักรเหล่านั้น

คุณตกใจหรือกับอำนาจ พลัง ความชั่ว และการหันเหไปจากพระเจ้าของโลกสมัยใหม่ในปัจจุบันนี้? จังจงฟังคำตรัสของพระเยซูคริสต์: “ในโลกนี้ท่านทั้งหลายจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33) โลกนะหรือ? จำไว้ว่า “นี่แหละเป็นชัยชนะซึ่งได้มีชัยต่อโลก คือความเชื่อของเรา นั่นเอง” (1 ยอห์น 5:4)

สภาพการณ์ต่าง ๆ ของโลกไม่เคยหยุดยั้งการฟื้นฟูเมื่อผู้คนของพระเจ้าทำตามข้อกำหนดของพระเจ้า และได้รับฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระองค์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ สภาพการณ์ต่าง ๆ ของโลกไม่สามารถยับยั้งการฟื้นฟูได้ตอนนี้ “งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้นพวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคณงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์” (ลูกา 10:2)

งานเก็บเกี่ยวของการฟื้นฟูสุขภาพ

เสมอในหมู่คนบาปผู้หลงหาย

ตลอดทั้งการบรรยายเหล่านี้ เราารู้สึกว่าจำเป็นต้องกลับไปยังข้อพระคำเหล่านั้นที่ถูกให้ไว้ในมัทธิว 9:35-38 อีก ที่พระเยซูประทานกฎนี้ให้เราที่ว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย” - ว่าปัญหาไม่ได้อยู่ที่สภาพการณ์แวดล้อม เหล่าคนบาป ชาวโลก แต่อยู่ที่คริสตจักร ผู้คนของพระเจ้า ขอให้เราอ่านพระคำตอนนั้นอีกทีด้วยความคิดในหัวที่ว่าเหล่าคนบาปเองสุขภาพดีแล้วสำหรับงานเก็บเกี่ยว ในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่รัก

“และพระเยซูได้เสด็จไปตามบรรดานครและหมู่บ้านทั้งหลายโดยรอบ โดยทรงสั่งสอนในธรรมศาลาทั้งหลายของพวกเขา และประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้น และทรงรักษาทุกความเจ็บป่วยและทุกโรคในท่ามกลางประชาชนให้หาย และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นคนเป็นอันมากนั้น พระองค์ก็ทรงเกิดความกรุณาต่อเขาทั้งหลาย เพราะพวกเขาอดโรย และถูกกระจัดกระจายไปโดยรอบ เหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง แล้วพระองค์ตรัสกับพวกสาวกของพระองค์ว่า “งานเก็บเกี่ยวนี้มีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์”

พระคำตอนนี้มีศูนย์กลางอยู่ที่งานนั้นที่พระเยซูทรงกระทำในหมู่ประชาชน พระองค์ทรงสั่งสอนพวกเขาในธรรมศาลาหลายแห่งของพวกเขา ทรงทราบหัวใจพวกเขาที่วิหิงขนาดไหน พระองค์ทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้น คำว่า ข่าวประเสริฐ หมายถึงข่าวดี ฉะนั้นผู้คนเหล่านั้นจึงน่าจะวิหิงขนามาก ๆ และฟังมันด้วยใจยินดีอย่างแน่นอน พระองค์ทรงรักษาความเจ็บป่วยและโรคภัยทุกอย่างในหมู่ประชาชนเหล่านั้น ฉะนั้นในที่นี้พระองค์จึงทรงตั้งความสนใจไปที่การล้างผลาญของบาป ความไม่สงบ ความอยากและความต้องการซึ่งรู้สึกได้ทุกแห่งหนในโลกแห่งบาป

เราถูกบอกว่าพระเยซู “เห็นคนเป็นอันมากนั้น” อดโรย (คำว่าคนเป็นอันมากเป็นรูปพหูพจน์ ไม่ใช่เอกพจน์ นั่นคือ “ฝูงชนมากมาย” ไม่ใช่ผู้คนกลุ่มเดียว) นั่นบ่งชี้ว่าประชาชนเหล่านั้นไม่เพียงขาดสนแต่ยังรู้สึกถึงความขาดสนของตนด้วย พวกเขาติดตามพระคริสต์ ยึดมั่นคำตรัสของพระองค์และขอความช่วยเหลือจากพระองค์

และพระทัยอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าก็หวั่นไหวเพราะความกรุณาที่มีต่อประชาชนเหล่านี้ พระองค์เห็นว่าพวกเขาเหนื่อยล้าและอดโรยขนาดไหน ท้อใจและไร้สิ้นเรี่ยวแรงขนาดไหน พระองค์เห็นว่าพวกเขา “ถูกกระจัดกระจายไปโดยรอบ เหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง” พวกเขาไม่มีใครที่พวกเขาจะหันไปพึ่งได้ ไม่มีผู้นำให้ติดตาม ไม่มีคอกแกะเป็นที่พักพิง

ทั้งหมดนี้อยู่ในพระดำริของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเมื่อพระองค์ตรัสแก่เหล่าสาวกว่า “งานเก็บเกี่ยวนี้มีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์”

เหล่าคนบาปไม่เพียงต้องการข่าวประเสริฐ แต่พวกเขาจะฟังข่าวประเสริฐ พวกเขาหลายคนหิวโหย ข่าวประเสริฐและยินดียอมรับมัน หากมันถูกเทศนาอย่างชัดเจนและด้วยใจกล้า ความรักและน้ำตา และใน ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เห็นได้ชัดว่าพระเยซูทรงคิดถึงความจริงเดียวกันนี้ ที่ว่าฝูงชนมากมายที่เป็นคนบาปสูงงอมพร้อมเก็บเกี่ยวแล้ว เมื่อพระองค์ทรงนั่งอยู่ที่ขอบ่อน้ำนั้นที่เมืองสิคาร์ในแคว้นสะมาเรียและตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า:

“ท่านทั้งหลายกล่าวว่า ‘ยังมีอีกสี่เดือน และจึงจะถึงฤดูเกี่ยวข้าว’ มิใช่หรือ ดูเถิด เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า จงแหงนตาของพวกท่านขึ้น และดูทุ่งนาทั้งหลายเถิด เพราะว่าทุ่งนาเหล่านั้นก็ขาวแล้ว พร้อมสำหรับการเกี่ยวข้าว และคนที่เกี่ยวได้รับค่าจ้างทั้งหลาย และสำสมพิชผลต่าง ๆ ไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ เพื่อทั้งคนที่หิวและคนที่เกี่ยวจะได้ปีติยินดีด้วยกัน”- ยอห์น 4:35, 36

ในที่นี้พระเยซูทรงหมายถึงเมืองสิคาร์นี้โดยเฉพาะ พระองค์ทรงชนะหญิงที่หลงเงินคนหนึ่งแล้ว นางทิ้งหมอน้ำของตนไว้และวิ่งเข้าเมืองไปบอกพวกผู้ชายว่า “จงมา ดูท่านผู้หนึ่ง ซึ่งได้บอกฉันถึงสิ่งสารพัดที่ฉันได้เคยกระทำ ท่านผู้นี้เป็นพระคริสต์มิใช่หรือ” อีกไม่กี่นาทีพวกเขาจะมาเพื่อจะได้เห็นกับตาและฟังคำตรัสของพระองค์ บางคนอยากได้รับสันติสุขและการยกโทษ อยากรู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากเสียจนพวกเขาเชื่อวางใจพระองค์โดยที่ยังไม่เห็นพระองค์ ผ่านทางคำพยานของหญิงผู้นั้น คนอื่น ๆ จะมาและขอร้องให้พระองค์อยู่ต่อ พระองค์จะพักในเมืองนั้นสองวัน และคนอื่นมากมายจะเชื่อเพราะคำเทศนาของพระองค์

ฉะนั้นพระเยซูจึงบอกสาวกเหล่านี้ว่าพวกเขาไม่ควรรู้สึกว่างานเก็บเกี่ยวนั้นคงจะสูงงอมทีหลัง อีกตั้งสี่เดือน-มันสูงงอมแล้ว

และสิ่งที่พระเยซูตรัสเกี่ยวกับเมืองสิคาร์ พระองค์ก็ตรัสในทางหลักการเกี่ยวกับคนทั้งโลก

ทุกแห่งหนมีความไม่สงบสุขเช่นนั้นในส่วน of เหล่าคนบาป ความฝืนสลายเช่นนั้นเพราะคำสัญญาที่ไม่เป็นจริง เพราะค่าจ้างของบาป เพราะจิตสำนึกที่ลึกลับ เพราะสูญเสียคนรักไป เพราะกลัวตาย จนคนบาปทั้งหลายสามารถถูกชนะได้ หลายล้านคน-เหล่าผู้หลงหายที่ต้องการการช่วยให้รอด-สูงงอมแล้ววันนี้สำหรับงานเก็บเกี่ยว นั่นเป็นสิ่งที่หลายตัวอย่างในพระคัมภีร์พิสูจน์ให้เห็น และโดยพระคุณของพระเจ้าผมจะพยายามยกเหตุผลขั้นพื้นฐานบางประการว่าทำไมถึงมีเหล่าคนบาปอยู่เสมอที่สามารถถูกชนะมาถึงพระคริสต์ได้และทำไมการฟื้นฟูถึงเกิดขึ้นได้เสมอ

I. หลายตัวอย่างในพระคัมภีร์ของคนบาปที่หิวโหยและโหยหา

สันติสุข การยกโทษและความรอด

ครั้งแล้วครั้งเล่าในภาคพันธสัญญาใหม่ เราพบเหล่าคนบาปที่มีใจหิวโหย เหมือนผลไม้สุกบนต้น รอที่จะถูกชนะ ไม่ใช่ทุกคนที่รู้ว่าตนต้องการอะไรกันแน่ แต่พวกเขามีความต้องการบางอย่างอยู่ลึก ๆ ที่ทำให้ใจของพวกเขาเปิดรับข่าวประเสริฐและทำให้พวกเขาอ่องไวที่จะวางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเมื่อข่าวดีนั้นถูกนำเสนอแก่พวกเขา

1. โครเนลีส นายร้อยชาวโรมที่เมืองซีซารียา

ในกิจการ 10 เราพบเรื่องราวที่น่าทึ่งนี้:

“ยังมีชายคนหนึ่งในเมืองซีซารียาที่มีนามว่า โครเนลีส เป็นนายร้อยอยู่ในกองทหารที่เรียกว่ากองอิตาเลีย เป็นคนที่นมัสการพระเจ้า และเป็นคนที่ยำเกรงพระเจ้าพร้อมด้วยทั้งครัวเรือนของท่าน ซึ่งได้ให้ท่านมากมายแก่ประชาชน และอธิษฐานต่อพระเจ้าเสมอ ท่านได้เห็นในนิมิตอย่างชัดเจนประมาณเวลาบ่ายสามโมง มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า กำลังเข้ามาหาท่าน และกล่าวแก่ท่านว่า “โครเนลีสเอ๋ย” และเมื่อโครเนลีสเขม่นดูทูตสวรรค์องค์นั้น ท่านก็ตกใจกลัว และกล่าวว่า “สิ่งนี้เป็นประการใด พระองค์เจ้าข้า” และทูตสวรรค์ได้กล่าวกับท่านว่า “บรรดาคำอธิษฐานของท่านและงานทั้งหลายของท่าน ได้ขึ้นไปเป็นที่ระลึกถึงต่อพระพักตร์พระเจ้าแล้ว และบัดนี้จึงส่งพวกคนไปยังเมืองยัฟฟา และเชิญคนหนึ่งมาชื่อ ซีโมน ผู้ซึ่งมีนามสกุลว่า เปโตร เปโตรอาศัยอยู่กับคนหนึ่งชื่อ ซีโมน เป็นช่างฟอกหนัง ผู้ซึ่งบ้านของเขายูริมฝั่งทะเล เปโตรจะบอกท่านว่าท่านควรจะทำอะไร” - ข้อ 1-6

หรือ ตามที่ถูกเล่าซ้ำในกิจการ 11:13, 14 ในถ้อยคำของเปโตรว่า

“และเขาได้แสดงแก่พวกเราว่า เขาได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบ้านของเขา ซึ่งยืนอยู่และกล่าวกับเขาว่า ‘จงส่งพวกคนไปยังเมืองยัฟฟา และเชิญซีโมนมา ผู้ซึ่งมีนามสกุลว่า เปโตร ผู้ซึ่งจะกล่าวถ้อยคำทั้งหลายแก่ท่าน ซึ่งโดยถ้อยคำเหล่านั้นท่านกับทั้งครอบครัวของท่านจะได้รับความรอด’ ”

องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องแสดงให้เปโตรเห็นในนิมิตที่ทวนซ้ำสามรอบก่อนที่พระองค์จะทำลายอคติแบบยิวของเขาได้มากพอที่จะทำให้เปโตรไปที่บ้านของคนต่างชาติคนหนึ่งเพื่อจะประกาศข่าวประเสริฐ! แต่ในที่สุดเมื่อคนใช้สองคนและทหารคนหนึ่งที่โครเนลีสส่งมาขอร้องเปโตรให้มาบอกโครเนลีสและคนทั้งบ้านของเขาว่าจะได้รับความรอดได้อย่างไร เปโตรก็เริ่มเชื่อ พวกเขาจึงไปในวันรุ่งขึ้น

น่าสนใจที่ต้องหมายเหตุว่าเปโตรดูเหมือนจะเตรียมคำเทศนาที่ยอดเยี่ยมไว้แล้ว ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาคิดว่าคนต่างชาติที่ไม่รู้เรื่องราวนี้คงรู้น้อยมากจนต้องสอนเยาะเลย แต่ถ้าเขาตั้งใจไว้แล้วว่า จะเทศนายืดยาว เขาก็ไม่ได้เทศนาจนจบ ในคำเกริ่นนำย่อ ๆ เปโตรบอกแผนการแห่งความรอดในถ้อยคำเหล่านี้ว่า “บรรดาศาสนาพยากรณ์เป็นพยานถึงพระองค์ [พระเยซู] ว่า โดยพระนามของพระองค์ ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกบาปทั้งหลาย” (กิจการ 10:43) และเขาอดเทศนาส่วนที่เหลือของคำเทศนาของเขา! โครเนลีสและคนทั้งบ้านของเขากลับใจเชื่อในทันที เปโตรซึ่งเล่าเรื่องนี้ในภายหลัง กล่าวว่า “และขณะที่ข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเขา เหมือนได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเราในตอนต้นนั้น”

แล้วผู้เชื่อใหม่เหล่านั้นจึงรับบัพติศมา และเปโตรกลับไปพยายามอธิบายแก่พวกคริสเตียนยิวที่ขอบติว่าทำไมเขาถึงไปบ้านของคนต่างชาติคนหนึ่งเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ!

ในเรื่องที่มีเสน่ห์นี้จากพระคัมภีร์ มันเริ่มปรากฏชัดเจนว่าบ่อยครั้งพระเจ้าทรงประสบความสำเร็จในการได้ผู้ชนะจิตวิญญาณสักคนที่ทำงานให้พระองค์มากกว่าที่พระองค์ประสบความสำเร็จในการเตรียมเหล่าคนบาปให้พร้อมที่จะฟังข่าวประเสริฐ! ต้องใช้หมายสำคัญและการมหัศจรรย์หลายประการเพื่อเตรียมเปโตรให้

พร้อมที่จะเทศนาแก่ชายที่ยังไม่รอดผู้นำสงสารคนนั้น ชายผู้รักการอธิษฐาน ชายผู้ให้ทาน ชายผู้อดอาหาร และรอคอยพระเจ้า ที่พยายามหาวิธีที่จะรับความรอด เช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงประสงค์ความยุ่งยากในการเตรียมโยนาห์ให้พร้อมที่จะเทศนามากกว่าที่พระองค์ประสงค์ความยุ่งยากในการทำให้ชาวเมืองนีนะเวห์กลับใจใหม่ เสียอีก โครเนลิอัสเป็นตัวอย่งที่ดีของผู้คนที่มีความหวังในเกือบทุกชุมชนน่าจะเข้าถึงง่ายด้วยข่าวประเสริฐ

2. ชั้นที่ชาวเอธิโอเปียที่ฟิลิปนำมาถึงพระคริสต์

ผู้ดูแลทรัพย์สินคนหนึ่งของพระนางคานดาสี ราชนินีแห่งเอธิโอเปีย ได้มาที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อนมัสการ และขณะกลับไป นั่งอยู่ในรถรบของตนและอ่านหนังสือศาสตาศาพยากรณ์อิสยาห์

“แล้วพระวิญญาณตรัสกับฟิลิปว่า “จงเข้าไปใกล้ และให้ตัวเจ้าเข้าไปชิดรถม้าคันนี้เถิด” และฟิลิปได้วิ่งเข้าไปใกล้ท่าน และได้ยินท่านอ่านหนังสืออิสยาห์ศาสตาศาพยากรณ์ และกล่าวว่า “ท่านเข้าใจสิ่งซึ่งท่านอ่านนั้นไหม” และชั้นที่ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะเข้าใจได้อย่างไร นอกจากใครสักคนจะชี้แนะข้าพเจ้า” และท่านเชิญฟิลิปให้ขึ้นมาและนั่งรถกับท่าน พระคัมภีร์ตอนซึ่งท่านอ่านอยู่นั้นคือข้อความนี้ ‘ท่านถูกนำไปเหมือนแกะเพื่อการฆ่า และเหมือนลูกแกะที่เป็นใบ้อยู่หน้าผู้ตัดขนของมันฉันใด ท่านก็ไม่อ้าปากของท่านเลยฉันนั้น ในความอภัยของ ท่านความยุติธรรมของท่านถูกนำไปเสีย และผู้ใดเล่าจะประกาศเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน เพราะว่าชีวิตของท่านถูกตัดเสียจากแผ่นดินโลกแล้ว’ และชั้นที่ตอบฟิลิป และกล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอร้องท่าน ศาสตาศาพยากรณ์ผู้นี้ได้กล่าวข้อความนี้ถึงผู้ใด ถึงตัวท่านเอง หรือถึงผู้อื่น” แล้วฟิลิปได้อ้าปากของท่าน และเริ่มต้นที่ข้อพระคัมภีร์ข้อเดียวกันนั้น และประกาศเรื่องพระเยซูแก่ท่าน และขณะที่ท่านทั้งสองกำลังไปตามทางของท่านทั้งสอง ท่านทั้งสองก็มาถึงที่มีน้ำแห่งหนึ่ง และชั้นที่กล่าวว่า “ดูเถิด ที่นี่มีน้ำ มีอะไรขีดขวางไม่ให้ข้าพเจ้ารับบัพติศมาเล่า” และฟิลิปกล่าวว่า “ถ้าท่านเชื่อด้วยสุดใจของท่าน ท่านก็รับได้” และชั้นที่ตอบและกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเชื่อว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า” และท่านได้สั่งให้หยุดรถม้า และท่านทั้งสองลงไปใต้น้ำ ทั้งฟิลิปกับชั้นที่ผู้หนึ่ง และฟิลิปก็ให้ท่านรับบัพติศมา และเมื่อท่านทั้งสองขึ้นจากน้ำแล้ว พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับฟิลิปไปเสีย ชั้นที่นั้นจึงไม่เห็นท่านอีกเลย และท่านจึงไปตามทางของท่านด้วยความปีติยินดี” - กิจการ 8:29-39

ต้องยกความดีความชอบให้ฟิลิปที่เขาไปโดยไม่ชักช้าเลย ยอมทั้งการฟื้นฟูครั้งใหญ่ในแคว้นสะมาเรีย เพื่อไปพบกับชายที่เขาไม่รู้จักซึ่งมีความหวังในโยนาห์ ชายผู้นี้มายังกรุงเยรูซาเล็มแล้วเพื่อนมัสการ เขากำลังแสวงหาสันติสุขในพระวาระของพระเจ้าอยู่แล้ว

จงสังเกตว่าชายที่ยังไม่รอดคนนี้เป็นฝ่ายเริ่มก่อนตลอดการพบกันนี้ เขาขอร้องฟิลิปให้มานั่งด้วยกันในรถรบและอธิบายพระคัมภีร์ ชั้นที่ขอร้องฟิลิปให้อธิบายว่า “ศาสตาศาพยากรณ์ผู้นี้ได้กล่าวข้อความนี้ถึงผู้ใด ถึงตัวท่านเอง หรือถึงผู้อื่น” ฟิลิปจึงสมควรได้รับความดีความชอบเล็กน้อยที่เขา “ได้อ้าปากของท่าน และเริ่มต้นที่ข้อพระคัมภีร์ข้อเดียวกันนั้น และประกาศเรื่องพระเยซูแก่ท่าน” (กิจการ 8:35) ชั้นที่เองเป็นผู้ขอรับบัพติศมา แม้ฟิลิปน่าจะเล่าแล้วเกี่ยวกับพิธีนี้และความหมายของมัน

เกี่ยวกับผู้คนเช่นนี้ พระคัมภีร์กล่าวว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ”

3. คักเคียสคนเก็บภาษีที่ป็นต้นไม้

เพื่อจะเห็นพระเยซู

ขอให้เราอ่านเรื่องราวแสดงตามนี้จากลูกา 19:1-10

“และพระเยซูเสด็จเข้าและทรงผ่านเข้าไปในเมืองเยรีโค และดูเถิด มีชายคนหนึ่งชื่อคักเคียส ผู้ซึ่งเป็นผู้นำในท่ามกลางพวกคนเก็บภาษี และเขาเป็นคนมั่งมี และคักเคียสพยายามที่จะเห็นพระเยซูว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด แต่ไม่สามารถทำได้เพราะคนแน่น ด้วยเขาเป็นคนตัวเตี้ย และเขาวิ่งไปข้างหน้า และปีนขึ้นต้นมะเดื่อเพื่อจะเห็นพระองค์ เพราะว่าพระองค์จะเสด็จผ่านมาทางนั้น และเมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงสถานที่แห่งนั้น พระองค์ทรงแหงนพระพักตร์ และเห็นคักเคียส และตรัสแก่เขาว่า “คักเคียสเอ๋ย จงรีบและลงมาเถิด เพราะว่าวันนี้เราจะต้องพักอยู่ที่บ้านของท่าน” และเขาก็รีบและลงมา และต้อนรับพระองค์ด้วยความปีติยินดี และเมื่อคนทั้งหลายเห็นสิ่งนั้นแล้ว พวกเขาทุกคนก็บ่น โดยกล่าวว่า “พระองค์ไปเป็นแขกกับชายคนหนึ่งที่เป็นคนบาป” และคักเคียสยืน และทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “ดูเถิด พระองค์เจ้าข้า ทรมานสิ่งของของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ยอมให้คนยากจนคนหนึ่ง และถ้าข้าพระองค์ได้เอาสิ่งใดจากผู้ใดโดยขอกกล่าวหาเท็จ ข้าพระองค์ยอมคืนให้เขาเสีย” และพระเยซูตรัสกับเขาว่า “วันนี้ความรอดมาถึงครัวเรือนนี้แล้ว เพราะเขาเป็นบุตรชายคนหนึ่งของอับราฮัมด้วย เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้เสด็จมาเพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ซึ่งหลงหายไปนั้นให้รอด”

มีหลายเหตุผลว่าทำไมคนถึงคิดว่าคักเคียสจะมาเข้าถึงยาก เหตุผลหนึ่งก็คือ เขาเป็นคนรวย และพวกคนรวยไม่รู้สึกว่าตนต้องการความช่วยเหลือ พวกเขาไม่ใช่คนถ่อมใจเสมอ เหตุผลอีกประการคือ เขาเป็นคนเก็บภาษีที่คดโกง ที่หลายคนเกลียดชังและทุกคนรังเกียจ แต่ใจของเขาหิวโหย

เขาเป็นคนตัวเตี้ย และเมื่อฝูงชนหมู่ใหญ่มารวมตัวกันรอบพระเยซูขณะที่พระองค์เดินไปตามถนนและสั่งสอน คักเคียสก็มองไม่เห็นพระองค์ เขาจึงวิ่งขึ้นหน้าไปและปีนต้นมะเดื่อเพื่อที่เมื่อพระเยซูผ่านมาทางนั้น เขาจะได้เห็นพระองค์ชัด ๆ

โอ พระผู้ช่วยให้รอดทรงแตกต่างจากเราจริง ๆ เหล่าสาวกที่ตาบอดและมีใจไม่เชื่อของพระองค์! พระเยซูเห็นชายผู้นั้น อ่านสัญญาแห่งใจที่หิวโหยของเขา และตรัสว่า “คักเคียสเอ๋ย จงรีบและลงมาเถิด เพราะว่าวันนี้เราจะต้องพักอยู่ที่บ้านของท่าน”

คุณคิดไหมว่าชายผู้นี้จะถูกชนะได้ง่าย? ทันทีที่เขารู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงรักเขาและอยากยกโทษให้ เขาก็ไถลตัวลงจากต้นไม้และถึงพื้นเป็นชายที่ได้รับความรอดและมีความสุข! เพื่อเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความรอดของเขา เขาตั้งปณิธานทันทีที่จะยกทรัพย์สินครึ่งหนึ่งของเขาให้คนยากจนและที่จะชดใช้เสียให้ใครก็ตามที่เขาได้ขิงเงินมาโดยขอกกล่าวหาเท็จ ซึ่งเป็นเรื่องปกติมากในหมู่คนเก็บภาษี และพระเยซูตรัสว่า “วันนี้ความรอดมาถึงครัวเรือนนี้แล้ว” คักเคียสเป็นตัวอย่างหนึ่งของวรรคที่สามของบทเพลง Rescue the Perishing (“ช่วยให้พ้นอันตราย”) ของแพนนี่ ครอสบี้:

หากว่ามารมารบกวน ชักชวนให้หลงไหล

คนบาปรอดได้เพราะพระเจ้ากรุณา

ปลอบใจเขาด้วยความรัก ชักนำไปให้กลับใจ

จิตอันฟกซ้ำต้องการผู้ช่วยเมตตา

ศักดิ์เยสเป็นแบบของคนบาปอีกมากมายที่ต้องการการยกโทษและทราบเรื่องนั้นและที่ใจของพวกเขา
อยากเห็นพระเยซู!

4. หญิงคนบาปนั้นที่ชโลมพระบาทพระเยซู

ที่บ้านของซีโมนคนพาริสี

พระเยซูเสด็จไปที่บ้านของซีโมนคนพาริสีและรับประทานที่โต๊ะเดี่ยวตัวหนึ่งในจตุรัสที่ปูด้วยหิน ภายใน
เรือนั้นที่มีรูปทรงเก๋กม๊าก ขณะที่พวกเขาเอนกายอยู่บนเก้าอี้ยาวเพื่อรับประทาน แต่ละคนพึงศอกของตนใน
ลักษณะชาวตะวันออก สิ่งหนึ่งที่นำแปลกได้เกิดขึ้น:

“และคูเถิด ผู้หญิงคนหนึ่งในนครนั้น ซึ่งเป็นคนบาป เมื่อนางทราบว่าจะพระเยซูทรงเอนพระกายลงเสวย
อยู่ในบ้านของคนพาริสีนั้น จึงถือผอบน้ำมันหอมมา และยืนอยู่ใกล้พระบาทของพระองค์ข้างหลังพระองค์ โดย
ร้องไห้อยู่ และเริ่มชำระพระบาทของพระองค์ด้วยน้ำตาหลายหยด และเช็ดพระบาทนั้นด้วยผมทั้งหลายแห่ง
ศีรษะของนาง และจูบพระบาทของพระองค์ และชโลมพระบาทด้วยน้ำมันหอมนั้น บัดนี้เมื่อคนพาริสีซึ่งได้เชิญ
พระองค์มาเห็นสิ่งนั้น เขาก็พูดภายในตัวเอง โดยกล่าวว่า “ท่านผู้นี้ ถ้าท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ ก็คงจะทราบ
แล้วว่าหญิงคนนี้ที่ถูกต้องกายของท่านเป็นผู้ใดและเป็นคนลักษณะใด เพราะนางเป็นคนบาป” - ลูคา 7:37-39

แต่พระเยซูทรงรักหญิงคนนั้นที่พาริสีผู้นั้นรังเกียจ พระองค์ทรงเล่าคำอุปมาเรื่องลูกหนี้สองคนและ
ทรงตำหนิพาริสีผู้นั้นที่ไม่ได้รักพระเยซูเจ้ามากพอที่จะล้างพระบาทของพระองค์หรือชโลมศีรษะของพระองค์-
แต่หญิงผู้นี้ได้ล้างพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดด้วยน้ำตาและเช็ดพระบาทด้วยเส้นผมของนางและชโลม
พระบาทของพระองค์ด้วยน้ำมันหอมราคาแพง ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงความรักและการน้อมสการ ฉะนั้น
จงฟังคำตรัสแสนวิเศษของพระเยซูเกี่ยวกับว่าบาปทั้งหลายของหญิงผู้นี้ได้รับการยกโทษแล้วอย่างไร:

“ เหตุฉะนั้น เรากล่าวแก่ท่านว่า บาปทั้งหลายของนางซึ่งมีมาก ได้รับการยกโทษเสียแล้ว เพราะนาง
ได้รักมาก แต่ผู้ที่ได้รับการยกโทษน้อย ผู้เดียวกันนั้นเองก็รักน้อย” และพระองค์ตรัสแก่นางว่า “บาปทั้งหลาย
ของเจ้าได้รับการยกโทษแล้ว” และคนทั้งหลายที่เอนกายลงรับประทานอยู่ด้วยกันกับพระองค์ เริ่มกล่าว
ภายในตัวเองว่า “คนนี้เป็นผู้ใดเล่าที่ยกโทษบาปทั้งหลายได้ด้วย” และพระองค์ตรัสแก่หญิงผู้นั้นว่า “ความเชื่อ
ของเจ้าได้ทำให้เจ้ารอดแล้ว จงไปเป็นสุขเถิด” - ข้อ 47-50

ผู้คนมักไม่มองหาเหล่าผู้กลับใจเชื่อในท่ามกลางหญิงคนบาปเช่นหญิงคนนี้ ซึ่งน่าจะเป็นหญิงโสเภณี
อาจเป็นไปได้ว่าคุณที่กล่าวว่าเราไม่สามารถมีการฟื้นฟูได้ตอนนี้เป็นกังวลเกี่ยวกับพวกพาริสีมากกว่ากับพวกหญิง
คนบาป แต่ที่ใดก็ตามที่บาปทำงานเลวร้ายที่สุดของมันแล้ว บ่อยครั้งมีความหิวโหยพระคริสต์แบบล้าลึกที่สุด

หญิงน่าสงสารคนนี้ ซึ่งได้รับการยกโทษและรับความรอดอย่างเปี่ยมสง่าราศี เป็นแบบฉบับของคนอื่น
ๆ อีกมากมายที่สูกงอมสำหรับการฟื้นฟูแล้ว หากพระเจ้าจะมีเพียงเหล่าคนงานที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณที่
ออกไปด้วยใจกล้า น้ำตา และการละทิ้งอันบริสุทธิ์เพื่อจะชนะพวกเขา

5. หญิงที่ตกเลือดนานสิบสองปีได้รับการรักษาให้หาย

เมื่อนางแตะต้องชายเสื้อของพระองค์

ขณะที่พระเยซูเสด็จไปยังบ้านของไยรัส นายธรรมศาลา เพื่อจะทำให้ลูกสาวตัวน้อยของเขาเป็นขึ้น “และผู้หญิงคนหนึ่งเป็นโรคตกเลือดมาสิบสองปีแล้ว ผู้ซึ่งได้เสียทรัพย์ทั้งหมดที่นางมีอยู่นั้นเป็นค่าหมอลหลายคน และไม่สามารถได้รับการรักษาให้หายโดยผู้ใดเลย มาข้างหลังพระองค์ และแตะต้องขอบเสื้อผ้าของพระองค์ และในทันใดนั้นการไหลแห่งเลือดของนางก็หยุด และพระเยซูตรัสว่า “ใครได้ถูกต้องเรา” เมื่อทุกคนปฏิเสธแล้ว เปโตรกับคนเหล่านั้นที่อยู่กับพระองค์ ทูลว่า “อาจารย์เจ้าข้า ประชาชนเบียดเสียดและดันพระองค์ และพระองค์ตรัสหรือว่า ‘ใครได้ถูกต้องเรา’” และพระเยซูตรัสว่า “ใครบางคนได้ถูกต้องเรา เพราะเรารู้ว่าฤทธิ์ชานได้ออกจากตัวเรา” และเมื่อผู้หญิงนั้นเห็นว่านางจะซ่อนตัวไว้ไม่ได้แล้ว นางก็มาตัวสั่น และกราบลงตรงพระพักตร์พระองค์ นางทูลพระองค์ต่อหน้าประชาชนทุกคนว่า นางได้ถูกต้องพระองค์เพราะเหตุอะไร และนางได้หายเป็นปกติทันทีอย่างไร และพระองค์ตรัสแก่นางว่า “ลูกสาวเอ๋ย จงได้รับการปลอบประโลมใจอันดีเถิด ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายเป็นปกติแล้ว จงไปเป็นสุขเถิด” - ลูคา 8:43-48

หญิงผู้นี้ลองคนอื่นหมดทุกคนแล้ว และน่าจะเพราะความจำเป็นถึงขีดสุดหรือความสิ้นหวัง นางจึงพร้อมแล้วที่จะมาหาพระเยซู นางแตะชายเสื้อของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงบอกเราว่านางมีความเชื่ออันจริงแท้ “ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายเป็นปกติแล้ว จงไปเป็นสุขเถิด” ฉะนั้นเราจึงแน่ใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยกโทษบาปทั้งหลายของนางแล้วและว่านางยินดีรักและเชื่อวางใจพระองค์เพื่อรับความรอดเช่นเดียวกับ การรักษาให้หาย

คุณรู้จักใครบ้างไหมที่มาถึงทางตันแล้วกับความช่วยเหลือของมนุษย์? คุณรู้จักใครบ้างไหมที่สุขภาพย่ำแย่หรือมีลูกเกรหรือที่มีภาระหนักเกินกว่าที่บ่าของมนุษย์จะแบกไหว ซึ่งเขาอาจหันมาพึ่งพระเยซู? มีหลายพันคนที่เป็นอย่างนั้น หากเราจะออกไปหาพวกเขาพร้อมกับข่าวประเสริฐในความรักและฤทธิ์เดช “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ”

6. หญิงผู้นั้นแห่งแคว้นสะมาเรีย ที่เมืองสิคาร์

ผมแสดงให้คุณเห็นแล้วมากกว่าหนึ่งหนเกี่ยวกับหญิงชาวสะมาเรียผู้นั้นที่พระเยซูทรงสนทนาด้วยในบทที่ 4 ของยอห์นและผู้ซึ่งรับความรอดอย่างแสนวิเศษ ในที่นี้ผมอยากให้คุณเห็นข้อเท็จจริงที่ว่าใจของนางนั้นหิวโหย เป็นความจริงที่นางมีอคติ ที่นางใช้ชีวิตแบบเหลวแหลกและรักโลก เป็นความจริงที่นางพร้อมที่จะต่อล้อต่อเถียง แต่เมื่อพระเยซูทรงผลักดันข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบาปของนางและแสดงให้นางเห็นว่าพระองค์ทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับชีวิตของนาง นางก็เชื่อในทันทีว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์นั้น นางเชื่อวางใจพระองค์ และตั้งต้นรับใช้พระองค์และนำคนอื่น ๆ มาถึงพระองค์ในวันนั้นเลย

พระเยซูทรงทราบแล้วโดยสติปัญญาแบบพระเจ้าเกี่ยวกับหญิงผู้นั้นในแคว้นสะมาเรีย เพราะว่าแทนที่จะลงไปยังเมืองเยรีโคและไปตามเส้นทางปกติขึ้นตามแม่น้ำจอร์แดน “พระองค์จำต้องเสด็จผ่านแคว้นสะมาเรีย”

พระผู้ช่วยให้รอดไม่เคยหนีไปจากการรับรู้เกี่ยวกับดวงใจที่หิวโหยรอบตัวพระองค์เลย ผู้งชนเหล่านั้นที่

เป็นเหมือนฝูงแกะที่ปราศจากผู้เลี้ยงแกะ ขอพระเจ้าทรงโปรดยกโทษให้เราที่เราไม่รู้สึกลึกถึงความต้องการของ
ผู้คน ความวิหิงของผู้นั้นและความพร้อมของพวกเขาที่จะฟังข่าวประเสริฐ! แน่ใจว่าหญิงผู้นั้นทุกข้อใจกับ
ชื่อเสียงแบบหญิงหย่าร้างของตนและอยากเป็นที่ยอมรับเหมือนคนอื่น ๆ ที่รักนวลสงวนตัวมากกว่า ไม่ต้อง
สงสัยเลยว่านางเป็นทุกข้อใจด้วยซ้ำที่พวกยิวไม่มีการติดต่อสัมพันธ์กับชาวสะมาเรีย พวกลูกผสมที่มีศาสนาแบบ
อ้อมอ้อมและที่พวกยิวรังเกียจ ไม่ต้องสงสัยเลยว่านางอยากได้รับสันติสุขและความพึงพอใจที่โลกมอบให้นาง
ไม่ได้ แม้นางแต่งงานมาแล้วหลายหนและพยายามหาความเพลิดเพลิน นี่เป็นกรณีแบบฉบับของเหล่าคนบาปที่
พร้อมแล้วสำหรับการฟื้นฟู

เรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้เพราะว่าทั่วทั้งโลกมีเหล่าคนบาปที่มีใจวิหิง คนเหล่านั้นที่เราชนะมาได้หาก
เราไปหาพวกเขาในฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้า

II. เหตุผลพื้นฐานหลายประการว่าทำไมถึงมี

เหล่าคนบาปเสมอที่สามารถถูกชนะได้

มีความต้องการบางอย่างที่รู้สึกได้ลึก ๆ ในใจมนุษย์ที่มักหันมามหาพระเจ้าเมื่อพวกเขาได้ยินข่าว
ประเสริฐในความรักและฤทธิ์เดช บ่อยครั้งผู้คนอาจรู้สึกถึงความต้องการเหล่านี้แบบไม่ชัดเจนมาก ๆ บางครั้ง
ความต้องการเหล่านี้ก็จับต้องไม่ได้จริง ๆ ถึงกระนั้นพวกมันก็เป็นของจริง และชายหญิงทุกคนที่อยากชนะจิต
วิญญาณ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐทุกคนที่อยากนำในการฟื้นฟู ควรที่จะชื่นชมยินดีที่มีสาเหตุพื้นฐานบาง
ประการที่ฝังอยู่ลึก ๆ ซึ่งทำงานอยู่ฝ่ายของข่าวประเสริฐและการฟื้นฟู

1. ในท่ามกลางมนุษย์มีการตระหนักแบบเป็นสากล

จากจิตใต้สำนึกเกี่ยวกับพระเจ้า

ใครบางคนกล่าวไว้ว่า “มนุษย์เป็นพวกเคร่งศาสนาแบบรักษาไม่หาย” หลายชาติพันธุ์ที่บรรพบุรุษ
ของพวกเขาเมื่อหลายร้อยปีก่อนได้หันหลังให้พระเจ้าแล้ว หลายชาติพันธุ์ที่ไม่มีข่าวประเสริฐมานานหลายร้อย
ปีแล้ว มีหลักคำสอนหนึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า ประเพณีหนึ่ง ความสำนึกประจำชาติพันธุ์เกี่ยวกับพระเจ้า

เหมือนที่ Wordsworth สอนในหนังสือของเขา *Ode: On Intimations of Immortality From
Recollections of Early Childhood* เด็ก ๆ ไม่เข้ามาในโลกนี้จากพระหัตถ์ของพระเจ้าโดยลืมเสียหมดสิ้น
แต่มาพร้อมกับความรู้สึกฝังอยู่ในว่ามีพระเจ้าผู้สร้างองค์หนึ่ง พระเจ้าองค์หนึ่ง ผู้พิพากษาองค์หนึ่งที่มนุษย์
ต้องให้การต่อพระองค์

โลกใดที่ปราศจากพระเจ้าผู้สร้างองค์หนึ่งก็เป็นเรื่องที่ยากจะคิดได้สำหรับผู้ที่มิมีจิตสำนึก ไม่แปลกเลยที่
พระคัมภีร์เรียกผู้ถือแนวคติอเทวนิยมว่าเป็นคนโง่ ผู้ซึ่งกล่าวในใจของตนว่า “ไม่มีพระเจ้า” (สดด. 53:1) ใน
จิตสำนึก มนุษย์มีพยานหลักฐานเกี่ยวกับพระเจ้าองค์หนึ่ง ในดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลาย ใน
ฤดูกาลทั้งหลาย น้ำขึ้นน้ำลง ในการทรงเลี้ยงดูของพระเจ้าสำหรับมนุษย์บนแผ่นดินโลกนี้มีพยานหลักฐาน
มากมายที่กล่าวแก่จิตใจมนุษย์ว่ามีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่ง

และมนุษย์ถูกสร้างขึ้นเพื่อพระเจ้า เผ่าพันธุ์มนุษย์ช่างเสื่อมทรามจริง ๆ ที่ไม่เชื่อเรื่องชีวิตหลังความ
ตาย! มนุษย์รู้สึกโดยจิตใต้สำนึกว่ามีสถานที่อยู่แห่งหนึ่งที่สิ่งผิดทั้งหลายถูกแก้ไขให้ถูกต้อง ที่มนุษย์ได้รับการ

ตอบแทนอย่างสาม

มนุษย์ ที่ถูกสร้างตามแบบพระฉายของพระเจ้า พบว่าพระฉายนั้นถูกบอบทำให้แปดเปื้อนไปเยอะแล้วตอนนี้ แต่มันก็ยังคงอยู่ตรงนั้น! มันอยู่ตรงนั้นเพื่อที่เราจะกล่าวได้ว่า “จิตวิญญาณของข้าพระองค์ทั้งหลาย โอ ข้าแต่พระเจ้า อยู่ไม่สุข จนกว่าพวกมันพบการหยุดพักของพวกมันในพระองค์!”

นี่หมายความว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ถูกชักจูงได้ไม่ยากเลยว่ามีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่ง ชีวิตหลังความตาย ว่าพระเจ้าทรงลงโทษบาป ว่ามนุษย์ต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดองค์หนึ่ง ลึกลงไปในจิตสำนึกของมนุษย์มีความเป็นมิตรต่อชาวประเสริฐ และนั่นช่วยทำให้งานเก็บเกี่ยวสุขชาวอยู่เสมอ งานเก็บเกี่ยวคนบาปทั้งหลายสำหรับผู้เกี่ยวข้องที่ประกาศข่าวประเสริฐ

2. ความล้มเหลวของโลกนี้ในการทำให้อิมใจ

ทำให้ผู้คนที่ฝันสลายลงอมสำหรับชาวประเสริฐ

บางครั้งพวกคริสเตียนก็พูดคุยเกี่ยวกับความเพลิดเพลินทั้งหลายของคนชั่ว บางครั้งผมรับรู้ถึงความอิจฉาในเหล่าคริสเตียนที่พูดคุยเกี่ยวกับวิธีที่พวกคนบาปตีมันและรีนเริงและใช้ชีวิตเพื่อความมั่งคั่งหรือความเพลิดเพลิน ถ้าโลกทำให้ใจมนุษย์อิมหน้าได้ มันก็คงยากจริง ๆ ที่จะเข้าถึงผู้คนที่ด้วยชาวประเสริฐ แต่ผู้ที่ประกาศพระเยซูคริสต์ การยกโทษ การต้องมีใจใหม่ การปลอบประโลมใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และบ้านในสวรรค์ ก็มีหลายสิ่งที่จะเสนอให้มากกว่าที่โลกให้แก่ผู้ที่ทุ่มเทให้กับมันจนตาข้างเอนไปทางฝั่งของผู้ชนะจิตวิญญาณมากกว่า!

คุณคิดหรือว่าคนที่ไขว่คว้าความมั่งคั่งและพบมันแล้วมีความสุข? เออละ ถ้าเขาไม่มีสันติสุขและความชื่นบานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เงินทองของเขาก็ให้สันติสุขและความชื่นบานแก่เขาไม่ได้แน่นอน สุภาชิต 15:6 กล่าวว่า “ในบ้านเรือนของคนชอบธรรมมีคลังทรัพย์มาก แต่ในบรรดารายได้ของคนชั่วมีความยากลำบาก” ก็คนแล้วได้พบว่าในรายได้ของคนชั่วมีความยากลำบาก! นั่นคือ สำหรับคนที่ไม่รอด เงินทอง-ไม่ว่าจะได้อะไรโดยวิธีสุจริตหรือทุจริต-ก็ไม่ทำให้อิมใจได้ เงินทองไม่ใช่สิ่งที่ใจเราต้องการ ความสุขไม่ได้เกิดจากการมีทรัพย์สิ่งของ

หลังจากการฟื้นฟูไปทั่วกรุงอันเปี่ยมสุขคราวหนึ่งในเมืองบัฟฟาโล รัฐนิวยอร์ก พวกศิษยาภิบาลได้ขอร้องผมให้กลับไปเพื่อร่วมการประชุมนมัสการนานหนึ่งสัปดาห์เพื่อประโยชน์ของ Buffalo Bible Institute พวกเขาหาเหตุผลหลังหนึ่งได้ ซึ่งเป็นทรัพย์สินราคาแพงมากซึ่งกินพื้นที่เกือบครึ่งช่วงตึกในกรุงในที่ดินราคาแพงของเมืองบัฟฟาโล เหตุการณ์สูงสามชั้นแห่งนั้นมีห้องนอนหลายห้องที่ใหญ่พอเป็นห้องเรียนได้ พื้นก็เป็นไม้ปาร์เก้ที่เป็นไม้เนื้อแข็ง ห้องน้ำสำหรับห้องนอนแต่ละห้องมีข้าวของเครื่องใช้ที่บูด้วยเงิน ประดูชั้นในก็เป็นไม้มาฮอกานีเนื้อแข็งที่หนาสามนิ้ว นำเข้ามาจากประเทศฮอนดูรัส มีลิฟต์โดยสารส่วนตัวด้วย คนบติอาศัยอยู่ในส่วนที่เคยเป็นห้องของพวกคนรับใช้ เขากล่าวว่ามันเป็นเหมือนคฤหาสน์ที่มีเจ็ดห้อง ผนังทั้งหลายของอาคารที่งดงามหลังนี้ถูกปกคลุมด้วยพรมผนัง

ผมเข้าใจว่าตัวบ้านหลังใหญ่นี้มีราคาถึงสองแสนห้าหมื่นดอลลาร์ นอกเหนือจากค่าที่ดินซึ่งกินพื้นที่ครึ่งช่วงตึกในใจกลางเมืองบัฟฟาโลด้วย

ผมถามหนึ่งในคณะกรรมการนั้นว่าใครช่วยซื้อทรัพย์สินใหม่นั้น “พวกคุณไปได้เงินถึง 300,000 ดอลลาร์มาจากไหนเพื่อซื้อทรัพย์สินแบบนี้ได้?”

“เราไม่ได้เสียเงินถึง 300,000 ดอลลาร์หรอกครับ” เขากล่าว “แค่สามหมื่นดอลลาร์เอง!” จากนั้นเขาเล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับภรรยาของเศรษฐีคนนั้น ผู้ซึ่งเขาได้สร้างบ้านหลังงามนั้นให้ ตอนที่เธอป่วยเป็นโรคเกี่ยวกับหัวใจ เขาได้ติดตั้งลิฟต์ส่วนตัวราคาแพงนั้น แต่วันหนึ่งเธอก็เสียชีวิต จากนั้นลูกสาวคนเดียวของเขาก็หนีออกจากบ้านไปและแต่งงานโดยขัดใจพ่อของเธอ ชายผู้มีใจหิวโหยคนนั้น ซึ่งถูกทิ้งไว้เพียงลำพัง พบว่าความมั่งคั่งของเขาไม่ดีไปกว่าฝุ่นผงและขี้เถ้าเลย เขาบอกพวกนายหน้าของเขาให้รีบกำจัดทรัพย์สินนี้ ให้ขายมันทิ้งที่ราคาเท่าใดก็ได้ที่จำเป็นทันทีและเอาเรื่องนี้ไปให้พ้น ๆ มือเขา เขาไม่อยากจะเห็นสถานที่แห่งนั้นอีกเลย!

โอ ไม่มีความเพลิดเพลินเลยในบรรดารายได้ของคนชั่ว! ผู้คนที่ไม่รู้จักพระคริสต์ก็ไม่มีทางอึดด้วยเปลือกข้าวของโลกนี้ได้ ไม่ว่าจะใช้เงินเท่าไรซื้อได้ก็ตาม

อย่าอิจฉาคนเหล่านั้นที่นั่งชิงช้าสวรรค์แห่งความเพลิดเพลินเลย! สุภาษิต 14:12,13 กล่าวว่า “มีทางหนึ่งซึ่งดูเหมือนว่าถูกต้องสำหรับมนุษย์ แต่การสิ้นสุดลงของทางนั้นเป็นทางทั้งหลายแห่งความตาย แม้ในการหัวเราะ ใจก็โศกเศร้า และการสิ้นสุดลงของความรื่นเริงนั้นเป็นความหนักใจ” ผมจำเพลงบทหนึ่งในวัยเด็กได้ที่มีชื่อว่า “After the Ball” ซึ่งมีท่อนร้องรับที่น่าเศร้าว่า

หลังงานราตรีสิ้นสุดลง เมื่อฟ้าสว่าง

เมื่อเหล่านักเต้นกลับบ้าน เมื่อเหล่าดารารพากันจากไป

หลายดวงใจที่กำลังปวดร้าว หากเราจะเพียงดูออกหมดทุกคน

ความหวังที่เลือนหายไปนั้นมีมากมาย หลังงานราตรี

อย่าคิดว่าเหล่าอู้งาน ผู้หญิงและบทเพลง โรงภาพยนตร์ การท่องเที่ยวและดนตรี จะให้ความอึดใจใด ๆ แบบถาวรแก่หัวใจได้ ในหมู่ผู้คนส่วนใหญ่ที่ไม่มีความสุขที่ผมเคยพบเจอ คือคนเหล่านั้นที่ไม่มีอะไรจะทำนอกจาก “หาความสุขใส่ตัว”

ในเมืองแฮมรีอค รัฐเท็กซัส ผมเคยเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักร First Baptist Church หญิงสาวคนหนึ่งซึ่งเป็นคริสเตียนที่จริงจัง เล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับเพื่อนคนหนึ่งซึ่งฆ่าตัวตาย ผมจะช่วยพูดกับเด็กสาวคนนั้นและพยายามช่วยเธอได้ไหม? แน่نونว่าผมจะช่วย เธอถูกพามาที่บ้านของผมเพื่อมาเยี่ยมเรา ผมได้ค้นพบด้วยความประหลาดใจแบบสะเทือนใจว่าเธอเป็นคนสวย ว่าเธอมาจากครอบครัวที่ดี ว่าเธอเรียนมหาลัย

ผมเริ่มต้นว่า “คุณไอรินบอกผมว่าคุณเศร้าใจและไม่มีความสุข และผมขอร้องขอให้พาคคุณมาหาผมเพื่อที่ผมจะดูว่าคุณจะช่วยเหลืออะไรคุณได้บ้างไหม”

“คะ” เธอกล่าว “หนูไม่มีความสุขเลย หนูมีโอกาสสองทุกอย่างที่น่าจะนำความสุขมาให้ และทุกสิ่งนั้นทำให้หนูผิดหวัง หนูอยากไปเรียนมหาลัย และคุณพ่อของหนูก็ตั้งใจที่จะส่งหนูไป ท่านซื้อเสื้อผ้าสวย ๆ ให้หนู หนูเคยเดินทางไปยุโรปมาแล้ว หนูสนใจเรื่องศิลปะและวรรณกรรม และหนูมีเวลาและเงินทองที่จะไปท่องเที่ยว หนูได้เข้าสังคม สนุกสนานกับความเพลิดเพลินทุกอย่างที่คนหนุ่มสาวคนอื่น ๆ สนุกสนาน แต่หนูค้นพบว่าชีวิตไม่ควรค่าแก่การมีชีวิตอยู่เลย! ถ้าหนูไปงานปาร์ตี้หรืองานเต้นรำ หนูก็อาจจูดุสบายใจมากพอ แต่พอถึง

เวลาที่หนูอยู่บ้านอีก หนูก็รู้สึกว่่าทั้งหมดมันว่างเปล่า กลวงโบ้และสูญเปล่า ไม่มีอะไรเลยที่ทำให้หนูอึดใจ และชีวิตคือการโกง หนูอยากตายแล้ว! ป่านนี้หนูคงจะฆ่าตัวตายไปแล้วถ้าหนูไม่กลัวว่่าพ่อแม่หนูจะเสียใจ”

ผมกล่าวว่่า “โอ ไม่นะ! ชีวิตเหมาะที่จะใช้มัน ชีวิตนั้นดี และคุณควรพบความสุขและมีความชื่นบาน และสันติสุขที่ยิ่งใหญ่”

เธอหันหน้ามาทางผมและกล่าวอย่างเฉียบขาด แต่ก็พร้อมกับความเศร้าใจว่่า “ถ้าคุณรู้ว่่าจะมีความสุขได้ยังไง ว่่าจะมีสันติสุขได้ยังไง หนูก็อยากให้คุณบอกหนูค่ะ!”

ผมตอบเธอไปว่่า “ผมทำอย่างนั้นได้อย่างแน่นอน แค่คุณคุกเข่าลงตรงนี้และบอกองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสิ่งที่คุณบอกผมแล้ว จงบอกพระองค์ว่่าคุณได้ลองสิ่งอื่น ๆ มาหมดแล้วในโลก จงบอกพระองค์ว่่าทั้งหมดที่โลกสัญญา นั้นเป็นคำโกง ว่่ามันไม่เคยทำตามคำสัญญาเลย จงบอกพระเยซูเจ้าว่่าใจของคุณนั้นหนักอึ้งและคุณอยากให้พระองค์เข้ามาและเติมใจนั้นให้เต็มและทำให้ชีวิตควรค่าแก่การมีชีวิตอยู่ จงมอบตัวคุณไว้กับพระองค์ตอนนี้ ในความล้มเหลวของคุณ ในความว่างเปล่าของคุณ บาปและความเศร้าใจของคุณ ผมสัญญาว่่าพระองค์จะเข้ามาและทำให้ชีวิตของคุณมีความสุขและควรค่าแก่การมีชีวิตอยู่”

เธอไม่เถียงเลยสักคำ เธอคุกเข่าลงและเริ่มร้องไห้ ผมทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะทรงยกโทษให้ ที่จะช่วยเหลือเธอให้วางใจพระเยซู ที่จะรักษาใจที่แตกสลายของเธอให้หายดี ผมทูลขอพระองค์ที่จะเติมเต็มช่องว่างทั้งหมดที่โลกนี้ให้แกใจที่หิวโหยไม่ได้

เธอเชื่อวางใจพระองค์ จับมือผมอย่างแผ่วเบา จากนั้นก็ลุกขึ้นพร้อมกับความสว่างในใบหน้าของเธอ และเช็ดน้ำตาของเธอออกไป! เธอพบแล้วว่่าโลกทำให้อึดใจไม่ได้ เธอเป็นแค่ตัวอย่างหนึ่งของความจริงที่ว่่าทุกแห่งหนมีใจหลายดวงที่หิวโหยและสูกงอมเหลือเกินแล้วสำหรับการฟื้นฟู

ถ้าคุณคิดว่าความสำเร็จและชื่อเสียงนำความสุขมาให้ ก็จงจดจำไว้ว่่า “เส้นทางแห่งเกียรติยศมีแต่ นำไปสู่หลุมศพ” Woodrow Wilson เคยอยู่บนจุดสูงสุดของชื่อเสียงและเกียรติยศของโลก ไม่กี่เดือนต่อมาเขาก็เป็นคนป่วยที่ฝืนสลายบน S Street ในวอชิงตัน ถูกเพื่อนฝูงทรยศ ถูกพวกศัตรูโจมตี และถูกเหล่าผู้ใต้บังคับบัญชามองข้าม

ประธานาธิบดี Calvin Coolidge ซึ่งถูกยู่ให้สมัครชิงชัยตำแหน่งประธานาธิบดีอีกหน กล่าวไว้ว่่า “ผมขอเลือกที่จะไม่ชิงชัย” เขาขัดขึ้นแรงยุทุกอย่างและไม่ยอมถูกเสนอชื่อซึ่งจะหมายความเกือบจะแน่นอนว่่าเขาอาจได้เป็นประธานาธิบดีสมัยที่สามของประชาชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

แต่ต่อมา เมื่อเขียนใน *The Saturday Evening Post* เขาเตือนใจเราเกี่ยวกับลูกชายสุดที่รักของเขา ผู้ซึ่งสั้นเท้าพองขณะเล่นเทนนิส จากนั้นแผลพุพองนั้นเริ่มติดเชื้อและคร่าชีวิตเขา Coolidge กล่าวว่่า “เมื่อลูกชายของผมตาย เกียรติของตำแหน่งประธานาธิบดีก็จางหายไปหมด”

การอยู่ในท่าเียบขาวไม่ทำให้ใจนั้นมีความสุข ชื่อเสียงของโลกนี้ไม่อาจทำให้ความโหยหาของใจที่แตกสลายอึดหน้าได้

อิตเลอร์มีความสุขไหม? มุสลิมเป็นแบบอย่างที่ยิ่งใหญ่ของความสุขหรือ? คุณแน่ใจได้เลยว่่า คำสัญญาทั้งหมดของโลกนี้ก็ว่างเปล่าสำหรับคนอื่น ๆ เหมือนที่พวกมันปรากฏแล้วว่่าว่างเปล่าสำหรับคนเหล่า

นั้น

เมื่อผู้คนลองทุกอย่างที่โลกนี้จะให้ได้แล้วและพบว่าใจยังไม่อิ่มหน้าเหมือนเดิม พวกเขาก็เป็นงานเก็บเกี่ยวที่สูงงอมแล้วสำหรับชาวประเสริฐ เหล่าคนบาปทุกแห่งหนมีความไม่สงบและความฝืนสลายอยู่ในใจของตนที่ทำให้พวกเขาหิวโหยสิ่งที่สามารถถูกพบได้ในพระคริสต์เพียงผู้เดียว พวกเขาอาจไม่รู้ว่าพวกเขาต้องการอะไร แต่พวกเขารู้โดยสัญชาตญาณว่าพวกเขาต้องการอะไรบางอย่าง คุณกับผมรู้ว่าพระคริสต์คือคำตอบนั้น ชีพผิვნั้นในกิเลอาด ยาที่รักษาใจที่แตกร้าวทุกดวงได้ ความอิ่มหน้าสำหรับทุกช่องว่างในใจมนุษย์ ความหิวโหยเช่นนั้นโดยเหล่าคนบาปพิสูจน์ว่าเรามีการฟื้นฟูได้

3. คำจ้ำของบาปมักเป็นสิ่งจูงใจ

มาสู่ความรอด

บ่อยครั้งซาตานก็พยายามหนักเกินตัว เมื่อมันอยากทำร้ายโยบโดยทำลายทรัพย์สินของเขา พระเจ้าก็ทรงอนุญาตให้มันทำ เมื่อมันอยากฆ่าบุตรชายและบุตรสาวทั้งหลายของโยบ พระเจ้าก็ทรงอนุญาตเรื่องนั้น กระนั้นโยบก็ยังวางใจและถวายเกียรติพระเจ้า และซาตานด้วยโทสะแห่งความริษยา กล่าวว่า “ถ้ามันได้เพียงแต่ต้องร่างกายของโยบ โยบก็จะแข่งค่าพระเจ้า พระเจ้าทรงอนุญาตการทดลองนั้น และแทนที่ซาตานจะได้เกียรติ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์สามารถประทานความอดทนให้แก่คริสเตียนคนหนึ่งในความยากลำบากได้อย่างแสนวิเศษสักเพียงใดและพระองค์ทรงมาช่วยผู้ที่ทุกข์ลำบากของพระองค์อย่างแสนมหัศจรรย์ขนาดไหน หลายล้านคนได้รับการปลอบประโลมใจโดยแบบอย่างของโยบ ซาตานตั้งใจที่จะให้เกิดผลเสีย แต่พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือกว่า

พวกพี่ ๆ ของโยเซฟขายเขาให้เป็นทาส และเขาไปที่อียิปต์ พวกเขาคิดว่าเขาจะออกจากชีวิตของพวกเขาตลอดไป แต่พระเจ้าทรงใช้โยเซฟเพื่อช่วยประชาชาติหนึ่งให้รอด แม้กระทั่งครอบครัวของเขาเอง จากความอดตายในช่วงการกั้นดารอาหาร และโยเซฟกล่าวแก่พี่ ๆ ของตนว่า “พวกพี่ได้คิดร้ายต่อข้าพเจ้า แต่พระเจ้าได้ทรงดำริให้สิ่งนั้นเกิดผลดี” (ปฐมก. 50:20)

แน่นอนว่าพระเจ้าทรงเกลียดบาป บาปคือการกบฏอันชั่วต่อพระเจ้า และซาตาน ผู้นำผู้คนให้ทำบาปก็เจตนาให้จิตวิญญาณของพวกเขารับโทษในนรกและทำลายความสุขทุกอย่างจนป็นปี แต่ในเรื่องนี้พระเจ้าทรงอนุญาตซาตานบ่อย ๆ ให้จัดเตรียมทางสำหรับการฟื้นฟู ในที่ ๆ บาปทำงานปกติของมันแล้ว ก็มีใจหลายดวงที่แตกสลายที่ไม่อาจรักษาให้หายได้นอกจากโดยชาวประเสริฐของพระเยซูคริสต์และสัมผัสที่ช่วยให้รอดแห่งความรอดของพระองค์!

ยอห์น 8:1-11 เล่าเกี่ยวกับหญิงคนหนึ่งที่ถูกจับได้ขณะเล่นชู้ แบบคาหนังคาเขา และถูกพามาอยู่ต่อหน้าพระเยซูพร้อมกับความหวังว่าพระองค์จะปรับโทษนางให้ถูกหินขว้างหรือพระเยซูอาจถูกกล่าวหาได้ว่าเป็นศัตรูต่อพระราชบัญญัติ คุณจำได้ว่าพระเยซูทรงโน้มตัวลงและเขียนด้วยนิ้วของพระองค์บนพื้นดิน รวากับว่าพระองค์ไม่ได้ยินพวกเขาเลย และจากนั้นก็ตรัสแก่พวกเขาว่า “ผู้ใดในท่ามกลางพวกท่านที่ปราศจากบาป ก็ให้ผู้นั้นเอาหินขว้างเขาก่อน” และเมื่อพระองค์โน้มตัวลงอีกและเขียนบนพื้นดิน ชายเหล่านี้ผู้ซึ่งจิตสำนึกของตนฟ้องใจก็ย่องออกไปทีละคน ๆ และทิ้งหญิงนั้นไว้ตามลำพังกับพระเยซู และเมื่อพระเยซูทรงแหงนตาดูและไม่

เห็นผู้ใดนอกจากหญิงผู้นั้น พระองค์ก็ตรัสว่า “หญิงเอ๋ย ผู้กล่าวหาเหล่านั้นของเจ้าอยู่ที่ไหน ไม่มีผู้ใดปรับโทษเจ้าแล้วหรือ” นางทูลตอบว่า “ไม่มีผู้ใดเลย พระองค์เจ้าข้า” และพระเยซูตรัสกับนางว่า “เราก็ไม่ปรับโทษเจ้าเหมือนกัน จงไปเถิด และอย่าทำบาปอีกต่อไปเลย”

ทุกคนเหล่านี้ ทั้งพวกที่จับหญิงนั้นมาและพวกศัตรู ต่างย่องหนีกันไปหมด ทำไมพระองค์ถึงไม่ทิ้งนางไปเหมือนกันล่ะ? เห็นได้ชัดว่าพระเยซูทรงหันหลังไปเพื่อทิ้งความรับผิดชอบนั้นทั้งหมดไว้บนพวกที่ไต่ถามพระองค์ พระองค์ไม่ได้คุมตัวพวกที่กล่าวหา และพระองค์ไม่ได้คุมตัวผู้ที่ถูกกล่าวหา แต่นางก็ยังอยู่! นางไม่ยอมจากไป และผมคิดว่าเราเห็นเรื่องนั้นได้อย่างชัดเจนเมื่อนางเรียกพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า”

การเล่นชู้ไม่นำสันติสุขมาสู่ใจของนาง มีแต่ความละอายและการถูกแฉต่อหน้าผู้คน มีแต่คำกล่าวหาของเหล่าเพื่อนบ้านของนาง มันทำให้นางถูกประจาน และแน่นอนว่ามันแสดงให้เห็นว่านางต้องการอะไรบางอย่างที่มากกว่าความเปลือยเปลือยใด ๆ ของโลกนี้

เมื่อนางเห็นพระเยซู นางก็รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่นางต้องการ ว่าพระองค์สามารถประทานสิ่งที่นางต้องการได้ นางเชื่อว่าพระองค์ นางยอมรับพระองค์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน

เราสงสัยไม่ได้เลยว่าหญิงผู้นี้ได้หันมาหาพระเยซูเพื่อขอความเมตตาอย่างจริงจัง และว่าพระองค์ประทานความรอดนั้นที่นางต้องการให้แกใจที่ยอมจำนนและเชื่อนั้น

โอ ในกรณีนั้น บาปได้ทำเลยเถิดและเตรียมใจของหญิงคนหนึ่งเพื่อต้อนรับพระเจ้า!

ผมรู้จักคนงานคริสเตียนที่รักคนหนึ่ง นักดนตรีมืออาชีพคนหนึ่งที่เคยใช้ชีวิตเหลวแหลกในบาปจนกระทั่งอยู่ดี ๆ เขาได้ค้นพบว่าเขากำลังเสียภรรยาของตน ครอบครัวของตน และสิ่งสารพัดที่ดูเหมือนเขารักยิ่งไป เขาไม่เคยเห็นคุณค่าสิ่งเหล่านั้นมาก่อน บัดนี้เมื่อเขาพบแล้วว่าบาปกำลังจะทำให้เขาเสียครอบครัว ความรักและความสุขไป เขาจึงรีบหันมาหาพระคริสต์ทันที หลังจากร้องไห้ยาวนานและน้ำตาไหลมากมาย เขาก็ชนะภรรยาของเขามาถึงพระคริสต์

บาปทำเลยเถิดที่นั่น และค่าจ้างของบาปแค่เตรียมใจดวงหนึ่งเพื่อต้อนรับข่าวประเสริฐ

เราคร่ำครวญกับบาปที่อยู่รอบตัวเราในทุกแห่งหน ความชั่วของผู้คน ความมึนเมา การหย่าร้าง การเล่นชู้ ความไม่เชื่อในพระคัมภีร์ การไม่เคารพพ่อแม่ การไม่ฝึกวินัยลูก การไม่เคารพยาเกรงพระคัมภีร์-คุณคิดหรือว่าสิ่งเหล่านี้บ่งชี้ว่าพระเจ้าทรงมีการฟื้นฟูไม่ได้? ถ้าคิด คุณก็ผิดถนัดเลย! เพราะว่าสิ่งเหล่านี้รับประกันว่ามีใจที่แตกสลายหลายดวงที่ต้องการข่าวประเสริฐ ใจที่อึมไม่ได้โดยปราศจากข่าวประเสริฐ บาปเองปูทางนั้นพร้อมกับค่าจ้างของมัน ไปสู่การฟื้นฟู

ตอนที่ผมอยู่ที่วิทยาลัยพระคริสตธรรม ผมเคยขับรถบัสพาเหล่าคนงานคริสเตียนจากวิทยาลัยพระคริสตธรรมไปที่คุกทุกเช้าวันอาทิตย์เพื่อจัดประชุมนมัสการ-อาทิตย์หนึ่งพร้อมกับพวกผู้ชาย อาทิตย์ถัดไปกับพวกผู้หญิง เช้าวันหนึ่งเมื่อเรามีการประชุมนมัสการในห้องประชุมสตรี ผมเทศนาเรื่องหญิงนั้นที่ถูกจับได้ตอนเล่นชู้และได้รับการยกโทษจากพระเยซู

หญิงหลายคนที่ติดคุกอยู่ได้หันมาหาพระคริสต์ ในหมู่หญิงเหล่านั้นมีการกลับใจเชื่อหนึ่งที่น่าทึ่งที่สุดเท่าที่ผมเคยรู้จัก หญิงคนนี้วางใจพระคริสต์และกล่าวยอมรับพระองค์อย่างเปิดเผย ดูเหมือนเธอมั่นใจมาก

เกี่ยวกับเรื่องนั้น จากนั้นเธอก็สรรเสริญพระเจ้าเสียงดัง เธอเดินกลับไปกลับมา ประบมือขณะที่น้ำตาแห่งความชื่นบานไหลรินแสบแสบเธอ และเธอพูดไม่หยุดว่า “ขอบคุณพระเจ้าที่ฉันได้ติดคุก! ฉันไม่ยอมไปคริสตจักร ฉันไม่ยอมฟังนักเทศน์ทางวิทยุ ไม่ยอมอ่านไบเบิลชาวประเสริฐ ไม่ยอมให้ใครมาพูดกับฉันเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ฉันทำบาปต่อไปโดยไม่รู้สึกว่าการพระเจ้าเลย แต่ฉันไปไกลเกิน จนฉันต้องติดคุก ฉันเคยคิดว่าฉันคงต้องเน่าตายในห้องซังอันเปล่าเปลี่ยวนั้นที่ไม่มีใครให้พูดคุยด้วย ไม่มีวิธีฆ่าเวลาเลยนอกจากคิดเกี่ยวกับจะจบชีวิตตัวเอง ฉันออกมาที่นี่ในห้องประชุมเพียงเพื่อจะเปลี่ยนบรรยากาศ แต่ขอบคุณพระเจ้า พระองค์ตรัสแก่ใจของฉันและช่วยฉันให้รอดแล้ว! ขอบคุณพระเจ้าที่ฉันได้ติดคุก! พระเจ้าทรงยอมให้ฉันติดคุกเพื่อจะช่วยฉันไม่ให้ต้องไปนรก!”

ผมเชื่อว่าเธอพูดถูกเพลงเลย-ที่ว่าพระเจ้าทรงยอมให้เธอเก็บเกี่ยวค่าจ้างของบาปเพื่อทำให้เธอรู้สึกตัวและแสดงให้เธอเห็นว่าเธอต้องการพระเจ้า

คุณทราบไหมว่าผู้คนมากมายหันมาหาพระเจ้าตอนที่อีกทางเลือกเดียวคือการฆ่าตัวตาย? คุณรู้มาก่อนไหมว่าผู้ชายมากมายได้หันมาหาพระเจ้าตอนที่เขาตั้งใจไว้แล้วว่า จะฆ่าภรรยาที่ตีตัวออกห่างของเขา? คุณรู้ไหมว่าผู้ชายหลายคนหันมาหาพระเจ้าตอนที่เขาตกงานและถูกไล่ออกจากบ้านและกลายเป็นยาจกแล้ว? ผมเคยเทศนาในภารกิจกู้ภัยทั่วอเมริกาและผมได้พบว่าผู้คนมากมายที่หันมาพึ่งพระคริสต์ถูกทำให้พร้อมรับข่าวประเสริฐโดยค่าจ้างของบาป

ยิ่งเรามีโรงเหล้าเยอะ เราก็ยิ่งมีการฟื้นฟูได้มากขึ้นแน่นอน ยิ่งเรามีการหย่าร้าง เราก็ยิ่งมีใจที่หิวโหยและแตกสลายที่ต้องการพระเจ้า ยิ่งผู้คนหันไปสู่การนอกใจและเก็บเกี่ยวความไร้ผลของมัน ใจเจ็บซ้ำของมัน ความสิ้นหวังของมัน เราก็ยิ่งมีพื้นที่ว่างเพื่อรับข่าวประเสริฐ

ช่างโง่งมและชั่วจริง ๆ ที่จะคิดว่าบาปสามารถลดการฟื้นฟูลงได้ ค่าจ้างของบาปทำให้ผู้คนพร้อมรับข่าวประเสริฐ ทำให้งานเก็บเกี่ยวนั้นสูงงอม

4. การเสียดูคนที่รักไปเตรียมผู้คนให้

พร้อมรับฟังข่าวประเสริฐ

พระเจ้าทรงมีหลายวิธีที่จะไถ่ผืนดินแข็งแห่งใจของคนบาปและเตรียมมันให้พร้อมรับเมล็ดพันธุ์ข่าวประเสริฐ วิธีหนึ่งคือการสูญเสียผู้คนที่รักไป

ขณะอยู่ในงานประชุมฟื้นฟูที่เมืองเฮสติง รัฐมินเนโซตา ผมไปเยี่ยมครอบครัวหนึ่งซึ่งอยู่บนเกาะ ๑ หนึ่งในแม่น้ำมิสซิสซิปปี ชายผู้นั้นขึ้นชื่อกระฉ่อนว่าเป็นคนที่มีใจหมั่นและแข็งกระด้าง เขาเคยเป็นคาทอลิกแต่ในนาม บัดนี้ดูเหมือนเขาจะเกลียดชังพระเจ้า พระคัมภีร์และเหล่านักเทศน์ พวกเขาบอกผม

ผมทำตัวเป็นมิตรกับเขาและใส่ใจเกี่ยวกับครอบครัวของเขา จดจำชื่อลูก ๆ ของเขา พูดคุยและอธิษฐานกับพวกเขา จากนั้นผมก็กล่าวแก่เขาว่า “ทั้งหมดนี้เป็นลูกของคุณหรือครับ?”

มีความเจ็บแบบฉับพลัน จากนั้นด้วยเสียงสะอึกสะอื้นเขาเล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับลูกสาววัยสามขวบของเขาที่ตกแม่น้ำมิสซิสซิปปีและจมน้ำตาย

ผมเศร้าใจเพื่อชายคนนั้น แต่ผมเล่าให้เขาฟังเกี่ยวกับลูกน้อยของดาวิดและที่ดาวิดกล่าวว่า “เราจะไป

หาเขา แต่เขาจะไม่กลับมาหาเรา” (2 ซมอ. 12:23) ผมบอกเขาว่าพวกเด็กทารกตัวน้อย ๆ ถูกพิทักษ์รักษาโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า และว่า “เหมือนกับที่ในอาดัมทุกคนตาย เช่นนั้นแหละในพระคริสต์ทุกคนจะถูกทำให้มีชีวิตอยู่” ผมบอกเขาว่าไม่ว่าความแปดเปื้อนใดก็ตามของบาปที่ถูกทิ้งไว้โดยมรดกแบบมนุษย์ของทารกนั้นทั้งหมดนั้นถูกชดใช้แล้วโดยพระโลหิตของพระคริสต์และเธอก็ถูกรักษาไว้ปลอดภัยและจึงไปพบกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว และผมบอกเขาว่า ถ้าเขาจะยอมเชื่อวางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เขาก็จะได้เจอเธออีกเช่นกัน

ทันใดนั้นชายผู้นั้นก็ถูกเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง เขามาฟังตัวผมและร้องไห้ ผมได้พบว่าบาทหลวงคาทอลิกผู้หนึ่งเคยบอกเขาว่า เนื่องจากเด็กน้อยนั้นไม่ได้ถูกประพรมน้ำ เธอจึงเป็นผู้หลงหาย เขาเคยคิดว่าศาสนาคริสเตียนสอนว่าลูกสาวตัวน้อยสุดที่รักของเขาอยู่ในนรกแล้ว ถ้าลูกน้อยของเขาอยู่ในนรก เขาก็แทบไม่อยากจะไปสวรรค์เลย แต่บัดนี้ เนื่องจากเขามีการรับประกันจากพระคัมภีร์ว่าลูกน้อยของเขาไปอยู่กับพระเจ้าแล้ว ทันใดนั้นใจของเขาก็หิวโหยพระเจ้าและอยากไปสวรรค์ เขามีความมั่นใจในนักเทศน์ไม่ได้เรื่องคนนี่ที่นำข่าวประเสริฐมาให้เขา และเขาจึงร้องไห้ซบไหล่ผม เมื่อผมบอกเขาว่าจะรับความรอดอย่างไร เขาก็ยอมรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วยใจยินดีทันที

ผมจากมาพร้อมกับความคิดนี้ในใจของผม: ผู้คนมากมายที่เราคิดว่าเป็นกรณีที่ยากและเป็นไปไม่ได้จริง ๆ แล้วก็อยู่ใกล้อาณาจักรของพระเจ้ามาก ๆ หากเราทราบสัจนิรันดร์ ในใจหลายดวงที่ดูเหมือนแข่งกระด้างพระเจ้าทรงให้คนไถ่ของพระองค์และผู้ถ่อมต่อไม่ของพระองค์ทำงานอยู่แล้ว และความตายของผู้เป็นที่รักคนหนึ่งได้จัดเตรียมดินนั้นให้พร้อมรับฟังข่าวประเสริฐ

อย่าคิดเป็นอันขาดว่า เพราะหญิงคนหนึ่งเป็นคาทอลิกหรือยิว หรือเพราะว่าเธอเป็นผู้ที่ประกาศตัวว่าไม่เชื่อในพระคัมภีร์ เธอจึงไม่คิดถึงลูกน้อยที่ถูกความตายพรากไปจากอ้อมแขนของเธอ ผู้หญิงหลายคน เมื่อจามขามมือเข้าลูกกลางและพวกผู้ชายออกไปทำงานและเด็ก ๆ ไปโรงเรียนแล้ว หยิบสมุดภาพลูกน้อยออกมาจากลิ้นชักหรือจากโต๊ะใกล้ตัวและดูภาพความทรงจำเกี่ยวกับลูกน้อยที่จากไป

มีรอยเท้าที่น้อย ๆ ที่ระบุรูปพรรณ ซึ่งถูกประทับรอยที่โรงพยาบาล มีเส้นผมทารกสีบลอนด์ลอนเล็ก ๆ ที่ถูกผูกด้วยริบบิ้นสีน้ำเงิน! มีภาพถ่ายของลูกน้อยที่เริ่มหัดเดิน และอาจมีภาพถ่ายของหลุมศพและดอกไม้เมื่อลูกน้อยนั้นถูกวางร่างในโลงและถูกหามไปยังสุสานและถูกฝัง พร้อมกับดวงใจของคุณแม่ด้วย

ผมขอกล่าวว่า อย่าเชื่อว่าคุณแม่เหล่านั้นจะถูกเข้าถึงด้วยข่าวประเสริฐไม่ได้ คุณแม่เหล่านี้ ที่อ้อมแขนของพวกเธอว่างเปล่า ที่ใจของพวกเธอหิวโหย ที่สงสัยว่าพวกเธอจะมีโอกาสได้พบลูกน้อยของตนอีกหรือไม่ อย่าคิดว่าพวกเธอถูกเข้าถึงเพื่อพระคริสต์ไม่ได้ พระเจ้าทรงมีในหลายแสนกรณี มีน้อย ๆ ที่ก๊วกเรียกอยู่บนชายฝั่งเมืองสวรรค์ที่กำลังทำมากกว่าที่พวกเราคนอื่น ๆ จะทำได้ เพื่อชักชวนคุณแม่เหล่านั้นไปสวรรค์ หากเราจะเพียงนำข่าวประเสริฐไปในฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ผมจำได้ถึงผู้ช่วยศิษยาภิบาลคนที่ชื่อว่า “Daddy” Hickman ผู้เสียชีวิตในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส เขาเป็นมะเร็งตับ ผมซึ่งเป็นศิษยาภิบาลของเขาถูกเรียกให้ไปอยู่ข้างเตียงของเขาตอนตีสาม ผมนั่งอยู่เคียงข้างเขานานสองชั่วโมง เราพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายสวรรค์ เขารู้ว่าเขากำลังจะไปสวรรค์ เขากล่าวแก่ผมว่า “ศิษยาภิบาลครับ ผมมีภาระใจอธิษฐานเพื่อลูกชายของผมมานานหลายปีแล้ว ตอนนี้ผมต้องไปแล้ว ผมต้องทิ้ง

ภาระไว้กับคุณแล้ว ผมขอรับรองคุณว่าอย่าถอดใจเรื่องลูกชายของผมเป็นอันขาด พวกเขาต้องรับความรอด!”

ลูกชายที่โตเป็นหนุ่มกันหมดแล้วของเขามารวมตัวกันข้างคุณพ่อของพวกเขาในช่วงโมงสุดท้ายเหล่านั้น ยมทูตใกล้จะมารับตัวเขาในอีกไม่กี่ชั่วโมงหรือไม่ก็นาทีข้างหน้าแล้ว พวกเขา รู้ ดังนั้นเราจึงนำลูกชายที่โตกันหมดแล้วเหล่านี้มากล่าวอำลาคุณพ่อของพวกเขาทีละคน ๆ เขาจะกุมมือของพวกเขา มองใบหน้าของพวกเขา เรียกชื่อแต่ละคนและกล่าวว่า “ลูกจะมาเจอพ่อในสวรรค์ใช่ไหม? ลูกจะโกหกพ่อขณะใกล้ตายไม่ได้นะ และพ่อต้องรู้ บอกพ่อสิ พ่อหวังจะพบกับลูกในสวรรค์ใช่ไหม?”

ชายเหล่านี้บ่อน้ำตาแตกทีละคน พวกที่ยังไม่รอดก็ซบหน้ากับหมอนและร้องไห้ จากนั้นก็สัญญากับคุณพ่อของพวกเขาว่าจะไปพบกับเขาในสวรรค์ จากนั้นผมก็หยิบพระคัมภีร์ และเราได้รับการรับประกันเกี่ยวกับเรื่องนั้นจากพระวจนะของพระเจ้าขณะที่เขาพูดกับลูกชายอีกคน

ขอบคุณพระเจ้าที่เมื่อเขาจากไปตอนตีห้า ทั้งครอบครัวก็กำลังพึ่งพาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว! บางคนได้เชื่อวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้ามาก่อนแล้ว บางคนในช่วงโมงบริสุทธิ์นั้นได้พบพระคริสต์เพราะคุณพ่อของพวกเขา กำลังไปสวรรค์

คุณเห็นแล้วว่า งานเก็บเกี่ยวสุขขาวแล้ว และพระเจ้าทรงมีหลายวิธีในการเตรียมมันให้พร้อมตลอดเวลาในใจของเหล่าคนบาป

ผู้คนล้อเลียน Charles Alexander เพราะเขาให้ผู้คนร้องเพลง “Tell Mother I’ll Be There” แต่นั่นก็เป็นความรู้สึกที่เหมาะสมและเป็นแบบคริสเตียน ถ้าพระเจ้าทรงจัดการกับใจของผู้คนโดยการไปสวรรค์ของคุณแม่ท่านหนึ่ง มันก็ถูกต้องที่จะร้องเพลงเกี่ยวกับมันและเทศนาเกี่ยวกับมัน บทเพลงนั้นกล่าวว่า

ฉันสัญญากับท่านแล้ว ก่อนท่านตาย

ว่าจะเตรียมพร้อมไปสวรรค์

โอ พระผู้ช่วยเจ้าข้า บอกคุณแม่ของข้าด้วยว่าข้าจะไปสวรรค์!

คุณกับผมคงจะเป็นคนโง่เขลาหากเราไม่ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงจัดการกับใจหลายดวงและทรงแก้ไขความโหยหาที่ไม่มีทางอิมหนีได้นอกจากในพระเยซูและความรอด

5. การเผาไหม้ของจิตสำนึกเตรียมผู้คนให้พร้อม

ที่จะรับฟังข่าวประเสริฐ

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับประกายไฟแห่งสวรรค์ที่ถูกเรียกว่าจิตสำนึก! ขอบคุณพระเจ้าที่เมื่อผมเทศนาให้คนชั่วฟัง ผมรู้ว่าเขามีเสียงหนึ่งอยู่ในใจของเขาซึ่งอยู่ฝ่ายผมและอยู่ฝ่ายพระเจ้า

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้เทศนาแก่เฮโรด และเฮโรดได้จับเขาขังคุก จากนั้นด้วยคำขอของหญิงสาวนักเต้นและภรรยาที่เล่นขู่ของเขา เฮโรดก็ตัดศีรษะของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา จากนั้นเขาได้ยินคำเทศนาของพระเยซู และมีทธิวิ 14:1, 2 บอกเราว่า:

“ในเวลานั้นเฮโรดเจ้าเมืองได้ยินถึงชื่อเสียงของพระเยซู และกล่าวแก่พวกคนใช้ของท่านว่า “ผู้นี้แหละเป็นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ท่านได้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และเหตุฉะนั้นบรรดาการอิทธิฤทธิ์จึงได้แสดงพวกมันเองออกมาในตัวท่าน”

โอ ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา! เฮโรดไม่มีทางหนีพ้นเขาไปได้เลย! เฮโรดจะได้ยินคำเตือนเหล่านั้นของชายคนดีผู้นั้นตลอดไป เขาจะฝันเกี่ยวกับยอห์น บัดนี้พระเยซูกำลังเทศนาและทำการอัศจรรย์หลายประการใจของเฮโรดจึงถูกฟ่อง และเขากล่าวว่า “ผู้นี้แหละเป็นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ท่านได้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว” ผมจะบอกคุณให้ว่าเราสามารถเทศนาแก่เฮโรดได้ง่ายขึ้น โดยรู้ว่าพระเจ้าทรงมีผู้รับใช้เจียบผู้หนึ่งในทรงวอกของเขาที่เตือนใจเขาเกี่ยวกับบาปของเขา

พวกพี่ของโยเซฟชายเขาให้เป็นทาสในอียิปต์ คงมีคนคิดว่าชายเหล่านี้ที่มีใจแข็งกระด้างคงดีใจที่ได้กำจัดเด็กหนุ่มที่ฝันว่าจะได้ครอบครองเหนือพวกตนไปแล้ว เมื่อพวกเขามาถึงอียิปต์และเห็นโยเซฟแต่ไม่รู้จักเขา และเมื่อเบนยามินน้องชายของพวกเขาจะต้องถูกคุมตัวไว้เพราะเรื่องเงินและถ้วยของโยเซฟที่ถูกพบในกระสอบของพวกเขา พวกเขาก็ไม่รู้ว่าจะมีใครในโลกอีกที่ทราบเกี่ยวกับบาปของพวกเขา กระนั้นพวกเขาก็กล่าวแก่กันและกันว่า

“พวกเรามีความผิดจริง ๆ เรื่องน้องชายของพวกเขา ในการที่พวกเขาได้เห็นความเจ็บปวดรวดร้าวแห่งจิตใจของเขา เมื่อเขาได้อ้อนวอนพวกเขา และพวกเขาไม่ยอมฟัง เพราะฉะนั้นความทุกข์ยากนี้จึงมาอยู่เหนือพวกเรา” และรูเบนตอบพวกเขา โดยกล่าวว่า “ข้าพุดกับพวกเจ้าแล้วมิใช่หรือ โดยกล่าวว่า ‘อย่าทำบาปต่อเด็กนั้น’ และพวกเจ้าไม่ยอมฟัง เหตุฉะนั้น คุณเกิด เลือดของเขาถูกเรียกเอาเช่นกัน”- ปฐม. 42:21,22

ผมคงไม่ถือสาเลยที่จะเทศนาแก่พวกพี่ชายเหล่านั้นเกี่ยวกับบาปของพวกเขาและการที่พวกเขาต้องการการยกโทษ จิตสำนึกของพวกเขา เมื่อได้ยินทุกคำที่ผมพูด คงจะลุกขึ้นตราหน้าพวกเขาว่าเป็นคนบาปซึ่งพวกเขาเองก็รู้ว่าตัวเองเป็น

ขอบคุณพระเจ้า ที่พระองค์ทรงมีพยานผู้หนึ่งในใจของชายและหญิงทุกคนในโลก!

ในเมืองซีแอตเติล รัฐวอชิงตัน ในการรณรงค์ฟื้นฟูทั่วกรุง ผมได้เทศนาในการประชุมรอบแรก ๆ เกี่ยวกับการชดใช้คืน ผมได้อ้อนวอนพวกคริสเตียนให้ไปหาพี่น้องที่ผิดใจกันและให้คืนดีกัน แก่ไขสิ่งทีพวกเขาเคยทำผิด ชดใช้หนี้ของตน ให้แน่ใจว่าไม่มีสิ่งใดที่ขัดขวางคำอธิษฐานของพวกเขาและอิทธิพลของพวกเขา

หลังจากการประชุมนั้น ชายที่สิ้นหวังคนหนึ่งมาพบกับผมทางด้านหลังของหอประชุมและขอให้ผมช่วย “คุณพุดเกี่ยวกับการแก้ไขสิ่งผิดที่เราเคยกระทำ” เขากล่าว “แต่ผมจะทำได้อย่างไร! ผมไม่มีทางแก้ไขบาปต่าง ๆ ของผมได้เลย และผมไม่เห็นเลยว่าผมจะมีสันติสุขกับพระเจ้าได้อย่างไร”

เขาเล่าให้ผมฟังว่าเขาเคยเป็นพ่อเล้า นานหลายปี ว่าเขาเคยจัดหาพวกเด็กสาวเพื่อค้าทาสคนขาว ตอนแรกเขาจะชนะใจของเด็กสาวและทำให้เธอตกหลุมรัก จากนั้นก็นำเธอเข้าสู่บาป แล้วเปิดเผยจุดประสงค์ต่าง ๆ ของเขาและทิ้งเธอไว้ในช่อง เขาบอกผมว่านานหนึ่งปีเขาถูกหลอกหลอนโดยใบหน้าของเด็กสาวเหล่านั้นที่เขาได้นำเข้าสู่บาปและความม่อเยยับ “เด็กสาวหลายคนเหล่านั้นอยู่ในนรกแล้ว” เขากล่าว “ผมจะชดใช้สำหรับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร! และพระเจ้าจะยกโทษให้ผมได้อย่างไร?”

เขาบอกผมว่าวันนั้นที่เขา นั่งเรือข้ามฟากแม่น้ำ Puget Sound เขาได้มองลงไปในพื้นที่น้ำมืดดำและโหยหาสันติสุขและอยากรู้ว่าถ้าเขาจะหล่นข้ามราวกันลงไปในพื้นที่กันแม่น้ำ Sound ได้หรือไม่ และอาจล้มความทรงจำที่ทุกข์ทรมานเหล่านั้นเกี่ยวกับสิ่งผิดที่เขาเคยกระทำ!

โอ คุณแน่ใจได้เลยว่ามันง่ายสำหรับผมที่จะบอกเขาเกี่ยวกับพระโลหิตของพระคริสต์ซึ่งชะล้างบาปที่ต่ำช้าที่สุดออกไปได้ มันง่ายสำหรับผมที่จะบอกเขา แม้มันดูเหมือนจะเกือบดีเกินกว่าที่เขาจะเชื่อได้ ว่า “แม้บาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้ม มันก็จะขาวดุจหิมะ” ผมบอกเขาว่าคริสเตียนควรพยายามคืนดีกันกับคริสเตียนคนอื่น ๆ แต่ว่าคนบาปผู้หลงหายไม่มีทางขอใช้ให้พระเจ้าสำหรับบาปทั้งหลายของตนได้ ไม่มีทางแก้ไขบาปส่วนใหญ่ได้

และผมรับประกันคุณว่าไม่มีความยุ่งยากเลยสำหรับนักเทศน์ที่ใจแตกสลายคนหนึ่ง พร้อมกับการทรงเจิมอันเยี่ยมสุกอยู่บนตัวเขา ที่จะชนะชายผู้นั้นมาถึงพระคริสต์คืนนั้นได้ พระเจ้าทรงฟื้นเขาแล้วด้วยดาบแห่งจิตสำนึก

และผมขอกล่าวแก่คุณว่าพระเจ้าทรงวางเทียนเล่มนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า ประกายไฟแห่งสวรรค์นั้น-จิตสำนึก-ไว้ในใจของเหล่าคนบาปเพื่อทำงานร่วมกับชาวประเสริฐเพื่อการฟื้นฟูและการชนะจิตวิญญาณในใจของผู้หลงหายทุกคนพระเจ้าทรงมีเสียงบางเสียงที่ร้องบอกเขาให้กลับใจใหม่

6. ความกลัวตายในทุกห้วงแห่งเป็นอิทธิพลอันทรงพลัง

ที่ช่วยเหลือชาวประเสริฐและให้ฤทธิ์เดชแก่

การเทศนาพระคัมภีร์แบบชัดเจน

ในคำสรรเสริญยกย่องนั้นที่เปี่ยมด้วยพระวิญญูณซึ่งเศคาริยาห์ บิดาของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา เอ่ยหลังจากที่ลูกชายของเขาเกิดและถูกตั้งชื่อแล้ว เขากล่าวว่าพระคริสต์ทรงมาเป็น “แสงอรุณจากเบื้องสูง” และพระองค์ทรงมาแล้ว “เพื่อจะให้ความสว่างแก่คนทั้งหลายที่นั่งอยู่ในความมืด และในเงาแห่งความตาย” เงาแห่งความตายที่กำลังมา จะมาแน่นอน ไม่ว่าจะช้าหรือเร็ว ก็ทอดอยู่เหนือชายและหญิงที่รู้จักคิดทุกคนในโลกแล้ว

ผมรู้ว่าหลายคนจะกล่าวว่าความกลัวตายเป็นแรงจูงใจที่ไม่สมควร ผมรู้ว่าผู้คนมากมายขอร้องเหล่านักเทศน์อย่างโง่เขลาไม่ให้ใช้แรงจูงใจที่เป็นความกลัวในการประกาศข่าวประเสริฐ แต่พวกเขาเมินเฉยคำสอนและแบบอย่างของเหล่านักเทศน์ในพระคัมภีร์

เมื่อนั้นะเวห์ได้กลับใจเมื่อโยนาห์เทศนาว่า “อีกสี่สิบวัน และเมืองนินะเวห์จะถูกคว่ำ” ความกลัวตายหันผู้คนไปสู่การกลับใจใหม่

พระเยซูทรงใช้แรงจูงใจนี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า “สิบแปดคนนั้น ผู้ซึ่งหอบที่สีโลอัมได้ล้มทับ และฆ่าพวกเขาเสีย นั้น ท่านทั้งหลายคิดว่า พวกเขาเป็นพวกคนบาปยิ่งกว่ามนุษย์ทุกคนที่อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มหรือ เราบอกท่านทั้งหลายว่า มิใช่ แต่นอกจากท่านทั้งหลายกลับใจเสียใหม่ พวกท่านทุกคนจะพินาศเหมือนกัน”

และเราถูกบอกอย่างสมเหตุสมผลมาก ๆ ว่า “โนอาห์... ด้วยความเกรงกลัว จึงได้จัดแจงต่อเรือ เพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด” โนอาห์ถูกนำพาด้วยความกลัว และพระเจ้าทรงเจตนาให้การประกาศข่าวประเสริฐควรใช้ความกลัวตายนั้นซึ่งพระเจ้าทรงฝังไว้ในใจของมนุษย์ทุกคนแล้ว

ที่ได้ก็ตามที่ผู้คนได้ยินคำตัดสินของหม่อว่า “คุณเป็นมะเร็ง” ที่ได้ก็ตามที่คุณหม่อกล่าวว่า “คุณเป็น

วิธโรค” ที่ได้ก็ตามที่ผู้คนรู้สึกถึงความอ่อนแอแห่งวัยชราและถูกเตือนใจว่าพวกเขาต้องตายเช่นกัน ก็มีผืนดินที่
ถูกพรวน และพร้อมสำหรับเมล็ดพันธุ์ข้าวประเสริฐแล้ว

แต่คนหนุ่มสาวและคนชราที่ตายเหมือนกัน และคนหนุ่มสาวและคนชราต้องเผชิญหน้าความตาย เด็ก
สาวอายุสิบสามคนหนึ่งมาถึงพระคริสต์ในงานประชุมหนึ่งของผมในรัฐเท็กซัส จากนั้นหลังจากที่เธอได้เชื่อ
วางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและมั่นใจว่าได้รับการยกโทษแล้ว เธอก็เซ่น้ำตา ยิ้มและกล่าวว่า “คราวนี้หนูจะไม่
กลัวการเข้าอนอีกต่อไปแล้วค่ะ!”

ขอให้เราเผชิญหน้าความจริงนี้ที่ถูกสอนในพระคัมภีร์ด้วยใจซื่อตรง ว่าทุกแห่งหน กระทั่งในหมู่คน
บาป งานเก็บเกี่ยวก็สุกขาวแล้ว ขอให้เรายอมรับว่าพระเจ้าทรงมีผู้คนที่พร้อมรับฟังข่าวประเสริฐแล้วหาก
พระองค์ทรงมีผู้คนที่พร้อมจะออกไป ผู้คนที่มิฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนพวกเขา และพร้อมที่จะจ่ายราคาใด
ก็ได้เพื่อจะชนะเหล่าคนบาป งานเก็บเกี่ยวสุกขาวแล้ว!

ทางของพระเจ้าไปสู่การฟื้นฟูมวลชน

ตลอดการบรรยายเหล่านี้ เราได้ยืนยันกันว่าเรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้ พระคัมภีร์พยากรณ์เกี่ยวกับการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ที่ยังไม่ถึง ยุคนี้เป็นยุคแห่งการฟื้นฟู ยุคแห่งการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับการชนะจิตวิญญาณ ยุคที่ “ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” เรายืนยันแล้วว่าพันธกิจอันทรงฤทธิ์ทั้งหลายของพระเจ้านั้นมีเพียงพอสำหรับการฟื้นฟูวันนี้ และเราพยายามแสดงให้เห็นแล้วว่าในทุกยุคสมัยสภาพการณ์แวดล้อมไม่ใช่เรื่องสำคัญและไม่สามารถขัดขวางการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์ได้เมื่อผู้คนของพระเจ้าจ่ายราคาของพระองค์เพื่อจะได้ฤทธิ์เดชของพระองค์และเต็มใจและพร้อมถูกใช้การในการชนะจิตวิญญาณ ผมหวังใจว่าเราแสดงให้เห็นแล้วว่าในหมู่คนบาปผู้หลงหาย การระบอบของบาป การทำให้ผิดหวังของโลกนี้ การเสียคนที่รักไป การเผาไหม้ของจิตสำนึก และความกลัวตายทำให้เหล่าคนบาปสูกอมเสมอสำหรับการฟื้นฟู เรามีการฟื้นฟูได้ตอนนี้

แล้วเราจะมีการฟื้นฟูได้อย่างไร? อะไรเป็นข้อกำหนดเหล่านั้นของพระเจ้า เพื่อที่พระองค์จะเทออกมาบนเราฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระองค์ที่พิชิตและชนะจิตวิญญาณ เพื่อจะชนะเหล่าคนบาปที่ใจแข็งกระด้างที่สุดเพื่อเปลี่ยนแปลงจิตใจ ชีวิต และบ้านเมืองทั้งหลาย?

มนุษย์ต้องทำอะไรเพื่อจะได้การฟื้นฟูที่พระเจ้าอยากประทานให้?

1. การฟื้นฟูรอคอยผู้คนของพระเจ้าเสมอ

ในมัทธิว 9:37,38 พระเยซูตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์” พระเจ้าไม่ทรงถูกจำกัดในลักษณะของงานเก็บเกี่ยวนั้นแต่ในเหล่าคนงาน

ในการส่งเจ็ดสิบคนนั้นไปเป็นคู่ ๆ เข้าไปในเมืองและสถานที่หลายแห่งที่พระองค์เองจะเสด็จไปภายหลัง พระเยซูทรงบอกพวกเขาว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา แต่เหล่าคนงานก็มีน้อย เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของงานเก็บเกี่ยวนั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงส่งบรรดาคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์” (ลูกา 10:2) พระองค์ตรัสแก่สิบสองคนนั้นว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นมีมากมายจริง ๆ” พระองค์ตรัสแก่เจ็ดสิบคนนั้นว่า “งานเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา” พระองค์ตรัสแก่ทั้งสองพวกเหมือนกันว่าเหล่าคนงานนั้นมีน้อยและว่าพวกเขาควรอธิษฐานของค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งงานเก็บเกี่ยวนั้นให้ส่งเหล่าคนงานออกไป พระเจ้าทรงประสพภาวะขาดแคลนคนงานในเรื่องของการชนะจิตวิญญาณ

พระเยซูทรงเน้นเรื่องเดิมเมื่อสาวกสิบสองคนนั้นนั่งทานมื้อเที่ยงของตนข้างบ่อน้ำแห่งเมืองสิคารีในแคว้นสะมาเรีย: “ท่านทั้งหลายกล่าวว่า ‘ยังมีอีกสี่เดือน และจึงจะถึงฤดูเกี่ยวข้าว’ มิใช่หรือ” พระเยซูทรงบอกพวกเขาว่า “ดูเถิด เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า จงแหงนตาของพวกท่านขึ้น และดูทุ่งนาทั้งหลายเถิด เพราะว่าทุ่งนาเหล่านั้นก็ขาวแล้ว พร้อมสำหรับการเกี่ยวข้าว” จากนั้นพระองค์ทรงรับประกันพวกเขาว่าเหล่าผู้เกี่ยวจะรับค่าจ้างและจะเก็บรวบรวมพืชผลเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 4:34-36)

กรุณาอย่าคิดว่า การทวนซ้ำของพระคัมภีร์สามตอนนี้เป็นเรื่องไม่ทันคิดและไม่จำเป็น พระเจ้าไม่รอให้

สภาพการณ์ต่าง ๆ กลับดี พระองค์ทรงรอให้ผู้คนกลับดี! งานเก็บเกี่ยวนั้นไม่ได้รออยู่เพราะมันไม่สุกงอม แต่เพราะเหล่าคนงานนั้นมันน้อย พระเยซูทรงส่งเจ็ดสิบคนนั้นไป เหล่าผู้เชื่อใหม่ที่พระองค์ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นแกะที่โตแล้วแต่เป็นแค่ลูกแกะ เพราะว่าพระองค์ไม่มีคนอื่นที่จะส่งไปแล้ว และขณะที่พวกเขาไป พวกเขาที่จะต้องอธิษฐานขอให้พระเจ้าส่งเหล่าคนงานเข้าไปในงานเก็บเกี่ยวที่สุกงอมแล้วนั้น

คำสอนนี้ที่ว่างานพื้นฟูรอคอยผู้คนและถูกเลื่อนออกไปเพียงเพราะขาดเหล่าคนงานที่เหมาะสมก็ถูกพบบ้อยในพระคัมภีร์ ใน 2 พงศาวดาร 7:14 มีพระสัญญาที่ว่า “ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา แล้วเราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย”

มันคือผู้คนของพระเจ้าเอง คนเหล่านั้นที่ถูกเรียกโดยพระนามของพระองค์ ที่ต้องจ่ายราคานั้นเพื่อการฟื้นฟู พวกคนชงเหล้ามีการฟื้นฟูไม่ได้ พวกสมัยใหม่นิยมมีการฟื้นฟูไม่ได้ พวกอเทวนิยมและพวกไม่เชื่อมีการฟื้นฟูไม่ได้ แต่ขอบคุณพระเจ้า พวกเขาไปยังการฟื้นฟูไม่ได้เช่นกัน! สภาพการณ์ต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงใจมนุษย์ที่บาปหนา สุกงอมแล้วสำหรับการฟื้นฟู และเมื่อผู้คนของพระเจ้าปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระองค์ การฟื้นฟูก็มาเสมอ

เมื่อเหล่าสาวกทูลขอพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอสอนพวกข้าพระองค์ให้อธิษฐาน” พระองค์ก็ตรัสว่าเราต้องมาเหมือนชายคนหนึ่งที่เคยประตูเพื่อนบ้านของตนตอนเที่ยงคืนและกล่าวว่า “เพื่อนเอ๋ย ขอให้ข้าเยี่ยมขนมปังสามก้อนเถิด เพราะเพื่อนของข้าคนหนึ่งในการเดินทางของเขาได้มาหาข้า และข้าไม่มีอะไรจะตั้งไว้ตรงหน้าเขา” (ลูกา 11:5,6)

ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่า ไม่มีพวกคนบาปที่หิวโหย แต่อยู่ที่ว่าเราไม่มีขนมปังนั้น พวกเราส่วนใหญ่อยากโทษเหล่าคนบาปที่มากเกินไปกว่าโทษตัวเราเองที่ไม่จัดหาขนมปังนั้น แต่พระเยซูตรัสว่าความผิดติดอยู่กับเรา!

ในการบรรยายเหล่านี้เรากล่าวไปแล้วถึงการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ในพระคัมภีร์ ในการฟื้นฟูเหล่านี้เราเห็นได้อย่างง่ายดายว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานการฟื้นฟูให้จนกระทั่งพระองค์ทรงพบชายคนหนึ่งหรือหลายคนที่ดีมีใจและเหมาะที่จะถูกใช้การในการฟื้นฟูนั้น ๆ

ที่ภูเขาคารเมลพระเจ้าสามารถหันทั้งประชาชาตินั้นกลับมาหาพระองค์ ทำให้พวกเขาทิ้งการบูชาพระบาอัลและกลับมาหาพระเยโฮวาห์ เมื่อเอลียาห์พร้อมที่จะทำลายประชาชนและอธิษฐานขอไฟของพระเจ้าลงมา

ดูเหมือนว่าพระเจ้าต้องใช้เวลาในการเตรียมโยนาห์ให้พร้อมที่จะเทศนาในการฟื้นฟูครั้งใหญ่นั้นที่เมืองนินะเวห์มากกว่าที่พระองค์ทรงใช้ในการทำให้คนเกือบทั้งเมืองหันมาหาพระองค์ในการกลับใจใหม่แบบจริงจัง

พระเยซูทรงมาที่เมืองสิคาร์ เมืองหนึ่งของชาวสะมาเรีย และที่นั่นพระองค์ทรงรู้ว่าฟูนานันสุกงอมพร้อมเกี่ยวแล้ว อัครทูตสิบสองคนนั้นอยู่ด้วยกับพระองค์ แต่ไม่มีสักคนในพวกเขาที่ดูเหมือนจะสนใจแม้สักนิดที่จะชักชวนใครในเมืองนั้นให้รับความรอด เหมือนกับที่พระเยซูทรงเปิดเผยในที่สุดแก่หญิงนั้นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ ทัศนคติของพวกสาวกก็ถูกเปิดเผยดังต่อไปนี้: “และขณะนั้นพวกสาวกของพระองค์ก็มาถึงและประหลาดใจที่พระองค์ทรงสนทนากับผู้หญิงคนนั้น แต่ไม่มีใครกล่าวว่า “พระองค์ทรงแสวงหาอะไร” หรือ

“ทำไมพระองค์จึงทรงสนทนากับนาง”

พวกสาวก “ประหลาดใจ” จริง ๆ ที่พระเยซูทรงสนทนากับหญิงนั้น พวกเขาไม่กล้าพูดเช่นนั้น แต่ว่าแต่ละคนคงอยากทูลถามพระเยซูว่า “ทำไมพระองค์จึงทรงสนทนากับนาง” นี่คืองานเก็บเกี่ยวที่สูงงอมแล้ว ไม่มีใครจะเก็บเกี่ยวมัน

แต่เมื่อพระเยซูทรงทำให้หญิงผู้นั้นรับความรอดแล้ว นางก็ทิ้งหมอน้ำของตนไว้และวิ่งเข้าเมืองไป คำพยานของนางเป็นคำพยานของผู้เชื่อใหม่คนหนึ่ง กระนั้นพระเจ้าก็ทรงใช้มันเพื่อทำให้คนทั้งเมืองนั้นออกมาดูพระเยซู พระองค์พักที่นั่นสองวัน และผู้คนมากมายรับความรอด นี่เป็นอีกตัวอย่างที่น่าทึ่งว่าพระเจ้าทรงรอให้พวกคริสเตียนมีการฟื้นฟู พระองค์ทรงรอให้พวกคนงานเก็บเกี่ยวข้าวของพระองค์

ก่อนฟื้นเทคอสต์ พวกอัครทูตและสาวกคนอื่น ๆ เผชิญหน้างานหนึ่งที่คุณเหมือนเป็นไปไม่ได้ แต่พระเยซูทรงบอกพวกเขาอย่างชัดเจนว่าพวกเขาควรเผ้าคอยในเยรูซาเล็มจนกระทั่งพวกเขาได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน พวกเขา-สิบสองคนนั้นและผู้หญิงบางคนและสาวกคนอื่น ๆ-อยู่ต่อไปอย่างแน่วแน่ในการอธิษฐานและการอ้อนวอน และฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้ามาอยู่บนพวกสาวกและการฟื้นฟูอันเปี่ยมสุข พร้อมกับคนประมาณสามพันคนที่รับความรอด

เช่นเคยที่ปัญหานั้นคือเหล่าคนงานที่ไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนพวกเขา ทันทีที่คริสเตียนเหล่านี้รอดคอยพระเจ้าและเต็มเปี่ยมอย่างมหัศจรรย์ด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้คนมากมายก็กลับใจเชื่อในเมืองที่ใจแข็งกระด้างมากที่สุดในโลก! มันเป็นอีกตัวอย่างที่ว่าพระเจ้าทรงรอดคอยเหล่าคนงานเพื่อการฟื้นฟู

2. เพื่อการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ เราต้องมีพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

พระเจ้าทรงมีคนอย่างเอลียาห์สำหรับภูเขาคารเมล คนอย่างโยนาห์สำหรับเมืองนีนะเวห์ พระเยซูเจ้าเองทรงเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เมืองสิการในแคว้นสะมาเรีย แต่ผู้เชื่อคนหนึ่งที่ได้รับความรอดแล้วและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณช่วยพาฝูงชนมาและทำงานส่วนตัว ที่ฟื้นเทคอสต์พระเจ้าทรงให้เปโตรยืนขึ้นกับสิบเอ็ดคนนั้นเพื่อเทศนาและสาวกคนอื่น ๆ น่าจะเทศนาด้วย ในการฟื้นฟูครั้งใหญ่นั้นริมแม่น้ำจอร์แดนที่ผู้คนมากมายเช่นนั้นไปฟังยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากล่าวโทษบาปและประกาศพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงอยากช่วยทุกคนที่กลับใจใหม่และวางใจพระองค์ให้ได้รับความรอด เราก็คงไม่อาจเพิกเฉยนักเทศน์คนนั้นเอง ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ นั่นคือยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา

พระเจ้าทรงใช้พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐเสมอ ชายทั้งหลายที่เป็นเหล่าผู้นำที่ได้รับการเจิมเป็นพิเศษและถวายตัว ในงานรับใช้ครั้งใหญ่ ๆ

มันเป็นเช่นนั้นในสมัยหลัง ๆ คุณมียุคปฏิรูปไม่ได้โดยปราศจากคนอย่างลูเธอร์หรือคาลวิน คุณไม่มีทางมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่นั้นของเวสลีย์ได้โดยปราศจากคนอย่างจอห์นและชาร์ลส์ เวสลีย์และไวท์ฟิลด์ เราก็คงไม่มีการฟื้นฟูเหล่านั้นของ Charles G. Finney ได้หากไม่ใช่เพราะตัวพินนี่เอง ผู้พยากรณ์ที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่ทำงานของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ การฟื้นฟูเหล่านั้นของมูตี่ไม่อาจแยกขาดได้จากตัวมูตี่เอง และการฟื้นฟูเหล่านั้นของบิลลี่ ชันเดย์ก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้เลยหากไม่มีบิลลี่ ชันเดย์ การฟื้นฟูใหญ่ครั้งอื่น ๆ ถูกนำโดยเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ทรงฤทธิ์ พวกเขามีจุดอ่อนต่าง ๆ ของตน แต่พวก

เขาได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้ทำงานประกาศข่าวประเสริฐ และถวายตัวและถูกเจิมสำหรับงานนั้น

พระเจ้าประทานผู้คนให้แก่คริสตจักรเพื่อจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน “และพระองค์ได้ประทานให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้พยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และบางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์” (อพ. 4:11) ตามหลังพวกอัครทูตและพวกผู้พยากรณ์ และก่อนหน้าพวกศิษยาภิบาลและอาจารย์ในด้านความสำคัญ พระเจ้าประทานเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

มีบางคนที่ยากทำงานโดยปราศจากเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ บางคนที่ชอบเยาะเย้ยพวกเขา ควบคุมพวกเขา คำว่าพวกเขา แต่ทั้งหมดนั้นทำบาปต่อพระเจ้าและต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรงตั้งงานของผู้ประกาศข่าวประเสริฐไว้ในพระกายของพระคริสต์ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐเหล่านี้ไม่เพียงได้รับการทรงเรียกให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนที่ยังไม่รอดเท่านั้น แต่ตามที่พระคัมภีร์กล่าว พวกเขาไว้ “เพื่อเตรียมพวกวิสุทธิชนให้ดีพร้อม สำหรับงานแห่งการรับใช้” เพื่อที่สุดท้ายแล้วทั้งร่างกายนั้นจะจำเริญขึ้น (อพ. 4:12-16)

คริสตจักรที่เจ็บป่วยคือคริสตจักรที่ไม่มีพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผู้คนจะไม่ถูกสอนให้ชนะจิตวิญญาณแบบส่วนตัว จะไม่ถูกเสริมสร้างเพื่องานรับใช้ของพระเจ้าหากไม่มีงานของเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ทำงานเต็มเวลา ได้รับการทรงเรียกและการทรงเจิม คริสตจักรทั้งหลายจะสูญเสียรสชาติแห่งการฟื้นฟูของตนหากพวกเขาไม่มีพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

เป็นความจริงที่ว่าศิษยาภิบาลบางคนจะชนะจิตวิญญาณ แต่พวกเขาจะมีน้อยลงเรื่อย ๆ หากเรามีเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐน้อยลงเพื่อกำหนดจังหวะ หากไม่มีเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ เราก็ไม่อาจคาดหวังการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ที่พระเจ้าทรงอยากให้เราทำได้ ความพยายามทั้งหมดที่จะให้พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐอยู่ในที่ต่ำต้อย ชัดขวางอิทธิพลของพวกเขา ลดทอนการเทศนาของพวกเขาและกีดกันพวกเขาออกไปจากคริสตจักรเหล่านั้น กำลังทำงานขัดขวางงานเก็บเกี่ยวของพระเจ้าและการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ

อาจารย์สอนคำพยากรณ์ผู้เป็นที่รู้จักกว้างขวางคนหนึ่งได้รับเชิญให้ไปที่เมืองใหญ่เมืองหนึ่ง เมืองหลวงของรัฐหนึ่ง เพื่อนำใน “การรณรงค์ฟื้นฟู” ที่ว่กรุง คำเทศนาหลายเรื่องของเขาในหัวข้อ “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” เรื่อง “ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ที่จะมานั้น”, “ยุคความทุกข์ลำบาก” ฯลฯ ไม่ได้ก่อให้เกิดการฟื้นฟูแต่ก่อให้เกิดความแตกแยกและการวิวาทในหมู่เหล่าศิษยาภิบาล แต่มันกระตุ้นความพยายามใด ๆ ในอนาคตอย่างมากที่จะนำเหล่าคริสเตียนให้รวมใจกันเพื่อการฟื้นฟูทั่วกรุงในเมืองนั้น

นักเทศน์และครูสอนพระคัมภีร์ผู้ได้รับพรท่านหนึ่งเพิ่งได้รับเชิญให้จัดงานรณรงค์ฟื้นฟูทั่วกรุง ในช่วงปีหลัง ๆ อเมริกาได้เห็นการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ มันเป็นอภิสิทธิ์ของผมที่ได้นำในงานรณรงค์เช่นนั้นที่หลายร้อยคนกลับใจเชื่อและคนทั้งเมืองหัวน้ไหวอย่างมหาศาล นักเทศน์ที่ถูกเลือกผู้นั้น เพื่อนคนหนึ่งของผม ไม่ใช่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และเขาไม่เคยอ้างตัวว่าเป็นด้วย นั่นไม่ใช่การทรงเรียกของเขา ไม่ใช่การเจิมของเขา เขาจะเทศนาคำเทศนาที่ดีหลายเรื่อง แต่เขาจะไม่เห็นการฟื้นฟูครั้งใหญ่เลยหากงานรับใช้ของเขาไม่ถูกแปลงโฉมอย่างสิ้นเชิง พระเจ้าไม่ประทานการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ หากไม่มีพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

ในอีกเมืองหนึ่ง เหล่าศิษยาภิบาลที่ดีมารวมตัวกันเพื่อจัด “งานรณรงค์ฟื้นฟู” ฉะนั้นจึงจะไม่มี

เทศนาแรง ๆ ที่กล่าวโทษบาป ไม่มีการพูดถึงภาพยนตร์ การเต้นรำ สมาคมลับ และการรักโลกแบบอื่น ๆ พวกเขาขอให้ศิษยาภิบาลที่ดีท่านหนึ่งนำใน “งานรณรงค์ฟื้นฟู” นั้น

เขาเทศนาคำเทศนาที่ดีหลายเรื่อง แต่เขาไม่ใช้เวลาในการเตรียมตัวพวกคริสเตียนโดยการเทศนา กล่าวโทษบาป โดยชักชวนพวกเขาให้อธิษฐานและชนะจิตวิญญาณ เหมือนที่มูดีและทอร์เรย์และบิลลี ชันเคย์ และผู้ประกาศข่าวประเสริฐท่านอื่น ๆ กระทำเสมอ เขาเทศนาคำเทศนาหลายเรื่องแก่ผู้ไม่รอด แต่ผู้ไม่รอดจำนวนไม่เยอะมาเข้าร่วมการประชุมเหล่านั้น ขาดการใส่ใจของจริงแบบเห็นได้ชัด และพวกศิษยาภิบาลต่างผิดหวังเพราะไม่มีการฟื้นฟูที่แท้จริง

นักเทศน์ที่ดีจำนวนมาก นักเทศน์ที่มีหลัก นักเทศน์ที่ทุ่มเทไม่ได้รับการทรงเรียก ไม่ได้รับการทรงเจิม เพื่อจะเป็นเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

อย่าคิดว่าคนกลุ่มหนึ่งจะสามารถคัดเลือกชายคนหนึ่งที่เราชอบมากกว่า D. L. Moody จับเขามาแทนที่มูดีในการฟื้นฟูเหล่านั้นของมูดี และยังมีผลลัพธ์ที่เหมือนกัน พระเจ้าทรงเลือกเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐและทรงเจิมพวกเขา พวกที่ดีที่สุดในพวกเขาได้เรียนรู้มากมายโดยการเฝ้าคอยพระเจ้า และโดยประสบการณ์อันยาวนานพวกเขาเรียนรู้วิธีที่จะส่งเสริมการฟื้นฟู วิธีชักชวนพวกคริสเตียนให้ทิ้งบาปของตน อธิษฐานและชนะจิตวิญญาณ วิธีชักชวนเหล่าคนบาปให้มาเข้าร่วมการประชุม และวิธีทำให้พวกเขารู้สึกพอใจและรับความรอด

มันคงเป็นเรื่องโง่เขลาที่จะพยายามเปลี่ยนแปลงแผนการทั้งหมดนั้นของคริสตจักรทั้งหลายแบบ คริสเตียนและกล่าวว่าเราไม่ต้องมีที่ประชุมท้องถิ่นที่เรียกว่าคริสตจักรและตำแหน่งศิษยาภิบาลก็ได้ เหมือนกับที่มันโง่เขลาที่จะพยายามกำจัดหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งถูกเรียกชื่อก่อนหน้าศิษยาภิบาล มีบทบาทที่สำคัญมากกว่าในการปฏิบัติตามพระมหาบัญชา มันเป็นการกบฏต่อแผนการของภาคพันธสัญญาใหม่ มันเป็นการเอาปัญญาแบบมนุษยมาแทนที่คำบัญชาของพระเจ้าเมื่อเราพยายามทำงานต่อไปโดยไม่มีเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐเต็มเวลาที่ได้รับการเจิม ถวายตัวและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

หากเราอยากได้การฟื้นฟู เราต้องอธิษฐานขอให้พระเจ้าส่งเหล่าคนงานออกไปและโดยเฉพาะอย่างยิ่งขอให้พระองค์เตรียมแต่ละคนสำหรับงานนั้นที่พระเจ้าทรงมีให้เขาทำ หากเราอยากมีช่วงเวลาอันยิ่งใหญ่แห่งการฟื้นฟูจนทุกเมืองใหญ่เมืองเล็กในอเมริกาจะสิ้นสะเทือน เราก็ต้องอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงตั้งพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐด้วยน้ำมันบริสุทธิ์ของพระเจ้าบนพวกเขา ลมหายใจแห่งสวรรค์ การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

3. เพื่อการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้คนของพระเจ้า

ต้องร่วมใจกันในการชนะจิตวิญญาณ

ในบันทึกของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการฟื้นฟูครั้งใหญ่ในที่พื้นเทคอสต์ และก่อนหน้าและตามหลังมัน วลีหนึ่งที่เรียบง่ายถูกทวนซ้ำหลายหน- “พร้อมใจกัน”

ขณะที่พวกเขาเฝ้าคอยในการประชุมอธิษฐานนานสิบวันนั้น “คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซู และกับพวกน้องชายของ

พระองค์” (กิจการ 1:14)

ก่อนหน้านั้นพระเยซูทรงสอนสาวกเหล่านี้ไปแล้วว่า “ถ้าสองคนในพวกท่านจะตกลงร่วมใจกันบนแผ่นดินโลกเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ทั้งสองคนนั้นจะทูลขอ สิ่งนั้นจะถูกกระทำให้ทั้งสองคนนั้นโดยพระบิดาของเราผู้ซึ่งทรงสถิตในสวรรค์” (มธ. 18:19) พระองค์ตรัสว่า “สองคนหรือสามคนประชุมกันที่ไหน ๆ ในนามของเรา เราก็อยู่ที่นั่นท่ามกลางพวกเขาที่นั่น” (ข้อ 20)

เห็นได้ชัดว่าฤทธิ์เดชนั้นในการอธิษฐานด้วยความเชื่อเพิ่มขึ้นในอัตราเรขาคณิตพร้อมกับจำนวนของคนเหล่านั้นที่ร่วมใจกันอย่างแท้จริงในการอธิษฐาน สองคนสามารถเห็นพ้องตรงกันและได้อะไรทั้งนั้น และมันเริ่มปรากฏชัดเจนว่ายิ่งเรารวมตัวพวกคริสเตียนได้เยอะ พร้อมใจเป็นหนึ่งเดียวจริง ๆ ในการอธิษฐาน การฟื้นฟูครั้งใหญ่ก็จะยิ่งแน่นอนและผลลัพธ์จะยิ่งเกิดผล

สาวกแค่หนึ่งร้อยยี่สิบคนมาร่วมใจกันเมื่อสิ้นสุดการประชุมอธิษฐานนานสิบวันนั้น เมื่อวันเพ็นเทคอสต์มาถึงเต็มที่แล้ว พวกเขาเริ่มต้นด้วยคนน้อยกว่านั้นเยอะ-แค่พวกสาวกและพวกน้องชายร่วมมารดาของพระเยซูและมารดาของพระองค์และหญิงคนอื่นอีกไม่กี่คน (กิจการ 1:14) แต่คริสเตียนหยิบมือเดียวนั้น ซึ่งร่วมใจกันเป็นหนึ่งเดียว สามารถ “พร้อมใจกัน” ทูลขอการเทออกของฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

เราเห็นวลีเดิมที่ตรงมานั้นอีกซึ่งถูกใช้ในกิจการ 2:1: “และเมื่อวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์มาถึงแล้ว พวกสาวกทุกคนได้มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน” เมื่อพวกเขาอธิษฐานตลอดสิบวันนั้นและเมื่อฤทธิ์เดชของพระเจ้ามา การร่วมใจกันเป็นหนึ่ง กระทั่งการรวมตัวกันในสถานที่แห่งเดียว เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการฟื้นฟูครั้งใหญ่

แน่นอนว่าเราทุกคนดีใจที่คริสตจักรแต่ละแห่งขณะจิตวิญญาณในการประชุมประจำของพวกเขาและที่มีการประชุมฟื้นฟูพิเศษเมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าทรงนำ ที่ประชุมท้องถิ่นเป็นหน่วยหนึ่งที่พระเจ้าทรงก่อตั้ง กระนั้นบ่อยครั้งมีการขาดพระพรอย่างมหาศาลเพราะว่าผู้คนหมกมุ่นอยู่กับแผนการต่าง ๆ ของคริสตจักรท้องถิ่นของตัวเองมากกว่ากับเรื่องที่ใหญ่โตกว่าและสำคัญกว่าเกี่ยวกับการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ และการเห็นผู้คนมากมายรับความรอด

ฉะนั้นมันจึงดีที่ผู้คนของพระเจ้า คนเหล่านั้นที่เชื่อพระคัมภีร์เล่มเดียวกัน ที่รับความรอดโดยพระโลหิตเดียวกัน ที่ได้รับพระมหาบัญชาเดียวกันนั้นและมีความเชื่ออันประเสริฐเหมือนกันในเรื่องสำคัญ ๆ จะร่วมใจกันในการช่วยจิตวิญญาณหลายดวงให้รอด

ผมไม่ขอร้องให้ผู้คนโยนทิ้งความเชื่อมั่นหลายอย่างของตน แต่ผู้คนสามารถเห็นต่างอย่างชัดเจนได้ในเรื่องของบัพติศมาและร่วมใจกันอย่างจริงใจในการทูลขอการฟื้นฟูครั้งใหญ่ต่อพระพักตร์พระเจ้า ผู้คนสามารถเห็นต่างอย่างชัดเจนได้เกี่ยวกับว่าการปกครองคริสตจักรควรเป็นแบบท้องถิ่นและประชาธิปไตยหรือปกครองโดยคณะผู้ดูแล แต่ยังร่วมใจกันหากพวกเขารักองค์พระผู้เป็นเจ้าและเชื่อพระคัมภีร์และยอมรับความรับผิดชอบในพระมหาบัญชานั้น ในการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ทั่วกรุง ในวันเพ็นเทคอสต์นั้น “พวกสาวกทุกคนได้มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน”

ขอพระเจ้าทรงโปรดให้สภาพอันเปี่ยมสุขแบบเดียวกันนั้นเกิดขึ้นในหลายเมืองใหญ่และเมืองเล็กทั่ว

อเมริกาเกิด! การร่วมมือกันในเรื่องสำคัญนั้น-การชนะจิตวิญญาณ-เป็นสิ่งสำคัญหากเราอยากมีการฟื้นฟูที่ใหญ่โตที่สุดเหล่านั้น

กระทั้งการชื่นชมยินดีและพระพรยิ่งใหญ่ของการฟื้นฟูแบบต่อเนื่องก็เกิดขึ้นพร้อมกับการร่วมมือกันแบบเดิมนั้นหลังจากเพ็นเทคอสต์ เพราะกิจการ 2:46 กล่าวว่า “และพวกเขาซึ่งอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องทุกวันในพระวิหาร และหักขนมปังตามบ้าน ได้รับความานอาหารของตนด้วยความชื่นชมยินดีและความจริงใจ” ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับการร่วมมือกันเป็นหนึ่งในหมู่ผู้คนของพระเจ้า!

เราสามารถมีหลายนิยามได้โดยไม่ต้องมีจิตใจที่ขอบแบ่งพรรคแบ่งพวกและการแบ่งแยกในหมู่ผู้เชื่อ คริสเตียนทั้งหลายสามารถทำงานร่วมกันได้เพื่อช่วยผู้คนที่ได้รับความรอดและชื่นชมยินดีด้วยกันได้เมื่อเหล่าคนบาปปรับความรอด พระเจ้าทรงหมายถึงการเคลื่อนไหวครั้งใหญ่ทั่วกรุง และเมื่อคนหลายกลุ่มสามารถมารวมตัวกันและจดจ่ออยู่กับจุดประสงค์และปลายทางอันเปี่ยมสุขนี้ พระเจ้าก็สามารถประทานการฟื้นฟูเหล่านั้นได้

ขอให้ผมกล่าวตรงๆว่านี่คือเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผมถึงรู้สึกว่าการรณรงค์แบบร่วมมือกันหรือแบบสหภาพ เมื่อคริสตจักรที่เน้นหลักฐานหลายแห่งและเหล่าศิษยาภิบาลแสดงตัวแบบเป็นทางการว่าจะร่วมมือกันในความพยายามที่จะชนะจิตวิญญาณ ก็ดีกว่าการรณรงค์ฟื้นฟูแบบแยกเดี่ยว ที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่งสร้างแผนการแบบเอกเทศและประกาศข่าวประเสริฐ การรณรงค์แบบแยกเดี่ยวก็ดีกว่าไม่มีเลย และมีคนไม่กี่คนที่ได้รับความรอดก็ดีกว่าไม่มีเลยสักคน แต่ผลลัพธ์ของการฟื้นฟูที่ใหญ่โตที่สุดก็ขึ้นอยู่กับว่าคนหนึ่งสามารถเกณฑ์ผู้เชื่อพระคัมภีร์ที่บังเกิดใหม่แล้วได้มากขนาดไหนในการอธิษฐานและความพยายามเดียวกัน

ในกิจการ 4:24 ผู้คนของพระเจ้าก็อยู่อย่าง “พร้อมเพรียงกัน” อีก พระคำข้อนั้นกล่าวว่า “และเมื่อเขาทั้งหลายได้ยินอย่างนั้น พวกเขาก็เปล่งเสียงของพวกเขาต่อพระเจ้าอย่างพร้อมเพรียงกัน และทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ซึ่งได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก และทะเล และสรรพสิ่งที่มีอยู่ในที่เหล่านั้น” เมื่อการข่มเหงและความลำบากมา ผู้คนของพระเจ้าก็ยังพร้อมใจกันและพวกเขาอธิษฐานด้วยเสียงเดียวและใจเดียว! การฟื้นฟูเช่นนั้นจะปิดตัวได้อย่างไร! พระเจ้าจะเลิกประทานการอวยพรของพระองค์ได้อย่างไร! การฟื้นฟูนั้นดำเนินต่อไป และผู้คนมากมายได้รับความรอด รวมถึงพวกปุโรหิตใหญ่และอีกหลายพันคน

การชนะจิตวิญญาณเป็นเรื่องหลักสำหรับคริสเตียนคนใดที่เชื่อพระคัมภีร์ ผู้ที่ยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างแท้จริง การพูดแบบคนโง่ของพวกไม่เชื่อที่ว่ามีอยู่ประมาณสามร้อยนิยามและที่ว่าทุกนิยามเข้าใจพระคัมภีร์แตกต่างกันนั้นก็ไม่เป็นความจริงเลย มีเรื่องยิบย่อยต่าง ๆ ที่มีความคิดเห็นที่หลากหลายมาก ๆ ในหลักคำสอนของพระคัมภีร์และในการตีความพระคัมภีร์ แต่มีที่ว่างไม่เยอะสำหรับความแตกต่างในหมู่ผู้เชื่อพระคัมภีร์ที่จริงจังเกี่ยวกับหลักคำสอนสำคัญ ๆ ที่ยิ่งใหญ่: ที่ว่ามนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป ที่ว่าพระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคนบาปให้รอด ที่ว่าพระโลหิตของพระคริสต์ได้โทษบาป ที่ว่ามนุษย์ต้องบังเกิดใหม่ ที่ว่ามีสวรรค์แห่งหนึ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่เชื่อวางใจในพระคริสต์ บังเกิดใหม่ และนรกแห่งหนึ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่ยอมกลับใจเชื่อและวางใจพระคริสต์

ไม่มีที่ว่างสำหรับความเห็นต่างเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าได้ประทานพระมหาบัญชาแก่นั้นแก่ผู้คน

ของพระองค์และที่ว่าเราจะต้องนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน

ผมทำงานมานานหลายปีกับเหล่าคริสเตียนที่เชื่อพระคัมภีร์ของหลายนิกาย ผมได้พบว่าพวกแบปติส, พวกเพรสไบทีเรียน, พวกเมโธดิสต์, พวกเมนอโนไนต์, Christian and Missionary Alliance, Assemblies of God, Salvation Army, Nazarenes, the Reformed Church, the Christian Church, พวกลูเธอรัน, พวก Evangelicals, พวกคองกรีเกชันนัลลิสต์และอีกหลายพวก เมื่อพวกเขาเชื่อพระคัมภีร์อย่างแท้จริงและบังเกิดใหม่แล้ว ก็สามารถร่วมใจกันในการช่วยจิตวิญญาณให้รอดได้ (หมายเหตุของบรรณาธิการ: หลายสิ่งได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วตั้งแต่ดร. ไรซ์กล่าวคำพูดนี้ บางกลุ่มเหล่านี้ตอนนี้เป็นสมาชิกของสภาคริสตจักรประชาชาติและสภาคริสตจักรโลกแล้ว)

และการแบ่งแยกของความเยอหยิ่งที่แบ่งพรรคแบ่งพวกและอคติประจำนิกาย ซึ่งถูกส่งเสริมบ่อย ๆ โดยเหล่าผู้นำประจำนิกายที่แสวงหาเกียรติเข้าตัวจนผู้คนถูกขัดขวางไม่ให้ร่วมใจกันในงานชนะจิตวิญญาณ ก็ขัดขวางการฟื้นฟูอย่างมาก ขอให้คริสตจักรท้องถิ่นทุกแห่งและทุกนิกายทำเต็มที่เพื่อชนะจิตวิญญาณ แต่พระเจ้ายังอยากให้ผู้คนของพระองค์ที่บังเกิดใหม่แล้วและเชื่อพระคัมภีร์ช่วยคนบาปมากมายให้ได้รับความรอดอยู่เหมือนเดิม นั่นเป็นแผนการของพระองค์ที่เพนเทคอสต์ มันเป็นแผนการของพระองค์ตอนนี้

ผมไม่กล่าวว่าคริสเตียนทั้งหลายควรเข้าเทียมแอกกับพวกคนไม่เชื่อที่ถือแนวคิดสมัยใหม่นิยมที่ไม่ยอมรับพระคัมภีร์และความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ที่ตัวพวกเขาเองไม่กลับใจเชื่อและไม่หาทางทำให้คนอื่นกลับใจเชื่อด้วย การเข้าเทียมแอกกับผู้ไม่เชื่อเป็นบาปอย่างหนึ่ง ผมไม่ขอร้องให้คริสเตียนที่ได้ออมขอมในเรื่องหลักคำสอนสำคัญ ๆ และความเชื่อมั่นหลายประการ ผมแค่ขอสิ่งที่พระเจ้าทรงขอ-ให้คริสเตียนทั้งหลายให้การชนะจิตวิญญาณมาเป็นอันดับหนึ่งและทำทุกสิ่งที่สามารถทำได้เพื่อเข้าถึงคนที่ยังไม่รอด นั่นรวมถึงการ “พร้อมใจกัน” กับคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่มีแรงจูงใจและจุดประสงค์เดียวกัน และบ่อยครั้งมันจะเกี่ยวข้องกับการร่วมใจกันกับคริสเตียนคนอื่น ๆ เช่นนั้นในการรณรงค์ทั่วพื้นที่หรือทั่วกรุงครั้งใหญ่

เราควรจดจำไว้ว่าตลอดหลายร้อยปี การฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ไม่เคยถูกจำกัดอยู่ที่นิกายเดียว และในหลายเมือง ไม่ถูกจำกัดอยู่ที่คริสตจักรท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่งโดยเฉพาะ

การฟื้นฟูของเวสลีย์แทรกซึมไปทั่วประเทศอังกฤษ เมื่อใดก็ตามที่ทำได้ เวสลีย์เทศนาในโรงประชุมหลายแห่งของคริสตจักรแห่งอังกฤษ ขณะที่เขาร่วมสมาคมศิษย์ธรรมเช่นกันกับหลายกลุ่มที่เป็นอิสระอย่างพวกโมราเวียน เฉพาะตอนใกล้เสียชีวิตเท่านั้นที่เวสลีย์เห็นดีด้วยการก่อตั้งนิกายหนึ่งที่เป็นเช่นนั้น โดยแยกออกจากคริสตจักรอังกฤษ

แม้ว่าสเปอร์เจียนเป็นแบปติสและศิษยาภิบาลของคริสตจักรแบปติสแห่งหนึ่ง งานของเขาส่วนใหญ่แล้วก็เป็นแบบข้ามนิกาย ทั่วกรุง ทั่วประเทศ ทั่วโลก

ในเมืองแมเรียน รัฐโอไฮโอ ศิษยาภิบาลชราท่านหนึ่งได้ยื่นผมเทศนา ผู้ซึ่งได้กลับใจเชื่อภายใต้งานรับใช้ของสเปอร์เจียนและได้รับการฝึกฝนใน Spurgeon's Pastors' College หลังจากกล่าวหลายสิ่งซึ่งลูกใหม่ในใจของผมวันนี้แต่ซึ่งผมจะไม่ทวนซ้ำตรงนี้ Rev. Robert Hughes คนนี้บอกผมว่าการรณรงค์แบบสหภาพที่เราอยู่ในขณะนั้นทำให้เขานึกถึงช่วงเวลานั้นเมื่อสเปอร์เจียน บิชอบอังกฤษคนหนึ่งหรือสองคน และคนอื่น ๆ

อยู่บนยกพื้นเดียวกันในการรณรงค์หนึ่งแบบร่วมใจกันเพื่อชนะจิตวิญญาณในประเทศอังกฤษ

ทุกคนทราบว่าการของมูดี, ทอร์เรย์, ชาร์ลส์ จี. ฟินนีย์ และบิลลี ซันเดย์ ฝ่าข้ามทุกเส้นที่แบ่งแยก พวกเขาเรียกร้องให้ผู้คนที่เชื่อพระคัมภีร์ ผู้คนที่บังเกิดใหม่แล้ว คนเหล่านั้นที่อยากเชื่อฟังพระคริสต์ในการชนะจิตวิญญาณ มาร่วมมือกันเพื่อการฟื้นฟู มูดีและซันเดย์ยื่นกรานเหมือน ๆ กันว่า เมื่อพวกเขาได้รับเชิญให้ไปร่วมการรณรงค์ฟื้นฟูที่เมืองหนึ่ง พวกศิษยาภิบาลก็ควรร่วมใจกันในการเชิญนั้น และพวกเขาทำเช่นนั้นเป็นปกติ

การฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ในทุกแห่งหนได้นำพาฝูงชนหมู่ใหญ่มารวมกัน นั่นจึงหมายความว่า การฟื้นฟูที่ดีที่สุดเหล่านั้นจะถูกจัดในหอประชุมที่เป็นกลาง ไม่ใช่ในคริสตจักรท้องถิ่นแห่งหนึ่ง ไม่มีธรรมศาลาใดสามารถจุฝูงชนหมู่ใหญ่ที่ร่วมประชุมในงานรับใช้ของพระเยซูได้ ฝูงชนเหล่านั้นที่ฟังยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาริมแม่น้ำจอร์แดนไม่มีทางมารวมตัวกันได้ในระยะเบียงใดของพระวิหาร การฟื้นฟูเหล่านั้นภายใต้การนำของมูดี, ทอร์เรย์, เจ. วิลเบอร์ แชนแมน และบิลลี ซันเดย์คงจะเป็นไปไม่ได้เลยหากผู้คนยื่นกรานให้การประชุมเหล่านั้นถูกจัดในคริสตจักรของพวกเขาเอง ฝูงชนหมู่ใหญ่ที่รวมตัวกันในทุ่งหญ้าเพื่อฟังไวท์ฟิลด์และเวสลีย์คงไม่มีทางมารวมตัวกันได้โบสถ์แห่งใดของอังกฤษ

ขอให้เราเรียนรู้บทเรียนของพระเจ้า-ที่ว่าผู้คนของพระองค์ควรมารวมตัวกันและคิดแผนการใหญ่เพื่อเข้าถึงมนุษย์ทุกคนด้วยข่าวประเสริฐ นั่นหมายถึงการประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลชน พร้อมกับเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ถูกเจิมและได้รับการทรงเรียกเป็นพิเศษและมีประสบการณ์ มันหมายความว่าพวกคริสเตียนที่ยึดมั่นในข้อเชื่อพื้นฐานเหล่านั้นจะร่วมมือกัน มันหมายความว่าฝูงชนนับไม่ถ้วนสามารถมารวมตัวกันได้เพื่อฟังข่าวประเสริฐในหอประชุมประจำเมือง ได้กระโจนหลังใหญ่ ๆ และในสถานที่สาธารณะขนาดใหญ่อื่น ๆ เมื่อผู้คนเช่นนั้นคงไม่มีทางร่วมประชุมนมัสการที่คริสตจักรและคงตกรอกหากโอกาสเดียวของพวกเขาที่จะรับความรอดอยู่ในการประชุมนมัสการของคริสตจักรท้องถิ่น

ในการรณรงค์ฟื้นฟูแบบสหภาพของผมซึ่งจัดใน Kleinhan's Music Hall, เมืองบัฟฟาโล่, ซึ่งจุคนได้ 2,800 คน มี 997 คนที่ประกาศตัวว่ารับเชื่อต่อหน้าผู้คน เรามีช่วงเวลาที่ยิ้มสุขจริง ๆ! ผู้เชื่อเหล่านั้นได้รับการใส่ใจเป็นพิเศษในห้องถามตอบ และเราได้ค้นพบว่าผู้เชื่อสามารถน้อยกว่าคนไม่ได้มีความชอบคริสตจักรใดเป็นพิเศษเลย! นั่นหมายความว่ากว่าหนึ่งในสามของผู้เชื่อเหล่านี้คงไม่มีวันเข้าร่วมประชุมในการฟื้นฟูของคริสตจักรท้องถิ่นแห่งใดเลย ทั้งพวกเขาและพ่อแม่ของพวกเขาและใคร ๆ ที่ใกล้ชิดและเป็นที่ยึดติดพวกเขาไม่ได้ร่วมประชุมกับคริสตจักรใดเลยเพื่อที่พวกเขาจะมีความชอบเป็นพิเศษได้

ถ้าเราคาดหวังที่จะเข้าถึงพวกซีเมา พวกหญิงโสเภณี พวกเกเทวนิยม พวกยิว พวกคาทอลิก เราต้องจัดเตรียมสถานที่ศูนย์กลางขนาดใหญ่ที่เป็นสถานที่กลาง ๆ ที่เหล่าคริสเตียนที่เชื่อพระคัมภีร์ของพระเจ้าจะร่วมใจกันในการนำข่าวประเสริฐไปถึงเหล่าคนบาป ไปถึงเมืองทั้งเมืองที่เต็มไปด้วยคนบาป และจึงชนะหลายพันคนที่คงไม่มีทางถูกชนะได้โดยวิธีอื่น

โอ ขอให้มีการร่วมใจเป็นหนึ่งในหมู่ผู้คนของพระเจ้าเกี่ยวกับกิจธุระหลักของการชนะจิตวิญญาณ!

4. เพื่อการฟื้นฟู เราต้องมีการเทศนาข่าวประเสริฐ ที่มีรสชาติและฤทธิ์เดชพิเศษ ซึ่งเข้ากับฝูงชนและโอกาสนั้น ๆ

การเทศนาชนิดหนึ่งเป็นเครื่องหมายกำกับผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ได้รับการทรงเจิมของพระเจ้า มัน
เป็นความผิดพลาดที่จะคิดว่าแค่เทศนาเกี่ยวกับแผนการแห่งความรอด การฟื้นฟูก็จะเกิดขึ้น การเทศนาแบบ
นั้นอย่างเดียวยังจะไม่ฟื้นฟูผู้คนของพระเจ้าเพื่อทำให้พวกเขาหมั่นอธิษฐานและประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิต
วิญญาณ และจะไม่พอใจเหล่าคนบาปที่ใจแข็งกระด้างและทำให้พวกเขากลับใจเชื่อ

เอลียาห์จะมีการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์ที่ภูเขาคารเมลก็ทำได้ แต่มันคงเป็นการมองแบบตื้น ๆ ที่จะเพิกเฉย
การเทศนาและการเตือนแบบที่เอลียาห์ได้กระทำก่อนที่ไฟลงมาจากสวรรค์ ความกล้าของเอลียาห์ในการกล่าว
โทษบาปก็เป็นเหมือนคำสุภาสิตเสียจน เมื่อบุตรชายของหญิงม่ายนั้นตายซึ่งเอลียาห์ได้อาศัยอยู่ในบ้านของ
นาง นางก็กล่าวแก่เอลียาห์ว่า “ดิฉันมีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับท่าน โอ ท่านคนของพระเจ้า ท่านได้มาหาดิฉัน
เพื่อฟื้นฟูให้ทรงระลึกถึงบาปของดิฉัน และเพื่อฆ่าบุตรชายของดิฉันหรือ” (1 พงศ์กษัตริย์ 17:18) และก่อนการ
เผยให้ประจักษ์อันแสนมหัศจรรย์นั้นแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าบนภูเขาคารเมล เอลียาห์ก็กล่าวแก่กษัตริย์อาหับ
คนชั่วว่า “ข้าพระองค์ไม่ได้ก่อวอนอิสราเอล แต่พระองค์และราชวงศ์บิดาของพระองค์ต่างหาก ในการที่พวก
พระองค์ได้ทอดทิ้งพระบัญญัติทั้งหลายของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ได้ติดตามเหล่าพระบาอัล” (1 พงศ์
กษัตริย์ 18:18)

มันน่าทึ่งจริง ๆ ที่ได้เห็นคนของพระเจ้าผู้ซึ่งอาหับตามฆ่ามาตลอดสามปี บัดนี้ออกคำสั่งและอาหับรีบ
วิ่งไปเรียกผู้พยากรณ์ 450 คนของพระบาอัล ผู้พยากรณ์ 400 คนของเสารูปเคารพซึ่งกินที่โต๊ะของเยเซเบล
และประชาชนอิสราเอลทั้งหมดมาที่ภูเขาคารเมลตามคำสั่งของเอลียาห์!

เอลียาห์สามารถอธิษฐานขอไฟของพระเจ้าลงมาจากสวรรค์ได้ เพราะพระเจ้าทรงทราบว่าเอลียาห์จะ
บัญชาประชาชนในทันทีว่า “จงจับผู้พยากรณ์เหล่านั้นของพระบาอัล อย่าให้พวกเขาหนีไปได้สักคนเดียว”
และจะนำผู้พยากรณ์เหล่านั้นของพระบาอัลไปฆ่าที่ลำธารคีโชน (1 พงศ์กษัตริย์ 18:40)

มีลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่นเกี่ยวกับข่าวสารของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และมันเกี่ยวข้องโดยเฉพาะ
กับความกล้าในการกล่าวโทษบาปและการเรียกผู้คนให้กลับใจใหม่

โอบาดีห์เป็นคนดี ผู้เชื่อคนหนึ่งในสมัยของเอลียาห์ ผู้ว่าราชการประจำพระราชวัง เขาซ่อนตัวผู้
พยากรณ์หนึ่งร้อยคนของพระเจ้าไว้ในถ้ำ ๆ ละห้าสิบคน และเลี้ยงดูพวกเขาด้วยขนมปังและน้ำเพื่อช่วยพวก
เขาให้รอดพ้นจากเยเซเบลหญิงชั่ว แต่เนื่องจากเขาไม่ได้มีใจที่จะกล่าวโทษบาป เขาจึงทำให้เกิดการฟื้นฟูไม่ได้

โยนาห์เทศนาแก่ชาวเมืองนินะเวห์ และข่าวสารของเขาจากพระเจ้าคือ “อีกสี่สิบวัน และกรุงนินะเวห์
จะถูกคว่ำ” (3:4)

การพูดแบบคนโง่ทั้งหมดนั้นที่เหล่านักเทศน์ควร “เทศนาในแง่บวก” ซึ่งพวกถือแนวคิดสมัยใหม่นิยม
และพวกชี้ขาดหมายถึงคำเทศนาที่นุ่มนวลที่ตบหลังบาปเบา ๆ และไม่ทำร้ายความรู้สึกใครเลย ไม่เคยเอ่ยชื่อ
บาปและไม่เรียกคนบาปให้กลับใจใหม่-คำพูดแบบนั้นเพิกเฉยคำสอนที่ชัดเจนของพระวจนะของพระเจ้า และ

“การเทศนาในแง่บวก” ที่เขาเรียกกันนี้ซึ่งไม่เคยเอ่ยชื่อบาปและไม่กล่าวโทษมัน และไม่เรียกพวกคริสเตียนให้ทิ้งการกลับสัตย์ของตนหรือเรียกคนบาปให้กลับใจใหม่ ก็ไม่เคยทำให้เกิดการฟื้นฟูเลยและจะไม่มีวันทำให้เกิดขึ้นด้วย

พระเยซูทรงชนะหญิงนั้นที่บ่อน้ำเมืองสิคาริในแคว้นสะมาเรีย แต่คมดาบนั้นที่เข้าถึงหัวใจของหญิงนั้นคือการเปิดเผยที่ชัดเจนของพระคริสต์ที่ว่าพระองค์ทรงทราบว่านางกำลังอยู่กินในการเล่นชู้กับชายอีกคนผู้ซึ่งนางไม่ได้แต่งงานด้วย แม้นางแต่งงานมาแล้วห้าหกก็ตาม! และพยานหลักฐานที่หญิงนั้นให้แก่พวกผู้ชายชาวเมืองสิคาริก็คือ “ท่านได้บอกฉันถึงสิ่งสารพัดที่ฉันได้เคยกระทำ”

มีเหลืออยู่ในคำเทศนาของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากล่าวแก่ผู้คนที่ภายนอกดูเป็นคนไปโบสถ์ที่ดีที่สุดสมัยของเขาว่า

“โอ ชั่วอายุแห่งงูร้ายทั้งหลาย ใครได้เตือนพวกเจ้าให้หนีจากพระพิโรธที่จะมาถึงนั้น เหตุฉะนั้นจึงเกิดผลทั้งหลายให้สมกับการกลับใจใหม่เกิด...และบัดนี้ขวานวางไว้ที่โคนต้นไม้ทั้งหลายแล้วด้วย ฉะนั้นต้นไม้ทุกต้นซึ่งไม่เกิดผลดีจะต้องถูกตัดลงและถูกโยนทิ้งในไฟ”

เขาเทศนาว่าพลั่ว [ของพระเจ้า] อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ “และพระองค์จะทรงชำระลานข้าวของพระองค์ให้ทั่ว และจะทรงรวบรวมข้าวสาลีของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง แต่พระองค์จะทรงเผาแกลบด้วยไฟที่ไม่รู้ดับ” (ข้อ 12)

นั่นเป็นการเทศนาข่าวประเสริฐโดยนักเทศน์คนหนึ่งที่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐตามแบบฉบับ

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเผชิญหน้าเฮโรดและกล่าวอย่างทิ่มแทงว่าเขาทำบาปในการแย่งภรรยาน้องชายของตัวเองมา

เปโตรมีการเทศนาแบบไหนที่เฟ้นเทคอสต์? แน่แน่นอนว่าการเทศนาพระคัมภีร์ การเทศนาที่บอกว่าจะรับความรอดได้อย่างไร แต่มันมีความคมกริบของดาบสั้นแบบโรมและพลังบดขยี้ของขวานศึก! “พระองค์... พวกท่านก็ได้จับ และโดยมืออันชั่วได้ตรึงที่กางเขนและประหารชีวิตเสีย” เขากล่าวอีกว่า “เหตุฉะนั้น จงให้วงศัวานแห่งอิสราเอลทั้งสิ้นทราบอย่างแน่นอนเถิดว่า พระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูองค์เดียวกันนี้ ซึ่งพวกท่านได้ตรึงไว้ที่กางเขน ให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์” (กิจการ 2:23, 36)

ในคำเทศนาถัดมา เปโตรกล่าวหาประชาชนเหล่านั้นดังต่อไปนี้: “แต่พวกท่านได้ปฏิเสธองค์บริสุทธิ์ และชอบธรรม และปรารถนาให้ฆาตกรคนหนึ่งถูกมอบไว้แก่พวกท่าน และได้ฆ่าผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งชีวิตเสีย ผู้ซึ่งพระเจ้าได้โปรดให้เป็นขึ้นมาจากตายแล้ว พวกเราเป็นพยานในเรื่องนี้” (กิจการ 3:14, 15)

และในคำเทศนาแรกนั้นที่เฟ้นเทคอสต์ การประยุกต์ใช้คือ “จงกลับใจเสียใหม่” (กิจการ 2:38) ในคำเทศนาที่สองมันก็เหมือนกัน “เหตุฉะนั้นพวกท่านจงกลับใจเสียใหม่” (กิจการ 3:19) พวกเขาจะต้องกลับใจใหม่เพื่อที่บาปของพวกเขาจะถูกลบออกเสีย

สเทเฟนที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณเทศนาเหมือนผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่ง:

“ท่านทั้งหลาย คนดื้อรั้นคอแข็ง และไม่เข้าสู่หน้ตใจและหูเอ๋ย ท่านทั้งหลายต่อต้านพระวิญญาณ

บริสุทธิ์อยู่เสมอ บรรพบุรุษของพวกเขาทำอย่างไร พวกท่านก็ทำอย่างนั้น มีใครบ้างในพวกศาสนาดายากรณ์ ซึ่งบรรพบุรุษของพวกเขาไม่ได้ชมเชย และพวกเขาได้ฆ่าบรรดาคนซึ่งได้สำแดงล่วงหน้าถึงการเสด็จมาขององค์ผู้ชอบธรรม ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายบัดนี้ได้เป็นพวกผู้ทรยศและฆาตกร ผู้ซึ่งได้รับพระราชบัญญัติโดยการจัดการของเหล่าทูตสวรรค์ และไม่ได้รักษาพระราชบัญญัตินั้นไว้”- กิจการ 7:51-53

ผมไม่แปลกใจเลยที่พวกเขาถูกทิ่มแทงใจ ที่พวกเขาเกลียดสเทเฟนและฆ่าเขา แต่ว่าชาวประเสริฐก็พินลิกเข้าไปในใจของเขาโลแห่งทาร์ซัสจนกินรักษา และเขาหันมาหาพระเจ้า

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐทุกคนที่ถูกพระเจ้าใช้การอย่างทรงฤทธิ์ในการชนะจิตวิญญาณก็เผชิญหน้าในการกล่าวโทษบาปและชัดเจนและตรงไปตรงมาในการเอ่ยชื่อบาป

Gamaliel Bradford ผู้บันทึกชีวประวัติของ D. L. Moody ระบุว่ามูดีเทศนาเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าเยอะ แต่เขาก็เตือนใจเราด้วยว่า D. L. Moody เจ็บปวดและมีพลังในการเทศนาของเขากลับมาโทษบาปและกล่าวว่านรกอยู่เบื้องหลังการเทศนาของมูดีเสมอ ผู้บันทึกชีวประวัติทุกคนของมูดีเห็นพ้องตรงกันว่าเขาไม่ลดละในการที่เขาเรียกร้องให้ผู้คนชดใช้สำหรับความผิดต่าง ๆ ที่เขาประณามโรงหนึ่งอย่างรุนแรง ที่เขาเทศนาเรื่องการมาสุราหลายหน และที่คำเทศนาต่าง ๆ ของเขาเกี่ยวกับเรื่องการหว่านและการเกี่ยวทำให้เกิดการพองใจและเกือบจะน่าสะพรึงกลัว เห็นได้ชัดว่ามูดีกล่าวโทษแม้กระทั่งหนังสือพิมพ์ฉบับวันอาทิตย์ กล่าวโทษการเป็นสมาชิกในสมาคมลับทั้งหลาย

Charles G. Finney ไม่ลดทอนการเทศนากล่าวโทษบาป และการเทศนาของเขาบ่อยครั้งก็น่าสะพรึงกลัวจนผู้คนหล่นจากม้า นั่งยาวมากที่เขาและร้องทูลขอความเมตตาจากพระเจ้า

ผู้คนส่วนใหญ่จำได้ถึงการเทศนาอันเจ็บปวดของ Billy Sunday ที่กล่าวโทษบาป

คนเหล่านั้นที่ได้ยิน Gipsy Smith หลังจากเขาอายุแปดสิบอาจล้มไปแล้วว่า ตอนที่เขายังหนุ่ม ๆ และมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ การเทศนาของเขาเกี่ยวกับการกลับใจใหม่และการชดใช้ก็กล้าหาญ เจาะจงและทรงพลังในการกล่าวโทษบาป หนึ่งในคำเทศนาที่น่าประทับใจมากที่สุดที่ผมเคยอ่านคือคำเทศนาที่ Gipsy Smith เทศนาในการรณรงค์ทั่วกรุงใน Kansas City รัฐมิสซูรี เรื่อง “Washing Stripes” หรือ “Making Wrongs Right”

Dr. R. A. Torrey เจาะจงและใจกล้ามากในการเทศนาของเขากลับมาโทษบาปที่กล่าวโทษการตั้งร้านผู้คนที่ชอบเข้าสังคมในเมืองหนึ่งของประเทศออสเตรเลียได้ยืนยัน และเพื่อล้อเลียนเชียวทอร์เรย์ไปเยี่ยมงานตั้งร้านหนึ่งของพวกเขา เขาไปและอธิษฐานต่อหน้าผู้คน จากนั้นก็เทศนาอย่างทรงพลัง ทอร์เรย์ก็ชัดเจนพอ ๆ กันในการเทศนากล่าวโทษโรงหนึ่ง กล่าวโทษสมาคมลับและบาปและสิ่งขัดขวางอื่น ๆ

การเทศนาข่าวประเสริฐต้องเป็นแบบที่ทำให้พวกคริสเตียนหันจากการรักโลกและการออกนอกกลุ่มนอกรทางของตนเพื่อที่พวกเขาจะมีฤทธิ์เดชกับพระเจ้าและอิทธิพลกับผู้คน และมันต้องเป็นแบบที่เป็นเหตุให้เหล่าคนบาปกลับใจใหม่

ผมเพิ่งอ่านไปอีกรอบหนึ่งในชีวประวัติของ D.L. Moody, *The Wonderful Career of Moody and Sankey in Great Britain and America* ผู้แต่งนั้นค่อนข้างอัศจรรย์ใจที่ตลอดแปดหรือเก้าวันแรกนั้น

ของการฟื้นฟู มูตัสเตนาแก่พวกคริสเตียน แสดงให้พวกเขาเห็นบาปทั้งหลายของพวกเขา วางบั้นใจของพวกเขาภาชนะเพื่อการชนะจิตวิญญาณและสอนพวกเขาว่าควรอธิษฐานอย่างไร ไม่มีใครจะเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐได้ดีมากนักหากเขาไม่เรียนรู้ที่จะเตรียมพวกคริสเตียนให้พร้อมสำหรับการฟื้นฟู

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐในลักษณะเฉพาะตัวของกรณีนั้นต้องเรียนรู้วิธีการบางอย่างซึ่งไปพร้อมกับการฟื้นฟูหนึ่ง ๆ

เราเข้าใจดีว่าพระเจ้าทรงช่วยผู้คนที่ให้รอดได้โดยไม่ต้องใช้มนุษย์เป็นเครื่องมือ หากพระองค์ทรงเลือกที่จะทำเช่นนั้น พระองค์สามารถให้ทูตสวรรค์นั้นแสดงให้ใครคนหนึ่งและคนในบ้านของเขาเห็นก็ได้ว่าจะรับความรอดได้อย่างไรโดยไม่ต้องถ่อไปถึงเมืองยัฟฟาเพื่อตามซีโมนเปโตรมา ผู้ซึ่งขณะนั้นอยู่ที่บ้านของซีโมนช่างฟอกหนัง แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกที่จะใช้มนุษย์เป็นเครื่องมือและวิธีการต่าง ๆ ของมนุษย์ พระเจ้าจะทรงช่วยคนบาปให้รอดโดยไม่ต้องใช้การเทศนาก็ได้ แต่ว่า “เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าโดยความโง่เขลาแห่งการประกาศที่จะช่วยคนทั้งหลายที่เชื่อให้รอด” (1 คร. 1:21)

พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ว่าผู้คนที่ควรมารวมตัวกันเป็นฝูงชนเพื่อฟังข่าวประเสริฐ ที่คนของพระเจ้าบางคนควรเทศนาให้พวกเขาฟังด้วยความกล้าและฤทธิ์เดช มันเป็นแผนการของพระเจ้าที่ผู้คนที่หลงหายควรถูกค้ำยันค้ำยอให้เชื่อวางใจพระคริสต์ จากนั้นก็กล่าวยอมรับพระคริสต์อย่างเปิดเผยต่อหน้าผู้คนที่ (มธ. 10:32; มธ. 10:9,10) มันเป็นแผนการของพระเจ้าที่พวกคริสเตียนควรทำงานแบบส่วนตัว ไม่มีสิ่งใดที่ชัดเจนมากไปกว่าที่ผู้ที่ได้ยินข่าวประเสริฐจะต้องบอกมันแก่ผู้อื่นด้วย คริสเตียนทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการกระทำตามพระมหาบัญชา นั่นหมายความว่าคนที่ไม่พยายามวิ่งตามเหล่าคนบาปและนำข่าวประเสริฐไปถึงคนบาปก็ไม่อาจเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐได้ดีมากนัก

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐต้องหาทางชักชวนคริสเตียนให้มารวมตัวกันเพื่ออธิษฐานและเตรียมพร้อมสำหรับการฟื้นฟู เขาต้องหาทางสั่งสอนพวกคริสเตียนให้ออกไปและรับเจ้าเหล่าคนบาปให้เข้ามาฟังข่าวประเสริฐ เขาต้องใช้วิธีใดวิธีหนึ่งในการพยายามนำข่าวประเสริฐไปถึงทุกคนในชุมชน นั่นเกี่ยวข้องกับ การประโคนข่าว การเกณฑ์ผู้คน การป่าวประกาศหรือการโฆษณา ไม่มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ตีคนใดพอใจที่จะเทศนาแก่คนกลุ่มเล็ก ๆ หรือพอใจที่จะเทศนาแก่พวกคริสเตียนเท่านั้นในเมื่อมีเหล่าคนบาปที่ต้องเข้าถึง

เหล่ามิตรสหายที่เป็นพวกเน้นสมัยประธานแบบสุดโต่งเยาะเย้ยการชักชวนผู้คนที่ให้ยอมรับพระคริสต์ และกล่าวยอมรับพระองค์ต่อหน้าผู้คนที่เปิดเผย แต่วิธีการนี้ของ D. L. Moody, R. A. Torrey, J. Wilbur Chapman และผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ทุกคนก็ถูกกำหนดโดยพระเจ้า มีการปรับเปลี่ยนได้เยาะเย้ย เพื่อที่แต่ละคนจะทำตามการทรงนำของพระวิญญาณ แต่ไม่มีใครสามารถทำงานของผู้ประกาศข่าวประเสริฐจนเกิดผลได้หากเขาไม่ชักชวนคนบาปให้ตัดสินใจในใจของพวกเขาและกล่าวยอมรับพระคริสต์อย่างเปิดเผยต่อหน้าผู้คนที่ นั่นเคยถูกกระทำที่เพ็นเทคอสต์และถูกกระทำในทุกแห่งหนในการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ-ในสมัยพระคัมภีร์และในสมัยหลัง ๆ

ประการแรก การจะเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐได้นั้น เราต้องเรียนรู้วิธีการเหล่านั้นของการประกาศข่าวประเสริฐ วิธีการเหล่านั้นซึ่งพระเจ้าทรงอวยพรและซึ่งมาพร้อมกับข่าวประเสริฐและความเร่งด่วนและ

ความกล้า

ในลักษณะเฉพาะของกรณีนี้ การเทศนาข่าวประเสริฐไม่ใช่การเทศนาแบบทางการ ควรมีความเจตจำ
ความจริงใจ ความตรงไปตรงมา ความเร่งด่วนเกี่ยวกับการเทศนาของชายคนหนึ่งผู้ซึ่งอยากช่วยผู้คนไม่ให้ไป
นรกและนำพวกเขาเข้ามาเชื่อวางใจพระคริสต์และกล่าวยอมรับพระองค์อย่างเปิดเผยในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด
ควรมีความกล้าอันบริสุทธิ์ ควรมีน้ำตาและความกรุณา ผลที่ตามมาคือ การเทศนานั้นจะยังมีความเป็นส่วนตัว
มากขึ้น ตรงไปตรงมาและมีฤทธิ์เดชมากขึ้น

โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงตั้งพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และสั่งสอนนักเทศน์ทุกคนที่จะ “กระทำ
หน้าที่ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ” เหมือนที่ทิโมธีได้รับคำบัญชาให้กระทำ (2 ทธ. 4:5)

5. การฟื้นฟูใฝ่รอให้ผู้คนได้รับฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ

ใจความหลักอันโปรดของ R. A. Torrey คือ “บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะมาอยู่บนคริสเตียนในฐานะการประกอบด้วยฤทธิ์พิเศษ หลังจากกลับใจรับเชื่อ เพื่อ
ช่วยให้เขาสามารถชนะจิตวิญญาณได้! หากนั่นเป็นหัวข้อโปรดของเหล่านักเทศน์วันนี้ เราก็คงมีการฟื้นฟูมาก
ขึ้นไปแล้ว

“บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” ก็เป็นใจความหลักอันโปรดของ D. L. Moody เช่นกัน ตัวเขา
เองทราบอย่างชัดเจนว่าเขาได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนแล้ว เขาบอกวันนั้นได้ที่ นานแล้วหลัง
จากที่เขากลับใจเชื่อและหลังจากการใฝ่รอและวิงวอนกับพระเจ้ามานานสองปี เขาได้รับการเชิญชวนที่ท่วมทับ
เช่นนั้นแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าจนเขาต้องกล่าวว่า “พระองค์เจ้าข้า นั่นก็พอแล้ว! ถ้าลูกได้มากกว่านี้อีก ลูกคง
ตายแน่!” มารู้ว่าฤทธิ์เดชของเขาเป็นการประกอบด้วยฤทธิ์พิเศษแสนอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

Charles G. Finney ใช้คำเรียกที่คล้ายกันเกี่ยวกับบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์และบอกเราว่า
เขาชอบตั้งวันหนึ่งไว้ต่างหากสำหรับการอดอาหารและการอธิษฐานครั้งแล้วครั้งเล่า “เพื่อขอบัพติศมาใหม่ของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์”

ผมจงใจใช้คำว่า “บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” ซึ่งทำให้หลายคนไม่ชอบ ส่วนตัวแล้วผมชอบ
คำที่ถูกใช้บ่อยในพระคัมภีร์มากกว่า นั่นคือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” หรือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
บริสุทธิ์” แต่เราควรเผชิญข้อเท็จจริงที่ชัดเจนนั่นที่ว่าผู้คนที่ไม่ชอบคำว่า “บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์”
ในฐานะเป็นการประกอบด้วยฤทธิ์พิเศษจากเบื้องบน ก็ไม่ชอบพระพรนั้นพอ ๆ กับที่พวกเขาไม่ชอบชื่อ
เรียกนั้น

ผมไม่ได้กำลังพูดถึงการพูดเป็นภาษาแปลก ๆ ผมไม่ได้กำลังพูดถึงสิ่งที่เรียกกันว่าการถอนรากถอน
โคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง ผมกำลังพูดถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชซึ่งพวกคริสเตียนสามารถมีได้ในฐานะเป็น
พระพรพิเศษอย่างหนึ่งที่เราควรเสาะหาและมีหลังจากกลับใจเชื่อแล้ว หรือบางครั้งก็อาจมีตอนกลับใจเชื่อเลย
แต่แน่นอนว่าแยกคนละส่วนจากมัน

สิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับพวกสาวกที่เพ็นเทคอสต์คือสิ่งที่พระเยซูทรงสัญญาไว้แล้ว: “ท่านทั้งหลายจะรับบัพ

ติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กี่วันนับจากนี้” พระคัมภีร์ดูเหมือนจะสอนว่าบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ การเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ของประทานของพระวิญญาณ การประกอบด้วยฤทธิ์จากเบื้องบน ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งเดียวกัน (สำหรับการอภิปรายแบบเติมเปี่ยมมากขึ้น ดูหนังสือเล่มใหญ่ของผม, *The Power of Pentecost*)

แต่ผมจะไม่ได้เถียงเกี่ยวกับการใช้คำในที่นี้ ผมไม่สนว่าคุณกล่าวว่าคุณรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหรือว่าคุณประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน แต่ผมร้อนใจจริง ๆ ที่อยากให้คนเหล่านั้นที่ตั้งใจที่จะชนะจิตวิญญาณได้รับความสามารถแบบเหนือธรรมชาติ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากสวรรค์สำหรับงานนั้น

พระสัญญาของพระเยซูในกิจการ 1:8 มาถึงเราอย่างทรงฤทธิ์พอ ๆ กับถึงพวกสาวกที่พระองค์ตรัสเรื่องนั้นด้วย: “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”

เราช่างบังอาจจริง ๆ ที่คิดว่าพวกคริสเตียนสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ต้องการการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเป็นพิเศษ แต่สำหรับเรา ไบปริญญามหาลัยและการฝึกอบรมในพระคริสตธรรมก็เพียงพอแล้ว! ช่างโง่เขลาจริง ๆ ที่คิดว่าชาวประมงชาวกาลิลีเหล่านั้นต้องการฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เราต้องการแค่เสน่ห์ดึงดูดส่วนตัว วัฒนธรรมและบุคลิกภาพ! ในเมื่อสำหรับนักเทศน์เหล่านี้ พระวจนะของพระเจ้าก็ยังไม่พอมันไม่ถูกเทศนาในฤทธิ์เดชของพระเจ้า ใครเล่าจะเชื่อได้อย่างชัดเจนว่าการเน้นหลักคำสอนเดิมคือเท่านี้ที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากเรา?

ไม่มีคริสเตียนคนใดสามารถเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณแบบส่วนตัวได้หากเขาไม่มีฤทธิ์เดชจากพระเจ้า และไม่มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนใดสามารถนำในการฟื้นฟูต่าง ๆ อันเปี่ยมสุขพร้อมฤทธิ์เดชได้ นอกเสียจากว่าเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

6. การฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ รอคอยผู้คนที่ เต็มใจที่จะมีชัยในการอธิษฐาน

ข้อพระคำสำหรับการฟื้นฟูสุดอมตะ, 2 พงศาวดาร 7:14 กล่าวว่า “ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา แล้วเราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย” อันที่จริงทั้งข้อนี้พูดถึงการอธิษฐาน ถ้าผู้คนของพระเจ้าจะ “ถ่อมตัวลง” ก่อน พวกเขาก็จะสามารถอธิษฐานได้ จากนั้นเมื่อพวกเขาอธิษฐาน พวกเขาก็หูลอดสิ่งต่าง ๆ ที่เฉพาะเจาะจง จากนั้นเมื่อพวกเขา ‘แสวงหาหน้าของพระเจ้า’ พวกเขาก็วิงวอนกับพระเจ้าต่อไป อ้อนวอนพระเจ้าต่อไป รอคอยพระเจ้าในการอธิษฐานต่อไป และเมื่อพวกเขา “หันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา” พวกเขาก็กำลังขจัดสิ่งกีดขวางเหล่านั้นของการอธิษฐานออกไป การอธิษฐานที่มีชัยคือเคล็ดลับของการฟื้นฟู

ผมจำเป็นต้องใส่เรื่องนี้ไว้ต่อจากความต้องการฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะว่าหลังจากที่

คนใดทราบว่าเขาต้องการฤทธิมหันต์นั้นของพระเจ้าจากเบื้องบนเพื่อให้เขาเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ เขาก็ต้องเต็มใจรอคอยพระเจ้าเพื่อจะรับฤทธิ์เดชนั้น

ผมไม่เห็นด้วยกับคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าที่เพ็นเทคอสต์ พวกเขาต้องรอนานสิบวันในการอดอาหาร การอธิษฐานและการอ้อนวอน แต่ว่าตอนนี้เราสามารถมีฤทธิ์เดชแบบเดียวกันนั้นได้โดยไม่ต้องตรวจค้นใจ ไม่ต้องสำนึกผิด ไม่ต้องปฏิเสธตัวเอง ไม่ต้องอธิษฐานด้วยใจที่แตกสลายเป็นเวลานานเลย ผมไม่เชื่อเช่นนั้น! มันดูเหมือนเข้าท่า และแน่นอนว่าตามประวัติศาสตร์ทฤษฎีนั้นถูกพิสูจน์แล้วว่าไม่ถูกต้อง

ผมไม่เคยรู้จักการฟื้นฟูครั้งใหญ่ใดเลยที่ไม่มีฤทธิ์เดชมหันต์ที่มีชัย พระเจ้าไม่ประทานฤทธิ์เดชมหันต์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์นอกจากให้แก่ผู้คนที่หิวโหยและกระหายหาฤทธิ์เดชของพระเจ้าและอดทนเฝ้าคอยต่อพระพักตร์พระองค์จนกระทั่งในความเมตตาของพระองค์ ๆ ตรีเตรียมพวกเขาให้พร้อมที่จะเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช

เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมมีโอกาสแนะนำนักเทศน์หนุ่มคนหนึ่งให้จัดการรณรงค์ฟื้นฟู ผมมีความมั่นใจในตัวเขา เพราะว่าการประชุมหนึ่งเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐเมื่อพวกเราทุกคนก้มหน้าอธิษฐาน ผมบังเอิญได้อยู่ใกล้นักเทศน์หนุ่มคนนี้ ผมได้ยินเขาอ้อนวอนพระเจ้าเพื่อขอการยกโทษสำหรับความเยินยาของเขา ความไร้ฤทธิ์เดชของเขา ผมได้ยินเขาสัญญาแก่พระเจ้าว่าเขาจะไม่ล้มเลิกโดยไม่ได้รับฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาบนงานรับใช้ของเขา

เมื่อเขาไปที่ความพยายามฟื้นฟูนั้นที่ผมได้แนะนำให้เขาไป เขาก็พบกับสภาพการณ์ที่ชวนท้อใจมากที่สุด เขาเรียกผู้คนที่ให้อธิษฐาน และใช้เวลาหลายชั่วโมงในการเฝ้าคอยพระเจ้า ด้วยการเทศนาที่ชัดเจนและการอธิษฐานทั้งวันทั้งคืน การขัดขวางนั้นก็ละลายหายไป และพระพรต่าง ๆ ของพระเจาก็มาอยู่บนผู้คนเหล่านั้นอย่างทรงฤทธิ์ จิตวิญญาณหลายดวงถูกชนะ และคริสตจักรหนึ่งถูกช่วยให้รอดจากความแตกแยกและการทะเลาะ

ผมได้แนะนำชายหนุ่มคนเดิมนี้สำหรับความพยายามฟื้นฟูอีกแห่ง และศิษยาภิบาลก็เขียนมาเล่าว่า ในท่ามกลางสภาพการณ์ที่ยุ้งยากมากที่สุดเหล่านั้น เขาได้เรียกผู้คนที่ให้อธิษฐานและได้เฝ้าคอยพระเจ้าจนกระทั่งฤทธิ์เดชและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมาถึง จิตวิญญาณหลายดวงได้รับความรอดและงานนั้นแข็งแกร่งขึ้น

เรากลัวถูกหว่านคัลลิ่งศาสนามานานเกินไปแล้ว ขอพระเจ้าประทานพวกคัลลิ่งศาสนามาให้เราบ้างเถิด! เรากลัวไฟปามานานเกินไปแล้วในเมื่อจริง ๆ แล้วเราไม่มีไฟเลย เราเป็นฝ่ายตั้งรับมานานเกินไปแล้ว

พวกเราหลายคนกลัวเหลือเกินว่าใครบางคนจะคิดว่าเราพูดภาษาแปลก ๆ จนเราไม่ไว้ใจเลยเพราะรอบตัวเรารู้คนกำลังไปนรก พวกเราบางคนร้อนใจที่จะไม่ให้ใครคิดว่าเราอ้างตัวว่าสมบูรณ์แบบไร้บาปแล้วจนเราเพิกเฉยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราไม่ได้แสวงหาฤทธิ์เดชของพระองค์และไม่ได้รับมัน พวกเราหลายคนอยากเป็นที่นับหน้าถือตามากกว่าเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช พวกเราหลายคนอยากเอาใจมนุษย์มากกว่าทำให้พระเจ้าพอพระทัยและชนะจิตวิญญาณ ผมขอกล่าวว่า เราอยู่ฝ่ายตั้งรับมานานเกินไปแล้ว

ผมรู้ว่าบางคนใช้หลักคำสอนนี้เกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณในทางที่ผิด แต่นั่นก็แสดงให้เห็นว่าหลักคำสอนนี้สำคัญขนาดไหน ผู้คนไม่สามารถชนะจิตวิญญาณได้โดยปราศจากฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ผู้คนที่ไม่สามารถมีการฟื้นฟูได้โดยปราศจากการประกอบด้วยฤทธิ์จากเบื้องบนนั้น และฤทธิ์เดชนี้มาเป็นคำตอบของคำอธิษฐานที่มีชัย

R. A. Torrey เล่าว่าชายหนุ่มไม่กี่คนมาเจอกันคืนแล้วคืนเล่าและอธิษฐานจนกระทั่งการฟื้นฟูของปี 1905 เกิดขึ้นในเวลส์ โดยมี ดร. ทอร์เรย์เป็นผู้นำ ในการฟื้นฟูนั้นจิตวิญญาณประมาณหนึ่งแสนดวงถูกขนะมาถึงพระคริสต์ คนอื่น ๆ จะจำได้เกี่ยวกับการประชุมอธิษฐานข้างกองฟางนั้นที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบางคนอธิษฐานโดยใช้กองฟางเป็นที่บังลมในสายฝนและเริ่มต้นกระแสมิชชันนารีส่วนใหญ่

ในประเทศอังกฤษ วิสุทธิชนคนหนึ่งของพระเจ้าที่นอนป่วยติดเตียงได้อธิษฐานจนกระทั่งพระเจ้าทรงนำ Moody จากอเมริกาที่อังกฤษ จากนั้นก็อธิษฐานจนกระทั่งจิตวิญญาณหลายร้อยดวงได้รับความรอดในคริสต์จักรของนาง

Charles G. Finney เล่าว่า Abel Clary ได้ติดตามเขาไปในการประชุมฟื้นฟูต่าง ๆ และอธิษฐานบ่อยครั้งไม่ได้เข้าร่วมการประชุมนมัสการแต่ฝ้ารอและร้องไห้ต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระองค์ Father Nash ก็ได้รับการนำพาเช่นกันให้อธิษฐานอย่างทรงฤทธิ์เพื่อการฟื้นฟูต่าง ๆ ของฟินเนย์ และตัวฟินเนย์เองก็ยกให้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าซึ่งมาอยู่บนเขาส่วนใหญ่แล้วเป็นเพราะคำอธิษฐานของผู้คนเช่นคนเหล่านี้ เช่นเดียวกับคำอธิษฐานต่าง ๆ ของเขาเองด้วย

ถ้าเราอยากมีการฟื้นฟูต่าง ๆ เราต้องมีชัยกับพระเจ้าในการอธิษฐาน

ให้เราสรุปความจริงของบทนี้กัน พระเจ้าทรงรอให้ผู้คนที่มีการฟื้นฟู พระเจ้าทรงพร้อมที่จะทำส่วนของพระองค์แล้ว งานเก็บเกี่ยวนั้นสุกขาวแล้ว แต่เหล่าคนงานยังน้อยอยู่ เราควรอธิษฐานอยู่เสมอขอให้พระเจ้าส่งเหล่าคนงานไปในงานเก็บเกี่ยวของพระองค์

และเราอาจสรุปข้อกำหนดต่าง ๆ ของพระองค์ได้อย่างเรียบง่าย เยเรมีย์ 29:12,13 บอกเราว่า: “แล้วพวกเจ้าจะร้องทูลเรา และพวกเจ้าจะไปและอธิษฐานต่อเรา และเราจะตั้งใจฟังพวกเจ้า และพวกเจ้าจะแสวงหาเรา และพบเรา เมื่อพวกเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของพวกเจ้า” เราสามารถพบฤทธิ์เดชของพระเจ้า อานุภาพของพระองค์ การเผยให้ประจักษ์ที่แสนอัศจรรย์ของพระองค์ในการฟื้นฟูได้หากเราเพียงแสวงหาพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของเรา

พระเจ้าทรงอยากให้ผู้คนของพระองค์แสวงหาการฟื้นฟูด้วยการละทิ้งอันบริสุทธ์ เปาโลทนทุกข์กับการสูญเสียสิ่งสารพัดและนับพวกมันเป็นเพียงหยากเยื่อ ไม่แปลกที่พระเจ้าสามารถใช้เขาเพื่อช่วยจิตวิญญาณหลายดวงให้รอดได้! เปาโลไป “ต่อหน้าคนทั้งปวงและตามบ้าน” ทั้ง “กลางคืนและกลางวันด้วยน้ำตาไหล” ในการเทศนาสั่งสอนของเขาที่เมืองเอเฟซัส (กิจการ 20:20,31) เปาโลอยากขอให้ตัวเองถูกสาบแช่งให้ตัดขาดจากพระคริสต์เพื่อที่จะขนะพวกยิว (รม. 9:3)!

เหล่าสาวกในสมัยพระคัมภีร์ตั้งต้นเผชิญหน้าการพลีชีพด้วยความชื่นบานอันบริสุทธ์ จะเป็นอะไรสำหรับพวกเขาเล่าที่ทรัพย์สิ่งของของพวกเขาถูกทำลาย? จะเป็นอะไรสำหรับพวกเขาเล่าที่พวกเขาถูกไล่ล่าและถูกข่มเหง ถูกโยนเข้าคุกใต้ดิน ที่พวกเขาไม่มีความสุขสบายของบ้านและครอบครัวแบบที่คนอื่นมี?

พวกเขายินดีออกไปทำงานขนะจิตวิญญาณดุจเจ้าสาวที่ไปยังแท่นพิธีสมรสหรือดุจทหารที่กลับมา

บ้าน!

การละทิ้งอันบริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกร้องจากคนเหล่านั้นที่อยากเป็นคนงานของพระองค์จะทำให้ความรักแบบมนุษยธรรมเหมือนสำคัญน้อยลงไปเลย คน ๆ หนึ่งที่เพราะความรักที่มีให้พระคริสต์อาจดูเหมือนเกลียดพ่อแม่ ภรรยา ลูก ๆ พี่น้องชายหญิง บ้านเรือน ที่ดิน เอะ และชีวิตของเขาเองด้วย (ลูกา 14:26)! โอ กิจธุระอันบริสุทธิ์นี้ของการชนะจิตวิญญาณควรที่จะเกาะกุมใจของคริสเตียนจนไม่มีสิ่งอื่นใดในโลกนี้จะสำคัญมากนักได้! นี่เป็นกิจธุระเดียวที่ทำให้สวรรค์ชื่นชมยินดี ที่เพิ่มดวงดาวเข้ากับมงกุฎของพระเยซูเจ้า ที่นำสง่าราศีนิรันดร์มาสู่ผู้ชนะจิตวิญญาณนั้น

ฉะนั้น ในพระนามที่รักของพระคริสต์ ขอให้เราถวายตัวเราเองเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตเพื่อจะเป็นเหล่าคนงานที่พระเจ้าสามารถใช้งานได้เพื่อชนะจิตวิญญาณและทำให้เกิดการฟื้นฟูในประเทศของเรา